

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 564 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966 ΔΡΧ. 5

- **ΜΕΘΕΛΛΗΝΕΣ:** ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ
- **ΚΤΙΣΜΑΤΑ** ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ: ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΓΩΝΙΣΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ
- **ΜΙΣ ΣΙΝΕΜΑ-** ΕΥΡΩΠΗ: ΤΕΛΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

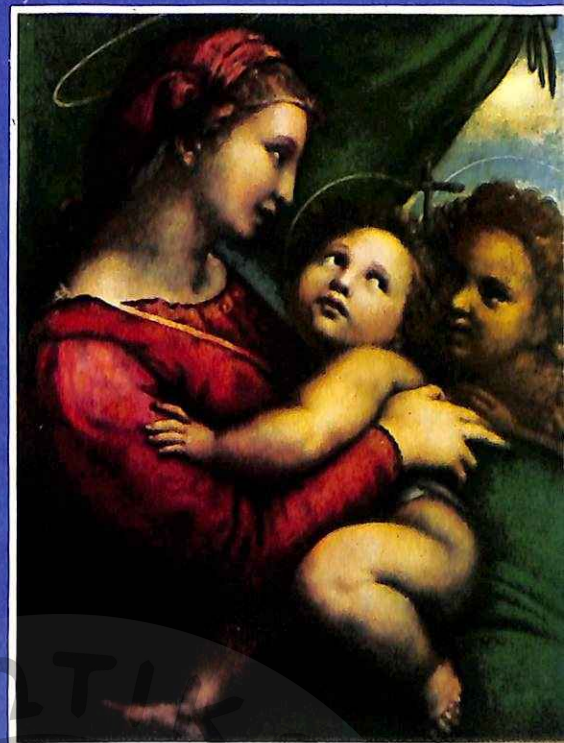

ΣΑΝΤΡΟ ΜΠΟΤΤΙΤΣΕΛΛΙ

ΜΠΕΝΒΕΝΟΥΤΟ ΝΤΙ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ

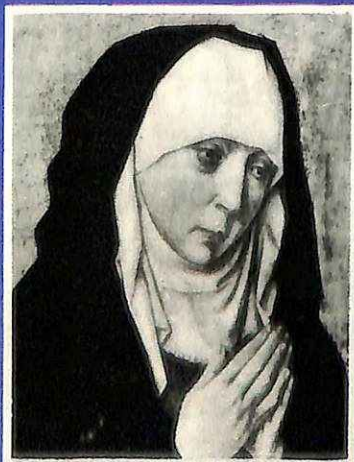

ΚΑΡΛΟ ΚΡΙΒΕΛΛΙ

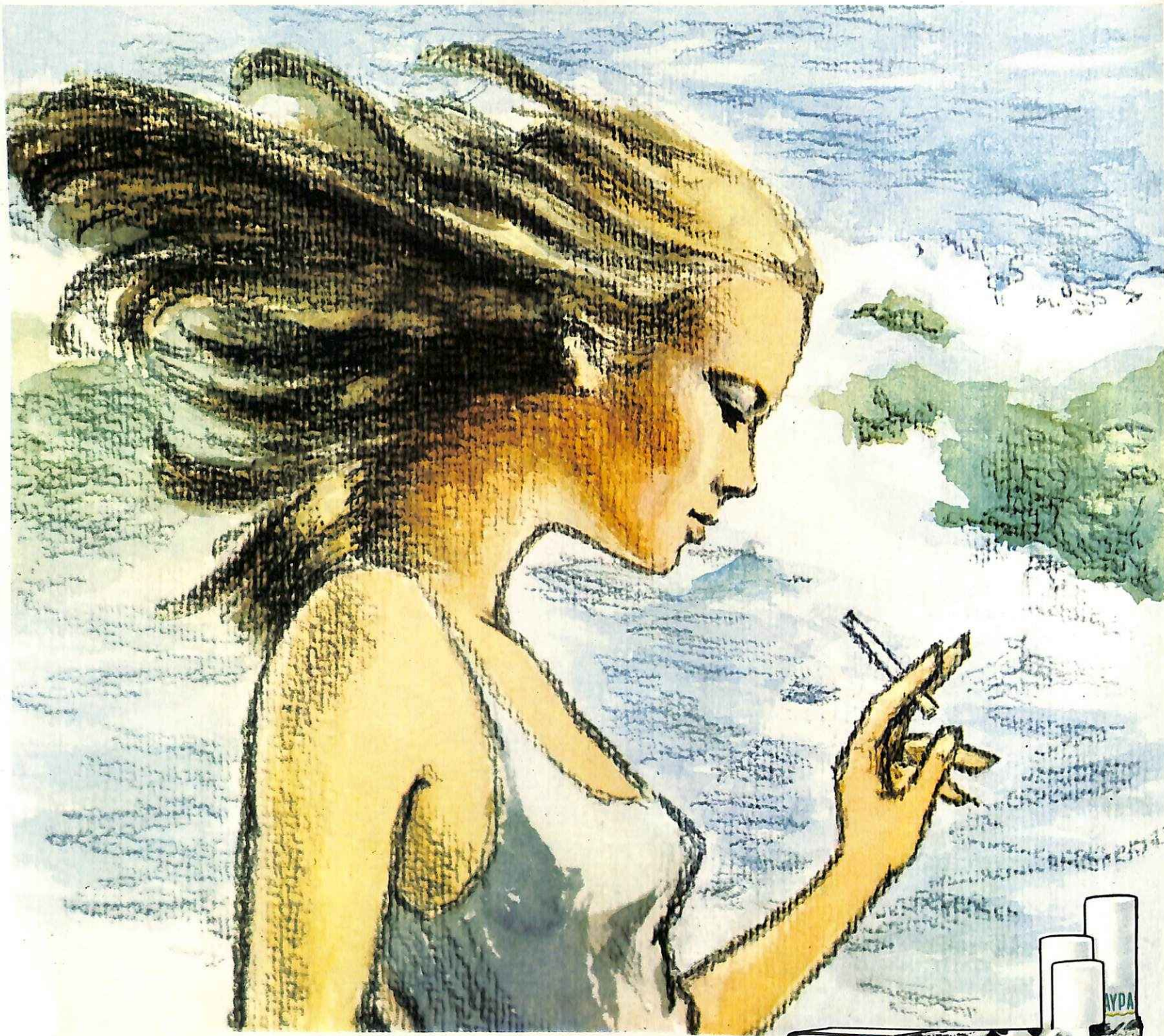

ΡΑΦΑΕΛΟ ΣΑΝΤΖΙΟ

ΜΑΤΤ ΝΤΕ ΦΛΕΜΑΛ

ΤΙΕΡΡΥ ΜΠΟΥ

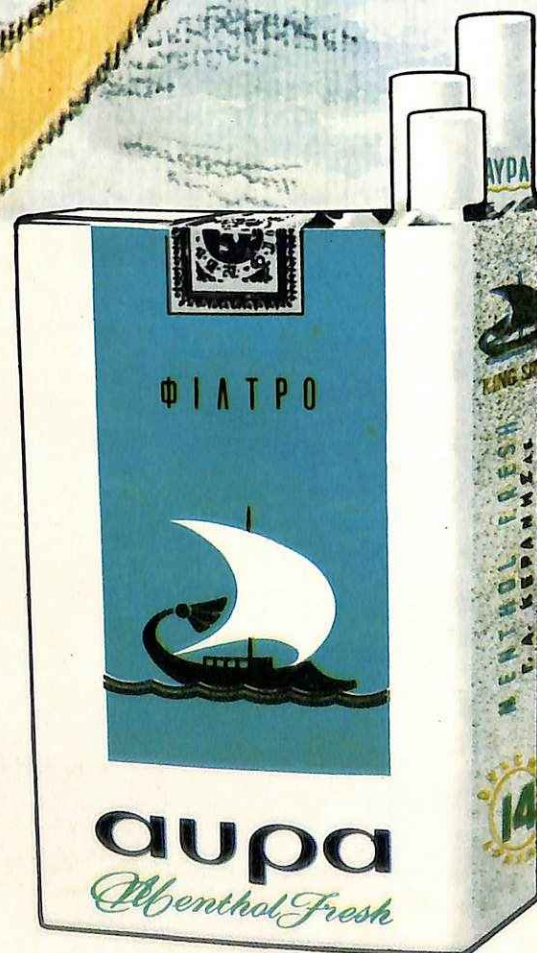
Μιά νέα αίσθησις στὸ κάπνισμα

Κανένα σιγαρέττο δὲν εἶναι σὰν τὸ **αυρα** γιατί εἶναι τὸ μοναδικὸ ἑλληνικὸ σιγαρέττο τύπου 'μεντόλ'.

Τὸ **αυρα**, μὲ φίλτρο ἀντιτάρνικ καὶ καπνὰ ὑψηλῆς διαλογῆς, συνδυάζει τὴν ἀπόλαυσι, πὺν προσφέρει ἓνα ἐλαφρὸ σιγαρέττο, μ' ἓνα εὐχάριστο δρόσιμα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ καπνίσματος.

αυρα

ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ... ΔΡΟΣΙΖΕΙ!

"ΔΕΚΤΟΡ"

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΦΑΡΜΑΚΟ
ΣΥΣΤΗΣΗ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ...

ΔΜΦ6/1

ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ ΣΤΑ...

Φαρμακετα ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ, μὲ 73 χρόνια περὶ στὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ κοινού. Σὰς προσφέρουν ταχυτάτη ἐξυπηρέτησι καὶ τεράστια ποικιλία, ἀκόμη καὶ τῶν σπανιότερων φαρμάκων.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΓΩΝΙΑ - ΧΑΥΤΕΙΑ - ΚΑΝΑΡΗ 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Οι αναγνώστες χράζουν olis

Η καθαριότης και η εποπτεία

Το ενδιαφέρον της Δημοτικής 'Αρχής για την καθαριότητα έχει εκδηλωθεί, όχι μόνο με την προωθούμενη αγορά 100 ακόμη νέων αυτοκινήτων για τα απόρριμματα, 5 αυτοκινήτων - σαρώθρων και 2 αυτοκινήτων - απορροφητήρων (για να αναφέρω μόνον τα τελευταία μέτρα), αλλά και με την επανειλημμένη δημοσιεύσεις στις εφημερίδες παράκλησής μου να τηλεφωνούν οι δημότες μου στην αρμόδια Δημοτική 'Υπηρεσία (τηλ. 642.036) που σε κάθε περίπτωση θα αναλαμβάνει «άμεσον δρᾶσιν» κατά των ακαθάρτων τυχόν σημείων της πόλεως. "Όσο για τις απόστιστες δὲν βεραντζιές, ἡ ἄμεση ἀντιδράσεις της 'Υπηρεσίας Δημοτικών Κήπων και Δενδροστοιχιῶν ἦταν νὰ μοῦ προσκομίσῃ τὸ σχετικὸν βιβλίον, ὅπου σαφῶς ἐμφαίνεται, ὅτι τὰ δενδρύλλια τῆς οδοῦ Φωκυλίδου ποτίζονται ἀνελλιπᾶς ἀνὰ ὀκταήμερον (29 'Ιουνίου, 5 'Ιουλίου, 11 'Ιουλίου κλπ.).

ΓΕΩΡΓ. ΑΜΒΡ. ΠΑΥΤΑΣ
Διευθυντής 'Αθηναίων

• Τὸ κύριο θέμα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀναγνώστου μας ἦταν τὰ σκουπίδια ποὺ γεμίζουν τὶς λακκοῦδες τῶν δέντρων τῆς οδοῦ Φωκυλίδου καὶ ὅχι τὸ πότισμα τῶν βεραντζιῶν ποὺ ἀναφέρθηκε παρεμπιπτόντως. Πάνω στὸ ἴδιο θέμα ἐβασίζετο καὶ ἡ ἀπάντησις τῶν «Εἰκόνων». "Αν πρέπει ὅλοι οἱ δημότες καὶ τὰ 'Ανάκτορα νὰ τηλεφωνοῦν στὸν ἀριθμὸ 642.036 γιὰ τὰ τυχὸν ἀκάθαρτα σημεῖα τῆς πόλεως, τότε τί χρειάζονται οἱ ἐπὶ καθαριότητος;

Χρειάζεται βελτίωσης...

Ἐπὶ σχετικῶν δημοσιευμάτων τοῦ ἐγκρίτου ὑμῶν περιοδικοῦ «Εἰκόνες» καταχωρηθέντος εἰς τὸ φύλλον τῆς 15. 7.66 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ πασιθέλητος τῶν κανιβαλῶν» ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰ κάτωθι:

α) Τὰ ἀπὸ ξηρὰς ἢ ἀπὸ θαλάσσης

περιπολοῦντα ὄργανα τοῦ Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς ἐν τῇ περιοχῇ δικαιοδοσίας του ἐλέγχουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑφιστάμενων σχετικῶν κανονιστικῶν διατάξεων περὶ νυκτερινῆς ἡσυχίας, καθαριότητος καὶ ἀποφυγῆς ρυπάνσεως τῶν ἀκτῶν καὶ παρακτίων θαλασσίων χώρων.

6) Λόγῳ ὁμοῦ τῶν ἐκτεταμένων παραλίων τῆς περιοχῆς του καὶ τῆς καταθλιπτικῆς ἀνεπαρκούς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ του, παρὰ τὰς καταβαλλομένας ὑπηρεσιακὰς προσπάθειας, δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἡ ἐπιτήρησις τῶν παρακτίων χώρων εὐρίσκεται ἡ πλησιάζει εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν βαθμὸν ἀριότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος.

γ) Αἱ ἐκάστοτε διατυπούμεναι διὰ τοῦ τύπου ἀντικειμενικαί, καλῶς ὑποδείξεις ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς ἀφορμὰς ἐντατικωτέρας προσπάθειας βελτίωσης ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐκάστοτε κρατοῦσας καταστάσεως εἰς τὴν τομέα τῆς δικαιοδοσίας μας.

δ) Ἀσφαλῶς πολλὰ ἀκόμη πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῶν καὶ νὰ ἐπιτευχθῶν διὰ τοῦ τύπου ἀντικειμενικῶν, καλῶς ὑποδείξεων ἀποδοτικῶν ἀξιολογῶν ἀκτοφυλακῶν. Χρειάζεται πρωτίστως ἀριθμητικὴ ἐνίσχυσις εἰς καὶ ἄλλων ἰδία προσωπικῶν καὶ εἰς πλωτὰ, χερσαία καὶ ἄλλα μέσα διοικητικῆς μερίμνης, τηλεπικοινωνιῶν κλπ. Χρειάζεται ἀκόμη ποιοτικὴ βελτίωσις τοῦ ἐν λόγω προσωπικοῦ διὰ κατατάξεως ἐμψύχων Λιμενοφυλάκων προερχομένων ἐξ ἀτόμων ἐπικηρωσάντων ἤδη τὴν στρατιωτικὴν τὸν θητεῖαν καὶ ἀποβλεπόντων εἰς μίαν μόνιμον ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν μὲ κάποιαν ὥριμον σκέψιν καὶ σοβαρότητα, ἐνῶ σήμερον κατατάσσονται ὡς λιμενοφυλάκες ἐβελουστὶς καὶ ἀμισθὶ ἄτομα νεαρῶν ἡλικιῶν ἐπιθυμοῦντα κυρίως νὰ συμφηφίσουν οὕτω τὴν στρατιωτικὴν τὸν θητεῖαν, στερούμενα δὲ βαθεύου ὑπηρεσιακοῦ πνεύματος καὶ ἐνδιαφέροντος.

ε) Αἱ ἀμέσως ἀνωτέρω ἐκτιθέμεναι δυσχερεῖαι ἐν τελικῇ ἀναλύει ἀνάγονται εἰς τὴν παρὰ τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων προβεβλημένην στενότητα οικονομικῶν δυνατοτήτων τῆς πλιτείας. Αἱ συναφεῖς ὁλλήσεις τῆς 'Υπηρεσίας ἀδυνατοῦν κατὰ κανὸνα νὰ φεακῶσιν εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν τὴν συμπαράστασιν καὶ κατανόσιν τῶν ἡγουμένων τῶν οικονομικῶν τομέων τῆς κυβερνήσεως. Εἰς ἀποραδικὰς περιπτώσεις ἡ διὰ τοῦ ἀντικειμενικοῦ καὶ ὑγιούς τύπου διαμορφουμένη κοινὴ γνώμη συμβάλλει εἰς τὴν ἐπίδειξιν κυβερνητικῆς γενναιοδωρίας μὲ εὐεργετικὰς ἐπιπτώσεις εἰς τὴν ἱκανοποίη-

σιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἐντολὴ ὑπονογαῶ
Ὁ γενικὸς διευθυντὴς
Ν. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ
Ἱπποναύαρχος Α. Σ.

Καλὰ λόγια

Καὶ οἱ «Εἰκόνες» νὰ προσθέσουν τίς δυνάμεις τῶν εἰς τὴν σ. π. ο. υ. δ. α. ἱ. ἀν. προσπάθειαν τῆς «Μεσημβρινῆς!» Ἡ αὐτοῦ - προστάσις! μὰς ἐνδιαφέρει ὅλους! Γιὰ τὴν ζωὴ μας, τὴν ζωὴ τῶν παιδιῶν μας, γιὰ τὴν πολιτισμένη ὄψιν, ποὺ κάποτε πρέπει ν' ἀποκτήσῃ ὁ τόπος μας!

ΜΙΑ ΟΜΑΣ ΑΠΟ ΑΝΗΣΤΥΧΟΣ
ΓΟΝΕΙΣ ΠΟΥ ΤΡΕΜΟΥΝ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ

Μαζὶ μὲ τὸν θαυμασμό μου καὶ τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια γιὰ τὴς συνεχῶς βελτιωμένες καὶ τέλειες ἐκδόσεις σου, πῆρα τὸ θάρρος —ἀν τακτικῶς, ἀλλωστε, ἀναγνώστης σου— νὰ σοῦ ἀνακοινώσω μερικὲς σκέψεις μου σχετικὰ μὲ μερικὰ ζητήματα ποῦ, δυστυχῶς, φαινομενικὰ τουλάχιστον, δὲν παρέχουν ἐνδείξεις ὅτι σὲ ἀπασχολοῦν.

Ἦς πρῶτο, ἂς ἀναφέρω τὸ ζήτημα τῆς μὴ καθιερώσεως ἐκ μέρους σου ἐιδικῆς καὶ μόνιμου στήλης, ἡ ὁποία θὰ ἀσχοληται ἀποκλειστικὰ μὲ ἀθλητικὰ θέματα —ὅχι μόνον ποδοσφαιρικὰ— ἐγὼ χωρὶς εἶτε τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μὲ τὸ κύρος καὶ τὴν κυκλοφορία σου, εἰσαὶ σὲ θέση νὰ προσφέρῃς σημαντικὴ βοήθεια εἰς τὴν ἐνίσχυση τῶν ἐλληνικῶν ἀθλητικῶν ἰδεῶδων. Ἀμφιβάλλεις;

Ἐνὰ ἄλλο ζήτημα ποῦ μὲ ἀπασχολεῖ —ἐνῶ ἐμένα ὅχι— εἶναι ἡ ἐπίσης καθιέρωσις ἐιδικῆς στήλης ἀλληλογραφίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν σου, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλληλογραφήσουν μὲ τὴν ἐφημερίδα σου. Δὲν παραλείπω τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ καιροὺς καὶ σὲ ἀραιὰ διαστήματα δημοσιεύεις διαβήσεις δι-

ξένων, ποὺ ζητοῦν ἀλληλογραφία. Ὡστόσο ἡ καθιέρωσις μόνιμου στήλης νομίζω ὅτι εἶναι προτιμότερα καὶ ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ ἀνεκτίμητη προσφορά στοὺς ἀναγνώστες σου.

Σὲ περίπτωσι δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ καθιέρωσις τῆς στήλης ἀλληλογραφίας στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, παίρνω τὸ θάρρος νὰ προτείνω τὴν δημιουργίαν ἐκ μέρους τοῦ περιοδικοῦ σου λέσχης ἀλληλογραφίας, ἀκριβῶς κατὰ τὰ πρότυπα τῆς «Hermes correspondence club» τοῦ Βερολίνου, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ χιλιάδες μέλη, καὶ σχετικὰς διαφημίσεις περὶ τῆς ὁποίας δημοσιεύεις τακτικὰ στίς σελίδες σου.

Ποῖα εἶναι ἡ γνώμη σου γιὰ ὅλα αὐτά; Θὰ ἐπιθυμοῦσα βέβαια πολὺ νὰ μάθω ἀν συμφωνῇς κ' ἐσύ, καὶ οἱ ἀναγνώστες σου γιὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς τέτοιας λέσχης

Θεσσαλονίκη

Ν. ΚΑΡΠΑΘΗΣ
Ψωιτητῆς

Φετιβαλικά

Ὁ ἐπιτόλιος χειρισμὸς στὴν ὑπόθεσι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ζεύγους Βυρίον στὸ Φεστιβάλ ἐξέθεσε σοδάρὰ τὸν ΕΟΤ.

Διότι, πὼς ἀνέθεσε ἐν λευκῷ τὴν διαπραγμάτευση τοῦ ὅλου θέματος εἰς «ἀναρμόδια προσωπικότητα» μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ ἦταν φίλος τοῦ ζεύγους;

Μὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς πειραματισμοὺς, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ὕλικας ζημίας ποῦ ὑφίσταται τὸ Δημόσιο, ἔχει πρῶθ καὶ τὸ γόητρο τοῦ Φεστιβάλ ἀνεπαρόρρωτα, ὥστε νὰ μὴ θεωρητὰ πλεονεξία ὑπόθεσις.

Φιλοθέη

Δ. ΜΠΕΝΟΥ

Τόπο στίς... κουζίνες!

Φίλτατοι ἀρχιτέκτονες καὶ πολιτικοὶ μηχανικοὶ τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ὄνματι ὅλων τῶν γυναικῶν, μὴδὲ τῶν συζύγων σας ἀσφαλῶς ἐξαιρουμένων, παρακαλεῖσθε:

Ὅταν σχεδιάζετε ἢ κτίζετε σπίτια καὶ δὴ πολυκατοικίες, θυμηθεῖτε ὅτι εἰσθε "Ἕλληνες ἀπαιτητικοὶ καλοφαγάδες" καὶ ὅτι ἡ κουζίνα εἶναι ὁ χώρος ποῦ θὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα στὴν μητέρα, γυναικα ἢ ἀδελφῇ, νὰ προσφέρῃ ἐκεῖνον, ποῦ, ὅπως λέγεται, ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικό παράγοντα γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ σπιτικοῦ ἐπὶ καλὸ πιάτος.

Πὼς νὰ κινηθῇ ἡ δύστυχη γυναίκα στὰ δεσκακτεῖνα κελλιά ποῦ κατασκευάζεστε —πρὸς ὀφελος σαλο - τραπέζιων καὶ ἄλλων χώρων ἐπιδειξέως— καὶ ποῦ τὰ βαρφεῖτε κουζίνες;

Ἀποφασισμένοι ν' ἀλλάξωμε κατοικία, μοῦ ἐδόθη ἡ ἀνιερὴ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ σὺρεῖαν πολυκατοικιῶν. Ἐ 85% εἶχαν σκοτεινὲς καὶ λαλιπούτειες κουζίνες, μισὲς μπανιέρες (σὲ τεσσάρια) καὶ δωμάτια γιὰ κοῦβλες. Σὲ μιὰ τῆς οδοῦ Ἀχαρνῶν, γιὰ νὰ μὴ κανεῖς στὸ χῶλ ἀπὸ τὸ προ - χῶλ, ἔ-

πρεπε νὰ κατέβῃ δύο σκαλοπάτια. Φῶς; Ἀνύπαρκτο στὸ προ - χῶλ, στὸ χῶλ, στὸ σαλόνι, στὴν κουζίνα, στὸν λουτήρα.

Κατὰ πολὺ καλὴ μας τύχη, ἔπρεπε ὅλους τυχεῖς σὲ μιὰ ὑπὸ ἀποπεράτωσις πολυκατοικία στὴν οδὸ Ἀχαρνῶν καὶ Κύμης ἀριθ. 1. Συγχαρητήρια στὸν μηχανικὸ καὶ στὸν ἐκτελεστὴ καὶ πρόσκλησι στοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ νὰ διαπιστώσουν ὅτι ὅταν ὑπάρχῃ καλὴ θέλησις καὶ πνεῦμα συνανθρωπίας, μπορεῖ νὰ γίνῃ εὐσυνείδητη ἐργασία συνδυασμοῦ χώρου πρὸς εὐρύθμιον διαρρυθμίσιν. Θὰ δοῦν ὅτι καὶ ὁ θυρωρὸς ἔχει αὐτὴν, ἀέρα, φῶς!

Σεῖς, ἐξ ἄλλου, ὡς ἐπιστήμονες, ὀφείλετε νὰ πείσετε τοὺς τυχόν ἐντολοδόχους σας ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σχεδιάζετε ἢ νὰ κτίζετε τρύπες γιὰ ἀρουραίους, πρὸς πλουτισμὸν τῶν

Ἀθηνῶν

Σ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Ἀναγκαιότητα

Ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς λαϊκῆς πλᾶς τῆς Βουλιαγμένης φαίνεται ὅτι εἶναι ἀναντικατάστατος. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται γιατί κάθε τι ποὺ χαλαρεῖ δὲν ἐπισκευάζεται ἢ δὲν ἀντικαθίσταται. Π.χ. ἕνα ἀπὸ τὰ ρολόγια τῆς πλᾶς χάλασε πρὸ πολλοῦ, ἀφῆρθη καὶ τὸ πλαίσιο τοῦ παραμένει κενό. Ἄλλο, ἔσπασε τὸ τζάμι τοῦ καὶ παραμένει χωρὶς τζάμι. Μιὰ κούνια ἔσπασε, ἀφῆρθη τὸ κάθισμα καὶ ἡ ἀλυσίδα παραμένει κενή. Ὁ αὐτόματος ψυκτήρ νεροῦ ἐξ ἀπὸ τοῦ συγκροτήμα Α φαινεταὶ πὼς χάλασε καὶ ἔτσι ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὴν θέσι του, μὲ ὑποχρέωσι τῶν λουομένων νὰ πίνουν ἀπαραίτητως ἀναψυκτικὰ ὅταν διψοῦν. Καὶ μιὰ παρητήρησι γιὰ τὸ μῦθρον: Τοῦ χρειάζεται ἀπαραίτητως μιὰ πέννα γιὰ νὰ πῶν ἢ ὑπᾶλληλος τὴς τυροπιττες καὶ ἕνας αὐτόματος ἀναμικτῆρ.

Ἀθηνῶν

Ι. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

Παιδικὴ εὐτυχία...

...Μολονότι δὲν ἔχω παιδιά γιὰ νὰ λάβουν μέρος, κάθε χρόνο ποῦ θὰ διαβάσω γιὰ τὰ «Κτίσματα στὴν ἄμμος», αἰσθάνομαι μεγάλη χαρὰ, γιὰ τὴν χαρὰ ποὺ χαρίζετε στὰ παιδιά. Τί ἐλπίδες καὶ εὐτυχία τοὺς δίδεται, ἴσως κερδίσουν κάποιο βραβεῖο!

Ἀλλὰ φυσικὰ δὲν λείπει καὶ ἡ ἀπογοήτευσις γιὰ ὅσους δὲν κερδίσουν, ἀλλὰ καὶ πάλι, ἐφέτος θὰ δοθῶν περισσότερα δῶρα, ὥστε νὰ λιγιστέψουν οἱ δυσαρτεστημένοι ἢ μᾶλλον ἀπογοητευμένοι καὶ σὰς εὐχαριστῶ ἐκ μέρους των!

Γιὰ ὅσους ὁμοῦ λάχῃ νὰ φύγουν μὲ ἀδείαν τὰ χέρια, ἤθελα μὲ τὴν βοήθειάν σας νὰ τὰ ἐνθαρρύνω καὶ νὰ τοὺς δώσω ἡθικὸν κέρδος, μεταφράζοντάς τους μιὰ σελίδα ἀπὸ τὸ θαυμασιὸν βιβλίον «Das Buch vom Glück», τὸ διδόνον περὶ εὐτυχίας τοῦ σοφοῦ Βῶ - γιν - Ρά:

«Ἐχεις ποτὲ σου δι' ἕνα παιδί, ἀφοῦ ἔκτισε ἕνα κάστρο στὴν ἄμμο, μὲ

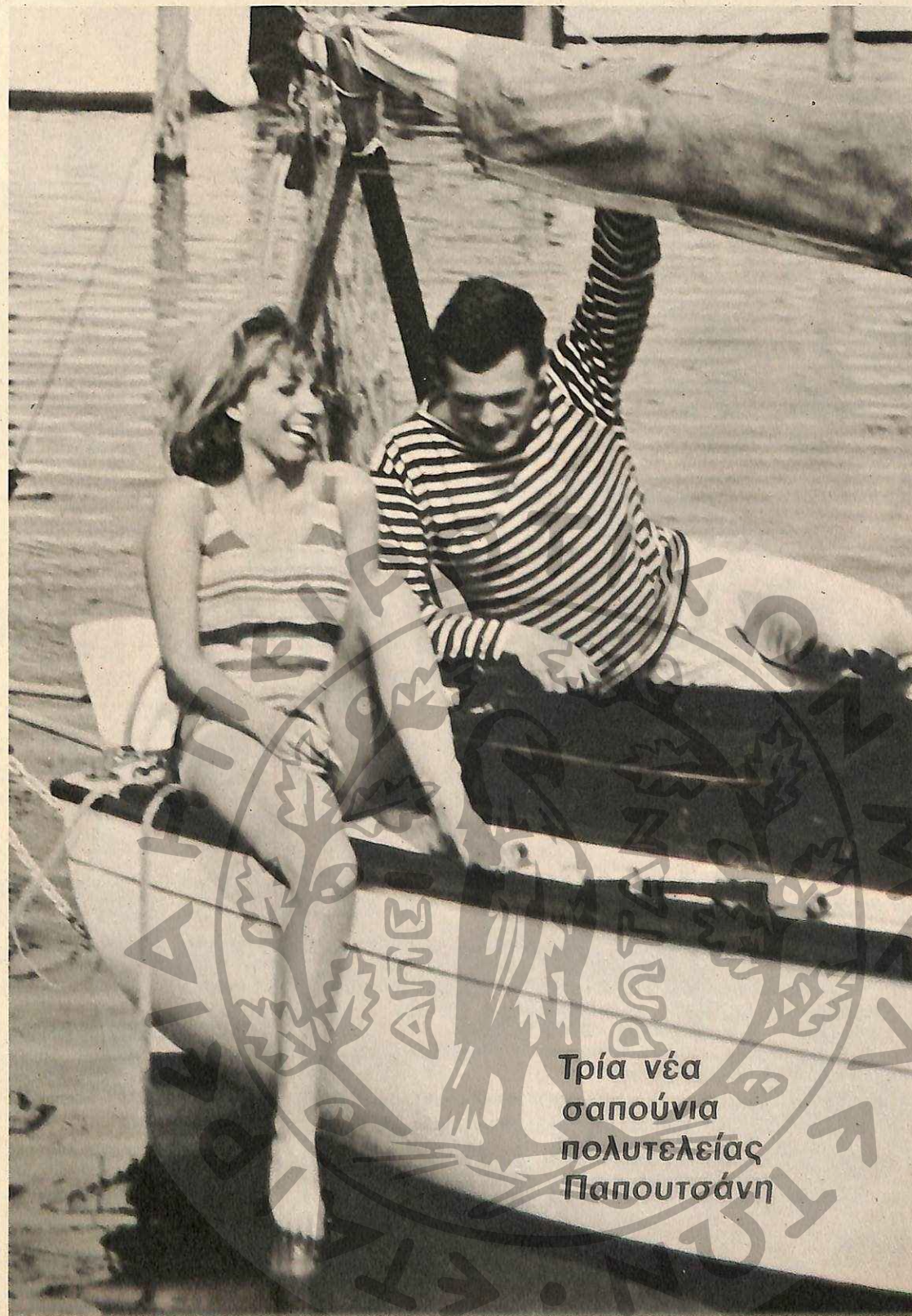
"ΛΑΜΑ-ΛΑΜΑ" RA

LAVENDER
by Papoutsanis

EAU DE COLOGNE
by Papoutsanis

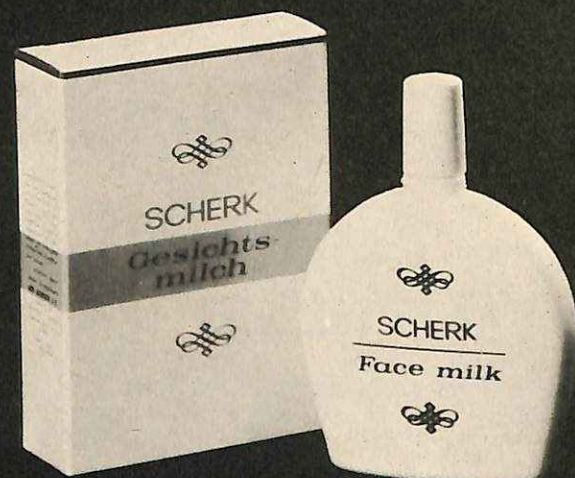
TABAC
by Papoutsanis

Τρία νέα
σαπούνια
πολυτελείας
Παπουτσάνη

Μία νέα δημιουργία SCHERK

το περίφημο γαλάκτωμα
για την περιποίηση του
προσώπου, με τα κατα-
πληκτικά αποτελέσματα.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ 684 926 & 684 235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ 36 101

ΕΝΑ ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΑΣ

Λένε πως στην εποχή μας, όταν γυρίζει ένας διακόπτης στο Παρίσι, φωτίζεται αυτόματα το δωμάτιό μας στην Αθήνα. Ειδήσεις, γεγονότα, εκδηλώσεις, επιστημονικές ανακαλύψεις, καινούργια μέσα εκφράσεως, αλλαγές στις μεθόδους, νέες θεωρίες διαδίδονται από τη μια μέρα στην άλλη, σε όλο τον κόσμο.

Θυμάστε πριν λίγες μέρες μια ανταπόκριση από το Παρίσι, που δημοσιεύτηκε στην ίδια αυτή στήλη; Μιλούσε για τα αναβράζοντα δισκία **VITAMINE C + CALCIUM SANDOZ**, που έχουν γίνει της μόδας στην Ευρώπη. Τα δισκία, λοιπόν αυτά έκαναν ήδη την εμφάνισή τους στην Πλατεία Συντάγματος, στην Πλατεία Κολωνακίου, στη Φωκίωνος Νέγρη, στα κοσμικά νησιά του Αιγαίου, στα μεγάλα κέντρα παραθερισμού. Τα έφεραν από το εξωτερικό οι τουρίστες και οι Έλληνες που πήγαν τώρα τελευταία για διακοπές ή για δουλειές στη Γαλλία, την Ελβετία, τη Γερμανία και την Ιταλία. Αντί για μεταλλικά νερά, χυμούς ή αεροζόλα ποτά, ρίχνουν ένα αναβράζον δισκίο **VITAMINE C + CALCIUM SANDOZ** σε ένα ποτήρι κρύο νερό και έχουν έτσι ένα τονωτικό αναψυκτικό στην γεύση μιας απολαυστικής πορτοκαλάδας.

Όσους ρωτήσαμε, μας είπαν πως προτιμούν τη «πορτοκαλάδα Σαντόζ», από κάθε άλλο ποτό γιατί είναι ευχάριστη στη γεύση, δροσιστική, απολαυστική σαν τη καλύτερη πορτοκαλάδα, προπαντός όμως είναι ένα πρώτης τάξεως τονωτικό.

Τα δισκία **VITAMINE C + CALCIUM SANDOZ** περιέχουν πράγματι, δύο πολύτιμα στοιχεία, τη βιταμίνη **C** και το ασβέστιο, που τονώνουν κάθε κουρασμένο οργανισμό, ενισχύουν τις άμυνες των ικανότητες και χαλαρώνουν τα νεύρα.

Όσοι χρησιμοποιούν αυτά τα δισκία, κάνουν μια νούφα με δύο πορτοκαλάδες Σαντόζ την ημέρα, μια το πρωί και μια το απόγευμα. Τα αναβράζοντα δισκία **VITAMINE C + CALCIUM SANDOZ** πωλούνται μόνον στα φαρμακεία, αλλά πίνονται όπως διαπιστώσαμε παντού σε όλα τα σπίτια, γραφεία και ξενοδοχεία, διαλύοντάς τα σε ένα ποτήρι κρύο νερό.

Είναι το τονωτικό αναψυκτικό που κέρδισε την εμπιστοσύνη όλων. Και τη δική μας φυσικά, που ομολογούμε, πως τον τελευταίο καιρό χρησιμοποιούμε όπως όλοι, καθημερινά δύο αναβράζοντα δισκία την ημέρα **VITAMINE C + CALCIUM SANDOZ**.

(Ανακοίνωση)

Είστε βέβαιος
ότι έχετε
καρδιά ψαριού;

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΣΟΥΜΠΙΡΑΝ

Η λατρεία που τόσο πολύς κόσμος έχει για το υποβρύχιο ψάρεμα δεν οφείλεται σε νομπισμό, γιατί συνήθως όσοι και όσες επιδίδονται σ' αυτό δεν ενδιαφέρονται για την μόδα. Ίσως όλα εξηγούνται με την έλξη που ασκεί ο παράξενος «κόσμος της σιωπής», στον οποίο μας οδηγούν οι καταδύσεις, μαζί με την αγάπη γενικά για την θάλασσα και τα σπορ της.

Γεγονός πάντως είναι ότι το υποβρύχιο ψάρεμα τραβά όλο να περισσότερους πιστούς και, ... μαζί μ' αυτούς, την προσοχή της Ιατρικής.

Προσοχή!... Η παραμονή κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας δεν είναι σπορ όπως τα άλλα, όπως π.χ. το κολύμπι ή το ποδήλατο. Θέτει τον οργανισμό σε πολύ μεγαλύτερη δοκιμασία και μπορεί να είναι επικίνδυνο για την ζωή.

Στην Γαλλία, εύτυχως, υπάρχουν λέσχες που αναλαμβάνουν την μύηση των αρχαρίων, σύμφωνα με τις οδηγίες των παλαιών και γιατρών, και αφού «απορριφθούν» αυτοί που φαίνονται ακατάλληλοι για καταδύσεις σε μικρότερα ή μεγαλύτερα βάθη.

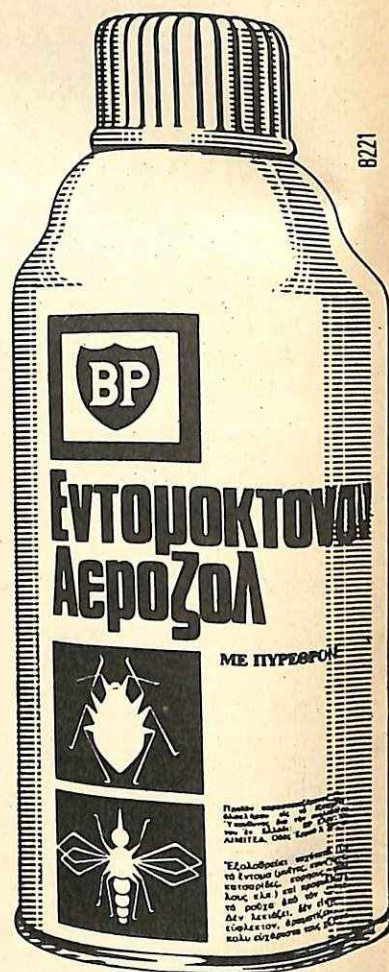
Πάντως, τόσο γι' αυτούς που έχουν πάρει μαθήματα, όσο και για τους αυτοδιδάκτους ή τους υποψήφιους, είναι απολύτως απαραίτητο να ξέρουν τους ακόλουθους κανόνες.

Οι καταδύσεις απαγορεύονται απόλυτως, εκτός αν επιτρέπη ο γιατρός:

Στους καρδιακούς και σε όσους πάσχουν από κυκλοφορικές ανωμαλίες: Καρδιακή ανεπάρκεια, υπέρταση, υπόταση, στηθάγχη, ακόμη και παλαιά, εμφραγμα, ακόμη και παλαιά, αρτηρίτιδα, ακόμη και θεραπευμένη.

Σε όσους πάσχουν ή υπέφεραν παλαιότερα από σοβαρές πνευμονικές ή αναπνευστικές ανωμαλίες: Φυματικοί, ακόμη και παλαιοί, ασθματικοί, εμφυσηματικοί, όσοι είχαν κάποτε έμπυματα του πνεύμονος, οι αναρρώνοντες από βρογχίτιδα ή πνευμονία, όσοι πάσχουν από ατελη διάπλαση των αναπνευστικών οδών. Κατά την γνώμη μας, είναι απαραίτητη στην αρχή μια επι-

εξολοθρεύει όλα τα έντομα αρρωματίζοντας το σπίτι

Για να απαλλαγείτε
ταχύτατα
από κάθε ενοχλητικό
έντομο,
χρησιμοποιήστε
το έντομοκτόνο
Αεροζόλ της BP.
Εξολοθρεύει μυίγες,
κουνούπια,
κατσαρίδες, κορηούς
και προστατεύει τα ρούχα
από τον σκώρο.

Έντομοκτόνον
Αεροζόλ
ΜΕ ΠΥΡΕΘΡΟΝ

Πωλείται παντού.
Αποκλειστική χονδρική πώληση
διά τα καταστήματα Αθηνών
Πειραιώς:
Εδάγγελος Πρόκος
Φλέσσα 9 - Τηλ.: 223.969

σκεψη στον ώτορινολαρυγγολόγο.

Σε όσους υποφέρουν από φαρυγγίτιδα, ρινοφαρυγγίτιδα, ωτίτιδα, συνάχι ή γρίπη.

Στους διαβητικούς, σ' αυτούς που παρουσιάζουν ανεπάρκεια των επινεφριδίων αδένων, ή σε όσους πάσχουν από την νόσο Ρενώ, που προκαλεί αναπνευστικές διαταραχές.

Στους νευρικούς και ιδιαίτερα σε όσους πάσχουν από άγχος, νευρικές καταπτώσεις, κλειστοφοβία, φασίδια, στους επιληπτικούς.

Πριν αρχίσετε τις καταδύσεις περιποιηθείτε τα δόντια σας. Μια ανεπαίσθητη τερηδόνα μπορεί να σας φέρει ανυπόφορους πόνους σε βάθος δέκα μέτρων κάτω από την επιφάνεια.

Οι οδηγίες που πρέπει να έχετε υπ' όψη για το κολύμπι ισχύουν και στις καταδύσεις.

• Ποτέ μη βουτάτε όταν δεν αισθάνεστε σε φόρμα.

• Μη βουτάτε αν το νερό σας φαίνεται πολύ κρύο ή αν η επαφή του σας φέρνει ζάλη, ήμικρανία ή φαγούρα στην κοιλιά και στις μέσες επιφάνειες των μηρών.

• Τέλος, μη βουτάτε ποτέ ύστερα από παρατεταμένο ηλιόλουστο.

Και ειδικές συμβουλές για τις καταδύσεις:

Μη βουτάτε μόνος, ακόμη κι αν είστε άριστος κολυμβητής. Γιατί; Έπειδή σε πολλά μέτρα κάτω από την επιφάνεια ακόμη και το παραμικρό απρόοπτο είναι δυνατόν να εξελιχθεί σε τραγωδία.

Ανεβαίνετε και κατεβαίνετε σιγά, για να προστατεύσετε τα τύμπανά σας.

Έχετε πάντα μαζί σας ένα γερό μαχαίρι, για την περίπτωση που θα μπερδευθείτε σε φύκια ή σε παλιά σχοινιά.

Μη αφαιρείτε ποτέ την μάσκα πριν ισορροπήσετε στην επιφάνεια.

• Για την περίπτωση καταδύσεων σε μεγάλο βάθος, δηλαδή κάτω από δέκα μέτρα:

Η ομάδα να παίρνει πάντα μαζί της ένα γιλέκο - σωσίβιο. Στην βάρκα να υπάρχουν εφεδρικές φιάλες οξυγόνου. Ποτέ καταδύσεις όσο υπάρχουν ρεύματα ή σε βαθύς που δεν ξέρει κανείς τις τοπογραφικές λεπτομέρειές τους. Να φοράτε πάντα ισοθερμική στολή, όταν το νερό είναι κρύο στην επιφάνεια, γιατί σε μεγαλύτερο βάθος μπορεί να είναι κυριολεκτικά παγωμένο.

Προσοχή στην «μέθη του βαθύς», ένα είδος ναρκώσεως από δηλητηρίαση, που παρατηρείται σε βάθος μεγαλύτερο από 20 μέτρα. Η «μέθη» σκοτίζει την σκέψη, καταργεί το αίσθημα του χρόνου και του κινδύνου και είναι αιτία πολλών δραματικών δυστυχημάτων.

Μετράτε τις δυνάμεις σας, αφύπνιστες πάντα περιθώριο για την επιστροφή.

Αντρέ Σουμπιράν

Μέ τό άποσμητικό ΜΥΜ χαίρονται την συντροφιά σας.

Τό ΜΥΜ (ΜΑΜ) εξουδετερώνει την όσμή του σώματος επί 24 ώρες. Ελέγχει και περιορίζει την επίδρωσι. Δέν έρεδίζει το εύαισθητο δέρμα σας. Καί, φυσικά, κάνει τους άλλους να... χαίρωνται την συντροφιά σας.

ΜΥΜ ROLLETTE με περιστρεφόμενη σφαίρα έπαλειψως, δρχ. 35.

ΜΥΜ STICK Συμπεπυκνωμένο άποσμητικό μεγάλου μεγέδους δρχ. 23.

ΜΥΜ REFILL Άνταλλακτικό για τό ΜΥΜ ROLLETTE δρχ. 25.

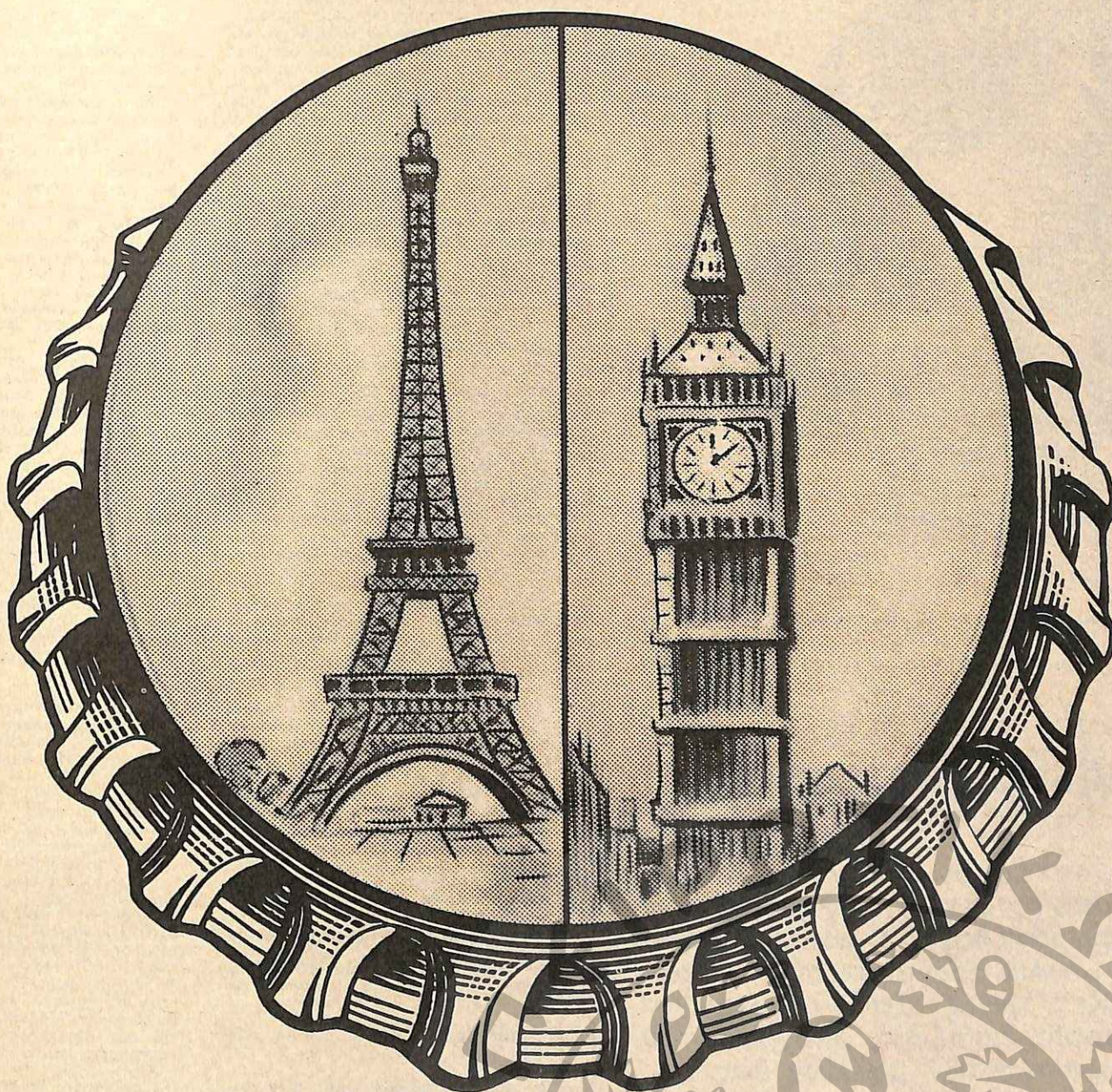

Και άκόμα ΜΥΜ MIST, τό άποσμητικό SPRAY και ΜΥΜ CREAM ή άποσμητική κρέμα.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΦΥΛΑΞΤΕ ΤΑ ΠΩΜΑΤΑ - ΤΑΞΙΔΕΨΤΕ

ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΛΟΝΔΙΝΟ

Μπορείτε να πάτε μόνοι ή με την παρέα σας

Αυτή είναι η μεγάλη έκπληξη. Να λάβουν μέρος στο πρωτότυπο κυνήγι των πωμάτων του TAM-TAM και οι φίλοι σας. Πίνετε TAM-TAM και φυλάξτε τα πώματα. Μαζέψτε όσα μπορείτε περισσότερα πώματα TAM-TAM. Η παρέα που θα συγκεντρώσει τον μεγαλύτερο αριθμό πωμάτων θα κερδίσει ένα ταξίδι στο Παρίσι και στο Λονδίνο, με δωρεάν παραμονή δεκαπέντε ημερών, (τό ταξίδι προβλέπεται για 10 το πολύ φίλους). Επίσης μπορείτε να διαγωνισθείτε και μόνοι σας, με τις ίδιες πιθανότητες επιτυχίας, που θα έχουν και οι ομαδικά συμμετέχοντες, γιατί ο αριθμός των συγκεντρωθέντων πωμάτων, από μία παρέα, θα διαιρείται με τα άτομα που την αποτελούν και θα υπολογίζεται έτσι ο μέσος όρος.

Τώρα άμεσα, πριν αναχωρήσετε για το ταξίδι σας, μπορείτε να κερδίσετε 20 δέκτες τηλεόρασης.

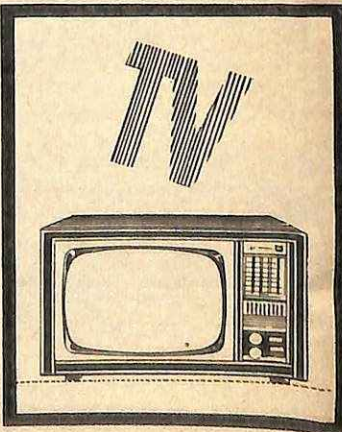
Έμπρός λοιπόν, κερδίστε τα. Στείλτε μας το δελτίο συμμετοχής που υπάρχει δίπλα, πριν από τις 26 Αυγ/στου. Σημειώστε επάνω τον αριθμό των πωμάτων που έχετε εκείνη τη στιγμή. Απαντήστε στην ερώτησή του μηνός. Μην στείλετε κανένα πώμα. (Τα πώματα που έχετε συγκεντρώσει θα υπολογιστούν για το ταξίδι σας στο Παρίσι και στο Λονδίνο).

Τον επόμενο μήνα το μεγάλο ταξίδι: Παρίσι - Λονδίνο Τον κανονισμό για τον μεγάλο διαγωνισμό του TAM-TAM, θα

τον βρείτε σε όλα τα μέρη που πουλιέται το TAM-TAM. Επίσης μπορείτε να γράψετε στη διεύθυνση «TAM-TAM» Α. Συγγρού 53 - ΑΘΗΝΑΙ, να σας στείλουμε. Μην ξεχάσετε στο γράμμα σας να έσωκλείσετε ένα φάκελλο με καθαρά γραμμένη τη διεύθυνσή σας και το ονοματεπώνυμό σας καθώς και ένα γραμματόσημο.

ΖΗΤΩ ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΖΗΤΩ ΤΟ TAM-TAM Η ερώτησή του μηνός.

Από τα πέντε πρόσωπα της εικόνας, τα τρία κρατούν το ίδιο πράγμα. Ποιό;

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ
(Για να κερδίσετε 20 δέκτες τηλεόρασης)
Συμπληρώστε και στείλτε το δελτίο σας πριν από τις 26 Αυγ/στου στο: «TAM-TAM» Α. Συγγρού 53 - ΑΘΗΝΑΙ.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ
ΔΙΕΥΘ. ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
Έχω σήμερα στο σπίτι μου (1) πώματα TAM-TAM

Συγκεντρωμένα από μία παρέα (2) Αριθμός φίλων που πάνε στο Παρίσι και Λονδίνο.

Μέσος όρος κατεχομένων πωμάτων $\frac{1}{2} =$

Ο μέσος όρος των κατεχομένων πωμάτων βρίσκεται αν διαιρέσουμε τον αριθμό των πωμάτων δια του αριθμού των φίλων της παρέας.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Ο αριθμός των φίλων που αποτελούν την παρέα δεν μπορεί να αυξηθεί ή μειωθεί κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού (*Ανώτατο όριο 10 πρόσωπα).

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ:
Από τα πέντε πρόσωπα της εικόνας, τα τρία κρατούν το ίδιο πράγμα. Ποιό;

* Κάθε Πέμπτη στις 5.30 μ.μ. το TAM-TAM σας προσφέρει δωρεάν μετάβαση στο Κάστινγκ του Άγ. Κοσμά

για να παρακολουθήσετε την ηχογράφηση της έκπομπής «Ο ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ TAM-TAM»

Νέον!

Είς τὸ πλούσιον χρωματολόγιον τοῦ
PALETTE προσετέθησαν τώρα τρεῖς
νέοι μοντέρνοι χρωματισμοί

Pearl Grey (No. 311) - Matt Brown
(No. 320) - Dark Matt Brown (No. 322)
(Ὁδηγίες ἑλληνιστὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κουτὶ τοῦ σαλινγρίου)

Καὶ αὐτοὶ οἱ μοντέρνοι χρωματισμοὶ τοῦ
Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE λούζουν καὶ
ταυτόχρονα χρωματίζουν τὰ μαλλιά. Μετὰ
τὸ λούσιμο τὰ μαλλιά σας ἀποκτοῦν νεανικὴ
λάμψη. Οἱ γκρίζες τρίχες ἐξαφανίζονται καὶ
πέρνουν τὴν ωραία ἐπιδυμητὴ ἀπόχρωσι τοῦ
φυσικοῦ χρώματος τῶν μαλλιών σας.

Ζητήσατε καὶ δοκιμάσατε τὸ PALETTE
Θὰ ἱκανοποιηθῆτε ἀπόλυτα καὶ δὰ ἐνδουσια-
σθῆτε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα. Τὸ PALETTE
εἶναι προϊόν πείρας πολλῶν δεκαετηρίδων
τοῦ Ἑργοστασίου
HANS SCHWARZKOPF - HAMBURG
Διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ὡς τοῦ πλέον εἰδικευ-
μένου εἰς τὸν Κόσμον διὰ τὰ εἶδη κομμώσεως.

Χρωμο - Σαμπουάν PALETTE

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 36.101

«Χωρὶς Ποτέμκιν»

Ξαφνικὰ φέτος τὸ καλοκαίρι ἄ-
χισε ἀπροσδόκητα τὸ κακό: Νὰ γίνε-
ται λόγος γιὰ πόλεμο, δηλαδὴ γιὰ
παγκόσμιον πυρηνικὸν πόλεμον. Ὁ γε-
νικὸς γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ Οὐ Θάντ
ἔδωσε ἀπὸ τὴν Μόσχα τὸ σύνθημα. Μι-
λώντας στοὺς δημοσιογράφους μετὰ
τὴν πλήρη κατάρρευση τῶν προσπα-
θειῶν του γιὰ μιὰ ἐιρηνευτικὴ μεσο-
λάβση τῆς Ρωσίας στὸ Βιετνάμ, δη-
λώσε ἀπερίφραστα, μὲ διάχυτη τὴν ἀ-
γωνία στὴν πλαδαρὴ ἀσιατικὴ μορφή
του, ποὺ θυμίζει τὴν παιδικὴ νωθρὴ
ἐκφραση τοῦ Βούδδα: «Ποτέ ὁ κίνδυ-
νος παγκοσμίου πολέμου δὲν ἦταν τό-
σο κοντά». Καὶ ὅταν ὁ ξαφνιασμένος
ἀνταποκρίτης τοῦ Ράιτερ ρώτησε: «Ἡ
κατάστασις εἶναι χειρότερη ἀπὸ τὴν
κρίσιν τῆς Κούδας;» Ἡ κίτρινη Κασ-
σάνδρα ἀπάντησε ξερὰ καὶ κοφτά:
«Βαίνομε πρὸς μιὰ ἀναμέτρσιν χειρό-
τερη ἀπὸ ἐκείνη τῆς Κούδας»...

Ἀκολούθησε χείμαρρος ἀπειλητικῶν
προειδοποιήσεων ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς
Ἀνατολῆς καὶ δυσσιῶνων προβλέψεων
ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Δύσεως, ποὺ ὅ-
λες ἐπίσειον τὸ ξαναζωντανεμένο φά-
σμα τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ εἴχαμε τόσο
συνήθειαι τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν
μακαριότητα τῆς ἐιρηνικῆς ἀμεμνη-
σίας, ὥστε αὐτὴ ἡ ἐκρηξὴ πολεμολο-
γίας ἀντχεῖ σὰν κεραυνός. Ἀπὸ τὴν
ἐποχὴ τῆς κουβανικῆς κρίσεως (Ὀκτώ-
βριος 1962), βλέπαμε τὸν ψυχρὸ πό-
λεμον Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως νὰ ἐκφυλί-
ζεται ραγδαίᾳ καὶ νὰ ὑπερκαλύπτεται
ἀπὸ τὸν ψυχρὸ πόλεμον Ἀνατολῆς καὶ...
Ἀπὸ Ἀνατολῆς. Καὶ νὰ ποὺ τὸ Βι-
ετνάμ τὰ κατάφερε, ὥστε τὸ καλο-
καίρι τοῦ 1966 νὰ ἐπιτρέπῃ στοὺς ἀ-
παισιόδοξους νὰ τὸ παραλληλίσουν μὲ
τὰ κρίσιμα καὶ κοσμοϊστορικὰ καλοκαί-
ρια τοῦ 1914 καὶ 1939.

Πῆρε ὅμως πραγματικὰ τέτοια τρο-
πὴ ὁ πόλεμος τοῦ Βιετνάμ, ὥστε νὰ
ἐγκυμονῇ παρόμοιους κινδύνους;

Ἀφ' ὧς ὅπως ἔχει περιπλακῇ αὐ-
τὸς ὁ πόλεμος, ἐκαταντὰ ἐπιτακτικὴ
ἀνάγκη καὶ γιὰ τίς δύο παρατάξεις
νὰ δοῦν ἀπὸ τὸ τέλμα μὲ τὴν στρα-
τιωτικὴν δρᾶσιν. (Χάινσον Μπάλντουϊν).
Καὶ ὅπως ἔχουν συσσωρευθῇ γόντρο
καὶ ἀντικειμενικὴ ἀναγκαιότητα, καὶ
συνέπειαι μιᾶς στρατιωτικῆς ἤττας
θὰ εἶναι τόσο καταστρεπτικῆς, ὥστε
καμμιὰ ἀπὸ τίς δύο παρατάξεις δὲν
εἶναι δυνατόν νὰ τίς ὑποστή. (Ἄν-
του Νυτεν). Εἶναι πιά υποχρεωμένες,
συνεπῶς, νὰ ἀγωνισθοῦν μέχρι ἐσχά-
του.

Εἶναι ὅμως δυνατὴ ἡ λύσις διὰ τὴν
ὀψλιν;

• Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Βιετκόγκ
(καὶ μὲ τὸν ὅρο αὐτὸ νοούμε τὸ σύν-
ολο τῶν ἀντιαμερικανικῶν δυνάμεων στὸ
Βιετνάμ), ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα
καὶ μὲ τὴν σημερινὴ μορφή τους, εἶναι
ἀδύνατον πλέον νὰ ἐπιτύχουν στρατη-
γικὴ νίκη, ἱκανὴ νὰ πετάξῃ τοὺς Ἀμε-
ρικανούς στὴν θάλασσα.

• Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Ἀμερικαν-
ῶν, ὅμως, ἡ δυνατότης στρατιωτικῆς
νίκης διαγράφεται ὅλο καὶ ἐντονώτε-
ρα στὸν ὅχι πολὺ μακρινὸ ὁρίζοντα.

Πῶς ὅμως μπορεῖ νὰ ἀντιδράσῃ ὁ
ἀντιδυτικὸς κόσμος σ' αὐτὴ τὴν στρα-
τιωτικὴν προοπτικὴ, ποὺ προοιωνίζεται
καὶ πάλι τὴν κατάρρευση τῶν Βιετ-
κόγκ;

Λογικῶς, ἡ ἀντιδράσις του πρέπει
νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ μιὰ σειρά διαδοχικῶν
ἐνεργειῶν, ποὺ ἔχουν ἤδη ἀρχίσει νὰ
ὕλοποιούνται: Ἀπὸ τὴν ἀφείδη ἐνίσχυ-
ση τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης τοῦ
Βορείου Βιετνάμ καὶ τὴν συμμετοχὴ
σ' αὐτὴν ἀεροπορικῶν δυνάμεων — μὲ
ἀποτέλεσμα ὁ ἐναέριος πόλεμος νὰ
προσλάβῃ διαστάσεις ἀπροσμέτρητες
— ἕως τὴν ἐμφάνισιν ἰσχυρῶν σωμά-
των «ἐθελοντῶν», ποὺ ἀρχικὰ θὰ συγ-
κεντρωνῶνται στὸ Βόρειο Βιετνάμ, ἄλ-
λὰ ἂν ἡ θέσις τῶν Βιετκόγκ ἐπιδεινού-
ται, δὲν θ' ἀργήσουν νὰ κατεδοῦν καὶ
στὸ Νότιο Βιετνάμ.

Μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν «ἐθελοντῶν»
εἶναι δυνατόν νὰ ἀνατραπῇ ἡ στρα-
τιωτικὴ κατάστασις;

Γεννᾶται, πρῶτα - πρῶτα, πρόβλημα
χρόνου. Ἡ διαδικασία τῆς συγκροτή-
σεως, τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τῆς ἀφίξε-
ώς τους στὰ μέτωπα, ἀπαιτεῖ ὀρι-
σμένους μῆνες, στὸ διάστημα τῶν ὁ-
ποίων ὁ ἀμερικανὸς Οὐσετμόρελαντ δὲν
θὰ παραμείνῃ ἀδρανής. Γεννᾶται, δεύ-
τερον, πρόβλημα ἀμερικανικῆς ἀντι-
δράσεως. Εἶναι ἀπίθανον νὰ ἀνεχθῇ ἡ
Ἀμερικὴ μεταστροφή τῆς πλημμυρί-
δος σὲ ἀμπώτιδα. Τὸ πιθανώτερον εἶ-
ναι, ὁ Τζόνσον νὰ κἀνῃ στὸ Βιετνάμ
ὅ,τι ἔκανε ὁ Τρούμαν τὸ 1950 στὴν
Κορέα: Νὰ κλείσῃ τ' αὐτιά του στὰ
γουργουρίσματα τῶν «περιστερῶν» καὶ
νὰ ἐπιβάλλῃ μερικὴ κινητοποίηση τῆς
γίγαντιας χώρας του, γιὰ νὰ ἐπα-
ναφέρῃ τὸν συσχετισμὸ δυνάμεων στὴν
«προεθελοντικὴ» ἀναλογία.

Ἔτσι, ὅμως, ἐπαναφέρεται ἡ κα-
τάστασις στὴν ἀφετηρία τῆς. Ἐφ' ὅ-
σον, παρὰ τὴν παρέμβαση τῶν «ἐθε-
λοντῶν», θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίστα-
ται περίπτωσις καταρρεύσεως τῶν Βι-
ετκόγκ, πῶς θὰ ἀντιδράσῃ ἀπὸ κεῖ καὶ
πέρα ὁ ἀντιδυτικὸς κόσμος;

Ἀπὸ ἐδῶ γεννιοῦνται οἱ μεγάλοι
κινδύνοι. Γιατὶ τὸ ἐπόμενο ὄμμα δὲν
μπορεῖ νὰ εἶναι παρὰ ἡ ἀποφασιστικὴ
παρέμβασις τῆς Ρωσίας, τὴν ὁποία θὰ
πνίξῃ ἡ κινεζικὴ δημοκρατία, ἂν οἱ Βι-
ετκόγκ ἡττηθοῦν. Καὶ ἡ ἀπειλητικώ-
τερη μορφή σοβιετικῆς ἀντιδράσεως
μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα πυραυλικὸν τελεσί-
γραφο τῆς Μόσχας, ὅποτε ἡ ἀνθρωπώ-
της θὰ βρεθῇ «στὸ χεῖλος τῆς πυρηνι-
κῆς ἀδύσεως».

Δὲν θὰ παρακαμφθῇ ὅμως καὶ τὴν
φορὰ αὐτὴ ὁ πόλεμος, ὅπως ἔγινε καὶ
τὸ 1962, μὲ τὴν ἀντίστοιχη καὶ ἀνά-
λογη κρίσιν τῆς Κούδας;

Αὐτὴ ἡ βασίμη ἐλπίδα καλύπτει
τίς σκέψεις ὅλων. Ἀλλὰ ἐπειδὴ στὴν
Κούβα ἡ κρίσις τῶν πυραύλων ξεπερά-
στηκε, δὲν εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ξεπε-
ραστῇ καὶ στὸ Βιετνάμ.

Πάντως, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίσταν-
ται τὰ αἰσιόδοξα στοιχεῖα τῆς пра-
γματικότητος, ποὺ προστατεῖουν πάλι
τὴν εἰρήνην καὶ ἐπιτρέπουν τὴν ἐλ-
πίδα ὅτι δὲν θὰ συμβῇ τὸ 1966 ἢ τὸ
1967, ὅ,τι συνέβη τὸ 1914 καὶ 1939.

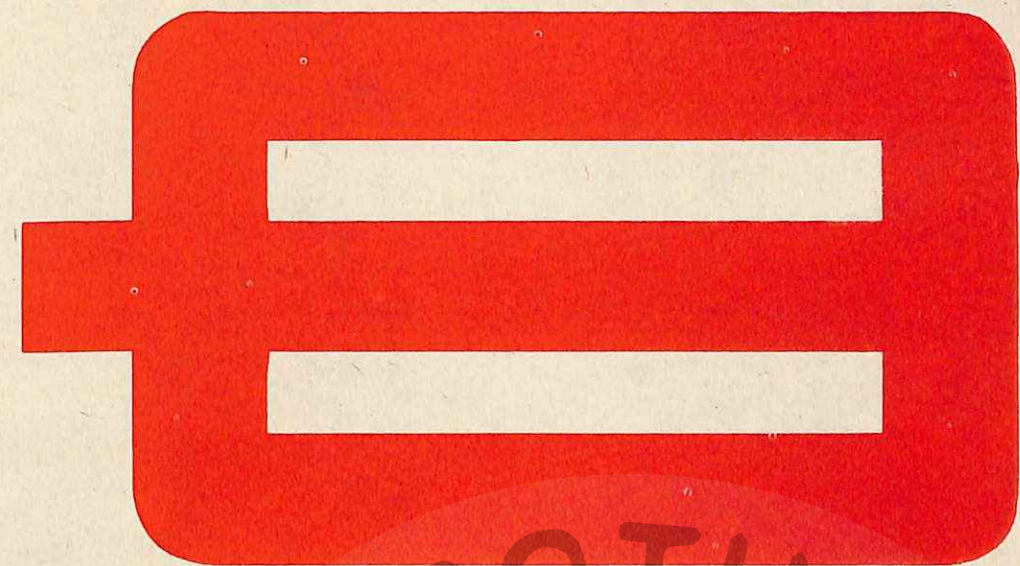
• Ἡ ἀμείλικτη εἰσροπρία τοῦ τρό-
μου δὲν παύει νὰ ὑφίσταται.

• Ἐνῶ τὸ 1914 καὶ 1939 ἡ μὴ ἀπὸ
τίς δύο ἀντίπαλεις παρατάξεις εἶχε
προγραμματισμένον τὸν «προθεσμιακὸν
πόλεμον» (κατὰ τὴν γνωστὴν ἐκφραση
τοῦ στρατηγοῦ Ντεπενάι) τώρα, ἀπὸ
τοὺς τρεῖς κόσμους (Δυτικόν, Ἀνατο-
λικόν, Κινεζικόν) οἱ δύο πρῶτοι τοῦλάχισ-
τον ἐπιδιώκουν τὴν ἀποφυγὴν τοῦ
καὶ ὁ τρίτος δὲν εἶναι βέβαιο ἂν μπο-
ρῇ μόνος του, σὲ πείσμα τῶν δύο ἄλ-
λων, νὰ κινήσῃ τὸν τροχὸ τῆς ἱστο-
ρίας.

• Σὲ πείσμα τῶν ἐμβριθῶν σοβιετολό-
γων, ποὺ μὲ ἐπικεφαλὴς τὸν πρῦταν
τοῦς Ἑντουαρντ Κρανσκόβ, προέβλε-
παν αὐτὲς τίς μέρες ἀνατροπὴ τῆς
σημερινῆς ρωσικῆς ἡγεσίας καὶ ἐπι-
κράτησις τῶν ἀδιαλλάκτων μὲ γεφυρω-
σιν τῆς ρωσοκινεζικῆς ἀδύσεως, ἡ πα-
ράταξις Κοσόγινα - Μπρέζνιεφ παρα-
μένει στὴν ἐξουσία: Παράταξις «σα-
μὴν» μετριοπαθῆς, ἀποφασιστικὰ ἀντι-
κινεζικῆς (Ἰσαάκ Νωύτσερ), ποὺ ἀ-
κόμα καὶ ἐξαπολύοντας ἕνα πυραυλικὸν
τελεσίγραφο, θὰ εἶναι ἴσως ἔμμο-
να προσανατολισμένη πρὸς τὸν συμβίβα-
σμὸ, ὅπως συνέβη στὴν Κούβα.

Χωρὶς προφητικὸς οἰστρούς, λοι-
πόν, μπορεῖ κανεὶς νὰ σταθμίσῃ ὅτι οἱ
εἰρηνοποιοὶ δυνάμεις ἐξακολουθοῦν νὰ
εἶναι ἰσχυρότερες ἀπὸ τίς δυνάμεις
τοῦ πολέμου. Καὶ ὅτι ἡ φωτιά τοῦ Βι-
ετνάμ θὰ σθῇ κάποτε μὲ κάποια διευ-
θέτησι. Ἄν καὶ ἡ διευθέτησι αὐτὴ θὰ
ἀποτελῇ «Χωρὶ Ποτέμκιν» τῆς εἰρή-
νης καὶ φύλλο σικῆς τῆς συνυπάρξεως.

Σόλων

γιὰ κάθε λιχουδιὰ στὸ τραπέζι

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
SELF SERVICE

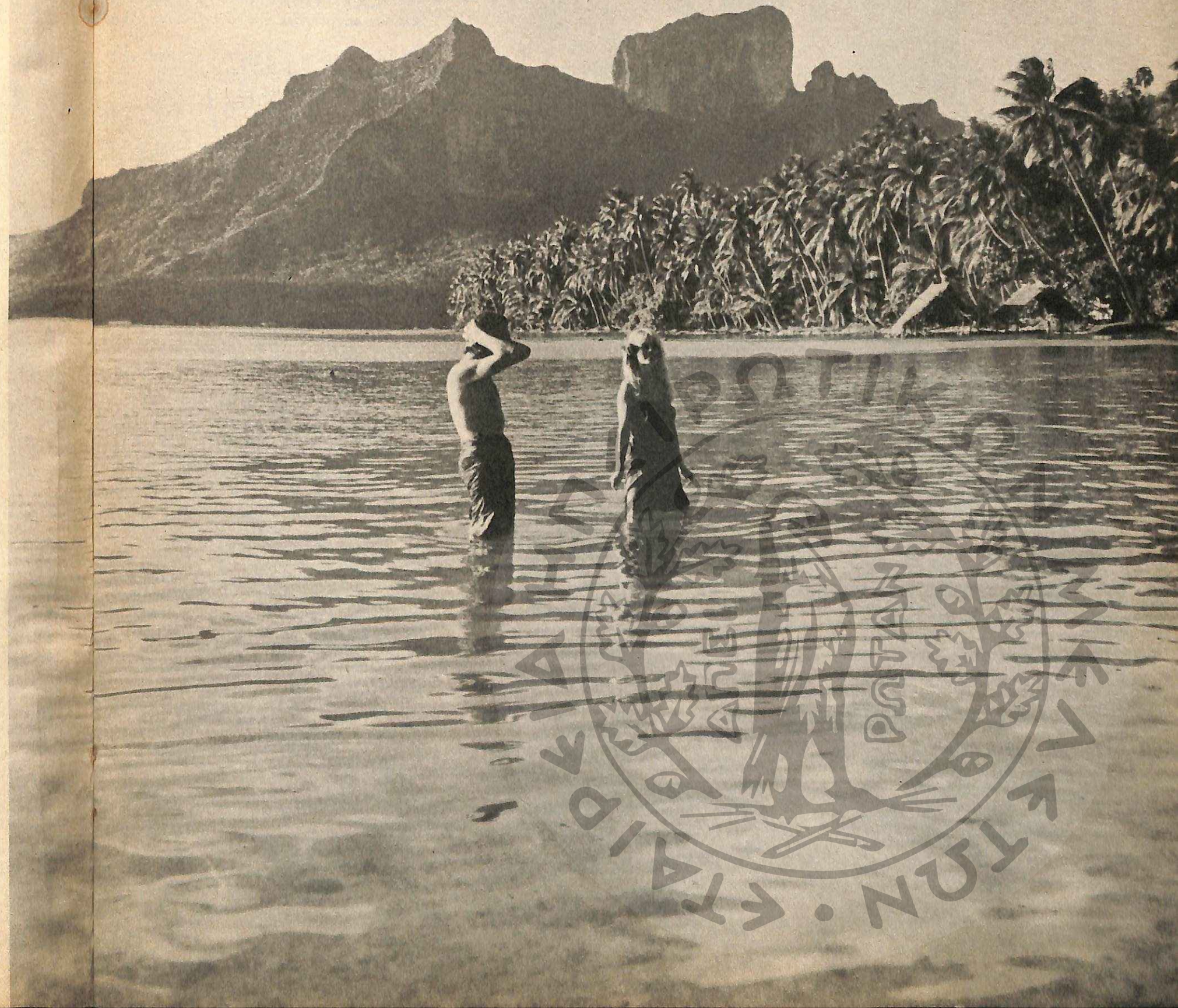
ΧΑΥΤΕΙΑ • ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΝΕΓΡΗ • ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ
ΚΑΙ ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Οι πρωτόπλαστοι του 66

Η ΜΠΕ - ΜΠΕ ΚΑΙ Ο ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΕΖΗΣΑΝ ΗΜΕΡΕΣ ΠΡΩΤΟΓΟΝΗΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΤΗ

«ΜΕ ΤΟΝ ΓΚΟΥΝΤΕΡ στην άκρη του κόσμου», είχε πεί η Μπέ - Μπέ. Καί ο Γκούντερ πραγματοποίησε την επιθυμία της μ' ένα ταξίδι, με το αεροπλάνο του, στην Ταϊτή. Έκει έζησαν σάν πρωτόπλαστοι στην έρημιά, στην θάλασσα, στις καλαμιές και στο έξωτικό περιβάλλον αυτού του νησιού.

Η ΜΠΕ - ΜΠΕ ΑΦΗΣΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΝΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΧΑΡΗΚΕ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ...

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΙ ΤΟΥ 66

Μετά ένα από τους πιο μυστικούς, άστρατι-
αίους, απροσδόκητους και έντυπωσιακούς γάμους
της τελευταίας δεκαετίας, η Μπέ - Μπέ και ο
τρίτος σύζυγός της Γκούντερ Σάκς φόν Όπελ,
πέταξαν στην Ταϊτή για το ταξίδι του μέλιτος.
διαρκείας δύο εβδομάδων.

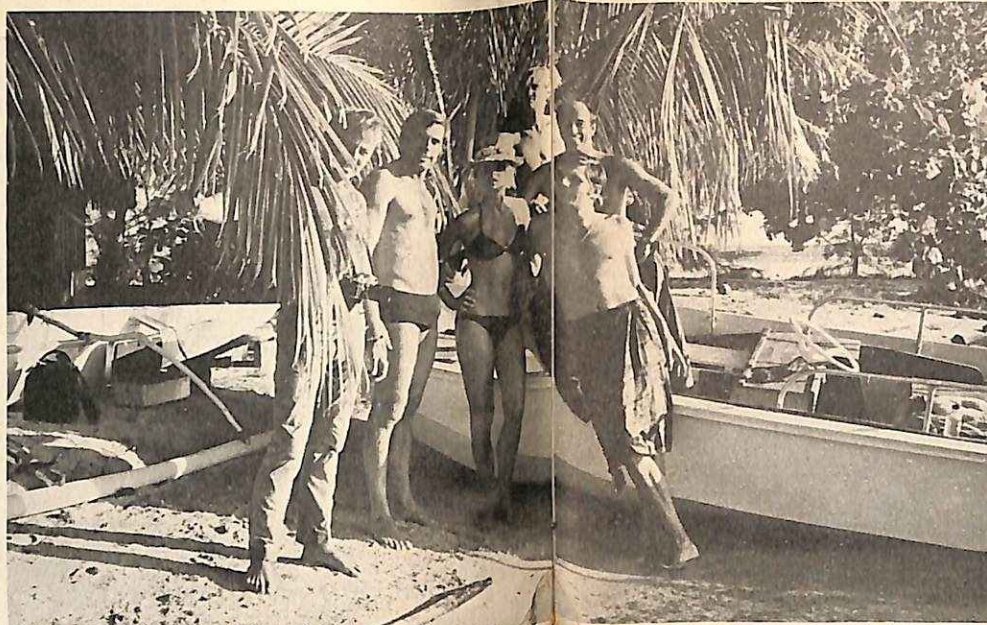
Ήταν το ταξίδι του μέλιτος που λαχταρούσε
η Μπριζίτ στα 31 της χρόνια. Ζεστή θάλασσα,
ήλιος, εξωτικά φυτά και γαλήνιοι κάλποι, με μια
συντροφιά στενών φίλων. Αυτά ήταν τα κύρια
συστατικά που άρκούσαν για να κάνουν την πο-
λύπειρη πλέον στα μυστικά του Έμενιου Μπέ -
Μπέ, ένα ευτυχισμένο κοριτσάκι στο πλευρό του
Γκούντερ.

Το ζεύγος και οι φίλοι του πέρασαν τις μέ-
ρες τους κολυμπώντας, ψαρεύοντας και άρμενί-
ζοντας με κόττερα στα γαλανά νερά του Μορέα

και του Τουτζάι, δυο από τα πιο έρημα, αλλά
πιο μαγευτικά νησιά του συμπλέγματος.

Ύστερα από δυο μέρες στο Μορέα της Ταϊ-
τής, οι νεόνυμφοι και η συντροφιά τους πέταξαν
μ' ένα ιδιωτικό αεροπλάνο στο νησί Τουτζάι, ο-
που φιλοξενήθηκαν στο σπίτι του Ταϊτινού δικη-
γόρου Λεζέν. Εκεί η Μπριζίτ έζησε μια έντε-
λως πρωτόγνωη ζωή, τρώγοντας τα ψάρια που
έπιανε, πίνοντας γάλα καρύδας, φορώντας ένα
μικροσκοπικό μπικίνι, ή «σαρόγκ» και μένοντας
πολλές ώρες μόνη με τον άνδρα της.

Αλλά ακόμη και η ζωή στον παράδεισο έχει
ένα τέλος. Σήμερα η Μπέ - Μπέ και ο Γκούντερ
βρίσκονται πάλι στο Παρίσι, για τις λίγες ημέ-
ρες που τους μένουν μέχρι να αναχωρήσει η
Κα Σάκς φόν Όπελ για την Σκωτία, όπου αρ-
χίζει σε λίγο το γύρισμα της νέας ταινίας της.
Πάνω απ' όλα η καριέρα...

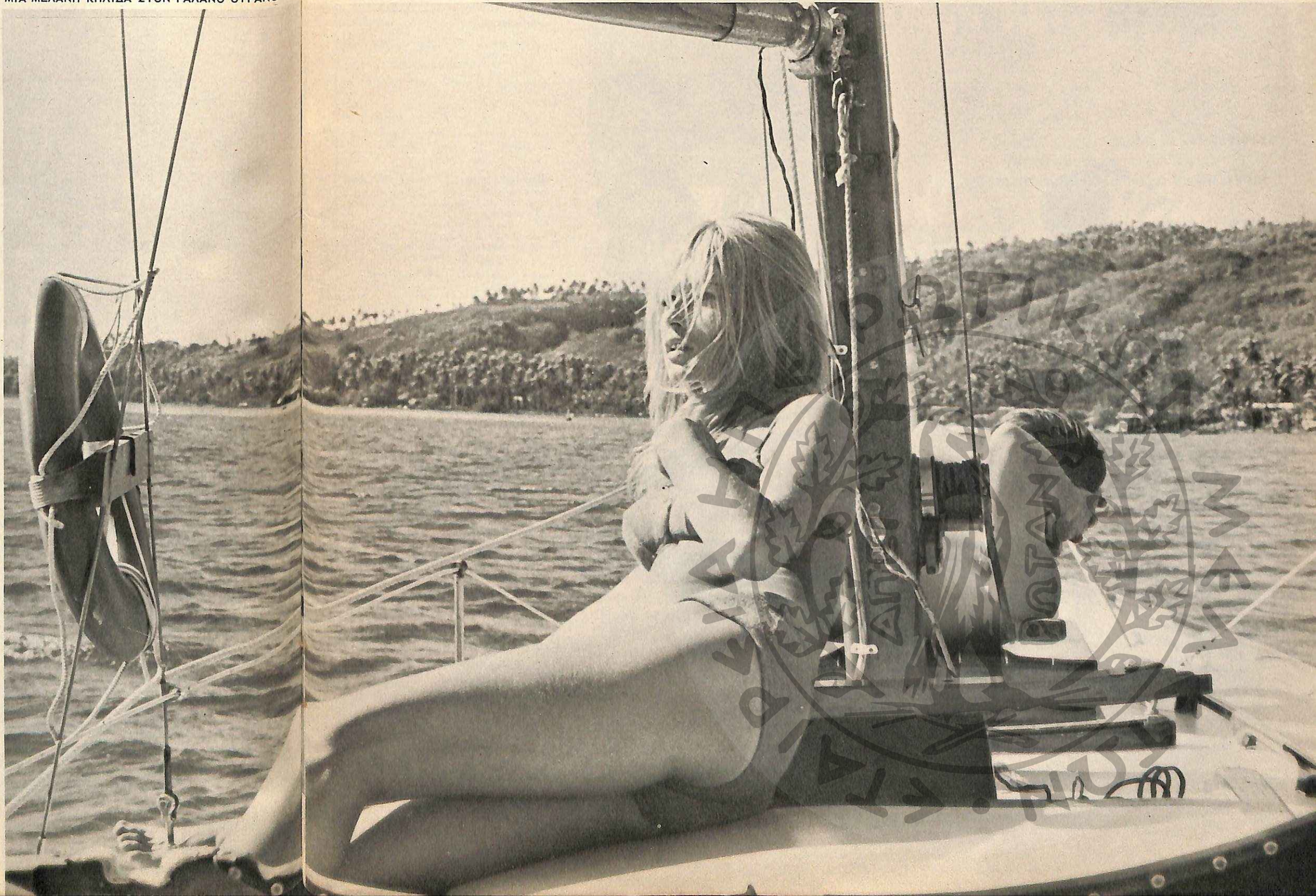
ΚΑΙ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΛΜΠΟΥΜ: Η ΜΠΡΙΖΙΤ ΚΑΙ Ο ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΜΕ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥΣ.

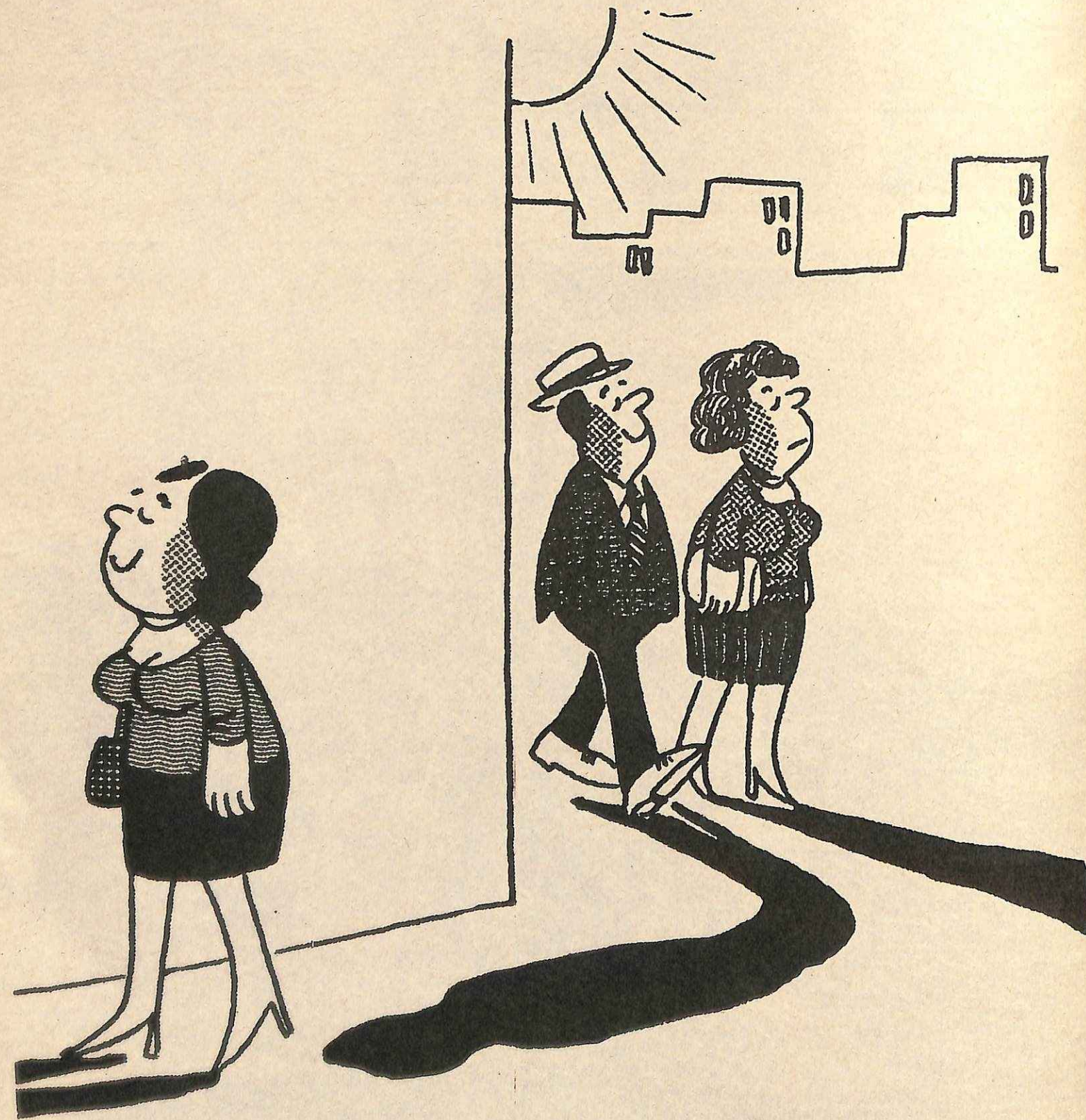
ΜΙΑ ΜΕΛΑΝΗ ΚΗΛΙΔΑ ΣΤΟΝ ΓΑΛΑΝΟ ΟΥΡΑΝΟ

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΠΙΚΟΥ ΠΟΤΟΥ...

ΤΗΣ ΤΑΪΤΗΣ: ΚΑΠΟΙΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΦΑΚΟΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΙΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΖΕΥΓΑΡΙΟΥ...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 564
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 -
59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμοί)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«'Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπριάς

'Αρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
'Αρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντί-
νου. 'Επί της ύλης: Κ. Βεντίκος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος 'Αναγνωστόπουλος, Φρόντι Γερ-
μανός, Θέμος Δασκαλόπουλος, 'Ελένη Δου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσαμάνη, 'Αλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρλακευ-
αίδης, Ροζίτα Σώκου, 'Ανδρέας Φραγ-
κιάς, Ι. Χατζηαυτίσης, Σ. Χατζηγιαννάκης

Χρ. 'Αλούτης, Στέλ. 'Αρτεμίδης, Δημή-
τριος Βόγλης, 'Αησιόλαος Βούρδουλης, Ι.
Γκίκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος,
Α. Καραμαρόβης, Θ. Καρζής, Ε. Κόλμαν,
Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρ-
κάκης, Χρ. Οικονόμου, Γεώργ. Πρεβε-
λάκης, 'Ελένη Χαλκούση, 'Αργύρη Χωρέ-
μη, Κ. Ψαλτήρας, Βαγγέλης Ψυράκης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΗΠΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

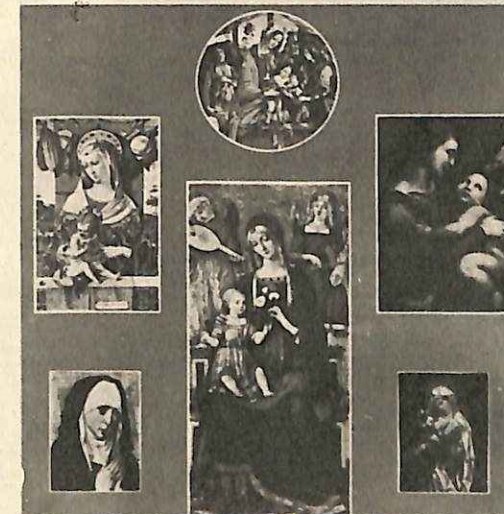
Φρ. 'Αλιουδάς, 'Ελένη 'Αθανάτη, Δημ.
Δουλαβέρης, Γιάννης Κυριακόπουλος, Μ.
Λάσση, Μίκα Ρωμανού, 'Ηλ. Σαφλάς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΠΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ.
Πασαλίδης, Α. Παπαδήμος, Α. Λουξίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
('Οδός 'Αγκυρίου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

'Η Παρθένος καὶ τὸ βρέφος

ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΕΜΠΝΕΥΣΘΗΚΑΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Η Παρθένος καὶ τὸ βρέφος εἶ-
ναι τὸ πῶς εὐλαβικὸ καὶ προσφιλὲς
θέμα σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες τῆς θρη-
σκευτικῆς ζωγραφικῆς. 'Απὸ τῆς ἀρ-
χῆς τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀπὸ τῆς κα-
τακόμβης τῆς Ρώμης ὡς τὴν δοξα-
στικὴ ἀποθέωση τῆς 'Αγίας Σοφί-
ας, καὶ τὰ ψηφιδωτὰ τῆς Ραβέννας,
ἡ ρωμαϊκὴ καὶ ἡ βυζαντινὴ χριστια-
νικὴ παράδοση εἰκονίζει σὲ ἀναρί-
θμητες παραλλαγὰς καὶ ἐκφράσεις
τὴν Παναγία.

'Ασκηταί, ἅγιοι, ἅγιοι, ὅσοι ἀ-
πὸ ἀτέλειωτες νηστείαι, προσευχῆς,
σχεδίαζαν μὲ κατάνυξη, συντριβὴ
καὶ ἐκσταση τὴν μορφή τῆς Μητέ-
ρας τοῦ Θεοῦ, ἐνὶ μεγάλοι καλλι-
τέχνες ὅλων τῶν χριστιανικῶν αἰώ-
νων ἐμπνεύστηκαν ἀριστουργήματα
ζωγραφίζοντας τὴν Παρθένο, τὴν
Μητέρα, τὸν 'Επιτάφιο Θρόνον, 'Η
«Πλατυτέρα», ἡ «'Οδηγήτρια», ἡ
«Βρεφοκρατοῦσα», ἡ «Παντάνασσα»,
ἀποτελοῦν εὐλαβικοὺς ὕμνους, προ-
σευχῆς, παρακλήσεις καὶ συμβολι-
κὰς συμπυκνώσεις τῆς θρησκευτικῆς

καὶ καλλιτεχνικῆς ἐξάρσεως ἀτέλει-
ωτης σειράς αἰώνων. 'Η ἀγνότης,
ἡ Μητρότης, ἡ Εὐσπλαγχνία, ἡ Με-
γαλοπρέπεια, ἡ Παρηγορία, ἡ 'Επο-
πτεία τοῦ Κόσμου, ἡ Γαλήνη, ἡ Γλυ-
κύτης, ἡ Πικρία καὶ ὁ Σπαραγμὸς
ἐκφράζονται, σὲ πανανθρώπινη κλί-
μακα, σὲ ἀπείρους εἰκόνες ποὺ ἀφη-
σε ὁ χριστιανικὸς Μεσαίωνας. Τὸ
Βυζάντιο, ἡ 'Αναγέννηση καὶ οἱ ἐ-
πόμενες ἐποχῆς. Στὶς μικρογραφίαις
τῶν χειρογράφων, στὶς φορητὰς εἰ-
κόνες, στὶς τεράστιες τοιχογραφίαις
τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ βιβλία, μὲ ἀσκη-
τικὸ ἢ λαϊκὸ τρόπο, μικροὶ ἢ μεγά-
λοι, τεχνίτες, μεγαλοφυῆς καὶ ἀ-
πλοὶ καλὸι ζωγράφοι, ζωγράφιζαν, σ' ὅλη
τὴν ἔκταση τοῦ χριστιανικοῦ κό-
σμου, Παναγίες. Τὸ πῶς ἀνθρώπινο,
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρτατο σύμβολο τῆς
Πίστεως καὶ τῆς Ζωῆς.

'Απὸ τῆς σπηλῆς τῆς Καππαδοκί-
ας, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν 'Αθήσαν-
να, ὡς τῆς βόρειας χώρας, ἡ Πα-
ναγία ἦταν τὸ θρησκευτικὸ καὶ τὸ
αἰσθητικὸ ἰδεώδες γιὰ τὴν τέχνη ὅ-

λων τῶν λαῶν, ποὺ πίστευαν στὸν
Χριστό.

'Αλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ
17ου αἰῶνος ἡ συμβατικὴ ἀρχὴ τοῦ
νεώτερου κλασικισμοῦ, ἡ τέχνη δὲν
ἔχασε τὴν ἐπαφὴ τῆς μὲ τὴν χριστια-
νικὴ ἐμπνευση. Συνεχίζει νὰ παράγῃ
θρησκευτικὰ ἔργα καὶ σὰν εἰκονο-
γραφία καὶ σὰν βαθύτερο πνευματι-
κὸ περιεχόμενο. Καὶ τὸ ἀριστούρ-
γημα ἐνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους
ζωγράφους τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ
Σαλδάρη Νταλί, εἶναι μιὰ ἐξαιρε-
τὴ Παναγία.

Στὶς ἐπόμενες σελίδες δημοσιεύ-
ται θέμα γιὰ τὴν χριστιανικὴ τέχνη
στὴν Ρωσία καὶ εἰδικότερα στὸ λί-
κνο τῆς ὀρθόδοξης ἀγιογραφίας, στὸ
Νόβγκοροντ, ὅπου ἀφῆσε ἔργα τοῦ
ὁ περιφημοῦ ζωγράφου τῆς Κων-
σταντινουπόλεως, ὁ Θεοφάνης ὁ
Γκραϊνός. Καὶ τὸ ἐξοφύλλο τῶν
«Εἰκόνων» κοσμείται μὲ ἑξὶ εἰκόνες
ἀπὸ ἔργα μεγάλων ζωγράφων τῆς
'Αναγεννήσεως, μὲ θέμα τὴν Πανα-
γία.

Οἱ Μετέλληνες

ΣΕΛΙΔΕΣ 24 - 31

Πολλοὶ ξένοι ἔρχονται στὴν 'Ελλάδα, πολλοὶ ἀπὸ αὐ-
τοὺς ἀγοράζουν ἑλληνικὴ γῆ. Ποιὰ τὰ σχέδιά τους;

Ναύαγια, καρχαρίες καὶ χρυσάφι

ΣΕΛΙΔΕΣ 60 - 65

Κυνήγι χαμένων θησαυρῶν στὶς ἄγριες θάλασσες
τῶν Μπαχάμας. Διεθνὴς ἀποκλειστικότης.

Πάνω στὴν ἄμμο τὴν ξανθὴ ..

ΣΕΛΙΔΕΣ 36 - 41

Ρεπορτάζ ἀπὸ τὸν τελικὸ τῶν «Κτισμάτων», μαζί μὲ
φωτογραφίες τῶν 107 παιδιῶν ποὺ δηγωνίσθησαν.

Φεστιβάλ ἐκπλήξεων;

ΣΕΛΙΔΕΣ 42 - 46

Τί θὰ γίνῃ στὸ κινηματογραφικὸ Φεστιβάλ Θεο-
σσαλονίκης; Ὑποσχέσεις καὶ πραγματοποιήσεις...

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΙΠΤΑΜΕΝΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΣΚΙ ΣΕ ΜΙΑ ΦΑΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΕΤΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ. ΤΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

‘Ιπτάμενοι άνθρωποι στην Βουλιαγμένη

Εντυπωσίασαν τους λουόμενους, στον δρόμο της Βουλιαγμένης, οι ιπτάμενοι άνθρωποι, το τελευταίο Σάββατο τοκυρίακο, με την διεξαγωγή των πανελληνίων αγώνων θαλάσσιου σκι (άετός). Το πταμένον θαλάσσιου σκι (άετός). Το πρόγραμμα περιελάμβανε σλάλομ ανδρών και γυναικών, έλματα, φιγούρες δράκων και τρίαθλο. Λόγω καιρικών συνθηκών, το αγώνισμα του ιπταμένου θαλάσσιου σκι δεν διεξήχθη, αλλά ανέβληθη για μεθαύριο. Οι ιπτάμενοι άθληταί, όμως, δεν έχασαν την ευκαιρία να προμηθούν, κάνοντας θεαματικές πτήσεις

► ΟΙ ΝΕΑΡΕΣ άθλητριες, που αγωνίσθηκαν στους πανελλήνιους αγώνες θαλάσσιου σκι, στην Βουλιαγμένη. Δεύτερη από αριστερά, η νικήτρια Πόλυ Φλώρου. Το όραίο και θεαματικό έθλημα κατακτά έλο και περισσότερους φίλους, καί ιδίως κορίτσια.

Με την ‘Αλεξία στην άγκυλιά, στην γέφυρα της βασιλικής θαλαμηγού

‘Ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος κρατάει τρυφερά την ‘Αλεξία προς χάριν των Δανών φωτογράφων, που έχουν πλησιάσει από θαλάσσης στο λιμάνι της Κοπεγχάγης, για να δούν την μικρή Διάδοχο. Δίπλα τους, στην γέφυρα του πλοίου, ο Δόν Χουάν Κάρλος.

Οι Βασίλισσες ‘Ινγκριντ και ‘Αννα-Μαρία προσέρχονται στην δεξίωση που δόθηκε στον Ναυτικό ‘Ομιλο της Δανίας, προς τιμήν των ‘Ελλήνων Βασιλέων. ‘Ακολουθούν οι Βασίλεις Φρειδερίκος και Κωνσταντίνος.

Εστεμμένοι ναυτικοί. Με την ευκαιρία της παραμονής στην Κοπεγχάγη του Βασιλικού ζεύγους της ‘Ελλάδος και των αγώνων ‘Ιστιοπλοΐας, ο Ναυτικός ‘Ομιλος της Δανίας δεξιώθηκε τους ‘Ελληνες Βασίλεις. Στην δεξίωση παρευρέθη και ο Βασιλεύς της Νορβηγίας ‘Ολαφ και ο Δόν Χουάν Κάρλος, που συμμετείχαν στους αγώνες. Οι Σκανδιναβοί και ο ‘Ελλην Βασιλεύς έχουν ιδιαίτερους δεσμούς με την θάλασσα, που τους δυναμώνει ή μακροχρόνιος ναυτική παράδοση των χωρών τους...

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ: ΘΑ ΑΠΑΓΚΙΣΤΡΩΘΗ;

Μητσοτάκης υαί άλλα έμπόδια...

...στον δρόμο της κυβερνήσεως

Είχε απειλήσει από την περασμένη εβδομάδα ο υπουργός του Συντονισμού κ. Κ. Μητσοτάκης ότι θα υπέβαλλε την παραίτησή του. Η συστηματική αντιπολιτευτική... συμπολίτευσι της ΕΡΕ τον τελευταίο καιρό είχε έντοπιση κυρίως στον κυβερνητικό τομέα, που εκάλυπταν ο ίδιος και οι φίλοι του — κι αυτό είχε δημιουργήσει κλίμα διαρκούς λανθανούσης κρίσεως στους κόλπους της κυβερνητικής παρατάξεως.

Το φορολογικό όπληξε (και είναι ακόμη...) ένα σοβαρό πολιτικό πρόβλημα. Το νομοσχέδιο περί αναστολής πεισιθέας, ένα άλλο... Έπειτα το νομοσχέδιο περί γενικών διευθυνητικών κ.λπ. Έδωσε την αφορμή για να διαμηνωθεί ημειψίστημα την παραπάνω προειδοποίηση (ότι θα παρηρτείτο) ο υπουργός του Συντονισμού. Και τέλος έκκρεμει ακόμη το νομοσχέδιο (σχέδια νομοθετικών διαταγμάτων αποκλούνται έπισήμως όλα αυτά τα νομοθετικού περιεχομένου σχέδια που εισάγονται στην Μικρή και όχι στην Μεγάλη Βουλή, αλλά χάριν αποκυρώσεως προτιμάται ο δρόμος «νομοσχέδιο») περί ενιαίου μισθολογίου, το οποίο επηρεάζει νέες καταταξιές, ενώ η ρύθμιση της επαγγελματικής στέγης ανεβλήθη διά των χειμώνων.

Διευρύνεται (και όχι αδικώς, από της πλευράς του) ο υπουργός του Συντονισμού. Προς όλες τις κατευθύνσεις — και προς τον αρχηγό της ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλο, με τον οποίο είχε τελευταία συχνές επαφές και άλλων πολιτικών συνεργασίες. Ο αρχηγός της ΕΡΕ, πάλι, από το δικό του μέρος, έδωσε τα χέρια. Περισσότερα δεν μπορούσε να προσφέρει στην σημερινή κυβέρνηση. Και το φορολογικό το είχε έρρησι. Και το φορολογικό το είχε έρρησι. Και το φορολογικό το είχε έρρησι. Και το φορολογικό το είχε έρρησι.

κρίσις. Ήγεται μιάς μεγάλης παρατάξεως, η οποία αντιμετώπιζε τα προβλήματα της — εν όψει, μάλιστα, των εκλογών, όποτεδήποτε και αν γίνουν τελικά, το φθινόπωρο, την άνοιξη, ή σε ενόμιον χρόνο, τα προέβλεπε αυτά τα παρουσιάζουν κρίσιμα θέματα. Και σχεδόν κανείς μέσα στην ΕΡΕ δεν είναι θέσμιος ότι η τακτική που ακολουθείται είναι η σωστή — ο ίδιος ο αρχηγός της ΕΡΕ θα μπορούσε να ήταν και σίγουρος περί του αντιθέτου.

Δεν είναι σημερινό το φαινόμενο. Άγει την ηλικία της κυβερνήσεως του κ. Στεφανοπούλου — από την πρώτη στιγμή δεν έλειψαν οι προσπάθειες. Με την διαφορά ότι, επί πλέον, στο μεταξύ, έδρανώθηκε στην ΕΡΕ η έντονη αντίθεση που υπάρχει ανάμεσα στην ΕΡΕ και στην ΕΚ, με την διατήρησι του ίδιου σχήματος. Η ΕΡΕ έτοιμάζεται για το επόμενο «αλλαγή». Την προσωρινότητα της σημερινής καταστάσεως αντιλαμβάνεται και η κυβέρνηση, τα στελέχη της οποίας μελετούν από καιρό επίσης το δικό τους προσεχές «αλλαγή». Ίδου η

αφετηρία των διαδόσεων που με τόση επιμονή κυκλοφορούν εδώ και μερικούς μήνες για να κορυφωθούν τώρα τελευταία: η μελέτη του «προσχεδίου αλλαγής». Ότι δεν είναι δυνατόν (όποστηρίζουν ώριμοί κύκλοι της ΕΡΕ) παρά να σκεπτεται ο κ. Μητσοτάκης να απαγκιστρωθεί από την κυβέρνησι για να μη συμπαρασυρθεί στην πτώσι της.

Σύμφωνα με ώριμα στελέχη της ΕΡΕ, η απαγκίστρωσι του κ. Μητσοτάκη θα δημιουργήσει προϋποθέσεις κρίσεως και αδιέξοδο — και έκλογες. Σύμφωνα με την γνώμη των ίδιων στελεχών: Πάντως, ο κ. Μητσοτάκης δεν θα επρόκειτο να απαγκιστρωθεί, παρά μόνο εάν ήταν βέβαιος ότι, εν συνεχεία, το επόμενο έθνος θα είναι οι εκλογές.

Διαφορετική είναι η άποψι άλλων στελεχών της ΕΡΕ: ότι η παρουσία του υπουργού του Συντονισμού στην κυβέρνηση έμπόδιζε πάντοτε εφύστερες διαπραγματεύσεις στην ΕΚ και ότι εάν επιτυγχάνετο η απομάκρυνσις του κ. Μητσοτάκη σήμερα θα άνοιγαν οι δρόμοι για νέα διάταξι των δυνάμεων του Καστρίου. Τα στελέχη αυτά φρονούν ότι, αν ο υπουργός του Συντονισμού δεν αντιλαμβάνεται ότι γίνεται έτσι έμπόδιο στις όριμες (...) κατά τα άλλα

εξελλίξεις μέσα στην Ε.Κ., θα έπρεπε να έλθωσθι σε παραίτησι.

Η ώρα δεν είναι για κριτική της τακτικής που ακολουθήσαν είτε τα κόμματα της συμπολιτεύσεως, είτε ένας προς ένα οι παράγοντες που διεχώρισαν την θέσι τους από την Ε.Κ. — ή το ίδιο το Καστρί η και ακόμη ένα προς ένα τα κοινοβουλευτικά και έξωκοινοβουλευτικά στελέχη που έμειναν (ή... έπανηλθον) στις τάξεις της Ε.Κ. Έπαναλαμβάνεται απλώς η διαπίστωσι: ότι, παρά την πτώσι που σημειώνει ο «αγωνιστικός τόπος» της αντιπολιτεύσεως στην βάση του, η ατμόσφαιρα μέσα στην κυβερνητική παράταξι γίνεται όλοένα περισσότερο πνιγνή και προδικάζει αναπόσπαστες εξελίξεις. Ο μετ' έμπόδιων δρόμος, τον οποίον η κυβέρνηση Στεφανοπούλου τρέχει επί ενδεκάμηνο, γίνεται συνεχώς σκληρότερος. Ο δρόμος αυτός θα διακοπεί, είτε από τα ίδια τα κυβερνητικά στελέχη — και είναι κάτι το οποίο θα μπορούσε να συμβεί απόρροια και αβυσσιστικά σήμερα η αύριο... Έτε από την ΕΡΕ. Ύποτίθεται ότι η ΕΡΕ έχει δώσει πίσω χρόνο έως τα μέσα του φθινοπώρου. Κι' ότι απ' εκεί και πέρα θα επανεξετάσει την θέσι της.

Νίκος Μεταξάς

Μις Σινεμά-Ευρώπη 1966

Ο κινηματογραφικός διαγωνισμός για την ανάδειξη της «Μις Σινεμά - Ευρώπη», που διαργανώνουν οι «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ», σε συνεργασία με τον Έθνικό Ιταλικό Όργανισμό Τουρισμού, έδωσε την ευκαιρία να διαπιστωθεί πόσο ενδιαφέροντα νέα πρόσωπα υπάρχουν σήμερα στην Αθήνα. Όσο πλησιάζει ο καιρός — η προθεσμία υποβολής συμμετοχών λήγει στις 16 τρέχοντος — η επιλογή των επικρατεστέρων γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη. Κοπέλλες, ώριμες, κομψές, δυναμικές, έλκυστικές, μοιραίες, «σοφιστικιές», αθλητικές ή γιέ - γιέ, άπλές ή θάμπι, περνούν καθημερινά από την γραμματεία του διαγωνισμού στο ρούφ γκάρντεν του «Κίνγκς Παλάς», για να αντιμετωπίσουν το φωτογραφικό συνεργείο των «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ», που είναι εγκατεστημένο εκεί, και να δοκιμάσουν την τύχη τους στον κινηματογραφικό φακό. Χωρίς τράκ, χωρίς δειλία, αλλά με πεποίθησι στη άξια τους, στην παρουσία τους, στην προσωπικότητά τους. Κοπέλλες με μιά κάποια προηγούμενη ύποκριτική πείρα, αλλά και άλλες με την φυσικότητα της πρώτης άποκαλύψεως. Κοπέλλες κοσμικές, γνωστές στην αθηναϊκή κοινωνία, αλλά και πρωτόγαλτες, που έρχονται στην Αθήνα για πρώτη φορά. Νεαρές κοπέλλες που μόλις ξέφυγαν από τα θρανία, νεαρές κυρίες που δεν θέλουν να χάσουν αυτή την μοναδική ευκαιρία που τους προσφέρει το δριο της ηλικίας, — 18 ως 25 ετών — νεαρές μαμάδες που δεν μπορούν να άντισταθούν στον πειρασμό της διασημότητος.

Ποιά από όλες αυτές θα εκπροσωπήσθι σε λίγες μέρες την Ελλάδα, στον ευρωπαϊκό κινηματογραφικό διαγωνισμό του Λίντο ντε Γέζολο;

Στο πρόσωπο της κάθε μιάς βλέπουμε την αύριανή «στάρ», το άστρι που θα λάμψι στο διεθνές κινηματογραφικό στερέωμα. Και κάθε φορά άμφιβάλλουμε...

Η επιτροπή, όμως, — άποτελούμενη από γνωστές προσωπικότητες του καλλιτεχνικού και πνευματικού κόσμου — δεν θα άμφιβάλλη, ούτε θα πέσι έξω. Η εκπροσώπησι της χώρας μας στον πανευρωπαϊκό διαγωνισμό της Ιταλίας θα είναι ή πιο σωστή και άρτια που μπορεί να γίνη.

Και κάτι καινούργιο: Η διεξαγωγή της τελικής φάσεως με τις 19 επικρατεστερες θα κινηματογραφηθι για λογαριασμό της Ιταλικής τηλεόρασεως και θα προβληθι έπειτα σ' ολόκληρη την Ιταλία. Ο υπεύθυνος ανταποκριτής της Ιταλικής τηλεόρασεως στην Ελλάδα, κ. Στέφανο Τέρρα, ο οποίος, σπμειωτέον, θα είναι και μέλος της εδώ κριτικής επιτροπής, θα έπιμεληθι το γύρισμα.

«Ο Έθνικός Ιταλικός Όργανισμός Τουρισμού, μάς είπε ο έν Αθήναις αντιπρόσωπος κ. Μωρίσιο Κούριατ, θέλει να συμβάλη στην ανανέωσι του ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Είναι μιά πολύ σοβαρή προσπάθεια, και αυτό πρέπει να το έχουμε ύπ' όψη τους όχι μόνον οι όργανωται, αλλά και οι υποψήφιος».

Τι πρέπει να έχουν ύπ' όψη τους οι υποψήφιος; ρωτήσαμε τον κ. Κούριατ. Κ' εκείνος μάς έδωσε τους εξής όρους:

1 Ο σκοπός της εκδηλώσεως αυτής είναι καθαρά καλλιτεχνικός και όχι κοσμικός ή διαφημιστικός.

2 Κατά την διάρκεια της παραμονής τους στην Ιταλία οι «Μις» των διαφόρων χωρών δεν θα ένεργούν αυτοθούλως, αλλά κατόπιν ύποδείξεως της οργανωτικής επιτροπής.

3 Η συμπεριφορά τους θα πρέπει να είναι άψογη από κάθε πλευρά, και άξια της χώρας που θα αντιπροσωπεύουν.

Το Λίντο ντε Γέζολο, όπου θα διεξαχθι ο πανευρωπαϊκός κινηματογραφικός διαγωνισμός, είναι μιά μαγευτική τοποθεσία λίγο πιο έξω από την Βενετία, που φημίζεται για τις ώριμες άκρογιαλιές του και τον κοσμοπολιτικό χαρακτήρα του. Τώρα θα συνδέσθι το όνομα του και με τον κινηματογράφο.

Ο διαγωνισμός θα διεξαχθι στις 9 - 11 Σεπτεμβρίου, την ίδια περίπου έποχή που στο κοντινό Λίντο της Βενετίας θα άρχιζι το κινηματογραφικό φεστιβάλ. Ίσως η «Μις Σινεμά - Ευρώπη», που θα ξεκινήσθι έφετος από το Λίντο ντε Γέζολο, να γίνη κάποτε βεντέτα του φεστιβάλ της Βενετίας...

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ύποψήφιος του διαγωνισμού «Μις Σινεμά - Ευρώπη» προσέρχεται στο ρούφ γκάρντεν του ξενοδοχείου «Κίνγκς Παλάς», όπου έχουν εγκατασταθι ή γραμματεία του διαγωνισμού και το φωτογραφικό συνεργείο των «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ».

Τί περιμένομε από τους ξένους; Τί περιμένουν εκείνοι από μ'ας; Ξέρομε, άραγε, τί θέλουν; Ξέρουν οί ίδιοι τί ζητούν; Έκτός από κείνους που έρχονται μόνο για νά φύγουν, υπάρχουν καί οί άλλοι, που φθάνουν για νά εγκατασταθούν. Άλλά καί από αυτούς είναι πολλοί που σύντομα ξαναφεύγουν. Ποιοί είναι όλοι αύτοί οί άνθρωποι; Τί συμφέροντα έχουν; Γιατί διάλεξαν την Έλλάδα; Σε μιá ειδική έρευνα στα έλληνικά νησιά, οί «Ε ί κ ό ν ε ς» τους ένετόπισαν καί τους παρουσιάζουν σαν φορείς ένός από τά βασικότερα έλληνικά προβλήματα των ήμερών μας: Τόν επικίνδυνο δρόμο που άρχισε νά παίρνη τελευταία ό έλληνικός τουρισμός.

ΟΙ

ΜΕΘΕΛΛΗΝΕΣ

Η επίσκεψη των ξένων, είτε για εργασία, είτε για ψυχαγωγία, είναι μιá από τις κυριότερες πηγές του έθνικού μας εισοδήματος. Είναι, άραγε, τό ίδιο συμφέρουσα καί επιθυμητή μιá μονιμότερη εγκατάσταση; Μπορεί νά επιτευχθή με άλλον τρόπο, εκτός από την άποκατάσταση έμπραγμάτων σχέσεων με την έλληνική γή; Έχει θγή πράγματι, άραγε, ή Έλλάδα στο ξεπούλημα, ή μήπως υπάρχει, όπως λένε άλλοι, άρκετή Έλλάδα για όλους;

Στην μεσοπλαγιά του κέντρου της Ύδρας, κοντά στο κοιμητήριο, κατοικεί εδώ καί δυό χρόνια ή Τζούλια Σάχον, σ' ένα σπίτι άπείριστο καί δυσπρόσιτο, που τό άγόρασε προς τέσσερις περίπου χιλιάδες δραχμές.

Είναι ζωγράφος.

Καταγωγής γερμανικής, γύρισε με τον άνδρα της όλη την Έλλάδα, προτού καταλήξη σε τούτο τό νησί.

Γιατί;

Μιá ψυχική διερεύνηση, σε βάθος, των λόγων καί των άφορμών που οδηγούν μιá ώριμή τάξη ανθρώπων σε μιá μονιμότερη εγκατάσταση, στην χώρα μας, ίσως βοηθούσε στο νά αντιμετωπισθή καθολικά τό πρόβλημά τους, που είναι καί δικό μας.

Έρθαν ζητώντας κάτι.

Τό βρήκαν;

«Στην Ύδρα γίνεσαι άλλος άνθρωπος. Όσοι ξεπεράσουν την ψυχική καθίζηση των πρώτων ήμερών, θέλουν νά μείνουν για πάντα. Έχει κάτι παράξενο τούτο τό νησί: Νοιώθεις εύτυχισμένος. Δεν σε φοβίζει ή ζωή, καί δουλεύεις περισσότερο».

Η Τζούλια Σάχον ζωγραφίζει την νύχτα στο φώς των καντηλιών. Ό άντρας της λείπει. Έχει τώρα πιά για συντροφιά τις γάτες της. («Ποτέ δεν ξέρεις πόσες είναι. Άλλες φεύγουν, άλλες πεθαίνουν!»).

Στην καθημερινή της ζωή áκολουθει τό ύδραϊκό ώράριο: ψώνια στις 11 τό μεσημέρι, στην άγορά, καί μιá τετράωρη «σιέστα», ώσπου νά έρθη τό δειλινό νά ξανακατεβή στην παραλία. Δεν κατάρθωσε ακόμα νά μάθη έλληνικά, άλλα δεν νοιώθει ξένη. Κυρίως, καθώς παρατήρησε, γιατί υπάρχουν γύρω της άλλοι ξένοι που μιλούν έλληνικά!!!

«Αυτό είναι, κατά την γνώμη μου, εκείνο που καθίδρυσε την Ύδρα σαν άποικία καλλιτεχνών. Ό ένας ξένος έφερε τον άλλον. Είναι σημαντικό τό νά μπορείς νά νοιώθεις γύρω σου την παρουσία άλλων ανθρώπων που μιλούν την γλώσσα σου καί έχουν την ίδια νοοτροπία, τις ίδιες συνήθειες, τις ίδιες γνωριμίες. Την Ύδρα, σαν θέρετρο, άλλα καί σαν εργαστήρι καλλιτεχνών, την καθιέρωσαν ώρισμένοι Έλληνες ζωγράφοι, όπως ο Χατζηκυριάκος - Γκίκας καί ο Βυζάντιος. Έκαναν δυνατή την συνύπαρξη καλλιτεχνών διαφορετικών τάσεων, άλλα καί οικονομικών δυνατοτήτων, ώστε νά νοιώθι κανείς άνετα, σε τούτο τό νησί, που ή ιδιότυπη αρχιτεκτονική του, κάθε πρωί που ξυπνάς, είναι από μόνη της μιá έμπνευση καί μιá παρότρυνση για εργασία...».

Η Τζούλια, σήμερα, στην Ύδρα αντίπροσωπεύει την συντηρητική ήδυσπάθεια, την μετριοπαθή έξαρση, τον μελαγχολικό συγκερασμό πάθους καί σιωπής. Άνήκει σε μιá ράτσα που υπέφερε όλα τά χρόνια του πολέμου. Καί στην Ύδρα δεν την φοβίζει πιά ή ζωή.

Άλλά δεν μοιάζει κι άπόλυτα νά την ικανοποιή...

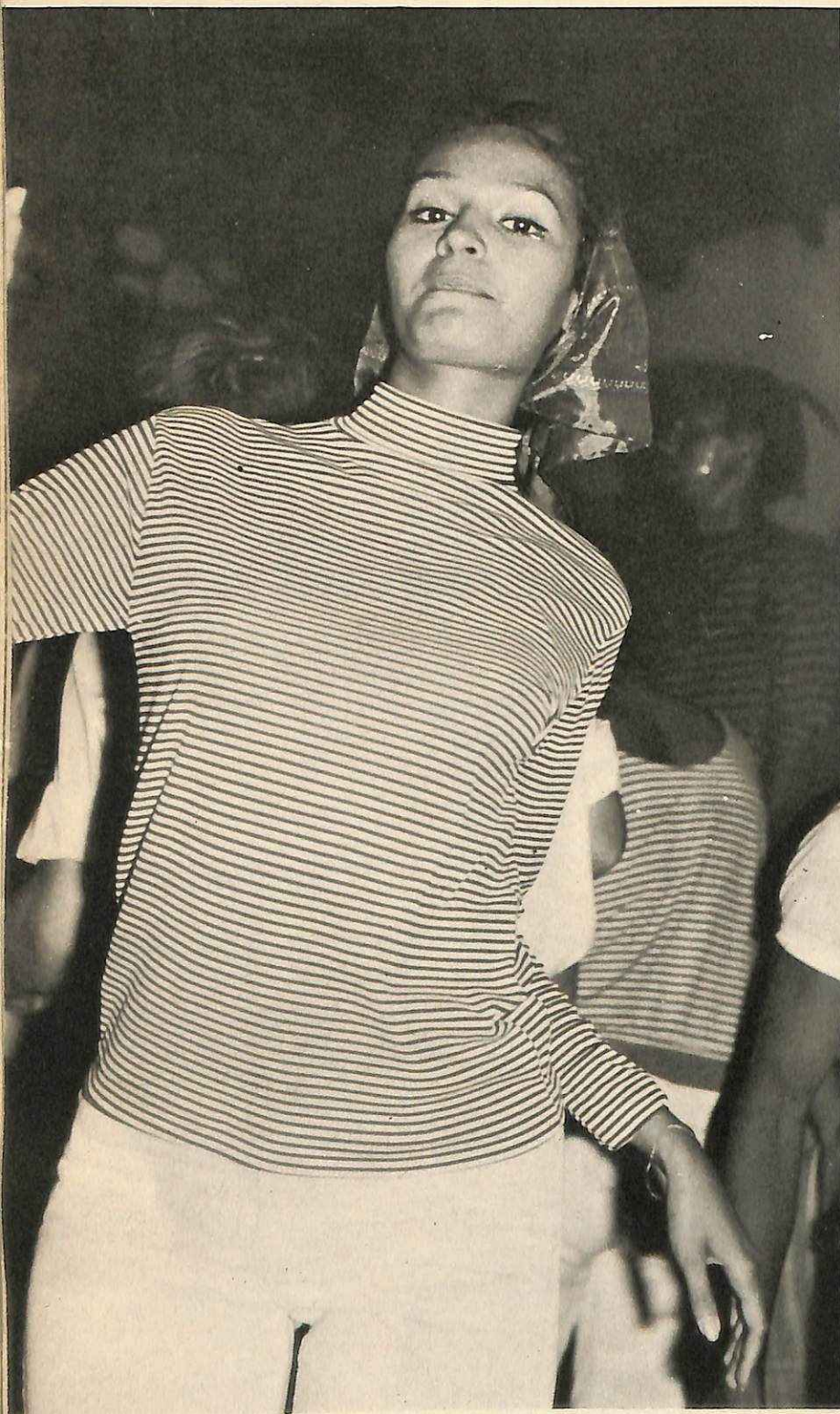
Ένα Σπιντόκουτο Πλωτό...

Αν σπουδάση κανείς στην Ύδρα προσεκτικά, συνετά, μεθοδικά, έχει πιά στην διάθεση του μιá άσφογη μικρογραφία του όλου τουριστικού μας προβλήματος.

Κάτω από τό ξεγελαστικό περίγραμμα

ΠΡΟΣΦΑΤΗ ιδιοκτήτρια ή Τζούλια Σάχον συντηρεί την παράδοση της ύδραϊκής κοσμοπολιτικής ιδιοτυπίας. Άνω ό Έλληνοαμερικανός ζωγράφος Δημήτρης Κασούμης με την σαγηνευτική Άννούσκα, είναι διπλά ιδιοκτήτης στο νησί: έκτισε ένα σπίτι καί τό πούλησε, καί τώρα έτοιμάσε άλλο.

τῆς ὥχρας καὶ τῆς σέπιας τῶν σπιτιῶν, πέρα ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴ νταντέλλα τῶν ὥρῶν ποὺ ἐναλλάσσονται σὲ λάγνα κάψα καὶ μελέτμια νευρωτικά, ἐνυπάρχει μιὰ στυγνὴ, δυσάρεστη ἀλήθεια: Πολὺς θόρυβος γιὰ τὸ τίποτα...

Ἡ Ὑδρα, ἀπὸ πλευρᾶς ἐθνικῆς τουριστικῆς πολιτικῆς, δὲν εἶναι παρὰ ἓνα θερινὸ μακάδριο ἀστεῖο:

«Ἡ Ὑδρα εἶναι ἓνα σπιρτόκουτο, μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικά τῶν σπιρτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ μονοπωλίου. Δὲν ξέρεις ποτὲ τὸν ἀκριβῆ τους ἀριθμὸ, δὲν ξέρεις ἂν θὰ ἀνάψουν καὶ πότε θὰ ἀνάψουν, ἢ ἂν θὰ σπᾶσουν στὸ ἄναμμα, καὶ φτάνει μιὰ στιγμή ποὺ τὸ κουτί περιέχει ἓνα σωρὸ σπιρτα καμένα.» Ἡ ἔρχεται πάλι ἄλλη στιγμή ποὺ τὸ κουτί πιάνει φωτιά μὲ μιὰς καὶ φλέγεται. Γιὰ μιὰ βδομάδα ὅλη - ὅλη, ἢ γιὰ ἓνα Σαββατοκύριακο. Γιὰ λίγο μένουνε μονάχα τ' ἀποκαΐδια. Καὶ ξαναρχίζει κάποιος, κάποτε, μὲ ἓνα ἄλλο κουτί...».

Αὐτὸς ποὺ μιλάει ἔχει γενειάδα πλούσια, καὶ στήθος δασύτριχο. Εἶναι κι αὐτὸς καλλιτέχνης, μὰ ἔχει καιρὸ νὰ δουλέψῃ. Εἶναι κι αὐτὸς ἰδιοκτῆτης, ἀλλὰ χρωστάει ἀκόμα ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ οἰκοπέδου, καὶ καθημερινὰ τὸν περισφίγγουν οἱ λογαριασμοί. «Ἐχει τόσο ἐμπλακὴ, ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸν τόπο, ποὺ τὸν διάλεξε κάποτε γιὰ σπιτί του, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ φύγῃ, νὰ ἀπαγκιστρωθῇ. Πίνει, ὅλο καὶ περισσότερο, κι ὅταν τὰ θράδια ἐμφανίζεται σανδαλοφόρος καὶ κάπως ἀτημέλητος, δὲν εἶναι πάντα παντοῦ δεκτὸς, στὰ μαγαζιά τοῦ νησιού...».

Παρακάλεσε νὰ μὴν ἀναφερθῇ τὸ ὄνομά του (πράγμα ἄλλωστε ποὺ καὶ ἀπὸ στοιχειώδη δημοσιογραφικὴ εὐγένεια κανεὶς δὲν θὰ τὸ ἔπραττε). «Πέστε πῶς εἰμαι ὁ κύριος "χθές", —εἶπε, λίγο πικρόχολα.— Ὁ "Μίστερ Γκέστερνταϊν"»...

Στὸ μαγαζί (τὸ ἀπρεπὲς μαγαζί, κολλημένο στὸ ἱερὸ τῆς Ἀγίας Μονῆς, στὰ Ἐξαπτέρυγα, στὸ Βῆμα) χορεύανε συρτάκι φραγκοχιώτικο, —δυὸ Πειραιῶτες, μιὰ Σουηδέζα, μιὰ Ἰρλανδή.

Περαστικοί...

Τουρίστες...

Καὶ συνέχισε, ὁ παλιὸς δετεράνος:

«Ἐμεῖς τὴν φτιάξαμε τὴν Ὑδρα τόπο ἀξιοθέατο. Ὁ Τζόνστον ποὺ τώρα πέθανε, καὶ ἡ Τσάρμιαν ἡ γυναίκα του, ποὺ πήρε τὰ ἑλληνοθεμενμένα της παιδιὰ πίσω στὴν Αὐστραλία. Ἡ μαστε μιὰ συντροφιά ποὺ ζητοῦσε τὴν γαλήνη καὶ τὴν ἔξαρση, τὴν δημιουργία μέσα στὰ πλαίσια τῆς πενίας, τὴν βοήθεια ἐλεύθερη ζωῇ. Γεντούσαμε, δουλεύσαμε, κι ὅλοι κάναμε ἔρωτα. Ἐστω, τὸ παρακάναμε, καὶ ἡ διαβίωσή μας πιά στὴν Ὑδρα γίνεται κάτω ἀπὸ τὸ ἀγρυπνο μάτι

▲
Ἡ ΖΙΖΕΛ ΖΙΡΩ Εἶναι ἓνα μαννεκέν ἀπὸ τὸ παρὶσι, ποτὶ σκελὸν ἀπὲκτῆσε... ΤΑΡΑΙΓΚΗ ΤΙΠΗΚΟΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΣ ΔΙΚΟΤΗΣ ΚΥΚΛΟΤ (ΔΑΝ). Ἡ ΜΑΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΗΣ... ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ (ΔΕΣΙΑ)...

▲
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΣ ΔΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΚΑΙ ΠΑΛΙ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ «ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ» (ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΕΙ Η ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ) ΝΤΟΖΙΑ ΤΗΑΙΑΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΛΟΠΟΛΩΝΕΖΑ ΜΑΝΝΕΚΕΝ Τ. ΒΕΤ ΠΕΡΑΙΕ, ΠΟΤ ΠΕΡΝΑΕΙ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΤΗΣ ΑΝΝΟΤΕΚΑ ΣΤΟ ΣΗΠΙ ΤΟΥ Δ. ΚΑΣΩΤΜΗ

Φωτογραφίες ΜΠΑΜΠΗ ΜΩΡΕ

ΕΜΜΥ ΝΤΕ ΜΑΡΤΕΛΕ — ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΡΙΑ ΜΟΝΙΜΗ ἢ ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ; Ἡ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΣΤΙΚΤΗ ΑΠΟ ΑΙΓΑΝ ΚΑΙ Ἡ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ. Ο ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΡΟΜΠΕΡ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ Ο Κ. ΝΙΚΟΣ ΦΙΑΝΗΣ ΚΑΙ Η ΚΑ ΧΑΡΙΣ ΓΚΕΡΤΣΟΤ

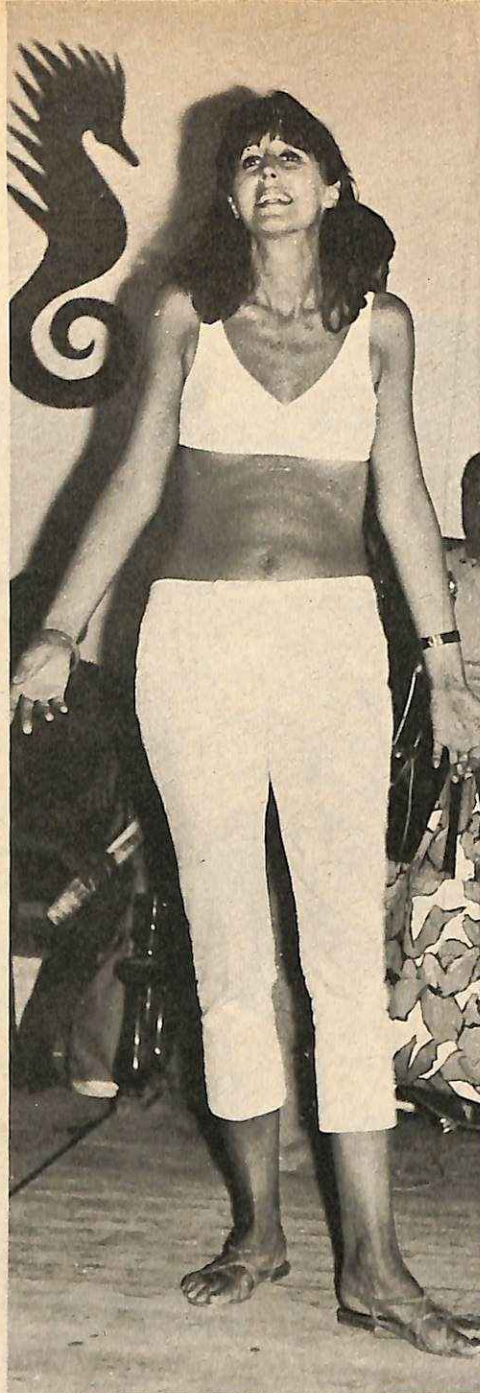

του λιμενάρχη και του ένωτομόρχη. Έμεις που φτιάξαμε το Σαιν Τροπέζ και την Μαγιόρκα, φτιάξαμε κάποτε την "Υδρα, και την παραδώσαμε, βορά, στα τουριστικά γραφεία, στις κρουαζιέρες, στις θαλαμηγούς των φιλοπερίεργων, στους εστιάτορες και στους κτηματομεσίτες. Έμεις, κι αυτή έδω ή φτηνή έκδοχή της Μόνα Λίζα...».

Με το μάτι του, θολωμένο από το κρασί, κοίταξε περιφρονητικά το ζευγάρι που είχε μπη στο μαγαζί. Ζωγράφος και κείνος, αλλά φτασμένος, πετυχημένος, με αίμα ελληνικό στις φλέβες του και με την δική του μικροπερίπλοκη ιστορία στον μεταπολεμικό υδραίικο μεθελλνισμό. Παντρεύτηκε, χώρισε, έκτισε, πούλησε, ξανάχτισε, ξανάφτιαξε την ζωή του, γύρω από μια πανέμορφη μικρή κορασίδα, που άλλοι την καμαρώνουν και άλλοι την φθονούν...

«Ναί, αυτές καθίδρυσαν την "Υδρα, συνέχισε ο Μίστερ Γιάστέρνταϊ. Οι θμορφες, οι έξοχες, οι φιλενάδες, οι αγαπητικές. Έσφυζε ή σάρκα στους γιालούς, στα δράχια, στις ταβέρνες, στα ξεγυμνώματα των πανσεληνών, στις φθινοπωρινές απογευματινές πανδαισίες του φωτός. Πλάκωσαν τα κόττερα, να δούνε, να χαζέψουνε. Έτσι δεν έγινε κάποτε στο Κάπρι; Έτσι δεν έγινε και στην Ταορμίνια; Μια συνεχής φυγή καλλιτεχνών σημειώνει την τουριστική εξέλιξη των τόπων. Άλλα μερικά από μας, τα διαβατικά πουλιά, κάθε τόσο, ξεμένουνε τραυματισμένα ή, έστω, κουρασμένα...».

Χασμουρήθηκε και έγειρε πάνω στο κρασί του. Το μαγαζί (το κρυμμένο μαγαζί των ντόπιων, των μονίμων ξένων του νησιού, των Μεθελλήνων), γέμιζε, μεσάνυχτα, από κεί-

ΜΟΛΙΣ ΕΦΘΑΣΕ. Η ΑΝΩΝΥΜΙΑ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΛΙΓΟ.

νους που έφταναν, και κείνους που έφευγαν, κείνους που κατηφόριζαν κατά τον Ναυτικό Όμιλο και κείνους που άρχιζαν να ανηφορίζουν προς τις απρόσιτες σκίτες τους, στις στουρνάροπετρες και τα χαλάσματα, όπου μπορεί κανείς να βρή δωμάτιο, ακόμα και με έπτα δραχμές την ημέρα...

Μπορεί κανείς, επίσης, στην "Υδρα, να νοικιάσει ένα κόττερο προς χίλιες δραχμές!

Το μακάθριο άστεϊο...

Ανάμεσα στους λιγοστούς μόνιμους ξένους του νησιού, είναι ένας ωραίος Έλβετός, ο "Αλεξ Μπόλανζ. Κυκλοφορεί άνετα, αίσιοδοξα, κεφάτα, σαν τον κηπουρό ανάμεσα στα νεοφύτευτα δενδρύλλια ενός φυτωρίου. Δεν το λέει, και δεν θα του άρεσε να το λεί, αλλά θα μπορούσε να ονομάζεται ο «Κύριος Αύριο», ο «Μίστερ Τουμόροου». Με ξένα κεφάλαια, με συνεχείς διακριτικές αγοραπωλησίες, έχει αποκτήσει στην δυτική πλευρά του νησιού μια απέραντη έκταση, που σκοπεύουν, λέει, να την οικόπεδοποιήσουν για βίλλες υπηλτότατης στάθμης, τέτοιας που έχουν ως τώρα δη ή Κορσική κ' ή Σαρδηνία, μ' όχι ακόμα ή Ελλάδα...

Μπρσάτ' σε τέτοιους οίκισμούς, ακόμα και ο σημερινός θεσμός των «μπάγκαλουσ μπήτς», τ «'Αστέρια», και τα «Λαγονήσια», και τα «Μιραμάρε», θα μοιάζουν λαϊκές προσφυγουπόλεις.

Και που θα γίνη, λέει, αυτό; Στην "Υδρα...

Και οι έπαίοντες μειδιούν...

Γιατί ή "Υδρα, λένουν, δεν είναι μια πρα-

ΜΟΝΟΝ Ο κ. ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΩΡΕΣ ΚΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΛΟΥΣ.

γματικότης. Είναι ένα σκηνικό. Και μάλιστα έν διαλύσει...

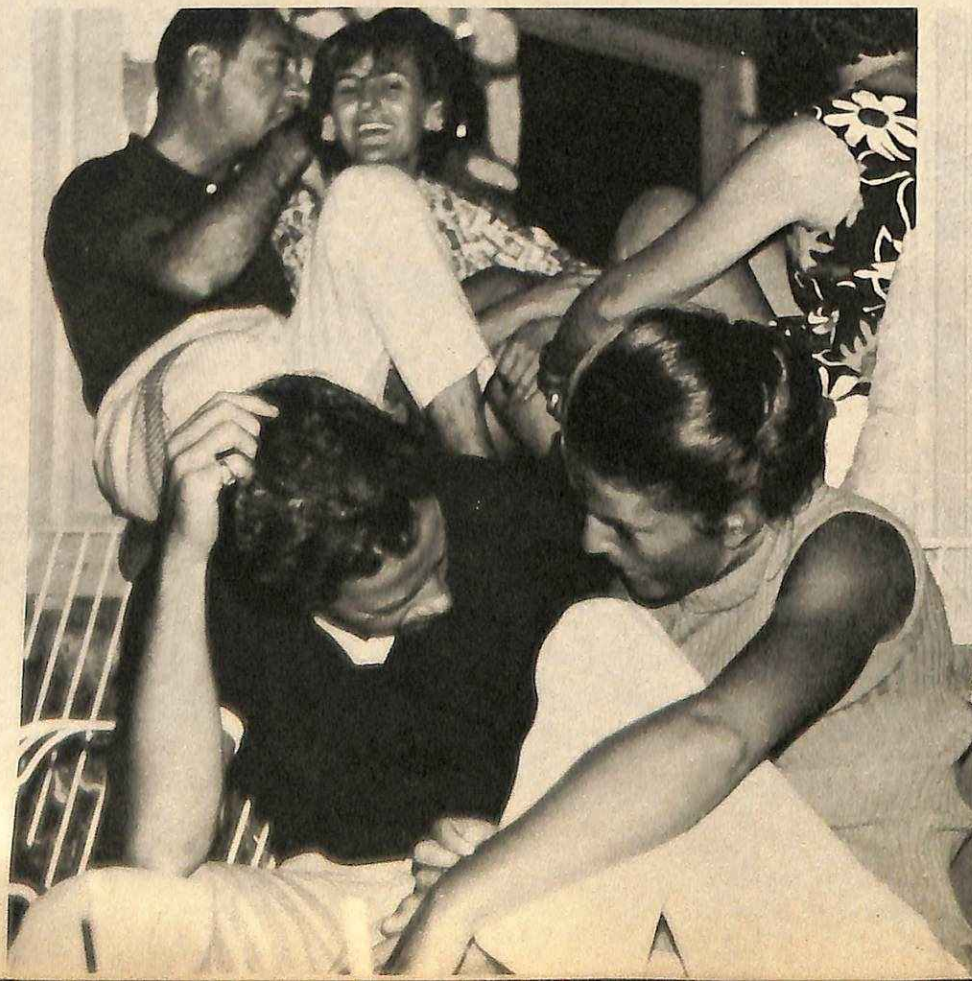
Σ' ένα πέταλο με άνοιγμα καμιά εκατόταριά μέτρα κατοικούν, συνυπάρχουν και συμφύρονται οι σχολές του Έμπορικού Ναυτικού, το βασίλειο της Κας Κατερίνας Παύρη με τα παραρτήματά του, το «Σούκου - Σούκου», και ή 'Ιερά Μονή, και ή αρχαία τριήρης του κ. Μενουδάκου, και ή τζάζ του Ναυτικού Όμιλου και τα τέσσερα εστιατόρια, και τα είκοσι μαγαζιά της λαϊκής τέχνης, και τα σαράντα έρείπια, και τα έξηντα γαίδουρια, και ή μοναδική στέρνα του νερού, και οι ψαράδες, και τα καϊκια, και τα κόττερα, και τα πλοία της γραμμής, και οι λουόμενοι και οι φαρντοφυεκάδες.

Ένας ακόμα να προστεθή, ή "Υδρα θα καταποντισθή.

Ένας όμως και αν λείψη, ή "Υδρα θα καταρρεύσει...

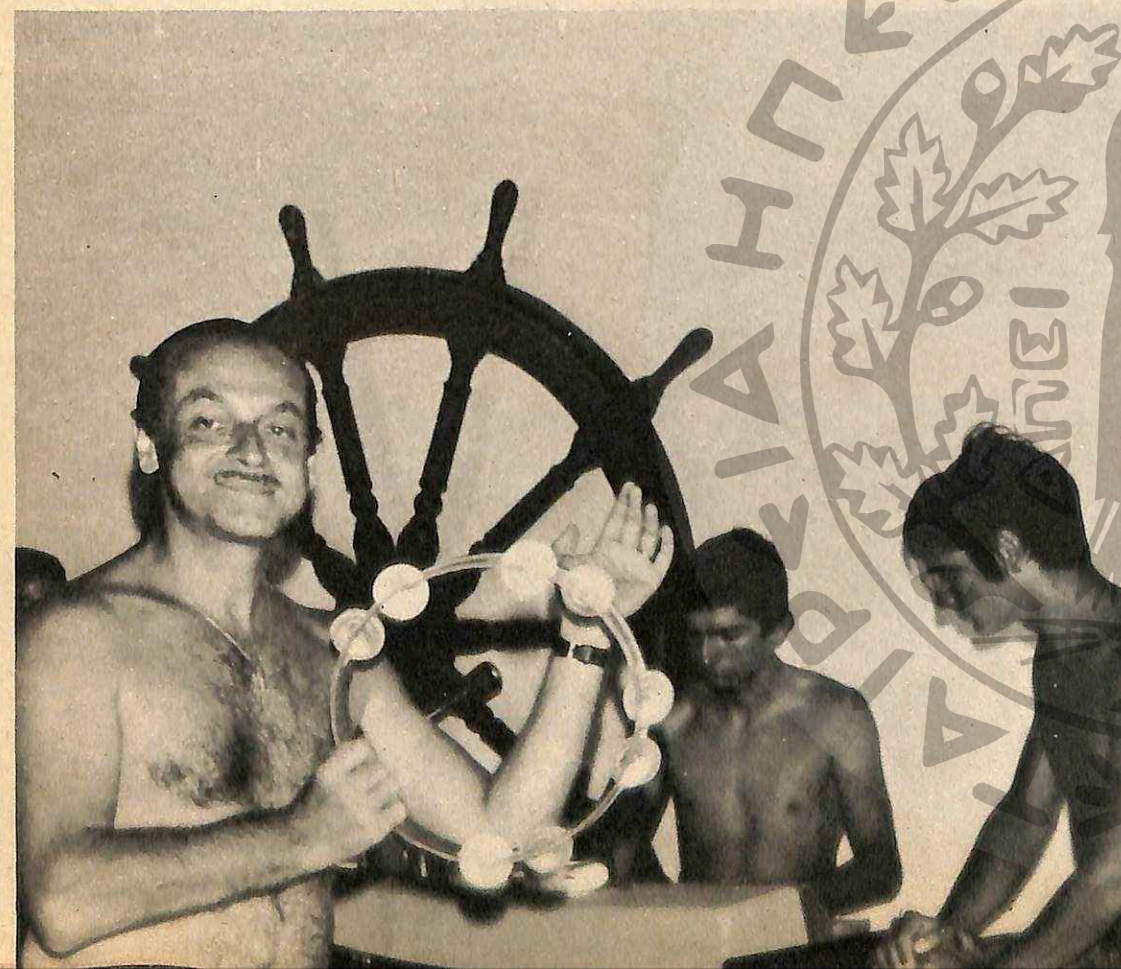
«Διαβιβάζομεν συνημμένως άναφοράς των καθ' ήμās όργάνων, ως προς τον τρόπον διαδίσσεως και έν γένει συμπεριφοράς του έν λόγω άλλοδαπου κατά την διάρκειαν της παραμονής του έν τη νήσω. Πληροφορούμεθα ότι ούτος διαπραγματεύεται την αγοράν οίκιας ως και κατά το παρελθόν και έν συνεχεία του από ... έγγράφου, ύπεθυμίζομεν ότι ή επανεγκατάστασις του έν λόγω θέλει οδηγήση είς νέον κύμα επίσκεψων άμφιόδου ήθικης νέων, των όποιών την παρουσίαν έν τη νήσω έπέτυχομεν να μειώσωμεν είς το έλάχιστον...».

Τό έγγραφο αυτό ύπάρχει. Δεν ύπάρχει όμως κάποιο άλλο έγγραφο, χωρίς τό όποιο καθίσταται προβληματική ή εγκατάστασις των Μεθελλήνων ύψηλοτάτης στάθμης, που

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ, ΣΤΟΝ ΜΑΤΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ, ΟΙ ΖΩΕΣ ΣΜΗΓΟΤΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΖΟΤΝ. ΚΑΠΟΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ, ΚΑΠΟΙΟΙ ΞΕΝΟΙ ΡΙΖΩΣΑΝ ΣΤΟΝ ΤΑΡΑΙ-ΙΚΟ ΧΩΡΟ. ΚΑΠΟΙΕΣ ΤΕΤΟΙΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΝΑ ΞΑΝΑΦΤΟΤΝ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ; ΕΝΑΣ ΓΑΛΛΟΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ. ΚΑΠΟΤ ΕΜΕΙΝΕ ΠΡΟΣ. ΟΡΙΝΑ, ΜΕ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΜΕΣΙΤΕΣ ΜΙΑΝΣΕ, ΚΑΠΟΙΟΣ ΙΣΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΤΗΝ ΣΤΗΜΗ ΑΤΤΗ ΓΙΑ ΛΟΠΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ - ΜΕΣΙΤΗΣ, ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ "Η ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΦΑΚΟΦΟΡΩΝ ΟΛΛΑΝΔΩΝ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΦΕΤΕΙΝΑ ΣΤΜΒΑΝΤΙΑ. ΕΦΘΑΣΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΟΤΝ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΑΡΡΑΒΟΝΕΣ, Κ' ΕΜΦΑΝΙΣΘΗΚΑΝ ΜΕ ΦΑΚΑ, ΣΜΟΚΙΝ, ΜΑΚΡΤΕΣ ΤΟΤΑΛΕΤΤΕΣ

‘Η δερινή ιστορία τών φρακοφ όρων ‘Ολλανδών

όνειρεύεται (και φαίνεται ότι πρὸς τὸ παρὸν μονάχα όνειρεύεται) ὁ κ. "Αλξ Μπόλανς.

«Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς νήσου ἀφικοῦνται, ἐγκαθίστανται καὶ κατασκευάζουν, ἰδίως τὰ Σαββατοκύριακα, μικραὶ ὁμάδες ἀλλτῶν, Ἑλλήνων καὶ ξένων, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον ἀσχημονοῦν καὶ ρυπαίνουσι τὴν περιοχὴν, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦν εἰς θανάσιμους καὶ δολιοφθορὰς ἐπὶ τῆς κειμένης δημοτικῆς καὶ ἰδιωτικῆς περιουσίας, καὶ προξενοῦν συνεχῶς σκηνὰς εἰς τὰ ἐν λειτουργίᾳ κέντρα ψυχαγωγίας με ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν ἀφορήτου συχνὰ ἀναταραχῆς καὶ ἀκαταστασίας».

Τὴν ἀκαταστασία αὕτη, πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, τὴν ἔλεγε «κέφι». Γιατί ἦταν διαφορετικὴ. Πηγαία. Διεθνής...

Τὴν ἀσυδοσία τὴν ἐπιζητοῦσαν.

Καὶ ἡ εἰσβολὴ τῆς ἀτιμελησίας ὠδηγοῦσε συχνὰ σὲ γυμνότητες ποὺ ἐκτιμοῦσαν καὶ ἐνεθάρρυναν οἱ ἰδιοκτῆται ὠρισμένων θαλαμηγῶν.

Τώρα τὰ κόττερα ἔγιναν πολλά. Οἱ σκούνες, τὰ τρικάτάρτα, τὰ μότορ - μπόατ, τὰ κρίς - κράφτ, τὰ τρεχαντήρια, συγκρούονται μέσα στὸ λιμάνι καὶ συνωστίζονται καὶ ἀλληλοκουτουλιώνονται, καὶ μερικά χρειάζονται νὰ βγοῦν προσωρινὰ καὶ νὰ κάνουν θέση γιὰ νὰ πιάσῃ τὸ πλοῖο τῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ ταυτόχρονα, ὅλη αὕτη ἡ φασαρία εἶναι «γιὰ τὸ τίποτα!»

Βγαίνουν τὰ μεγάλα ἐφοπλιστικὰ ὀνόματα, παίρνουν ἕνα ποτό, ἀγοράζουν κανένα θυμητικό, βολτάρουν στὴν παραλία καὶ ξαναφεύγουν. Ὅταν εἶναι λίγοι σκυλοθαριοῦνται. Ὅταν εἶναι πολλοὶ ἀλληλοσυγκρούονται καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν. Πῶς θὰ προστεθοῦν σ' αὐτοὺς ὁ Καρίμ, καὶ ἡ Μπεγκούμ, καὶ ὁ Σάκς φὸν Ὁπελ, καὶ ἡ Σοράγια;

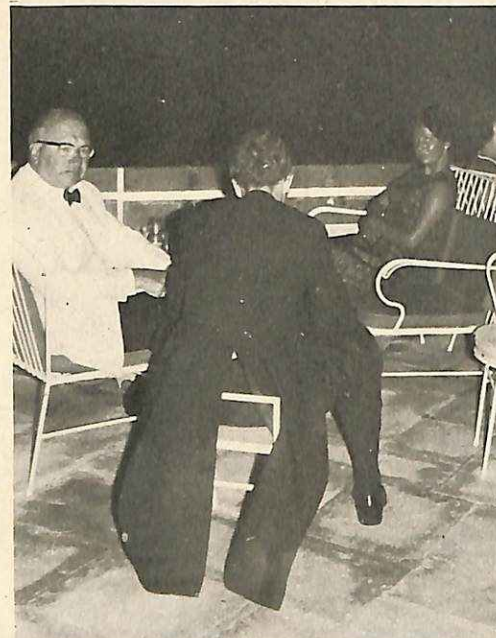
Πόσο μποροῦν νὰ ἐπιζήσουν στὴν χερσαία "Υδρα;

Κι ἂν ἀγοράσουν τὴν βίλλα τους, δὲν πρέπει νὰ πᾶν ἕνας δρόμος ὡς ἐκεῖ;

Κι ἂν πᾶν δρόμος δὲν θὰ χρειάζονται αὐτοκίνητο;

Κι ἂν ξεφορτωθῇ τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο στὴν "Υδρα, εἶναι μακριὰ τὸ πρῶτο ΚΤΕΛ;

Τοὺς θερινοὺς μῆνες στὰ ἀνοιχτὰ τοῦ νη-

ΕΝΑ ΦΡΑΚΟ ΚΟΙΤΑΕΙ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΔΙΣΤΑΓΜΟ...

ΕΝΑ ΣΜΟΚΙΝ ΠΟΥ ΞΑΝΟΙΓΕΤΑΙ ΣΤΟ ΒΑΛΣ...

σιοῦ εἶναι ταυτόχρονα ἀραγμένα δύο καὶ τρία ὑπερρωκεάνια — τὸ «Σεμίραμις», τὸ «Ρομάντικα», τὸ «Ἡλέκτρα». Ἐχουν κάνει ἕνα πεντάωρο ταξίδι γιὰ νὰ ξεφορτώσουν, καρδιές, τοὺς τουρίστες μέσης στάθμης ποὺ μεταφέρουν, καὶ νὰ τοὺς προσφέρουν (πρὶν ἀπὸ τὴν φρικαλεότητα τῶν ὀνηλασιῶν τῆς Σαντορίνης), τὴν εἰκόνα ἐνὸς γραφικοῦ ἑλληνικοῦ νησιοῦ.

Χαζεύουν οἱ καλοὶ ἄνθρωποι: καρέκλες, τραπέζια, προθήκες ψαριῶν καὶ ἀστακῶν ποὺ στάζουν παγόνερα, μαγαζάκια τυποποιημένα στὴν κάθε τους λεπτομέρεια, — ὁ Νίκος καὶ ἡ Ἑλλη, ὁ Παῦλος καὶ ἡ Μαρία, ὁ Τάκης καὶ ἡ Μιμή, ὁ Κώστας καὶ ἡ Κατίνα—, ποὺ ὅλα πουλοῦν γνήσια ὑφαντὰ καὶ γνήσια μπακιρικά καὶ γνήσια ξυλόγλυπτα τῆς "Υδρας (κατασκευασμένα φυσικὰ στὴς Κουκουδάουνες καὶ στὰ ἐργαστήρια τῆς Ἀμφιθέας!)

Πῶς μπορεῖ, ἀνάμεσά τους, νὰ ὑφανθῇ τὸ πλέγμα τῆς Χλιδῆς;

Μήπως ὁ Πλούτος παρέπλευσε τὴν "Υδρα;

Κι ἂν τὴν παρέπλευσε, μήπως ἀπομακρύνεται ἤδη ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἴσως γιατί ἡ Ἑλλάς ἀνέμιχθη πολὺ σ' αὕτη τὴν υπόθεση ὅταν δὲν ἔπρεπε, ὄχι μὲ τὴν εὐστροφία τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἰταλῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς Ριβιέρας, ἀλλὰ μὲ τὴν μονολιθικὴ συχνὰ ξηρότητα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς;

Ἡ "Υδρα νοικοκυρεύτηκε...

Τώρα, πάντως, τοῦτο τὸ καλοκαίρι, τὰ πράγματα εἶναι πολὺ πιὸ ἥσυχα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀγορῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ξένων ἐπισκεπτῶν.

Στὰ καφενεῖα τῆς παραλίας συγκεντρώνονται ἄνθρωποι πιὸ συγκεντρωμένοι καὶ πιὸ λογικοί.

Εἶναι ἡ χαριτωμένη ἐκεῖνη Ἀγγλίδα, ἡ Ἀντουανέττα Γουάτνεϋ, μὲ τὸν ἄνδρα τῆς τὸν Τζῶν, γνωστὸ Ἀγγλο συγγραφέα. Εἶχαν σπιτί στὸ Ποζιτάνο, μὰ τὸ πούλησαν γιὰ νὰ ἀγοράσουν ἕνα ἄλλο στὴν "Υδρα...

Εἶναι ἡ Μυρτῶ Οὐϊντερ, ἀξιωματοῦχος

τοῦ Ο.Η.Ε. στὴν Βηρυτό, κι ὁ Τζαίμς Σπέγιερ, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στὸ Σικάγο.

Εἶναι οἱ δύο φίλοι, ὁ Γκόρντον Μέρικ, συγγραφεὺς, καὶ ὁ Τσάρλς Χέντερσον, χορευτὴς, ἀπὸ τοὺς πιὸ χαρακτηριστικούς τύπους τῆς ὑδραϊκῆς παραλίας.

Εἶναι ὁ Τζέρεϋ Μπόντ, διευθυντὴς τῆς «Ἀγγλοϊράνιας» στὸ Κουβαΐτ, κ' ἕνας ἄλλος Ἀγγλος, ὁ Ι. Τζένουϊκ, ποὺ ἀγόρασε πρόσφατα τὸ ὠραῖο ἐκεῖνο σπιτόπουλο ἐνὸς ἄλλου συγγραφικοῦ ζευγαριοῦ, τοῦ Τζῶρτζ καὶ τῆς Τσάρνιαν Τζόνστον...

Εἶναι ὁ Χᾶνς Χέλλενς, διευθυντὴς τῶν ὀλλανδικῶν σιδηροδρόμων, ποὺ ἀπέκτησε τὸ μεγάλο σπιτί κοντὰ στὸ Ταμεῖο, καὶ δύο - τρεῖς γυναῖκες ζωγράφοι, ἡ Τζούλια Ράς, ἡ Μισέλ Ἐντενμπασου...

Γενικά, ἡ "Υδρα τώρα μοιάζει νὰ ἡσυχάσε καὶ νὰ νοικοκυρεύτηκε. Κάθε τόσο κάποιοι φεύγουν, κάθε τόσο κάποιοι φθάνουν...

Τὸ γκριζο σπιτί δίπλα στῶν Πασούρη, ποὺ εἶχαν τόσο καλαίσθητα διαμορφώσει ὁ Χένεσσου καὶ ὁ Γιάννης Καρδαμάτης, τὸ ἐποφθαλμιά τώρα ἕνας Ἰταλὸς ἐπιχειρηματίας, ὁ σινιὸρ Πελεγκρίνο.

Καὶ οἱ συναλλαγές καὶ οἱ διαπραγματεύσεις συνεχίζονται...

Ἀλλὰ ταυτόχρονα διατηρεῖται καὶ ἡ μυστικὴ ἐκεῖνη διαχωριστήριος γραμμὴ, ποὺ ἔχει γιὰ σύνορο μιὰ μικρὴ ἐκκλησία, τὸν Ἀϊ-Γιώργη.

Στὰ ἐνδότερα τῆς μικρῆς πολιτείας, στὰ μαγαζιά τοῦ Ντούσκου καὶ τοῦ Φίλιππα, ὁ γηγενὴς πληθυσμὸς καὶ οἱ παλαιοὶ παραθεριστὰ διαφεντεύουν τὰ θέσμια τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας μὲ μιὰ σαφὴ ἀπάτηση πρὸς τὸ ξενικὸ στοιχείο, εἴτε φιλελληνικό, εἴτε μεθελληνικό. Δὲν ξέρεי κανεὶς μὲ ποιά ἀκριβῶς μέσα κατὰφεραν καὶ ἀπέκλεισαν τὴν εἰσβολὴ ἑξῶλλων τύπων, ποὺ ἐλάχιστα ἄλλωστε κανεὶς συναντᾷ, ἀκόμα καὶ στὴν παραλία, καὶ ἄφησαν ἐλεύθερο τὸν Ναυτικὸ Ὀμιλο καὶ τὴν «Λαγουδερά» τοῦ Μπάμπη Μωρέ νὰ κρατοῦν τὸ φλάμπουρο τῆς κεφαλῆς (ἀλλὰ καὶ κάπως πανάκριβης) ὑδραϊκῆς νύχτας...

Στὸ «Σούκου - Σούκου» τὴν αὐγὴ, ποὺ ἄλλοτε δὲν εὕρισκες θέση, οἱ γάτες παίζουν

ΓΙΑ ΝΑ παρασυρθοῦν καὶ τὰ δύο, σὲ λίγο, στὸν ρυθμὸ τοῦ σέικ καὶ νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἡττα τους

ἀνενόχλητες γύρω ἀπὸ ἕνα μοναδικὸ ξενύχτιο ζευγάρι...

Τί εἶναι, λοιπόν, οἱ Μεθελλήνες;

Στὴ σειρὰ αὐτοῦ τοῦ χρονικοῦ προσφέρουμε μιὰ σύντομη, ἀλλὰ ἐκτεταμένη ἐποπτεία σ' ὅλο τὸν ἑλληνικὸ χῶρο, σχετικὰ μὲ ἕνα φαινόμενο ποὺ τὸ ἀποκαλέσαμε «μεθελληνισμό».

Τὴν τάση δηλαδὴ ἢ τὴν ἔφεση ἀνθρώπων ξένων, ἁλλοδαπῶν, νὰ ἀποκτήσουν ἰδιοκτησία στὴν ἑλληνικὴ τουριστικὴ περίμετρο καὶ νὰ τὴν χρησιμοποιήσουν γιὰ μόνιμη κατοικία ἢ ἔστω γιὰ ἕναν ὀλιγόμηνο παραθερισμό.

Διαπιστώσαμε πῶς στὸ σύνολο τῶν ξένων ποὺ ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο τὴν Ἑλλάδα, ἡ κατηγορία αὕτη τῶν Μεθελλήνων εἶναι σχετικὰ ὀλιγόριθμη.

Εἶναι ἐπίσης διαφοροποιημένη ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς στάθμης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμεσῶν στόχων ζωῆς.

Εἶναι, συνάμα, ρευστὴ.

Μιὰ εἰδικὴ δημοσιογραφικὴ ὑπηρεσία θὰ χρειάζοταν γιὰ νὰ παρακολουθῇ τίς κινήσεις, μετακινήσεις, ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις ἀνθρώπων, ποὺ ὅταν δὲν περιβάλλονται ἀπὸ ἕνα μικρὸ μυστήριο φροντίζουν νὰ τὸ καλλιεργοῦν, ἢ πάντως νὰ μὴν προσφέρωνται πρόθυμα στὴν ἀμεση δημοσιότητα.

Τὰ τέσσερα πέμπτα σχεδὸν (δὲν εἶναι ὑπερβολὴ) τῶν Μεθελλήνων ἔχουν μιὰ ἐρωτικὴ, συναισθηματικὴ ἢ συζυγικὴ περιπλοκή, ποὺ ὄχι σπάνια, εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένη μὲ ἄλλα πρόσωπα. Ἡμεδαπά. Δικά μας...

Στὴν ρίζα τοῦ μεθελληνισμοῦ, ὅπως ἤδη ὑπενημίσαμε, ὑπάρχει κάποια ἀπώτερη δι-ασύνδεση μὲ τὴν ἑλληνικὴ φυλὴ.

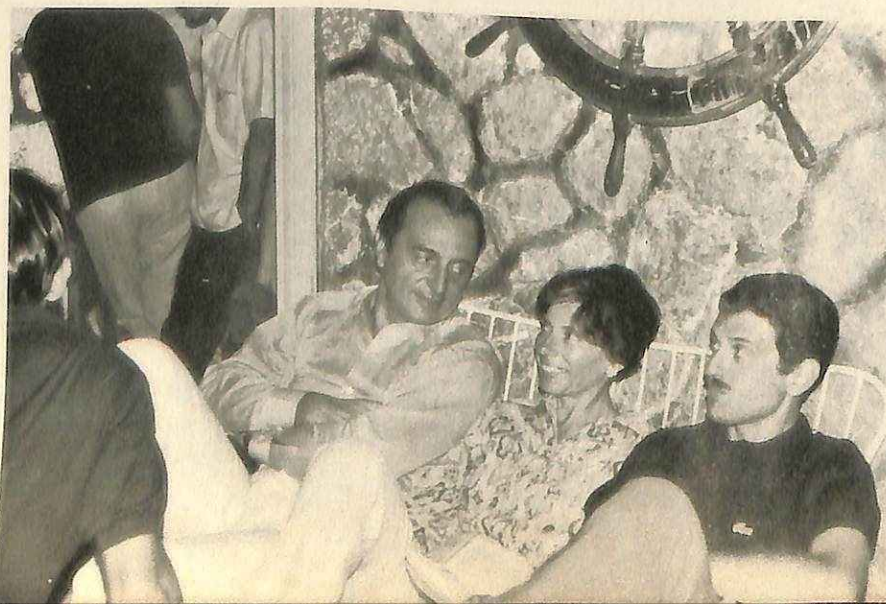
Ὅταν δὲν ὑπάρχει, δημιουργεῖται...

Θὰ δοῦμε πῶς, στὴν συνέχεια αὕτης τῆς ἔρευνας...

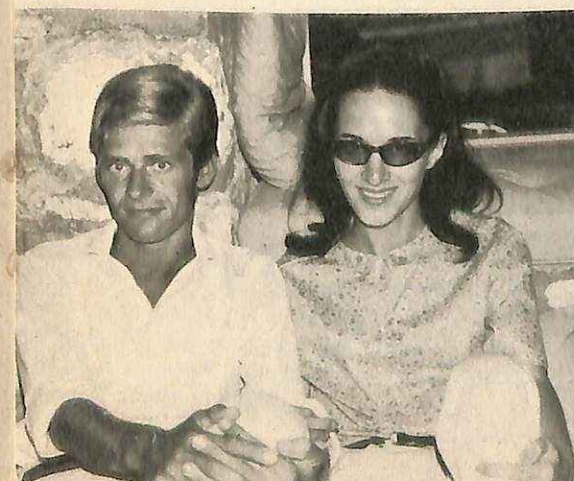
Βασ. Λ. Καζαντζῆς

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΟΝΙΜΟΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ Ο ΓΙΑΛΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ κ. ΠΕΛΕΓΚΡΙΝΟ ΣΥΝΕΧΩΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ ΚΑΡΑΛΑΜΗ ΚΑΙ ΚΕΝΝΕΣΤ, ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΛΑΓΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΤΑΡΑΣ

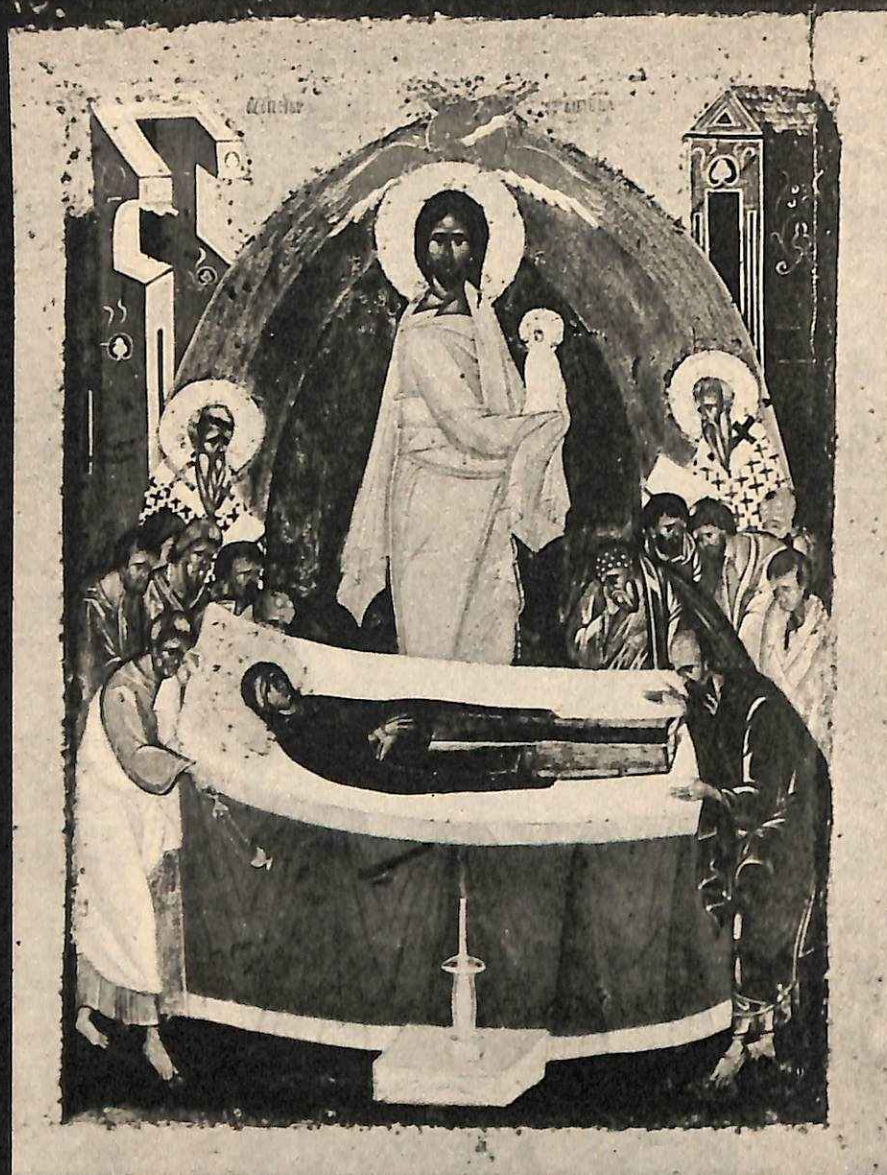
Ο ΜΙΣΕΛ ΚΑΟΥΦΜΑΝ ΕΧΕΙ ΚΑΛΑΠΕΧΝΙΚΕΣ Ε. ΠΙΔΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΟΡΕΣ ΓΙΑ ΕΜ. ΠΝΕΤΣΗ. ΔΕΝ ΘΑ ΗΘΕΛΕ ΜΟΝΟ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΚΤΙΣΗ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ. ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟ ΘΕΜΑ ΜΙΛΑΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΖΩΓΡΑΦΟ ΜΑΡ. ΑΤΜΠΕΡΟΠΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝΑΝΕ ΣΤΑΘΜΗΣ — ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ, ΠΕΡΛΕΣ, ΤΟΤΑΛΕΤΤΕΣ ΚΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ. ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ ΑΡΑΓΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΤΗΝ ΤΑΡΑ; ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΠΡΟΒΟΤΟΙΜΑΣΜΕΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΔΕΧΘΗ; Ο ΝΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ Τ. ΔΡΑΣΕ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΟΛΑ ΟΛΑ ΔΕΚΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ...

«Η ΚΟΙΜΗΣΗ τῆς Θεοτόκου». Ὁ Χριστὸς κρατεῖ στὰ χέρια του τὴν ψυχὴ τῆς Παρθένου. Ἐνα πορφύρεο Σεραφεῖμ σκύβει ἀπὸ πάνω του. Οἱ πενθούν-τες Ἀπόστολοι εἶναι συγκεν-τρωμένοι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ φέρετρο, ὅπου κείται ἡ Θεομήτωρ, σὲ μιὰ παράξενη ὀ-ριζόντια θέση. Ἡ εἰκόνα, ἔρ-γο 14ου αἰῶνος, δρῖσκεται στὴ Μόσχα – Μουσεῖο Τρετιακόφ.

«Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ τοῦ Δόν» – ἔργο τοῦ Θεοφάνη Γραικοῦ (14ου αἰ-ῶνος). Ἡ προοπτικὴ δὲν ἀπεδόθη σωστά καὶ τὸ ἀριστερὸ χέρι τῆς Παναγίας εἶναι μεγάλο, ἀποφαίνον-ται οἱ εἰδικοί. Στὸν 14ο αἰῶνα, ὁ-μως, ἡ τεχνικὴ τῆς προοπτικῆς, ποὺ θὰ ἐπέτρεπε σ' ἓνα καλλιτέχνη νὰ ἀναπαραστήσει τόσο περίπλοκες κι-νήσεις, δὲν ἦταν γνωστὴ οὔτε στὴν Δύση, οὔτε στὴν Ἀνατολή. Ἡ εἰ-κόνα εἶναι στὸ Μουσεῖο Τρετιακόφ.

“Ενας” Ἑλλήν ἀγιογράφος στὴ μεσαιωνικὴ Ρωσία

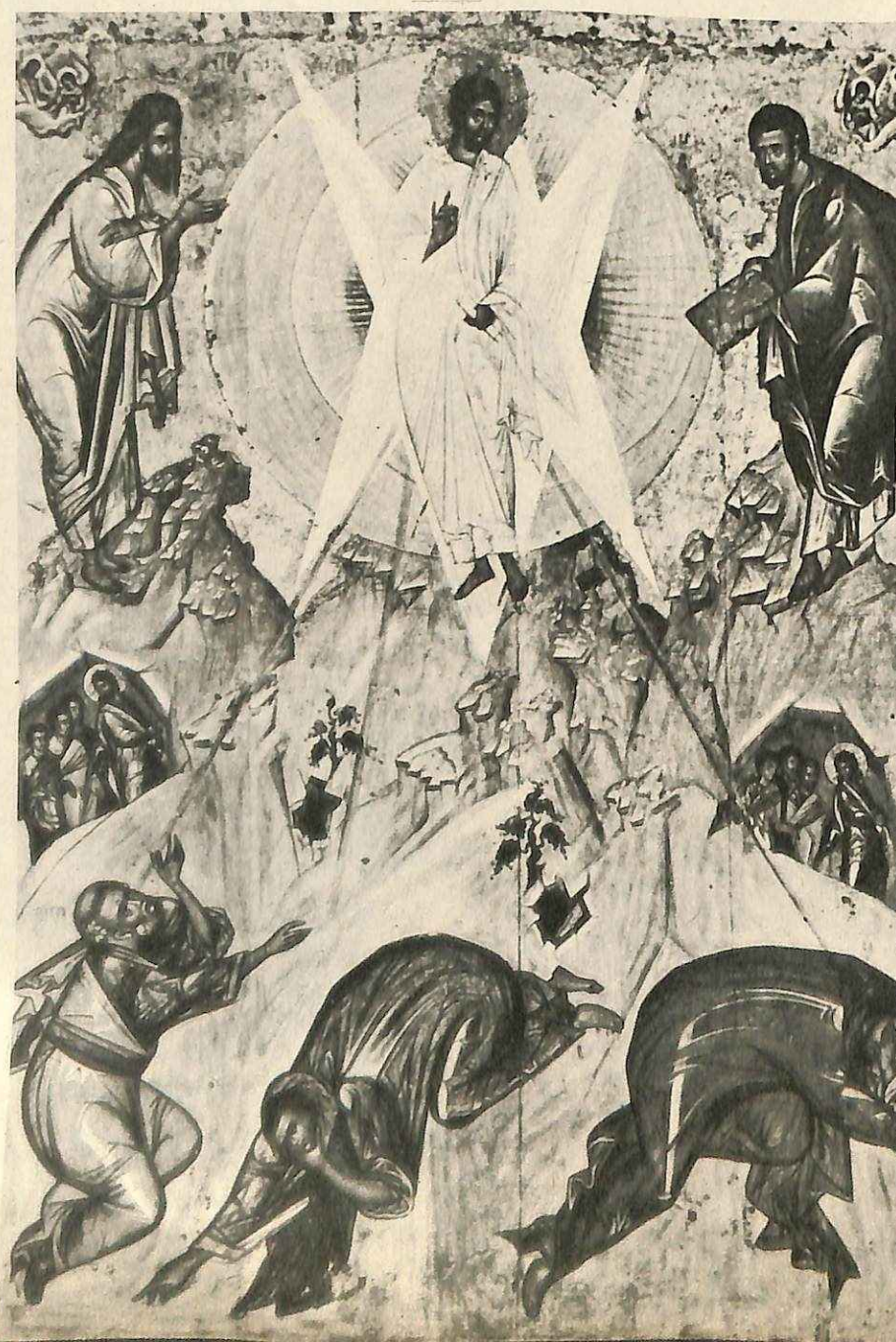
Ἡ χριστιανικὴ εἰκονογραφία γνώρισε στὴν Ρωσία μιὰ λαμπρὴ ἐποχὴ, στὸ λίκνο τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν Σλάβων, στὸ Νόβγκοροντ, ποὺ ἦταν τὸ ἐμπορικὸ καὶ τὸ θρησκευτικὸ κέντρο σὲ ὅλο τὸν ρωσικὸ μεσαίωνα. Ἡ πόλη καταπλήσσει μὲ τὴν αἰσθησιὴ τοῦ τεράστιου σιὸν χώρου τῆς. Ἀπὸ τὸ κέν-τρο τῆς πόλεως, ἀπὸ τοὺς πρόποδες τοῦ ἀρχαίου Κρεμλίνου τῆς, φαίνεται ἡ μακρινὴ καὶ ἀπέραντη πεδιάδα, ὁ χορὸς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηριῶν, ποὺ ἀπορρολοῦν στὸ βάθος οὐκ νὰ κινεῖται στὸν ὁρίζοντα, σὲ μιὰ μεγαλειώδη λι-τανεῖα καὶ λάμψει, γίνεται ἓνα μὲ τὸν οὐρανό, ἡ λίμνη “Ιλ-

μεν. Ὁ οὐρανὸς φαίνεται νὰναι ἐδῶ ἰδιαίτερα μεγάλος. Τὰ σύννεφα δὲν ἀρμενίζον σιὸν οὐρανό· εἶναι θυδιαμένα καὶ διαλυμένα στὴν ἀπλωμένη πάνω ἀπ’ τὴν πόλη γαλανάδα. Ὁ ἀέρας στὸ Νόβγκοροντ εἶναι ἰδιαίτερα διαπερασιακός, ὀρ-μητικὸς καὶ... θαλασσινός. Θαλασσινός, διότι τὸ Νόβγκοροντ ἐπὶ χίλια χρόνια ἐπῆρξε λιμάνι τεσσάρων θαλασσῶν. Κτι-σμένο μέσα στὴν μεγάλη ρωσικὴ πεδιάδα, ἀνάμεσα σὲ πο-ταμούς καὶ λίμνες, μὲ ἄφθονα νερά, τὸ Νόβγκοροντ ἦταν ἀ-νοικτὸ γιὰ τὰ πλοῖα τῆς Μαύρης καὶ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσ-σης, τῆς Λευκῆς Θαλάσσης καὶ τῆς Κασπίας Θαλάσσης.

«Ο άγιος Πέτρος
παριστάνεται σαν
έναν Ρώσο.
Τα χέρια είναι
ξαναζωγραφισμένα
πάνω σε προηγούμενο
σχέδιο. Το πρώτο
σκίτσο δεν έσβησε
τελείως. Το πρόσωπο
είναι σκεπτικό
και όνειροπόλο.

«Η Μεταμόρφωση
του Χριστού» — έργο του
Θεοφάνη του Γραικού.
«Η σύνθεση είναι καθαρή
και συνδυάζει
τά βυζαντινά χρώματα
με τον δυναμικό
και έκφραστικό τρόπο
της ρωσικής τέχνης..

Ακόμη και η Βενετία και η Γένοβα δεν είχαν τέτοιους μακρινούς εμπορικούς δεσμούς. Το Νόβγκοροντ βρισκόταν πάνω στον περίφημο εμπορικό δρόμο «Από τους Βαλτικούς προς τους Έλληνες» — από την Σκανδιναβική Χερσόνησο προς το Βυζάντιο. Ο δρόμος αυτός ένωσε την μεγάλη περιοχή της Βαλτικής Θαλάσσης με τα αρχαία πολιτιστικά κέντρα της Μεσογείου.

Η μεγαλύτερη πόλη της μεσαιωνικής Ευρώπης, η Κωνσταντινούπολη, είχε στενούς δεσμούς με το Νόβγκοροντ. Και οι δεσμοί αυτοί δεν ήταν μόνον εμπορικοί, αλλά και πνευματικοί, πολιτιστικοί. Στην Κωνσταντινούπολη εργάζονταν πολλοί Νοβγορδιανοί σαν μεταφραστές και αντιγραφείς χειρογράφων. Τμήρηξε ολόκληρος δρόμος, όπου κατοικούσαν Ρώσοι. Στο Νόβγκοροντ, τον 14ο αιώνα, συντάχθηκαν ιδιόρρυθμοι οδηγοί για τα αξιοθέατα της Κωνσταντινούπολης. Την ίδια εποχή επεσκέπτοντο το Νόβγκοροντ Βυζαντινοί καλλιτέχνες και μεταξύ αυτών ο μεγαλύτερος ήταν ο Θεοφάνης ο Γραικός, του οποίου τα φρέσκα κοσμούν μέχρι σήμερα τον υπέροχο ναό του Σωτήρος (1374).

Το Νόβγκοροντ είχε συγκεντρώσει μία πλουσιώτατη συλλογή έργων της ευρωπαϊκής τέχνης. Έργα τέχνης μεταφέροντο από το Βυζάντιο, την Σκανδιναβία, τον Καύκασο και την κεντρική Ασία. Η επίδραση των τεχνιτών του Καυκάσου είναι αισθητή στα φρέσκα της Νερένιτσα (τέλος του 12ου αιώνα). Σύμφωνα με τις οικοδομικές παραδόσεις της Δύσεως εκτίσθησαν στο Νόβγκοροντ (τον 15ο αι.) το Γρανιτένιο Παλάτι και ο πύργος με τα όρολόγια του Αγίου Εύθυμίου. Η γραμμή των Σέρβων τεχνιτών αποτυπώθηκε στα φρέσκα της εκκλησίας του Σωτήρος στο Κοβαλιόφ (1380).

Οι διαφορετικές γλώσσες, που μιλούσαν οι τεχνίτες και οι καλλιτέχνες της Ευρώπης, δεν κατέπνιξαν την πρωτοτυπία της τέχνης του Νόβγκοροντ. Το νταντίον ή τέχνη του, «παιδαγωγική» στην ατμόσφαιρα της ελεύθερης άμυλλας, με τις ευρωπαϊκές καλλιτεχνικές σχολές, είναι η πιο έθνικη - ρωσική, και η πιο ιδιόρρυθμη. Οι συλλέκτες σε όλο τον κόσμο μέχρι σήμερα συνηθίζουν κάθε καλή ρωσική εικόνα που έχουν να την δνομάζουν νοβγορδιανή.

Οι ναοί του Νόβγκοροντ ακολουθούν στο σχήμα τους την τέχνη των απλών δγκων και των μεγάλων επιφανειών. Δεν υπάρχει τίποτε το περιττό. Όλα είναι κατασκευασμένα με απλότητα, ταχύτητα και ενεργητικότητα. Τμήρηξαν εκκλησίες, που είχαν κατασκευασθεί με πέτρες ή ξύλα σε μία μέρα, από τα θεμέλια ως τον σταυρό. Και τις εκκλησίες αυτές τις δνόμαζαν «ομνίντεννες» — μιάς ημέρας. Μεταξύ των ναών αυτών της μιάς ημέρας, υπάρχουν μικρά αξιοσημείωματα, όπως είναι η εκκλησία του Αγίου Ανδρέα του Στρατηλάτου. Η ικανότητα να κτίζουν γρήγορα δεν εμπόδιζε τους Νοβγορδιανούς να τηρούν την πιο αυστηρή οικοδομική πειθαρχία, που ήταν τόσο μεγάλη, ώστε σε διάστημα 900 ετών δεν εκτίσθηκε στο Νόβγκοροντ ούτε ένα κτίριο υψηλότερο και μεγαλύτερο από το κεντρικό παλλάδιο της πόλεως και του κράτους, τον μητροπολιτικό ναό της Αγίας Σοφίας. «Όπου είναι η Αγία Σοφία, εκεί είναι και το Νόβγκοροντ», έλεγαν οι κάτοικοι της πόλεως. Και πραγματικά, από την Αγία Σοφία, απλώνονταν ακτινοειδώς οι περιοχές της πόλεως. Ο πιστός που βρισκόταν στην Αγία Σοφία αισθανόταν τον έαυτό του στο κέντρο του απέραντου κράτους. Όταν σήκωνε το κεφάλι του έβλεπε από πάνω του, στον τρούλο, την μορφή του Παντοκράτορος, που σύμφωνα με τον θρύλο κρατούσε στο σφιγμένο χέρι του την μοίρα του Νόβγκοροντ.

Johnnie Walker
το ούϊσκι της απόλυτου υπεροχής

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1820

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: ΤΑ 107 ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ «Μ» ΠΟΖΑΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

107 παιδιά
στον τελικό των «Κτισμάτων»
δούλεψαν με φαντασία
και έμπνευση
δίνοντας μορφή
στην πιο άμορφη ύλη

Ένα πλοίο πέρασε, ένα κύμα ήρθε, ώρμησε στην άμμουδιά, και μέσα σε μιὰ στιγμή σώρπασε έρείπια. Παλάτια, κάστρα, εκκλησίες, μνημεία δλου του κόσμου γκρεμίστηκαν... Και ή άμμος έχασε την μορφή που, δουλεύοντας με πείσμα έπάνω της, τής είχαν δώσει λίγο πριν 107 παιδιά.

Και τó κύμα ξαναγύρισε στην θάλασσα, και έπτε στον κόσμο τόν δικό του αυτό τó έξαισιο θαύμα, που είχε δή:

Τά «κτίσματα», που είχαν γίνει από την πιο άμορφη, την πιο έφήμερη ύλη, την άμμο. Τά παλάτια και τά κάστρα γκρεμίστηκαν, οί άναμνή-

σεις, όμως, θά συνοδεύουν τά 107 παιδιά σ' ό-λόκληρη την ζωή τους.

3 Αυγούστου 1966. 'Η «Μεσημβρινή» όργα-νώνει για 5η χρονιά τόν τελικό τού διαγωνισμού της «Κτίσματα στην άμμο». 'Εκατόν δέκα παι-διά έχουν προκριθί για νά διαγωνισθούν. Οί κα-λύτεροι, που ξεχώρισαν στους 25 προκριματι-κούς τής 'Αττικής και τής έπαρχίας.

Πρώτη χρονιά που θά διεκδικήσουν τόσα παι-διά τά έπαθλα και τά δώρα. Και όλα τά έργα είναι θαυμάσια. Οί μικροί «οημουργοί» έχουν δά-λει πείσμα νά κερδίσουν. Δυο ώρες στην άμμου-

ΚΑΤΙΑ ΨΑΡΡΟΥ, Τάκης Καγκελάρης, Δήμητρα Καραγιάννη — οί τρεις μικροί πρέσβεις που θά εκπροσωπήσουν την 'Ελλάδα στον διεθνή τελικό διαγωνισμό, ό όποιος θά διεξαχθί στην Γαλλία.

...ΕΝΘΥΜΙΟ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ, ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ, ΧΡΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ «ΚΤΙΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ»

ΤΗΝ ΕΑΝΘΗ...

διά τής Βουλιαγμένης είναι σκυμμένοι στά έργα τους. Καί ή κρίτική έπιτροπή δυσκολεύεται νά ξε-χωρίσει τούς καλύτερους.

Τάκης Καγκελάρης, Κάτια Ψαρρού, Δήμητρα Καραγιάννη, τά τρία παιδιά που ανέβηκαν στο δάθρο τού νικητού.

Στήν κατηγορία τών μικρών, πρώτος άναδεί-χθηκε ό Παύλος Χαραμής, από τó όρφανοτροφείο Βόλου. Κέρδισε μιá μεγάλη έλαστική δάρκα, δώ-ρο τού δημάρχου κ. Πλυτά.

“Ένα ώραίο άναμνηστικό δίπλωμα δόθηκε σε κάθε νικητή και μαζί ή «Μ» προσέφερε σε όσους

δέν κέρδισαν έπαθλα, από ένα δώρο: ρολόγια, φωτογραφικές μηχανές.

‘Η χρονιά που έκλεισε ήταν μιá καλή χρονιά για τά «Κτίσματα στην άμμο»: ‘Η συμμετοχή τών παιδιών πλούσια, τó ενδιαφέρον τούς μεγά-λο, τά κτίσματά τούς θαυμάσια.

‘Αλλά τά «Κτίσματα στην άμμο» δέν τελειώ-νουν άκόμη για έτος. Την άλλη έβδομάδα οί τρεις ‘Ελληνες νικηταί θά διαγωνισθούν στην Λά Μπαλ με τούς νικητάς από τίς άλλες χώρες και θά διεκδικήσουν τó έπαθλο: Ένα ταξίδι στο Με-ξικό.

Και ή Ιστορία θά συνεχισθί τού χρόνου.
Λουκία Πετρίτσου

Βασίλ. Γεώργας: «Πύργος» — Έκέρδισε διέλιξι

Αιμιλία Κυριακού: «Παντάνασσα» — Βιέλιξι

Μαρία Ξιφάρ: «Πύργος» — Ένα σάκκο «Safari».

Άγγελικη Μελετοπούλου: «Μπούρτζι» — Βιέλιξι.

Χ. Ποταδημητρίου: «Φανταστικό φρούριο» — Έκέρδισε ένα ποδήλατο - δώρο της Θ.Ρ. Έλλάδος

Κατία Ψαρρού: «Παναγία Άνθρον Φλωρεντίας» — 1ο βραβείο «Φιγκαρό» — «Αϊρ Φράνς» — Ένα ταξίδι στο Παρίσι.

Δέσποινα Ουστακασίδου: «Βασίλικη Καβάλας» — Έκέρδισε ένα ρολόγι.

Σοφία Παναγιωτίδου: «Αρχαίος άμφορεύς» — Μία φωτογραφική μηχανή

Μαγδαληνή Χοροζογλου: «Άγιος Δημήτριος Βόλου» — Έκέρδισε ρολόγι

Μ. Στρατάκου: «Παλαιά Άνάκτορα Άθηνων» — Έκέρδισε συσκευή τηλεοράσεως «Sony», προσφορά της «TANTIS».

Καίτη Σαρίκου: «Στάδιον Δελφών» — Έκέρδισε φωτογραφική μηχανή.

Α. Ροδίτου: «Πάνθεον» — Φωτογραφική μηχανή

Σταυρούλα Σαφή: «Λευκός Πύργος» — Έκέρδισε ένα σάκκο «Safari».

Μ. Κουζούρη: «Σύμπλεγμα έρωτος και ψυχής» — Μία βιβλιοθήκη με διέλιξι, προσφορά της «Μ».

Ταξίδι στο Μεξικό, το μεγάλο έπαθλο

Σοφία Παπαδοπούλου: «Βυζαντινός πύργος» — Έκέρδισε διέλιξι.

Όλγα Λαζοπούλου: «Ρόντονα Θεσσαλονίκης» — Έκέρδισε διέλιξι.

Βασιλική Έλληνιάδου: «Τείχη Κωνσταντινουπόλεως» — Έκέρδισε ρολόγι

Έλενη Παπαδοπούλου: «Κάστρο ενετικό» — Μία φωτογραφική μηχανή.

Θεόδωρος Πετριτσόπουλος: «Τείχος» — Έκέρδισε φωτογραφική μηχανή.

Νίκος Πολίτης: «Φρούριο» — Έκέρδισε ρολόγι

Α. Κωστάλας: «Μαρμαρινή έρση» — Βιέλιξι.

Π. Στεφάνου: «Άγιος Μηνάς Χίου» — Έκέρδισε ένα ηλεκτρικό ρολόγι, δώρο του κ. Γ. Βήχου

Ήρακλής Κοντοσταύλου: «Εκκλησία Μυκόνου» — Έκέρδισε σάκκο «Safari»

Π. Κονταράτος: «Πελεκάνος» — Έκέρδισε διέλιξι

Α. Κουσανθάνης: «Δελφίνια» — Έκέρδισε διέλιξι

Α. Τροχίδης: «Άγ. Σοφία» — Σάκκος «Safari»

Φ. Πατροματζίης: «Κάστρο με κτίρια» — Βιέλιξι

Παν. Κουτρίης: «Εκκλησία» — Σάκκος «Safari»

Ν. Γεωργίου: «Εκκλησία Καστοριάς» — Βιέλιξι.

Νικόλαος Δημητριάδης: «Κολοσσαίον» — Βιέλιξι.

Άν. Λαγογιάννης: «Σινικό τείχος» — Ρολόγι.

Έλευθέριος Τσούνης: «Κολοσσαίον» — Ρολόγι.

Κωνσταντ. Παπαχαλαμπους: «Κάστρο» — Βιέλιξι

Κωνσ. Ρυμπάκης: «Ευαγγελιστρια Χαλκίδος» — Έκέρδισε ένα ρολόγι.

Απόστολος Κιλερτζής: «Μπούρτζι» — Έκέρδισε μία φωτογραφική μηχανή

Δ. Βαρδάκας: «Παναγία Χαλκίδος» — Βιέλιξι

Χαρ. Κουτίδας: «Καθολικός ναός» — Βιέλιξι.

Ι. Παπαδόπουλος: «Ναός Άθηνας Άπατουρίας» — Μία φωτογραφική μηχανή

Π. Κουτσούκος: «Όλυμπιακό τέμενος» — Βιέλιξι

Γ. Αντώνη: «Φρούριο» — Μάσκα Τσάμπιον

Κ. Γκιώνης: «Γυναικεία σέμνημα» — Ένα ρολόγι.

Καλλ. Κυρίτης: «Κάστρο Μεθώνης» — Βιέλιξι

Δημ. Μηλιδάκης: «Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος» — Έκέρδισε διέλιξι.

Καλλ. Σταμάτης: «Εκκλησία» — Ρολόγι.

Γ. Σταμάτης: «Καστοριανό αρχοντικό» — Βιέλιξι

Δημήτριος Ξερούδης: «Αστεροσκοπείο» — Έκέρδισε σάκκο «Safari».

Ίωάν. Σκαλογιάννης: «Μεσαιωνικό κάστρο» — Μία φωτογραφική μηχανή

Ίωάννης Σωτηρόπουλος: «Φρούριο» — Ένα ρολόγι

Αναστασία Θεοχαροπούλου: «Κάστρο» — Έκέρδισε φωτογραφική μηχανή.

Γ. Σακελλάρης: «Φρούριο» — Έκέρδισε διέλιξι

Θ. Μπιλορόγλου: «Πύργος και τάφος» — Βιέλιξι

Φωτεινή Σταθακοπούλου: «Πύργος» — Πήρε διέλιξι.

Έμμ. Μαστοράκος: «Γέφυρα» — Έκέρδισε ρολόγι

Ήλ. Μητροκώστας: «Ψάρι» — Έκέρδισε ρολόγι.

Ίωάννης Μητροκώστας: «Πύλη κάστρου» — Πήρε μία φωτογραφική μηχανή

Βλ. Σωζόπουλος: «Εκκλησία» — Ένα ρολόγι

Άργ. Κλεισιδής: «Εκκλησία» — Πήρε διέλιξι.

Γεώρ. Αμπατέλης: «Βωμός Άχτέκων» — Βιέλιξι

Αικ. Χαροζογλου: «Άγ. Γεώργιος Λαρίσης» — Έκέρδισε παιδική διέλιξι, προσφορά της «Μ»

Ε. Πετσάδα: «Χιονάνθρωπος» — Μάσκα Τσάμπιον.

Δέσποινα Γλώρα: «Ψάρι» — Έκέρδισε διέλιξι.

Π. Πετρογιάννης: «Φανταστικό πύργος» — Ρολόγι

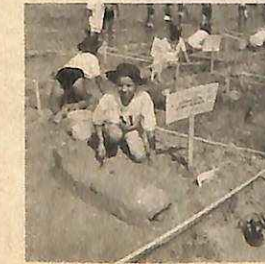
Μ. Κουσίδου: «Βυζαντινός πύργος» — «Σληπτικ - μάγκ», προσφορά Άφών Κατράντζου.

Α. Στραβολάτμου: «Μημίον Βενιέρη» — Ρολόγι

Π. Παπαθανασίου: «Τάφος Άγαμέμνονος» — Μία φωτογραφική μηχανή

Π. Χαραμής: «Ίωάν και ψάρι», Έκέρδισε την ελαστική δάρκα που προσέφερε ο κ. Γ. Πλυτάς.

Γεώρ. Κοσμάς: «Παναθηναϊκό Στάδιο» — Βιέλιξι.

Π. Σίμου: «Κάστρο» — Μία φωτογραφική μηχανή

Φώτης Παπαμανώλης: «Άγια Βαρόβρα Χαλκίδος» — Έκέρδισε ένα ρολόγι.

Άθανά. Δρίτσας: «Χωριάτικο σπίτι» — Βιέλιξι

Νικόλαος Μπαταρτζής: «Κάστρο» — Πήρε διέλιξι

ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΕΣΣΑΡΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΣΑΤΙΡΑ ΤΟΥ Ρ. ΜΑΝΘΟΥΛΗ «ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ».

Φεστιβάλ μεγάλων εκπλήξεων θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την εφετεινή κινηματογραφική εκδήλωση της Θεσσαλονίκης, ή οποία για πρώτη φορά εμφανίζεται επίσημως με τον χαρακτηρισμό «φεστιβάλ» και για πρώτη φορά ξεχωρίζει τις εύθυνες της από το «διεθνές», που θα γίνη νορίτερα, ανεξάρτητα. Και άλλα πολλά, όμως, καινούργια και ενδιαφέροντα μάς αναγγέλλονται. Ίσως μερικά από αυτά να είναι κάπως φιλόδοξα για τα δικά μας μέσα. Ίσως εκείνο που θα ξεχώριζε το δικό μας από τα άλλα μικρά φεστιβάλ του είδους να μη είναι αρκετά σαφές, ώστε να δικαιώνει την ύπαρξή του. Όμως, εμείς λιγότερο από κάθε άλλον θα μπορούσαμε ποτέ να εκφράσουμε παράπονα για ένα θεσμό, ο οποίος, κυρίως χάρις στις ταινίες μικρού μήκους, έδωσε στο κοινό και στους παραγωγούς την χαρά να ανακαλύψουν τόσα νέα ταλέντα.

Θυμόμαστε χρονιά που δεν είχε ούτε μία ταινία μικρού μήκους που να μη άξιζε να ξεχωρίσει. Και θυμόμαστε χρονιά που οι ταινίες μεγάλου μήκους ήταν αξιοθρήνητες.

Έφ'ετος, όμως, οι νέοι έχουν πάρει κουράγιο, οι διακριθέντες στις μικρού μήκους παρουσιάζουν τις πρώτες τους μεγάλες ταινίες και, γενικά, πολλά περιμένουμε από την εφετεινή εκδήλωση, όπως είπαμε και στην αρχή, γιατί συμμετέχουν σ' αυτήν άνθρωποι γνωστοί για την ακεραιότητά τους, σκηνοθέται από την ράτσα που δεν κάνει υποχωρήσεις.

Πότε άλλοτε είχαμε συγκεντρωμένους πέντε σκηνοθέτες ταινιών μεγάλου μήκους, που δεν δέχθηκαν την χρηματοδότηση — και την επέμβαση — των αναγνωρισμένων εταιριών; Χωρίς να έχουν δικά τους χρήματα, βρήκαν χρηματοδότηση από ιδιώτες, φίλους, συγγενείς, ξένους, και γύρισαν αυτό που ήθελαν χωρίς την κλασική γκρίνια: «φταίει η παραγωγή». Έφ'ετος, αν κάποιος φταίει, φταίει ο εαυτός τους και, έτσι τουλάχιστον, οι εύθυνες είναι ξεκαθαρισμένες.

Ο ΤΕΛΗΣ ΖΩΤΟΣ και η Έλίζαμπεθ Βιένερ «Δάφνις και Χλόη 1966», οι μεγάλοι...

Ο ΘΑΝΟΣ ΠΑΠΠΑΣ και η Έλενη Ρομάνου, οι μικροί.

ΕΚΠΛΗΞΕΩΝ;

ΕΡΗΜΗ..., Η Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ, ΣΤΗΝ «ΕΚΔΡΟΜΗ» ΤΟΥ Τ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Ο Π. ΦΥΣΣΟΥΝ, ΙΕΡΕΑΣ ΣΤΟΥΣ «ΕΝΟΧΟΥΣ» ΤΟΥ Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

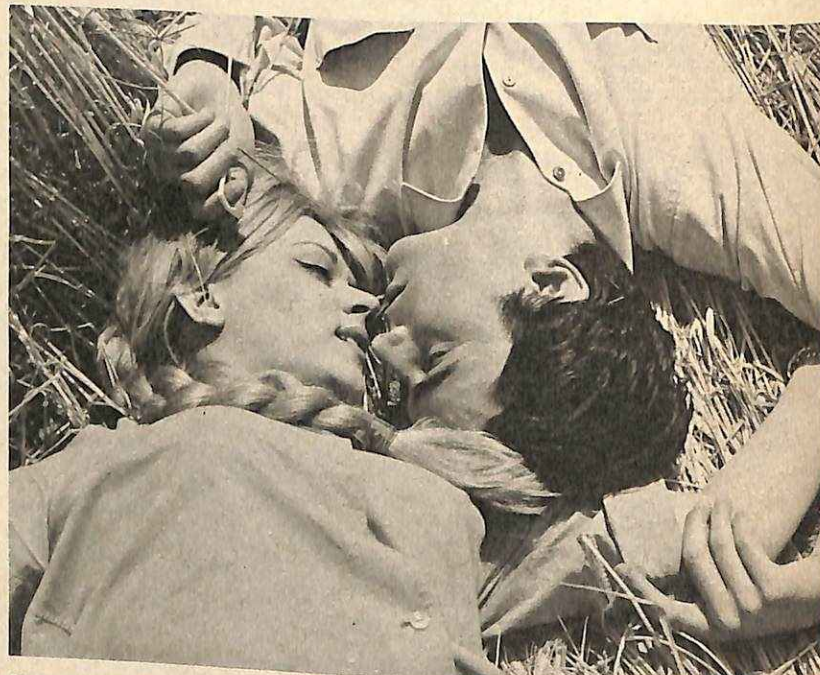

Στόν κατάλογο, πού θά παραθέσωμε σήμερα, πιθανόν νά εἰσχωρήσουν ταινίες πού δὲν θά ἐμφανισθοῦν τελικὰ στὴν Θεσσαλονίκη. Ἀγνωστοὶ αἱ βουλαὶ τῆς ἐπιτροπῆς προκρίσεως, ἡ ὁποία θά μᾶς ἀνακοινώσῃ τὴν παραμονὴ ποῖες καταδίκασε. Καί, ὡς συνήθως, οἱ καταδίκες αὐτὲς θά δώσουν εὐκαιρίαν σὲ προβολὲς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ τῶν «ἀδικημένων» καὶ τὰ παράπονά τους θά προσθέσουν μιὰν ἀκόμη φεστιβαλικὴ νότα στὴν ἐκδήλωση.

Μερικὲς ἀπὸ τὶς ταινίες πού συναγωνίζονται γιὰ τὰ μεγάλα βραβεῖα τὶς ἔχω παρακολουθήσει ἀπὸ τὰ πρῶτα τους βήματα. Θυμάμαι τὴν «Ἐκδρομὴ», ὅταν δὲν ἦταν παρὰ ἓνα διηγηματάκι ἐξῆ χειρόγραφων σελίδων. Θυμάμαι τὸν «Θάνατο τοῦ Ἀλέξανδρου», ὅταν δὲν ἦταν παρὰ μιὰ μεταμεσονύκτια κουβεντούλα στὸ «Βυζάντιο». Θυμάμαι τὸ «Εἰς θάνατον», ὅταν ἦταν ὄνειρο χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα πραγματοποιήσεως. Θυμάμαι τὸ «Γεύση ἀπὸ ἔρω-

αὐτά. Τὰ ἔγραψαν οἱ ἴδιοι καί, ἂν δὲν τὰ ἔγραψαν μόνοι τους, πάντως συνέβαλαν δημιουργικὰ στὸ σενάριο. Μόνοι βρῆκαν χρηματοδότη —τοῦ εἶδους πού δὲν ἐπεμβαίνει, γιὰτὶ δὲν νομίζει, ὅπως οἱ ἐπαγγελματίαι παραγωγοί, ὅτι τὰ ξέρεῖ ὅλα— καὶ μόνοι διάλεξαν τὰ καλύτερα πρόσωπα γιὰ νὰ ἐρμηνεύσουν τὶς ἱστορίες τους.

Μεταξὺ αὐτῶν πού θά διαγωνισθοῦν, μόνον ὁ Κανελλόπουλος ἐκπροσωπεῖ τὴν παρέα τῶν —ἤδη— παλαιῶν «μεγάλων». Φαίνεται ἀστείον νὰ τὸ λέμε, καὶ ὁμως νέοι τριάντα χρόνων, μὲ δυὸ ταινίες στὸ ἐνεργητικὸ τους, θεωροῦνται ἤδη «παλαιὰ φρουρά» στὸν κινηματογράφου μας. Ἀπὸ τὴν παρέα τῶν «Κ», ὅπως τὴν λέγαμε κάποτε, ὅσοι ξεπεράσαν τὶς δυὸ ταινίες, ξεπεράσαν καὶ τὰ σύνορα. Ἦδη ὁ Κακογιάννης θεωρεῖται ἓνας διεθνῶς ἐπιτυχημένος καὶ λίαν ἐμπορικὸς σκηνοθέτης. Ὁ Κούνδουρος δέχεται ἀκόμη προσκλήσεις ἀπὸ τὰ φεστιβάλ στὰ ὁποῖα ἔχει συμμετάσχει καὶ τὸν ἀναφέρουν πολλὰ ξένα διδλῖα περὶ κινηματογράφου. Πρὸς τὸ παρόν, ὁμως, ση-

Η Α. ΜΗΝΙΑΤΗ ΚΑΙ Ο ΤΖΩΡΤΖΗΣ ΣΤΟ «ΓΕΥΣΗ ΑΠΟ ΜΕΛΙ» ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΟΤ.

τα», ὅταν ὁ σεναριογράφος καὶ σκηνοθέτης του προσπαθοῦσε ἀπεγνωσμένα νὰ βρῇ τὸ μυστικὸ τῆς μοντέρνας γυναικείας ψυχῆς, θέμα πλέον τῆς σημερινῆς τειωμένης ταινίας. Θυμάμαι, τέλος, τὸ «Δάφνις καὶ Χλόη 1966», ὅταν δὲν ἦταν παρὰ μιὰ πρόταση γιὰ «γυμνὸ» φίλμ, πρόταση ἡ ὁποία, φυσικά, ἀπερίφθῃ μὲ ἀγανάκτηση ἀπὸ τὴν φιλόδοξη καὶ κινηματογραφικὰ μορφωμένη κοπέλλα, πού τελικὰ τὸ ἔγραψε καὶ τὸ σκηνοθέτησε.

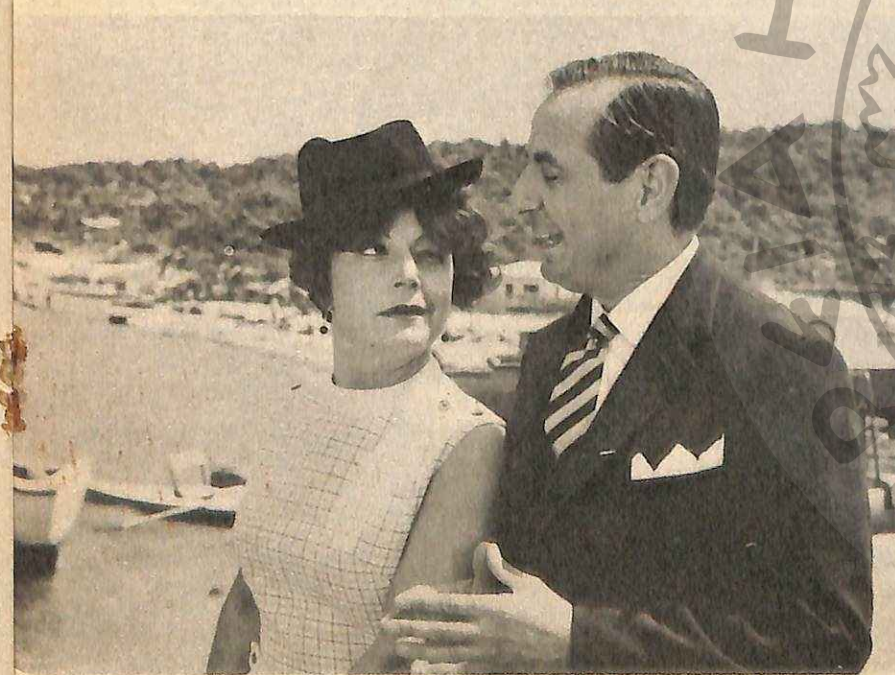
Γιὰτὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ κύριο γνώρισμα τῆς ἐφετεινῆς συγκομιδῆς: Τὰ φίλμς εἶναι ἔργα «δημιουργῶν». Δηλαδή ἀνθρώπων πού εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὰ πάντα σ'

μειώνει στάση. Ὁ Κανελλόπουλος, ὕστερα ἀπὸ δυὸ ταινίες μικροῦ μήκους καὶ τὸν «Οὐρανὸν», παρουσιάζει ἐφέτος τὴν «Ἐκδρομὴ» του, ἡ ὁποία ἔχει διχάσει τοὺς θαυμαστάς του σὲ δυὸ στρατόπεδα: Εἶναι καλύτερη ἀπὸ τὸν «Οὐρανὸν» ἢ ὄχι; Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἀρέσει στίς γυναῖκες καί... στοὺς χθεσινούς ἐχθρούς του. Αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος. Ὅσοι εἶχαν φανῇ τότε ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηροὶ γιὰ τὸν «Οὐρανὸν», τώρα βρίσκουν μιὰ θαυμάσια εὐκαιρία νὰ νοιώσουν γενναῖοι: «Αὐτὴ, μάλιστα!» λένε γιὰ τὴν «Ἐκδρομὴ». Πάντως, ὅπως ἔλεγε κι ὁ Ὁσκαρ Οὐάιλντ, «ὅταν οἱ κριτικοὶ διαφωνοῦν, ὁ καλλιτέχνης συμφωνεῖ μὲ τὸν ἑαυτὸν του». Καί

Η Κ. ΧΕΛΜΗ ΚΑΙ Ο Π. ΚΑΤΤΕΡΗΣ ΣΤΟ «ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ» ΤΟΥ Γ. ΚΟΚΚΩΛΗ.

Η Ρ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ «ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΑ» ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΞΕΝΙΔΗ.

ὁ Κανελλόπουλος, γιὰ μιὰ φορὰ στὴν ζωὴ του, εἶναι πολὺ εὐτυχής.

Λέει, ἐπίσης, ὅτι λυπᾶται γιὰτὶ ἐφέτος δὲν συναγωνίζεται μὲ τοὺς «Κ». Ἀς μὴ στενοχωριέται, γιὰτὶ θά βρῇ ἀντάξιους ἀντιπάλους, εἶναι βέβαιο. Ἴσως καλύτερους ἀπὸ τοὺς ἀπόντες.

Καὶ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς θά εἶναι ἀσφαλῶς ὁ «μικρὸς δαίμονας» τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου, ὁ Δημήτρης Κολλάτος. (Κάποτε, στὴν Θεσσαλονίκη, ἔλεγε τὸν Κανελλόπουλο «μικρὸ θεό»). Ὁ Κολλάτος ἔχει πάρει δυὸ πρῶτα βραβεῖα ὡς τώρα, γιὰ τὸ «Ἀθήνα ΧΨΞ» καὶ τὶς «Ἐλιές». Κατόπιν δημοσίευσε μιὰ συλλογὴ «διηγημάτων - μυθραλλιοδόλων», ὅπως τὰ χαρακτήρισε κάποιος, τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι σενάρια σὲ σύντομη μορφή. Καὶ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ὁ «Θάνατος τοῦ Ἀλέξανδρου». Ταῖνια μὲ θέμα τὸν θάνατο, θέμα μὲ τὸ ὁποῖο ζοῦμε κάθε μέρα, θέμα πού κανεὶς ὡς τώρα δὲν τὸ ἔχει ἀγγίξει. Ἐνας νέος πεθαίνει καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἄλλων γύρω του συνεχίζεται. Δὲν διακόπτεται κἂν οὐτε γιὰ λίγο.

δη, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι συνηθισμένος παραγωγός, γιὰτὶ «καταλαβαίνει» ἀπὸ κινηματογράφο καὶ ξέρεῖ πότε δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένῃ.

Ἀφῆσα τὴν περίπτωσιν τοῦ «Δάφνις καὶ Χλόη 1966» τελευταία, γιὰτὶ ἔχει μιὰ διασκεδαστικὴ —γιὰ μερικοὺς— προϊστορία. Κάποτε ἐπρόκειτο νὰ τὴν ἀναθέσουν στὸν Λάσκο, τὸν δημιουργὸ τῆς βουβῆς ἐκείνης κινηματογραφικῆς διασκευῆς τοῦ ἔργου, πού εἶχε τότε ἀληθινὴ ποιήσιν, τόση ὁμορφιά, ὥστε συγκινεῖ ἀκόμη. Μετὰ, ὁμως, ὁ παραγωγὸς ἔκρινε ὅτι χρειαζόταν ἓνα νέο σκηνοθέτη, νέο καὶ στίς ἀντιλήψεις, τουλάχιστον ὅσο ἦταν τότε ὁ Λάσκος. Διάλεξε τὴν Μίκα Ζαχαροπούλου, κινηματογραφικὰ μορφωμένην στὸ Παρίσι, ἡ ὁποία εἶχε ἀποδείξει στὴν ταῖνια μικροῦ μήκους «Συνάντησιν» ὅτι εἶχε αἴσθησιν τοῦ δάσους καὶ ἤξερε νὰ χρησιμοποίησιν παιδιά. Ἡ Μίκα ἀρνήθηκε νὰ ξαναγυρίσῃ τὸ παλιὸ «Δάφνις καὶ Χλόη», ἔργο πολὺ «μεταχειρισμένο» ὕστερα ἀπὸ τὸν Λάσκο καὶ τὸν Κούνδουρο. Εὐχαρίστως ὁμως θά γύριζε μιὰ σύγχρονη

Η ΝΑΘΑΝΑΗ ΚΙ Ο ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ ΣΤΗΝ «ΝΤΑΜΑ ΣΠΑΘΙ» ΤΟΥ ΣΚΑΛΕΝΑΚΗ.

ἱστορία, ἀνάλογη μὲ τὴν παλιά, ἀλλὰ προσαρμοσμένη στὰ σημερινὰ προβλήματα τῶν νέων. Τὸ σενάριο δὲν εἰσαχθῆκε, ὑπεβλήθη, δὲν διαβάσθηκε κἂν. Ἡ Μίκα Ζαχαροπούλου δὲν τὰ ἔχασε. Τὸ γύρισε μόνη της, μὲ δικὸς της χρηματοδότη, καὶ σήμερον μπορεῖ νὰ καυχῆθῃ κι αὐτὴ, νεώτερη ἀκόμη, ὅτι ἔκανε μιὰ δική της, ἀπολύτως ὑπεύθυνη ταῖνια. Καὶ ὁ παραγωγός; Αὐτὸς ἔχει ἀποκτήσῃ ἄλλο «Δάφνις καὶ Χλόη», ἀπὸ ἄλλον σεναριογράφου, τὸν Τζωρτζ Μίρον, στὸν ὁποῖο ὀφείλεται καὶ ἡ ταῖνια τοῦ Παρίσι «Ὁ θάνατος ἔχασε τὸ παιχνίδι». Ἐδῶ πλέον δὲν ἐπρόκειτο γιὰ μοντέρνα ἀπόδοση, ἀλλὰ γιὰ «μελλοντική». Πράγματι, οἱ

Περισσότεροι οί υποψήφιοι νικηταί από τα βραβεία...

Γ. ΣΑΛΠΙΓΓΙΔΗΣ, ΑΡΛΕΤ ΜΠΩΜΟΝ ΣΤΟΝ «ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ» ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΛΛΑΤΟΥ: ΤΟ ΒΑΡΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

δυο νέοι βρίσκονται όταν πλέον ή ατομική θόμβα έχει σκορπίσει τον θάνατο στην Γη. Σκηνοθέτης επρόκειτο να είναι ο Γίρι Σέκουενς. Τελικά, όμως, ο παραγωγός δεν βρήκε χρηματοδότη και ο Σέκουενς με τον Μίρον —τότε όχι πολύ εύτυχες για την ματαιώση— συνεργάζονται, ευτυχέστατοι πιά, στην άλλη ταινία που αναφέραμε, εκείνην για την οποία έγραψα από την Μυτιλήνη και η οποία, επίσης, θα παρουσιασθή στην Θεσσαλονίκη.

Ο Πάρις, άλλωστε, παρουσιάζει και δεύτερη παραγωγή του. Τους «Ξεχασμένους ήρωες», με σκηνοθέτη τον κορυφαίο διευθυντή φωτογραφίας Νίκο Γαρδέλη, ένα από τους κυριώτερους συν-

τελεστές της επιτυχίας του «Φόβου».

Και προχωρούμε. Ο Γιώργος Σκαλενάκης ετοιμάζει —ταχύτατα— την «Ντάμα Σπαθί», με την Έλενα Ναθανάη, τον Σπύρο Φωκά, τον Θόδωρο Ρουμπάνη. Έλπίζει να είναι έτοιμος εγκαίρως για την Θεσσαλονίκη.

Ο Ροβύρος Μανθούλης υποσχεται ένα καινούργιο είδος κινηματογράφου, με την ταινία του «Πρόσωπο με πρόσωπο». Μια άπλη ιστορία, με στιγμές εκπλήξεων και ένα τέλος που δίνει άπροσδόκητες προεκτάσεις στο σύνολο. Πρωταγωνιστούν οι νέοι ήθοιοι Κώστας Μεσσάρης και Έλενη Σταυροπούλου.

Ο Κώστας Άσημακόπουλος ετοιμάζει με πολλές ελπίδες τους «Ενόχους», στους οποίους πρωταγωνιστούν ο Πέτρος Φυσσούν, ή Άννα Φόνσου και ο Τέλης Ζώτος (ο οποίος παίζει επίσης στο «Δάφνις και Χλόη» τον ρόλο του Δάφνι μεγάλου).

Ο Κώστας Καραγιάννης ελπίζει σε ένα δραβείο ήθοποιας για την Ρένα Βλαχοπούλου, η οποία ερμηνεύει με τον γνωστό κωμικό ταλέντο της την «Βουλευτίνα».

Θα υπάρχουν, ασφαλώς, και πολλά άλλα, που θα εμφανισθούν τις τελευταίες μέρες. Δεν μπορούμε, όμως, να μη αναφέρουμε την καινούργια ταινία του Ντίμη Δαδής «Παρθένας», με την Γκι-

ζέλα Ντάλι και τον Άλκη Γιαννακά. Γιατί θέλουμε να ελπίζουμε ότι μάς επιφυλάσσει μια εκπληξη αντίξια του περυσινού «Ου κλέψεις», γιατί θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο Δαδής δεν έχει μετανοιώσει που ακολούθησε κι αυτός τον δύσκολο και στενό δρόμο της αρετής.

Μάχη, λοιπόν, στην Θεσσαλονίκη. Και εκπλήξεις. "Αν όλες οι υποσχέσεις —έστω και οι μισές— τηρηθούν, η επιτροπή δεν θα ξέρη πώς να μοιράσει τελικά τα βραβεία. Και να σκεφθή κανείς ότι υπάρχουν διαγωνιζόμενοι που όμολογούν με ειλικρίνεια ότι περιμένουν περισσότερα από ένα...

Ροζίτα Σώκου

Κάθε φορά και μιά ξεχωριστή απόλαυση...

Με τα τρία αυτά ποτά, GIN MELROSE, VODKA SAMOVAR και VERMOUTH GANCIA φτιάχνετε άλλα τριάντα. Τριάντα διαφορετικά COCKTAILS με χυμούς ή φρούτα εποχής... Τριάντα διαφορετικές απολαύσεις μοναδικές σε δροσιά, γεύση και άρωμα... Κι' ακόμα έχετε την ικανοποίηση της προσωπικής επιτυχίας, γιατί τα φτιάχνετε μόνοι σας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: GENKA A.E. ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 ΤΗΛΕΦ. 526.447-8

SCREWDRIVER

Δύο δάκτυλα VODKA SAMOVAR. Χυμός πορτοκαλιού. Ρίχνετε 2 παγάκια σε μεγάλο ποτήρι. Προσθέτετε την VODKA. Συμπληρώνετε με τον χυμό πορτοκαλιού. Ανακατεύετε ελαφρά. Ανάλογα με το γούστο, βάζετε περισσότερη VODKA.

ΕΛΕΝ ΜΑΚ ΚΛΟΥ

Εγκλημα

ΣΕ ΔΥΟ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ένας διαρρήκτης μπαίνει στο μικρομάγαζο ενός άκονιστου μαχαιριών πλαί στο «Ρογιαλτι Θιατερ» της Πέας 'Υ-όρκης και μη βρίσκοντας τίποτα να κλεψ, άπελευθερώνει από το κλουβί του ένα καναρίνι. 'Η είδηση έλκύει την προσοχή του ψυχιάτρου - ιατροδικαστού του "Εφ Μπί "Αϊ Μπέ-ζιλ Ουϊλλινγκ, που με τον φίλο του ύπαρχηγό της άστυνομίας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο μυστηριώδης αυτός άνθρωπος μπήκε στο άκονιστήριο για να άκονίση ένα μα-χαίρι με το όποιο σκόπευε άσφαλώς να διαπράξη κάποιον έγκλημα. Το ίδιο άπόγευμα μέσω της φίλης του Πωλίν, ο Μπέζιλ γνωρίζει την πρωταγωνίστρια του «Ρόγιαλτι» Βάν-τα Μόρλεϋ, που τον προσκαλεί στην πρεμιέρα του καινούρ-γιου της έργου. 'Ο Μπέζιλ πηγαίνει και στο τέλος της πα-ραστάσεως ένας από τους ήθοποιούς βρίσκεται νεκρός με ένα μαχαίρι στην καρδιά. Οί ύποψίες πέφτουν στον ήθοποιό Ρόντ Ταίητ, με τον όποιον είναι έρωτευμένη ή Πωλίν γιατί αυτός κρατούσε το μαχαίρι στην σκηνή του φόνου κατά την διάρκεια του έργου. 'Ο Μπέζιλ ύποχωρεί στις παρακλήσεις της Πωλίν, που είναι πεπεισμένη για την άθωότητα του Ταί-ητ και δέχεται να τους βοηθήσει για να άνακαλύψουν πα-ράλληλα με την άστυνομία, τον πραγματικό δολοφόνο... 'Αλλά ήταν σαν ένας τυφλός που προχωρούσε ψηλαφητά στο σκοτάδι. Για την ώρα, οί πάντες μπορούσαν να είναι ένοχοι, όπως κάλλιστα μπορούσαν να είναι και άθωοι...

13

Θά πρέπει να στεκόσαστε σ' εκείνη την μπαλ-κονόπορτα άρκετή ώρα πριν μιλήσετε! παρατήρηση ο Μπέζιλ.

—'Ηταν ύπερβολικά ένδιαφέρουσα συζήτηση για να την διακόψω, άπάντησε ο Λέοναρντ. 'Από-λυσσα ιδιαίτερα τον τρόπο που εκείνη σκόρπιζε την ύποψία δεξιά κι άριστερά πάνω στον Ρόντ και σε μένα, άκόμη και πάνω στην κυρία "Ινγκελου. Αύ-τό δέν ήταν κακία — άπλως έγωισμός. "Αν τέσ-σερις μόνο άνθρωποι μπορούσαν να διαπράξουν το έγκλημα κ' ή Βάντα ήταν ένας από τους τέσ-σερις, τότε ή άστυνομία έπρεπε να σκεφτή πως έ-νας από τους άλλους τρείς ήταν ένοχος — άκόμη κι αν οί δυο από αυτούς τυχαία να είναι στενοί της φίλου... Κ' έτσι έρριξε τον ύπαινιγμό πως ή έρωτική σχέση της με τον "Ινγκελου είχε κάνει την κυρία "Ινγκελου να ζηλεύη, πως ο Ρόντ ή-ταν έρωτευμένος με την Βάντα, και συνεπώς ζή-λευε τον "Ινγκελου, και τελικά ότι έγω ήμουν έ-νας επικίνδυνος τύπος, που είχε κάνει ένα χρόνο φυλακή γι' άνθρωποκτονία...

—Εκδικηθήκατε τον έαυτό σας άμέσως, είπε ο Μπέζιλ. 'Εκείνο που είχατε για την διαθήκη του "Ινγκελου βρήκε τον στόχο του.

—Ένας τυροβολισμός στο σκοτάδι... 'Αλλά έ-πρεπε να κάνω κάτι γι' αυτόμουν!

Στην λεωφόρο Μάντισον, οί δυο άντρες χώρι-σαν. 'Ο Λέοναρντ τράβηξε προς το θέατρο. 'Ο Μπέζιλ μπήκε σ' ένα ξενοδοχείο και βρήκε ένα τηλεφωνικό θάλαμο. Τηλεφώνησε στον έπιθεω-ρητή Φόϋλ, στο γραφείο του.

—'Ανακαλύψατε ποιος είναι ο Βλαδίμηρος;

—'Οχι άκόμη, άπάντησε ο έπιθεωρητής με δύσθυμο ύφος. Ένας από τους δημοσιογράφους λέει πως το πρόσωπο του Βλαδίμηρου είναι γνω-στό, αλλά δέν μπορεί να θυμηθ ή ποιός είναι. Προσπαθεί να βρή καμιά φωτογραφία του στο άρχείο της έφημερίδας.

—Πές του να κοιτάξη στο γράμμα Ι — "Ιν-γκελου Τζών.

—Ποιός είναι αυτός;

—Μηχανικός, νέος, πλούσιος, μόλις είχε γυ-ρίσει από μι ά πολεμική δουλειά στον Παναμά. Εί-χε διαμέρισμα στην Ν. 'Τόρκη και σπίτι κοντά στην Φιλαδέλφεια — στο Χάντινγκτον Βάλλεϋ. 'Η γυναίκα του μπορεί ν' άναγνωρίσει το πτώμα. "Ι-σως να είναι στο διαμέρισμα της Νέας 'Τόρκης. 'Ηταν στα παρασκήνια χθές το βράδυ. Δέν ήξε-ρα ποιά ήταν τότε, αλλά την είδα να βγαίνει από την έσοχή και να διασχίζει την σκηνή προς τα πα-ρασκήνια, λίγο πριν άνοίξη ή αυλαία...

—'Ο Βλαδίμηρος —θέλω να πω ο "Ινγκελου —ήταν κιάλας τότε μέσα στην έσοχή;

—Δέν ξέρω. Πιθανόν.

—'Ο Φόϋλ σφύριξε.

—Την είδε κανένας άλλος εκτός από σένα να βγαίνει από την έσοχή;

—'Ο 'Αντήν κ' οί άλλοι ήθοποιοί, που έπαζαν τους ύπηρέτες του Βλαδίμηρου, ήταν κιάλας στην σκηνή εκείνη την ώρα. 'Ακόμη κι αν δέν ήξεραν ποιά ήταν, πρέπει να πρόσεξαν το φόρεμά της — από μαύρες κι άσπρες ρίγες, μάλλον χτυπητό. "Ε-μαθες τίποτα από τον Λάμπερτ σχετικά με το μα-χαίρι;

—Θά έρθη αύριο στο γραφείο μου κατά τις πέντε. Καλύτερα να έρθης και σύ. Λέει πως έχει κάτι να μου πη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Το έστιατόριο Κάτρη βρίσκεται στην Δυτική 44η δόδ. Καθώς ο Μπέζιλ πέρασε από το Ρόγιαλτι Θίατερ, ή σκούρα πρόσοψή του, που ήταν έντυ-πωσιακή με τον τεχνητό φωτισμό, φαινόταν άση-μη και βρώμικη στο φώς του ήλιου. Μερικοί άρ-γόσχολοι κοίταξαν την σθημένη φωτεινή ρεκλά-μα που έλεγε άκόμη:

ΑΠΟΨΕ Η ΠΡΩΤΗ

ΤΗΣ ΒΑΝΤΑΣ ΜΟΡΛΕ-Τ ΣΤΗΝ «ΦΕΝΤΟΡΑ»

Το ταμείο ήταν κλειστό. Δέν ύπηρχε σημείο ζωής γύρω στο θέατρο. Ένας γεροδεμένος άστν-φύλακας περπατούσε πάνω - κάτω στο πεζοδρόμιο, και παρότρυνε τους άργόσχολους να προχωρούν.

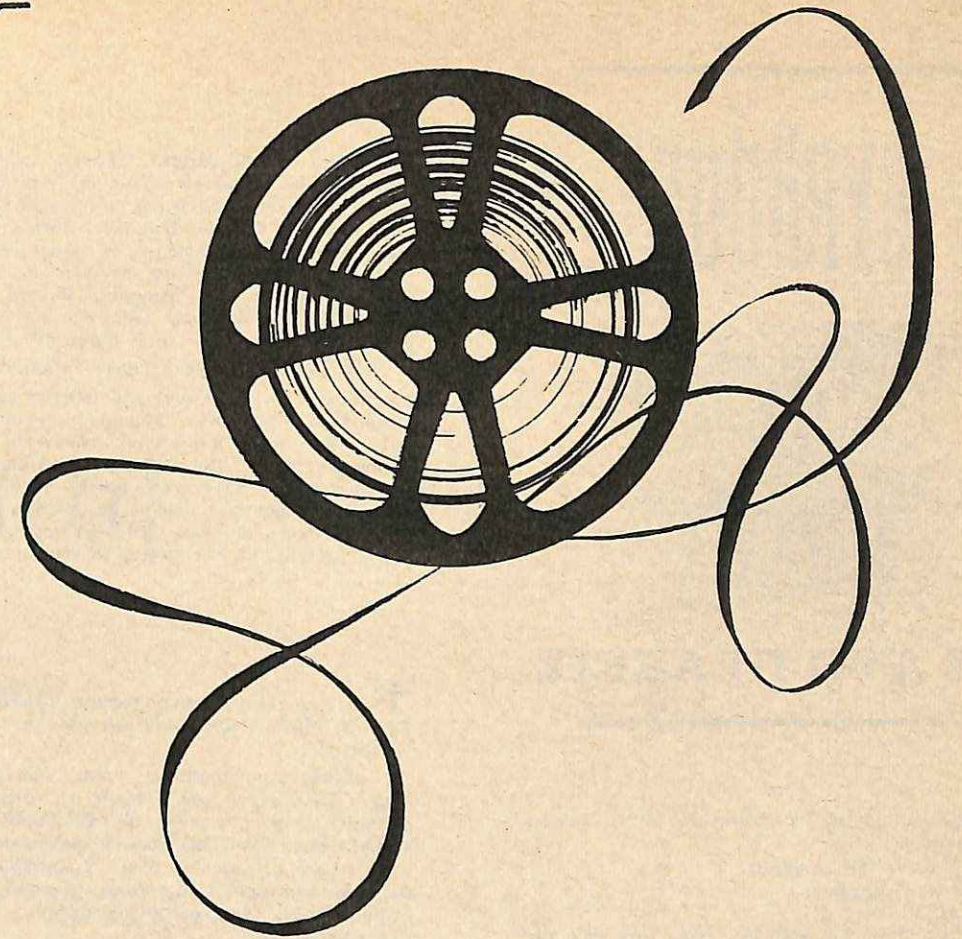
—'Ο Μπέζιλ σταμάτησε καθώς έφτασε στο μικρό δωμάτιο. "Όπως το θέατρο, έτσι κι αυτό έχανε κάθε μαγεία με το φώς της ήμέρας. Τώρα είδε πως ήταν ένα μικρό άδιέξοδο δρομάκι, που το πίσω μέρος του το έκλεινε το κτίριο ενός άλλου μεγάλου θεάτρου. Οί σκάλες της πυρκαϊάς σε κάθε άκρη συνδέονταν με μεγάλα μαλακόνια σε κάθε κεφαλόσκαλο.

—'Ο Μπέζιλ κοίταξε την έξοδο πυρκαϊάς του Ρό-γιαλτι, που βρισκόταν προς τα δεξιά του. Θά είχε το θάρρος να την ανέβη χθές το βράδυ, αν μπο-ρούσε να δη πόσο ψηλά πήγαινε; "Όλα τα κάγκε-λα ήταν σκεπασμένα από ένα παχλ στρώμα μαύ-ρης σκόνης — «σκόνη πολλών γενεών», είχε πει ή Πωλίν. 'Ο Μπέζιλ σήκωσε τα μάτια του. Μπο-ρούσε να δη ένα μέρος του Τύμπουρν από κείνο το σημείο, με ένας άλλος οθρανοξύστης του έκω-βε την θέα του ρολογιού.

Χθές το βράδυ, ο Μπέζιλ είχε συμπεράνει πως στο δρομάκι μπορούσε να μπη κανείς μόνο από την 44η δόδ. Τώρα καταλάβαινε πως ύπηρχαν άλλοι πέντε τρόποι για να μπη ή να βγής από αυτό — οί δυο σκάλες πυρκαϊάς των δύο θεάτρων, οί αν-τίστοιχες πόρτες τους της σκηνής κ' ή πόρτα της κουζίνας του μπαρ.

Ένας έλαφρός θόρυβος τράβηξε την προσοχή του Μπέζιλ προς την παράγκα, που βρισκόταν στην μέση του δρομάκιου. Ένας άνθρωπος είχε μόλις

SV

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΦΙΛΜ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ 8 μ.μ. 15 μ.

Φίλμ διά 36 έγχρώμους
διαφανείας (SLIDES)

Μόνον με Δρχ. 140 και έντός 48 ώρων έχετε έτοιμο το έγχρωμο κινηματογραφικό φίλμ σας ή 36 έγχρωμα SLIDES.

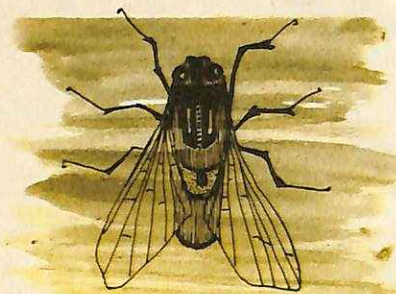
Μαύρο - Άσπρο Κινηματογραφικό
Με την εμφάνησιν Δρχ. 80.
Χωρίς την εμφάνησιν Δρχ. 55.

—'Η ύψηλή ποιότης, ή λογική τιμή, ή ταχύτης εμφανίσεως, κάνουν τα φίλμ της

Ferrania 35

να ίκανοποιούν όλους όσους άσχολούνται με την φωτογραφία.

Εγκλημα

ΣΕ ΔΥΟ ΠΡΑΞΕΙΣ

δγή και προσπαθούσε να κλείση την πόρτα ενάντια στον άνεμο.

Ο Μπέζιλ τὸν πλησίασε.

—Ο κ. Λάζαρους;

—Ναί;

Ο άνθρωπος τὸν κοίταξε λοξά. Σὰν τὴν μητέρα τοῦ Φρανσουά Βιλλόν, ἦταν εκοντὸς καὶ γέρος καὶ φτωχός. Ἀλλὰ ἡ φωνὴ του ἦταν καταπληκτικὰ καθαρή καὶ ἡχηρὴ — φωνὴ ἡθοιοῦ.

—Ονομάζομαι Οὐίλλινγκ. Ἔτυχε νὰ διαβάσω στὶς ἐφημερίδες γιὰ κάποιον λοποδύτη πού ἔκανε διάρρηξη στὸ ἐργαστήριό σας.

—Δουτὸν;

—Δὲν μπορέσα νὰ μὴν ἐνδιαφερθῶ. Σύμφωνα μὲ αὐτὰ πού ἐγραφαν οἱ ἐφημερίδες, ὁ λοποδύτης δὲν ἔκλεψε τίποτα. Ὡστόσο, ἐλευθέρωσε ἕνα καναρίνι ἀπ' τὸ κλουβί του. Οἱ εἰδήσεις τὸν ἐφημερίδων εἶναι πολλὲς φορές ἀπρόσεχτες καὶ ἀνακριβεῖς. Ἐγὶνε πραγματικὰ κατὶ τέτοιο; Ἡ μήπως ὁ ρεπόρτερ ἔδωσε μὲ τὴ φαντασία του κάποιο χρώμα στὴν ἱστορία;

Ο Λάζαρους φάνηκε νὰ σκέπτεται.

—Εἰστε ἀπ' τὴν ἀστυνομία;

—Ὁχι. Εἶμαι ἀποσπασμένος στὸ γραφεῖο τοῦ Εἰσαγγελέα, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἐπίσημο. Εἶμαι ἀπλῶς περιέργος.

—Ὡστε ἔτσι, λοιπόν. (Ὁ Λάζαρους ἔχασε λίγο τὴν ἐπιφυλακτικότητά του). Μετὰ ἀπ' αὐτὸ πού συνέβη στὸ θέατρο, χτὲς τὸ βράδυ, δὲν γινάσκω πὼς θὰ σκοτιζόταν πὰ κανεὶς γι' αὐτὸ πού ἔγινε σὲ μένα! Ἐγὶνε ὅπως ἀκριβῶς ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες. Ἀπ' ὅ,τι μπορέσα ν' ἀντιληφθῶ, δὲν μού ἔκλεψαν τίποτα. Καὶ τὸ καναρίνι τ' ἀρῆσαν ἐλευθέρω ἀπ' τὸ κλουβί του.

—Μπορῶ νὰ δῶ τὸ καναρίνι;

—Γιατὶ ὄχι;

Ο Λάζαρους ξεκλείδωσε τὴν πόρτα πού εἶχε μόλις κλείσει. Ὁ Μπέζιλ τὸν ἀκολούθησε μέσα. Ἡ παράγκα ἦταν τόσο μικρὴ, πὺ μόλις ὑπῆρχε χώρος γιὰ δυὸ ἀνθρώπους. Τὰ ῥαφία τοῦ τοῖχου ἦταν γεμάτα ψαλίδια, μαχαίρια καὶ πριόνια. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ἦταν σκουριασμένα. Ἐπῆρχαν ἐπίσης ἕνα φορητὸ ραδιόφωνο, μιά λάμπα πετρελαίου, ἕνας καθρέφτης, καὶ μιά στάμνα μὲ νερό.

—Στὸ μπᾶ, ἐξήγησε ὁ Λάζαρους καθὼς τὸ βλέμμα του ἀκολουθοῦσε τὸ Μπέζιλ, ἔχουν τὴν καλωσύνη νὰ μ' ἀρῆσουν νὰ χρησιμοποιῶ τὸ μπάνιο τους, καὶ ὁ μπάρμαν μού φέρνει πολλὲς φορές σάντουιτς γιὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητό μου. Βλέπετε, δὲν μένω ἔδω. Ἔχω ἕνα δωμάτιο στὸ ἀπάνω μέρος τῆς πόλης. Εἶχα ἕνα βαγόνι στὰν ἔξω, ἀλλὰ ὅλοι οἱ πελάτες μου εἶναι ἀπ' τὸ θεατρικὸ κόσμο σὲ τούτῃ τῇ γειτονιά, καὶ ὅταν γέγρασα, ἄρχισα νὰ σκέπτομαι: Γιατὶ νὰ μὴν ἀνοίξω ἕνα ἐργαστήριό καὶ νὰ μένω σ' ἕνα μέρος; Πούλησα, λοιπόν, τὸ βαγόνι καὶ ἦρθα ἔδω.

—Ἦσαστε τυχερὸς πὺ δοῦναι ἕνα τόσο κατὰλληλο μέρος, εἶπε ὁ Μπέζιλ.

Ο Λάζαρους χαμογέλασε σφάδ.

—Ὁ Σάμι Μιλχάν μούχασε αὐτὴ τὴν παράγκα ὅταν ἀγόρασε τὸ Ρόγιαλτυ Θέατρο. Ὁ πατέρας του καὶ ἐγὼ ἤμαστε φίλοι πρὶν ἀπὸ χρόνια, στὸ Πόζεν ὅπου γεννηθήκαμε. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ἦμουν καὶ ἡθοιοὺς ἐπαισ. Στὴ Βαρσοβία ἐπαιζα μιά φορὰ Ἀμιλέτο—στὴν πολωνικὴ γλῶσσα. Ἀλ-

λὰ τώρα... (Χαμογέλασε). Πάντως, εἶναι καλύτερα ἔδω ἀπὸ κείνα τὰ σπίτια γιὰ γέροντες ἡθοιοῦς... Ἐδῶ εἶμαι ἐλευθέρως καὶ ἀνεξάρτητος. Τὸ μόνο πὺ ἔχω ἀπ' τὸν Σάμι εἶναι αὐτὴ ἡ παράγκα, χωρὶς ἐνοίκιο. Ἔχω δουλειά, καὶ ἀκούω ὅλο τὸ θεατρικὸ κουτσομπολιό, ὅταν οἱ ἀνθρώποι τοῦ θεάτρου μού φέρνουν τὰ μαχαίρια καὶ τὰ ψαλίδια τους γιὰ νὰ τ' ἀκονίσω. Κι' ὅταν δὲν ἔρχονται, ἔχω τὸν τενόρο μου νὰ μού τραγουδᾷ!

Χαμογελώντας, γύρισε πρὸς τὸ κλουβί.

Ἦταν φτιαγμένο ἀπὸ μπρούντζινο σύρμα, εὐρύχωρο καὶ καθαρό. Ἐπῆρχαν τὰ συνηθισμένα ξύλα γιὰ τὸ κούρνισμα τῶν πουλιῶν καὶ μιά κούνια, καθὼς καὶ τὰ συνηθισμένα λευκὰ δοχεῖα, ἀπὸ πορσελάνη, γιὰ τὸ φαγητὸ καὶ τὸ νερό τοῦ πουλιῶ, προσαρμοσμένα μέσα σὲ σύρμα, σὲ κάθε ὄριση. Πάνω στὸ ῥάφι πὺ ἦταν ἐκεῖ κοντὰ ὑπῆρχε μπαγάνα καὶ ἕνα πακέτο μὲ σπόρους γιὰ πουλιά.

Κατὰμύναρα μικροσκοπικὰ ματάκια κοίταξαν τὸν Μπέζιλ, μέσα ἀπὸ μιά μπαγάνα ἀπὸ κίτρινα φτερά.

—Εἶναι μισοκοιμισμένο τώρα, εἶπε ὁ Λάζαρους. Ἀλλὰ εἶναι ζωντὰ νορὶς τὸ πρωί, ὅταν ὁ ἀνατολικὸς ἥλιος μπαίνει ἀπ' τὸ παράθυρο. Κελαηδὰ ὥραία τότε. Μιμείται τὸ ραδιόφωνο, ἀν εἶναι ἀνοιχτὸ. Τραγουδᾷ πάντα ὅταν δάσω Μπάχ, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ μοντέρνα μουσική...

—Πῶς τὸ λένε; ῥώθηκε ὁ Μπέζιλ.

—Ντίκα.

Αὐτὸ ἦταν ἀπογοητευτικὸ—σὰ νὰ συναντᾷ ἕνα κινηγητικὸ σκυλὶ πὺ νὰ τὸ λένε Χάνς, ἡ ἕνα τερετὶ πὺ νὰ τὸ λένε Μάκ καὶ κατὶ τέτοιο.

—Ὅταν πέρασα ἀπ' τὸ παράθυρό σας, χτὲς τὸ βράδυ, ἔτυχε νὰ κοιτάξω μέσα, ἀλλὰ δὲν εἶδα τὸν Ντίκα. Ἦταν ἔδω;

—Ναί, ἀλλὰ τὸ κλουβί ἦταν σκεπασμένο μὲ κανναβάτσος, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ ἀπ' τὸ ἥλιο-βασιλέμα, ὡς τὴν ἀνατολή. Τὸ κάνω πάντα αὐτό, ὅταν ἐργάζομαι ὡς ἀργὰ μὲ τεχνιτὸ φῶς.

—Γιατὶ κρατᾶτε τὸ πουλὶ ἔδω καὶ ὄχι στὸ σπίτι σας;

—Τὸ σπίτι μου εἶναι ἕνα δωμάτιο σὲ μιά αὐλὴ χωρὶς ἥλιο. Πιρναῖνο ἐκεῖ τὴ νύχτα μόνο, ὅταν ὁ Ντίκα κοιμάται. Δὲν μού πέρασε ποτὲ ἀπ' τὸ νοῦ πὺς κάποιος θάμπαινε ἔδω μέσα καὶ θὰ τὸν ἐνοχλοῦσε, ἀν τὸν ἀρῆνα μόνο τὴ νύχτα...

—Τὸ κλουβί φαίνεται ἀνετό. Μήπως ξέρετε γιὰτὶ κάποιος θάῆλε νὰ θυάλη τὸ πουλὶ ἀπὸ ἕνα τόσο ὥραίο κλουβί;

—Δὲν ἔχω ἰδέα, παραδέχτηκε ὁ Λάζαρους. Ξαφνιστικὰ ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία.

—Εἰστε βέβαιος πὺς δὲν σὰς ἔκλεψαν τίποτα;

—Δὲν ὑπάρχει τίποτα ἀξίως ἔδω—ἐκτὸς ἀπ' τὸ ραδιόφωνο. Δὲν τὸ πῆραν, καὶ δὲν θάπαι νὰ μού λείπει τίποτα ἄλλο. Δὲν μπορῶ νὰ φανταστῶ γιὰτὶ κάποιος θέλησε νὰ πῇ μέσα. Ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ τῆς παράγκας μπορεῖ νὰ καταλάβῃ κανεὶς ἀμέσως πὺς δὲν ὑπάρχει μέσα τίποτα ἀξίω κλοπῆς.

Τὸ πουλὶ εἶχε ξυπνήσει τώρα καὶ πηδοῦσε ἀπ' τὸνα ξύλο στ' ἄλλο.

—Γιὰ σου, Ντίκα, εἶπε ὁ Λάζαρους, μὲ διάθεση κουνώντας.

—Τοῦτ' ἀπάντησε τὸ πουλὶ, στὸν ἴδιο ἀκριβῶς τόνο πὺς ἔνας ἀνθρώπος θάλεγε «Γιὰ σου».

Τὸ βλέμμα τοῦ Μπέζιλ πλανήθηκε στὸ ἀκόνι. —Νομίζετε πὺς εἶναι δυνατόν κάποιος νὰ χρησιμοποιῆσει τὸ ἀκόνι γιὰ ν' ἀκονίσῃ κατὶ—ἄς πῶμε ἕνα μαχαίρι;

Ὁ Λάζαρους ἔδειξε ἐνδιαφέρον.

—Εἶναι πιθανόν. Δὲν τῆχα σκεφτῆ. Ἀν τὸ σκεπτόμουν, θὰ ἐξέτασα τὴν πέτρα πὺ προσεχτικὰ ὅταν προτοανακάλυψα τὴ διάρρηξη, χτὲς τὸ πρωί. Φυσικὰ, εἶναι πάρα πολὺ ἀργὰ τώρα. Τὴ χρησιμοποίησα ὁ ἴδιος χτὲς τὸ βράδυ καὶ σήμερα τὸ πρωί. Ἀλλὰ γιὰτὶ κάποιος θέλανε τὸσον κόπο καὶ θὰ ριψοκινδύνει νὰ διάρρηξη ἕνα κατὰστημα, μόνο καὶ μόνο γιὰ ν' ἀκονίσῃ ἕνα μαχαίρι; Οἱ τιμὲς μου δὲν εἶναι ἀκριβές!

—Μπορεῖ αὐτὸ τὸ πρόσωπο νὰ μὴν ἤθελε νὰ.

χὴ κανένα μάρτυρα πὺς εἶχε στὴν κατοχὴ του τὸ μαχαίρι.

—Δὲν θὰ τὸ μάθωμε ποτὲ τώρα. (Ὁ Λάζαρους χαμογέλασε στὸ πουλὶ). Μόνο ὁ Ντίκα μπορεῖ νὰ μᾶς πῇ τι ἔκανε ὁ διάρρηκτης, καὶ ὁ Ντίκα δὲν μιλά. Πρέπει νὰ ξανάρθετε τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τὰ μεσάνυχτα: Τότε, λένε πὺς ὅλα τὰ ζῶα μιλοῦν!

Ὁ Λάζαρους στάθηκε μπροστὰ στὸ κλουβί, καὶ σφύριξε τὶς πρώτες νότες τῆς «Ἡμετελὺς Συμφωνίας». Ὁ Ντίκα τὸ ἐπανελάβε.

Εἰπεν, πρόσθεσε μερικὲς δικές του αὐτοσχέδιες νότες.

—Αὐτὸ τὸ πουλὶ, φώναξε ὁ Λάζαρους μὲ ἀγάπη, εἶναι σὰν τὸν ἀνθρώπο πὺ ἤθελε νὰ τελειώσῃ τὴν «Ἡμετελὴ Συμφωνία». Κάποτε εἶχα ἕνα θραστήρα ἔδω καὶ συνήθιζε νὰ κελαηδᾷ μὲ τὸ ὅπου ἐδραζε τὸ νερό. Κάποτε, ὅταν ἦμουν ἀρρωστος, ἔμεινε γιὰ λίγες μέρες στὸ γραφεῖο τοῦ Σάμι, καὶ ὅταν γύρισα, τί νομίζετε πὺς ἔκανε; Ἐδραζε κατὶ ἡχους ποῦμοιζαν μὲ τὸ θόρυβο γραφομηχανῆς!

—Θὰ μποροῦσε ἕνα χειρουργικὸ νυστέρι ν' ἀκονιστῇ στὸ ἀκόνι σας;

—Ἀ! Ἀρχίζω νὰ σὰς καταλαβαίνω, δρ Οὐίλλινγκ! (Κανένας ἀνθρώπος δὲν μποροῦσε νὰ φαίνεται τόσο σοφὸς ὅπως ὁ Λάζαρους, ὅταν χαμογελοῦσε). Νομίζετε πὺς ἡ διάρρηξη ποιήγει ἔδω καὶ αὐτὸ πὺ συνέβη στὸ θέατρο χτὲς τὸ βράδυ εἶναι ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα;

—Ξέρομε πὺς τὸ νυστέρι ἀκονίστηκε κάπου. Ἀνῆκε στὸν Ρόντνεϋ Τάιτ, καὶ αὐτὸς παραδέχεται πὺς δὲν ἦταν ἀκονισμένο πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες.

—Μὰ γιὰτὶ; Ὁ δολοφόνος θὰ μποροῦσε ν' ἀγόραζε ἕνα μαχαίρι πὺ νάταν ἀκονισμένο!

—Τότε θὰ ἤξεραν, ἀπ' τὸ κατὰστημα, σὲ ποιὸν πούλησαν τὸ μαχαίρι.

—Θὰ μποροῦσε νάπαρνε αὐτὸ τὸ νυστέρι καὶ νὰ τὸ πῆγαινε νὰ τὸ ἀκονίσουν κάπου μακριὰ—σὲ κάποιο περιώχωρο ἢ καμιά γειτονικὴ πόλη.

—Κ' ἐκεῖ θ' ἀρῆνε τὰ ἔχνη του, ὅπως καὶ ἂν ἀγόραζε ἕνα ἀκόνι.

—Θὰ μποροῦσε ἡ ἀστυνομία τόσο εὔκολα ν' ἀνακαλύψῃ ποῖος ἀγόρασε ἕνα ἀκόνι;

—Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα εἶναι ἰδιαίτερα καλοῖ. Εἶναι πολλοί, καὶ ἑκάστοις, καὶ ὑπομονητικοί, καὶ γυμνασμένοι. Θὰ ρωτοῦσαν κάθε καταστηματοῦρχη πὺ πούλῃ ἀκόνια, σὲ ἀπόσταση πολλῶν χιλιομέτρων. Ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, δὲν ὑπάρχει κανένα τεκμήριο γιὰ τὸν ἀντὶ τῇ τῇ γυναίκα πὺ ἀκονίσσε τὸ νυστέρι ἔδω, ἐκτὸς ἀπ' τὸ γεγονός πὺς ἐλευθέρωσε τὸ καναρίνι σας. Ἀν δὲν ἦταν ὁ Ντίκα, ἡ διάρρηξη δὲν θάμπαινε ποτὲ στὶς ἐφημερίδες. Θὰ τραβοῦσε τόσο ἐλαχίστη προσοχή, ὥστε ἴσως νὰ μὴν τὴ συνέδεαν καθόλου μὲ τὸ ἔγκλημα.

—Ἀν δὲν ἦταν ὁ Ντίκα, ἴσως νὰ μὴν καταλάβαινα ποτὲ πὺς ἔγινε διάρρηξη, καὶ ἴσως νὰ μὴν τῆχα ἀναφέρει στὴν ἀστυνομία! φώναξε ὁ Λάζαρους. Μόνο ὅταν εἶδα τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ ἀνοιχτὴ καὶ τὸν Ντίκα νὰ πετᾷ γύρω στὸ δωμάτιο πρόσεξα πὺς ἦταν σπασιμένο τὸ μάνταλο τοῦ παραθύρου καὶ κατάλαβα πὺς κάποιος θὰ πῇ πὺς νάχε μῇ ἔδω μέσα.

—Αὐτὸ κάνει τὰ πράγματα ἀκόμα πὺ παράξενα... Θὰ μποροῦσε ὁ ἀέρας ν' ἀνοίξῃ τὸ παράθυρό σας καὶ κατόπιν τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ;

—Ὁ ἀέρας θὰ μποροῦσε ν' ἀνοίξῃ τὸ παράθυρο, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ. Δοκιμάστε μόνος σας, καὶ θὰ δῆτε.

Ὁ Ντίκα κτύπησε τὰ φτερά του καὶ τραβήχτηκε στὸ πίσω μέρος τοῦ κλουβιοῦ, καθὼς τὸν πλησίασε ἕνα ἀγνωστο πρόσωπο. Ὁ Μπέζιλ δοκίμασε τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ καὶ τὴν ἀνοίξε, μὲ κάποια δυσκολία.

—Ὁχι, δὲν μπορεῖ νὰ τ' ἀνοίξῃ ὁ ἀέρας, εἶπε καθὼς τὸβλινε πάλι. Εἰστε βέβαιος πὺς εἶχατε κλείσει καλὰ τὴν πόρτα πρὶν φύγετε, τὸ βράδυ;

—Ὁ, ναι, τὸ θυμάμαι αὐτὸ πολὺ καλὰ. Εἶχε μαδηρῇ ἕνα φτερό τοῦ Ντίκα καὶ εἶχε πιαστῇ στὸ κατὰστημα. Τόβγαλα καὶ ἔκλεισα τὴν πόρτα πολὺ προσεχτικὰ...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μεταξύ μας

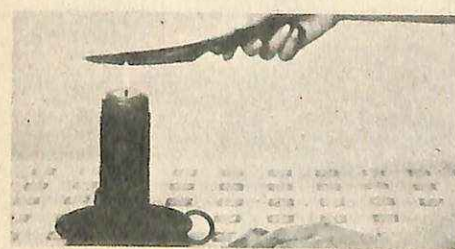
ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

★ **ΕΙΝΑΙ ΚΩΜΙΚΗ** ἡ ἀντίδραση γιὰ τὰ γόνατα! Ἀσχημα; Γιατὶ εἶναι ἀσχημα; Ἐπειτα καί κάποιε οἱ προγιαγιάδες μας δὲν ἤθελαν νὰ δείχνουν τοὺς ἀγκῶνες τους. «Ἦταν τότε κι αὐτοὶ ἀσχημοὶ!» (Ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Καρνιέν).

★ **«ΣΤΑΦΥΛΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ»...**

Παίρνετε ἕνα κιλὸ σταφύλια χωρὶς κουκούτσια. Ἀφαιρεῖτε ὅλα τὰ κουκούτσια καὶ τὰ τοποθετεῖτε σὲ μιά γαβάθα. Ἐκεῖ μέσα ρίχνετε μισὸ φλυτζάνι μέλι, τρεῖς κουταλιές λεμόνι καὶ τρεῖς κουταλιές καλὸ κονιάκ. Ἀνακατεῦτε τὸ μίγμα καλὰ, τὸ ρίχνετε ἐπάνω ἀπὸ τὰ σταφύλια, καὶ ἀφήνετε τὸ ὅλο στὴν δροσιὰ γιὰ μιά νύχτα (καλύτερα βέβαια στὸ ψυγείο). Τὸ πρωὶ τὸ ἀνακατεῦτε πάλι, καὶ τὴν ὥρα πὺ θὰ τὸ σερβίρετε (σὲ μικρὰ πιάτα παγωτοῦ) ρίχνετε ἀπὸ πάνω μιά πλούσια κουταλιά ἀπὸ κρέμα...

★ **ΜΙΑ ἀγγλικὴ φίρμα παραποιήθηκε** διότι ἔβαλαν τὴν βασίλισσα Βικτωρία σὲ μιά μπουτίλια ἰζίν — «Ἐπρεπε νὰ γνωρίζετε διὸ ἡ βασίλισσα δὲν ἄγγιζε ποτὲ ἰζίν». Ἐπινε οὐδὲν ἀπὸ τὸ πρῶν!

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΑ σὲ ἰταλικὸ περιοδικό: Ὅταν ἕνα μαχαίρι μυρίσῃ ἐπιμόνος... φάει, τὸ περνάει κανεὶς μιά - δυὸ φορές ἀπὸ τὴν φλόγα ἐνὸς κεριοῦ, τὸ πλένει ὁύτερα — καὶ τὸ καθαῖται καὶ καθαρό καὶ χωρὶς τὴν μυρωδιά τοῦ φαινοῦ.

★ **ΜΑΡΙΚΕΣ**, Μαρίτσες, Μαρίες, Πάνους καὶ Παναγιώτες... Τοὺς θυμηθήκατε; Πάντως, ἂν ἔχετε καρό... νὰ τρέξετε σὲ καταστήματα, θὰ βρεθῇτε πρὸ ἐκπλήξεως. Ποτὲ τὰ ἀθηναϊκὰ μαγαζιά δὲν εἶχαν περισσότερα πράγματα καὶ σὲ μεγαλύτερη ποικιλία καὶ εἰδῶν καὶ τιμῶν. Ἰδίως αὐτὰ πὺ προσφέρουν εἶδη σπιτικά, ἔχουν εἰσαγάγει ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, χίλια καὶ ἕνα νόστιμα γυαλικά, πιατικά, «θερμός», τραπεζομάνδρα, στολίδια, ξύλινα δανέζικα εἶδη, λάμπες, δίσκους, καθρέπτες...

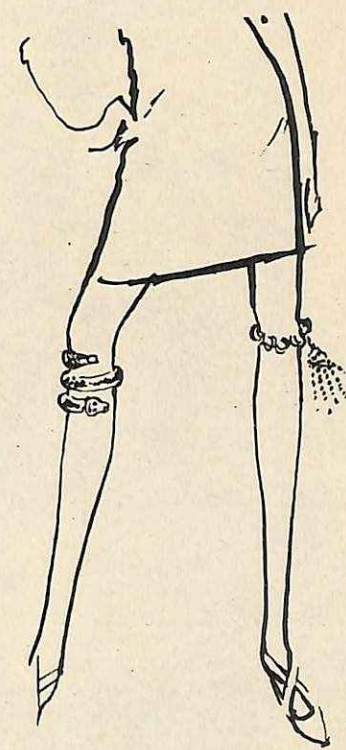

ΚΛΩΣΤΗ ραψίματος, ἐπαναστατικὴ, διαφανὴς, ἀφαντὴ ὡς χαμῆλεον, ἔρχεται... Εἶναι καὶ αὐτὴ προϊόν τῆς πλαστικῆς μαγειρίας, καὶ πρὸκειται, κατὰ τοὺς γνωρίζοντας, νὰ ἀντικαταστήσῃ ὅλες τὶς κλωστές... Ἡ γαλλικὴ αὐτὴ ἐφεύρεση θὰ κυκλοφορήσῃ μὲ τὸ ὄνομα «Μιμφίλ»...

★ **ΟΔΟΙ πλέον γνωρίζουν τὴν λέξη «gadgets»...** Εἶναι αὐτὰ τὰ διάφορα μηχανάκια, πὺ ἔρχονται συνήθως ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ διευκολύνουν τὰ μικρὰ προβλήματα τῆς ζωῆς (κυρίως τῆς κουζίνας...).

Τώρα τὸ Παρίσι, πὺ ὑποφέρει ἀπὸ «γκαντζετομανία», καὶ ἔχει καὶ μιά χαριτωμένη μπουτίκ, πὺ ὀνομάζεται «Γκαντζετιέρ», προχώρησε σὲ νέα δικὴ του ἐφεύρεση: τὰ «badget». Τὰ σήματα, στερογγυλὰ κουμπιά, πὺ φοροῦν ἀγόρια καὶ κορίτσια στὰ πέτα, καὶ πὺ γράφουν διάφορα συνθήματα — κυνικά, αἰσθηματικά, ἢ... παρανοϊκὰ τῆς ἐποχῆς.

★ **ΤΗΝ καλὴ μυρωδιά σας, προστατεῦτε** τὴν καὶ στὴν οἰκίαν, στὴν δροσιὰ, καλὰ κλεισμένη...

ΚΑΙ λίγα νέα κοσμήματα. Ἀπορία: Πῶς θὰ καθήσῃ ἡ φέρονσα; Πῶς θὰ σταυρώσῃ τὰ πόδια; Ἡ μήπως προϋποθέτουν ἀπαραίτητη δροσताσία;

★ **ΣΑΛΤΣΕΣ** γιὰ παγωτὰ ἐφευρίσκουν οἱ Ἀγγλοσάξονες καί, χάρις σ' αὐτές, μεταμορφώνουν ἕνα ἀπλὸ παγωτὸ κρέμα σὲ ἕνα ἀπολαυστικὸ «Sundae» — «Σάνταιν». Μερικὲς εὔκολες καὶ εὐγενεστες:

♦ **Δυὸ κουταλιές καφὲ σκόνῃ, χτυπημένες** μὲ σαντιγῶ...

♦ **Σάλτσα σοκολάτα, ἐμποτισμένη** μὲ λίγον καφὲ καὶ ψιλοκομμένα ἀμύγδαλα...

♦ **Νερό, λεμόνι, καὶ μέσα μιά φουχτα** ἀπὸ ψιλοκομμένους χουρμάδες. Βράζειν τὸ μίγμα ἐλάχιστα...

♦ **Σὲ λίγο νερό καὶ λεμόνι, βράζειν** ψιλοκομμένους φέτες ἀπὸ μπαγιάτικα καὶ ξανθὲς σταφίδες...

★ **ΑΠΟ** τὸ λευκομά μου: Συνταρακτικὸς, εἶναι αὐτὸς πὺ πιστεύει διὸ τίποτε δὲν πρόκειται νὰ γίνη γιὰ πρώτη φορὰ...

(Ἀν Γιουντάγκ)

Βέρα

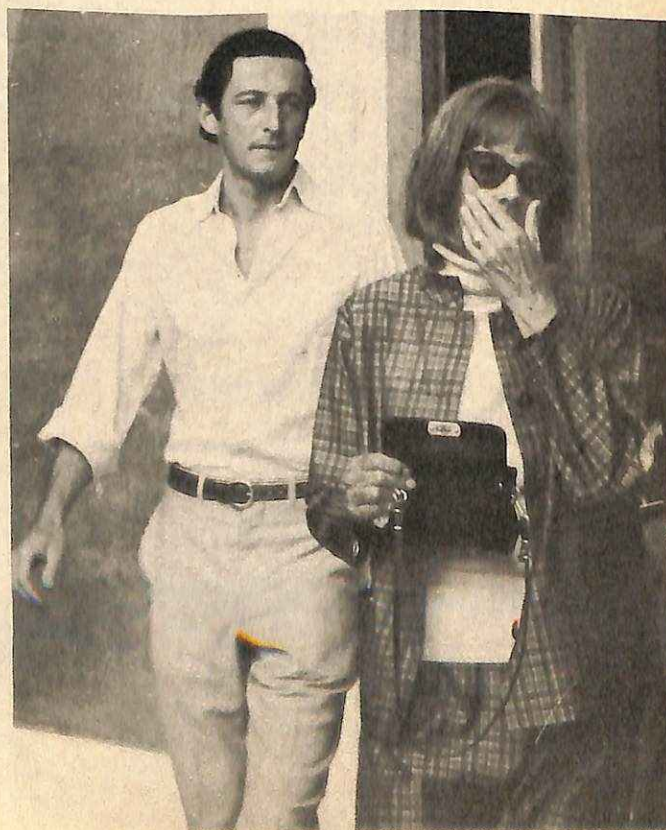

Έδω ι, Έυει

Μία φίλη
έπιστρέφει απ' τὰ παλιά

Η Γκρέτα Γκάρμπο δεν ξεχνα την Ελλάδα. Στην πραγματικότητα την λατρεύει. Και δεν χάνει ευκαιρία να μη την επισκεφθῇ. Τὸ ἐφετεινὸ πρόγραμμά της, μιὰ κρουαζιέρα διαρκείας ἐνὸς μηνὸς στὰ βόρεια ἑλληνικὰ νησιά μὲ τὸ κότερο τῶν Ρότσιλντ «Σαίτα», προέβλεπε ἕνα μικρὸ σταθμὸ στὴν Ἀθήνα. Τὰ λίγα ἀθηναϊκὰ 24ωρα τῆς «Θείας Γκάρμπο» πέρασαν μὲ ἐπισκέψεις σὲ ἀρχαιολογικοὺς χώρους. Γιὰ τοὺς Ἀθηναίους φωτορεπόρτερς, ἡ παρουσία τῆς ἀπέτελεσε στόχο καὶ μέ-

τρο ἐπιδείξεως ἐπαγγελματικῶν ἱκανοτήτων. Καὶ πέτυχαν: Τὴν φωτογράφησαν μὲ παντελόνια, μὲ ταγιέρ, μὲ κρυμμένο τὸ πρόσωπο, πίσω ἀπὸ τὴν μεγάλη σπάρ τσάντα της, γελαστή, μόνη στὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοππάπου (φωτογραφία ἀριστερά) ἢ μὲ συντροφιά στὴν εἴσοδο τοῦ Μουσείου Ἀκροπόλεως (κάτω). Τώρα, ἡ Γκάρμπο δρῖσκεται κάπου μεταξὺ Θάσου καὶ Σαμοθράκης, καὶ σχεδιάζει τὸν ἐπόμενο σταθμὸ τῆς ἀτέλειωτης περιπλανήσεώς της...

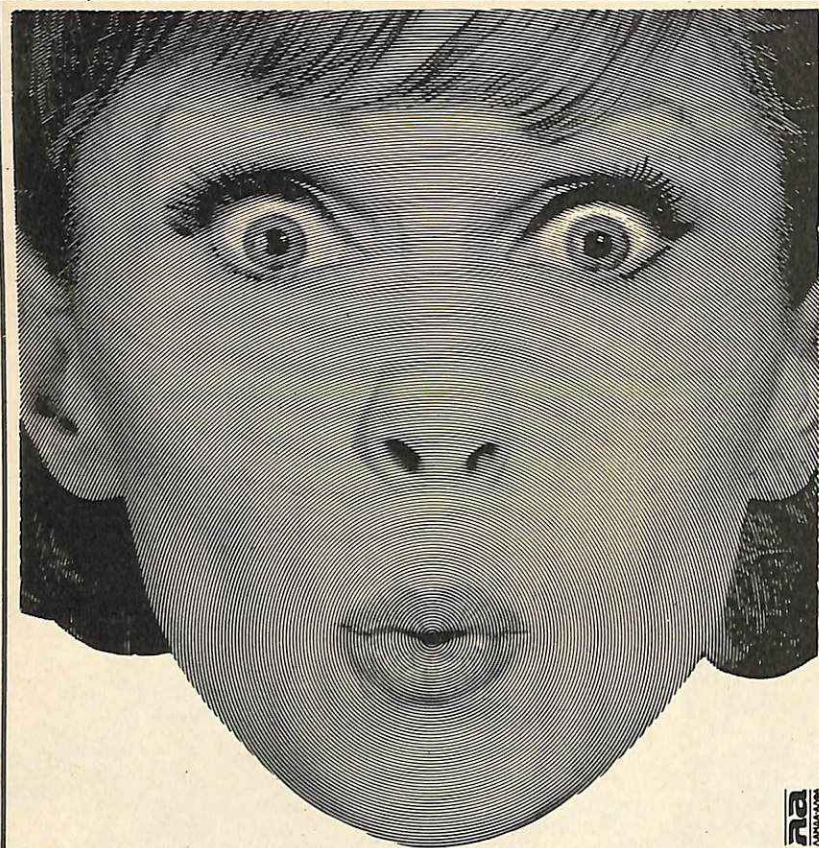
ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ τὴν ἐπιτυχία τοῦ «Μπάτμαν» καὶ τοῦ «Ρόμπιν», δημοφιλῶν ἡρώων τῆς ἀμερικανικῆς τηλεοράσεως, συνεκροτήθη στὴν Ἀγγλία ἐξαμελὲς φωνητικὸ συγκρότημα «πόπ», ποὺ ἀρχίσε νὰ ἐμφανίζεται ἤδη μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴν βρεταννικὴ τηλεόραση. Μὲ τὴν ἰδιόρρυθμὴ ἐμφάνισή τους, οἱ «πόπ», ποὺ εἰκονίζονται ἐδῶ στὸ Πικαντίλυ Σίρκους τοῦ Λονδίνου, ἀρχίζουν σύντομα μιὰ περιοδεία γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, σὲ ὅλα τὰ εὐαγῆ ἰδρύματα τῆς Μεγάλης Βρετανίας...

Η ΓΟΥΝΑ κατακτᾷ ὅλο καὶ περισσότερο ἔδαφος στὴν προσηχὴ χειμωνιάτικη μόδα. Ἐκπληξὴ τῆς σαίζον εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ Σόμπερτ: Γούνες βαμμένες μὲ ἕνα ἐντελῶς καινούργιο τρόπο, σὲ χρώματα σέπιας, χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ. Στὴν φωτογραφία, μιὰ ζακέττα ἀπὸ δέρμα πόνεϋ, γαρνιρισμένο μὲ ζιμπελίνα, μιὰ δημιουργία τοῦ Σόμπερτ, πραγματοποιημένη κατ' ἀποκλειστικότητα μόνον ἀπὸ τὴν Σαπάλ...

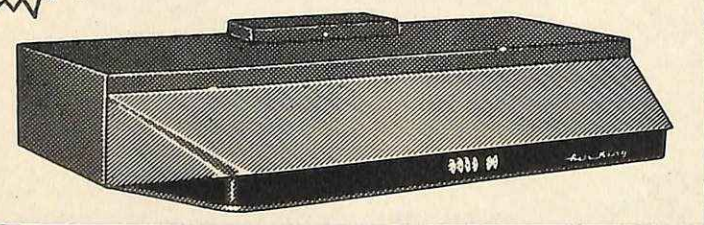
ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ Ὀλλανδοὶ στὸν Φαληρικὸ ὁρμ... Πρόκειται πάντως, γιὰ σκάφη τύπου «Ἰπτάμενος Ὀλλανδός» καὶ τύπου «Φίν», οἱ πανελλήνιοι ἀγῶνες τῶν ὁποίων ἔληξαν τὴν Κυριακή. Ἀνωτέρω, ἕνα θεαματικὸ στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴ τῶν ἀγῶνων, ποὺ ἐσημείωσαν μεγάλη ἐπιτυχία.

ΟΛΑ

NEOI **τά ρουφάει**

**ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΙ
ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΕΣ *Air King*
ΑΜΕΡΙΚΗΣ**

Τώρα με ένταση 300 cfm απορροφώνται ως διά μαγείας, μυρωδιές, άτμοι, τσίκνα, καπνός. Η κουζίνα σας διατηρείται δροσερή και άοσμη. Τό ίδιο και το σπίτι. "Επιπλα, κουρτίνες, κάδρα, λαδομπογιές, μένουν πάντα καινούργια. Νέα πλεονεκτήματα: 5ετής έγγγυσης μοτέρ. • Φίλτρο Ισόβιο (lifetime) • Έμαγιάριασμα ὀδραυστο. • Έγκεκκριμένοι από τὸ HOME VENTILATING INSTITUTE Ἀμερικῆς.

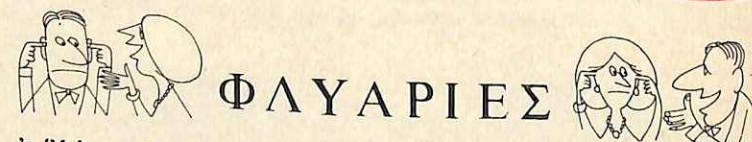
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΟΓΕΙΣ:
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΟΙΚΙΑΚΟΥ ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΟΥΡΛΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ:
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38 • 4ος ὄρ. • ΤΗΛ. 631.674
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 57 • ΤΗΛ. 74.935

**Έδω
υ'
Ευα**

ΣΤΗΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ βίλλα της, στην «Βασιλική Ἀκτή», τοῦ Σάν-νιγκιλ, τοῦ Μπέρκσαϊρ τῆς Ἀγγλίας, περνά τις διακοπές της ἡ πάντα ὡραία βασίλισσα τῆς Ταϊλάνδης Σιρικίτ, πού εἰκονίζεται ἔδω με τὴν μικρότερη κόρη της πριγκίπισσα Χουλαμπόρν

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υάκινθοι... σέ καλάθια καὶ καρροτσάκια... Μιά ρομαντική νύκτα πού δημιουργεῖ τέτοια ἐποχή στὴν Ἀθήνα ἡ πληθώρα τοῦ κάτασπρου λουλουδιοῦ, διώκεται συχνά ἀπὸ τὴν ἀστυνομία. Ἀντίθετα, μπακάλικά καὶ μανάβικα ἀπλώνουν τὶς προμήθειές τους στὶς παρόδους, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐνοχληθῇ καὶ νὰ λογαριάσῃ τὴν ἀντίαισθητικὴ ὄψη καὶ τὴν ἀκαθαρσία πού δημιουργοῦν.

Ἐκθεσις... βιβλίων, χειρογράφων, φωτογραφιῶν καὶ προσωπικῶν ἀντικειμένων τῆς Εὔας Σικελιανοῦ πρόκειται νὰ ὁργανωθῇ στὴν Ἑλληνο-αμερικανικὴ Ἔνωση. Ἡ ὡραία πρωτοβουλία εἶχε συζητηθῇ καὶ πέρυσι χωρὶς τελικῶς νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἀς ἐλπίσωμε πὼς φέτος ἡ τόσο σωστὴ σκέψη θὰ πάρῃ εὐτυχέστερο δρόμο.

Ἐπικίνδυνα... μηνύματα ἀπὸ τὸν Λουὶ Φερρώ: Παρουσιάζει στὴν συλλογὴ του μιὰ φούστα πιδ «μίνι» ἀπὸ κάθε προηγούμενη. Συνοδεύεται ἀπὸ παλτό —πρόκειται περὶ χειμερινοῦ ἐνδύματος— μακρύτερο μερικὰ ἑκατοστὰ.

Οἱ καλλιτέχνες διασκεδάζουν... Ἡ προσέγγιση τοῦ νοικιασμένου ἀεροπλάνου τῆς Ἑθνικῆς Ὀρχήστρας τῆς Ἰσπανίας στο ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ ἦταν τόσο ὡραία, ὥστε οἱ ἐπιβάτες - μουσικοὶ χειροκρότησαν καὶ φώναξαν «μπίζ»! Ὁ πιλότος εὐχαρίστησε καὶ ἐξήγησε ψυχραίμα πὼς στο ἐπάγγελμά του ἀποφεύγονται οἱ ἐπαναλήψεις...

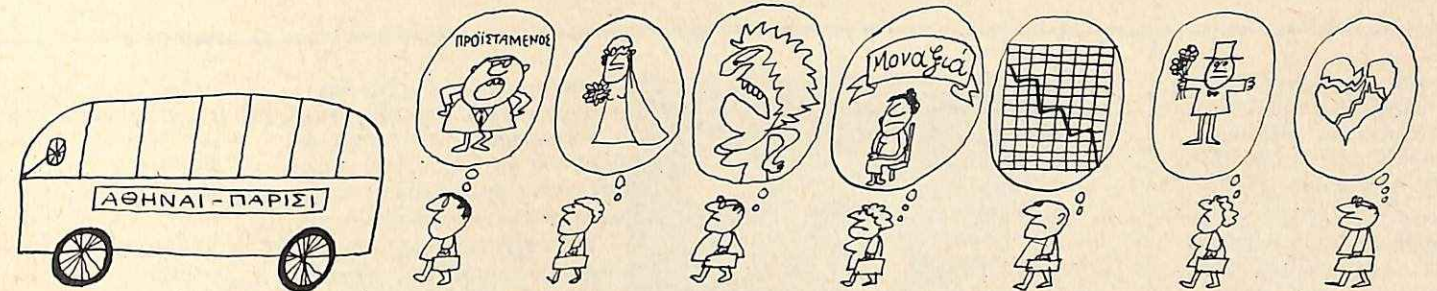
Νέον κύμα... τῶν Ἰσπανο-ἰταλικῶν συμπαραγωγῶν, πού γυρίζονται στὰ περίχωρα τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς Βαρκελώνης: Τὰ οὐδέστερον πού δανεῖζονται πολλὰ ἐξαφρενικὰ εὐρήματα ἀπὸ τὶς περιπέτειες τοῦ Τζαίμς Μπόντ. Χαρακτηριστικὸς τους γνώρισμα, ὁ τίτλος με πρῶτο ἀπαραίτητο συνθετικὸ τὴν λέξη «Δυναμίτης».

777

σαββαζουρ

Τὸν θερασμένο μῆνα ἔβρινα ἓνα ζαζίδι εἰς Παρίσι με σούλμαν καὶ με 45 ἑλληνες συνεσώβτες. Ὁ αὐτοσάθνησ (εἰς συνέχειες) νὰ εἴς δῶς διηγήσασαι καὶ ἐνθωάσεις ἀπὸ τὸ Παρίσι, τὸ σούλμαν, καὶ τὸν συνεσώβτες μου.

Τὴν πρώτην ἡμέρα, ὅλοι εἴμασταν κλεισμένοι εἰς τὸν ἐαυτὸ μας καὶ εἰς τὸ προβληματά μας!

Τὴν δεύτερη ἡμέρα, εἴχαμε μόλις χωριθεῖ εἰς δύο οἰμάδες!

Τὴν τρίτην ἡμέρα, εἴχαμε ἐνωθεῖ ὅλοι εἰς μία οἰμάδα. Ὅλοι ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ.

Ἀρχηγέ
ζα κουνιόξυλα
τοῦ ξενοδοχείου
ἦσαν ἀσάβια!

Ἀρχηγέ
ὡς λένε
ζωὶ μαμμὶ
σοῦ ζεζέ-
ννε
Νζέ Γουή;

Ἀρχηγέ
δὲν
ἐμερμηνεύς
νὰ φέρῃ
βενζούρες.

Ἀρχηγέ
τί νὰ κανεῖ
ἄραγε ἔγρα
τὴ γαζούλα
μου ἢ Ζιζί;

Ἀρχηγέ
δὲλω
νὰ θιζέξω.
Μοῦ κρατᾷ
λίγο τὸ
μαλλί;

Ἀρχηγέ
ὡς μας ἔνα
καλαμαρούρι!

Ἀρχηγέ
ποσα χιλιόμετρα
εἶναι
καρδὶτσα
Μαεσαλίας;

Ἀρχηγέ
ἔγω θρέκα!
Ὅταν ἐπι-
ορένομε
ὡς Ἀθῖνα
δα σοῦ καὶ
μινύση.

Ἀρχηγέ
ὡς εἰς
ραδιόφωνο
τὰ παιδία
τοῦ Πάρα;

Ἀρχηγέ
ὡς εἰς
ἀνὸν-
ξέ καδὸλον
δα ὡς ὡμα
λου.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ὑπάρχουν
καὶ ἀνυψαλίες.

Ἀρχηγέ
ποια φαρμακεία
διανομιερεύουν
μεθανόριο
εἰς Παρίσι;

Ἀρχηγέ
ἔαρενε
νὰ κατα-
λαβῇ
ὅτι δὲλω
τιππὶ

Ἀρχηγέ
ὡς εἰς
δοιχίλουν
ζα κουνι-
όξυλα εἰς
Παρίσι;

Ἀρχηγέ
ζι, δα γινῇ
σοῦ δα χῶς
ζωὶ συνέχεια
ζωὶ ἐνωσικῶς
ζωὶ ἀσάβια

Ἀρχηγέ
ὡς εἰς
προσέμα
δὲλω
καρμελάδα
ἀπὸ
Μουζουλά;

Ἀρχηγέ
ἔγω εἰς
ἀπὸ ἀπὸσπασ-
τος ἀπὸσπασ-
τος καὶ δὲν
ὡς πολλὰ
λόγια

Ἀρχηγέ
ἔγω εἰς
ἀπὸ ἀπὸσπασ-
τος ἀπὸσπασ-
τος καὶ δὲν
ὡς πολλὰ
λόγια

Ἀρχηγέ
τί δὲν τὸ-
κρεμα
χρὸς μὸσσοῖ
ὁ Ἀθναβούρ;

Ἀρχηγέ
ὡς μας
ζωὶ γινῇ
σοῦ δα ζο
εἰς ὡμα

Ἀρχηγέ
ὡς μας
ζωὶ γινῇ
σοῦ δα ζο
εἰς ὡμα

(συνεχίζεται)

Αθηναίοι και Αθηναίες

Με γιγαντιαίο μαγνήτη με ακατανίκητη έλξη μεταβάλλεται αυτό το αυγουστιάτικο εικοσαήμερο το εμπορικό κέντρο των Αθηνών κι ο γυναικείος πληθυσμός της πόλεως δίνει την εντύπωση «ρινιοματιών σιδήρου» — όπως έλεγαν και οι παλιές σχολικές «Φυσικές» — που κολούν επάνω του με μανία...

Εκπτώσεις διαφημίζουν τα εμπορικά καταστήματα και στις επιτάμιση το πρωί, ή μισή γυναικεία Αθήνα βρίσκεται επί ποδός πολέμου, ενώ ή άλλη μισή αναπαύεται από την μάχη της προηγουμένης, προπαρασκευάζοντας την σύρραξη της επομένης. Δεν

υπάρχει αυτή την εποχή γυναίκα στην Αθήνα που να μην επιχειρήσει δέκα τουλάχιστον ηρωϊκές περιπολίες κάτω από τα τέλη της εμπορικής Τροίας. Στάσινα δρομάκια, που αρχίζουν στο Σύνταγμα και τελειώνουν στην οδό Αθηνάς, αυτές τις είκοσι ημέρες της διαφημιζομένης φτήνιας το γυναικείο ποδοβολητό ανασκαίπει τον ασφαλικό τάπητα και — βοηθούσης και της θερμοκρασίας — τον μεταβάλλει σε μία τεράστια και πανίσχυρη «ξωβερζω»...

Η εμπορική σοφία των Αθηναίων καταστηματαρχών γυναικείων ειδών έχει εφευρέσει αυτή

την οσαινική συλλήψεως παγίδα για να προκαλέσει το γυναικείο ενδιαφέρον, την εποχή ακριβώς που θα έπρεπε να εξαντληθεί φνσιολογικά και να «ωτοπάση» την θηλυκή απληστία για είδη που είναι εκτός εποχής. Πολύχρωμες καρτέλες, οδηγμένοι μαύροι αριθμοί και κόκκινοι καινούργιοι, χάρινα ψάρια που αιώρονται ανάμεσα σε έμπριμ θάλασσες και θουνά από μαγικό, τόξα, θανμαστικά στο τέλος των τιμών, σάλλιγγες και ροζ άγγελάκια, που αεροβατούν πάνω σε συννεφένια «πούφι» — όλα αυτά τα προπαγανδιστικά δόγκα — καρφώνουν τα τακούνια στα

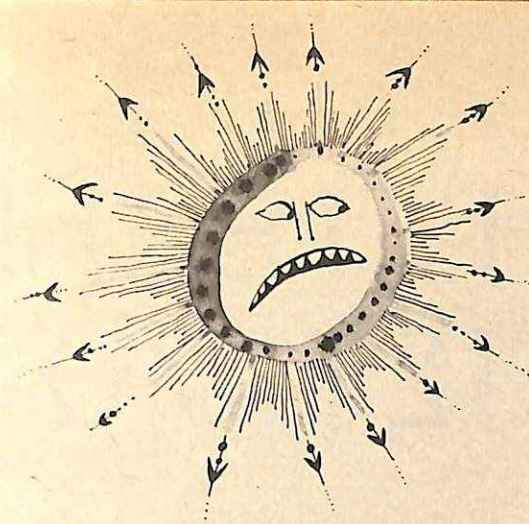
πεζοδρόμια και κολοούν τις μύτες στα χροστάλλα των θιγρινών. Σε λίγο το μικρόδιο προχωρεί θαρρότερα και οι κυρίες, με τα μάτια γεμάτα χρωματιστές υποσχέσεις, ύπνοβατούν προς τα χρηματοδόδα ενδότερα των εκπτώσεων...

Φορέματα που ήταν πέτρινα της μόδας, που έμειναν φέτος άπουλητα, και που του χρόνου θ' αποτελούν αντικείμενα γενικής περιφρονήσεως, μεταφέρονται στις γυναικείες ντουλάπες σαν τρόπαια της πιο ένδοξης — αλλά και επιτυχούς — εμπορικής μάχης. Στα μάτια των γυναικών, λάμπει σαν προσβολή ή θεοβιότης δι προσέγγισαν υνριστες ύψησεις στην οικογενειακή οικονομία και θέλουν — ολιγαρκείς όπως τις έέρομε — ή χαρά τους να είναι χαρά όλων. Ακόμη και των συζύγων, που δεν διανοήθηκαν να πάρουν δυο ματηλία για τα έπερχόμενα φθινοπωρινά συνάγια.

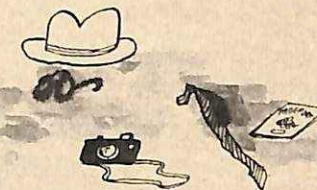
Φνσιικά, τα πράγματα είναι πολλή διαφορετικά και τα άνδρικά πορτοφόλια, που ύποφέρουν από χροτία οικονομική ύπδταση, λιποθυμούν ως τα τέλη Αυγούστου από κακοήγη χρηματική αναμεία. Αλλά το καταστροφικό αυτό αποτέλεσμα — τόσο εύκολο στην πρόβλεψη του — δεν είναι δυνατόν να αναχαιτίσει την γυναικεία αγοραστική μανία. Το «Χ» της διαγραφής της παλιάς τιμής — δυο μαύρες σταυρωτές γραμμές πάνω σε κάποιον αριθμό — και ή αναγραφή, από κάτω, της νέας — στο πλάι πάντα ένα θανμαστικό — γκρεμίζουν με δύναμη επάκιον πυροβόλου τους γυναικείους δισταγμούς. Τα υπόλοιπα είναι ζήτημα αγοραστικής ταχύτητας και ύπάρχοντος χρόνου...

Πραγματικά, πώς να αντίσταθ ή γυναικεία μαθηματική σοφία στην διαβεβαίωση της χρωματιστής κάτας: «Τών 907,60 μόνον 893,30!» Ποιός είπε δι οι γυναίκες δεν δημοφάνουν την ζωή μας;...

Θ. Δασκ.

athens by light

ΣΤΗΝ ΚΡΥΠΤΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ο Θάνος Σπ. Σκούρας και ή Τζέλλα Σ. Βαρνάβα θα χαρούν πολύ να παρευρεθώτε στον γάμο τους, που θα γίνει...». Έτσι απλά, ένα πολύ νεανικό ζευγάρι, έρωτευμένο ήδη από «πολλά» χρόνια, κάλεσε τους γονείς και τους φίλους του στην κρύπτη της Αγίας Φιλοθέης. Η ύψη, ξανθή, κεφατή, χαριτωμένη, φορούσε κοντό φόρεμα, ελαφρώς εδαξε και κοντό τούλινο πέπλο. Οι κουμπάροι, επίσης πολλοί νέοι, ήταν στενοί φίλοι του ζεύγους: Ο κ. 'Αγγελος Βασιλείου και ή δις 'Ελένη Γ. Μυλωνά. Μετά το γαμήλιο ταξίδι, ο κ. και ή Κα Θ. Σκούρα θα επιστρέψουν στο Λονδίνο, όπου σπουδάζουν Οικονομικές Έπιστήμες ό ένας και Ψυχολογία ή άλλη.

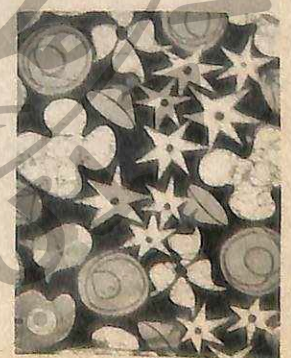
ΛΑΜΠΟΝΤΑΣ από εύτυχία, οι δυο νέοι έφτασαν στην έκκλησία συνοδευόμενοι από τους γονείς και τους φίλους τους. Το χαμόγελό τους, που έλαμπε σε όλη την τελετή, εξέλιχθηκε τελικά σε θριαμβευτικό ύφος

Η 'Ελένη Δήμου, που παρουσιάζει τώρα στο «Σερεντάτο» την τελευταία δουλειά της μπατά, είναι μία καλλιτέχνης με πολλά προσόντα στον τομέα των έφηρμοσμένων τεχνών. Με άνεπτυγμένη την ευαισθησία, έχει κατορθώσει να φέρη τα διδάγματα μιας πανάρχαιας τεχνικής, στα μέτρα μιας δικής της, έντελως προσωπικής έκφράσεως. Στα χέρια της το κάθε κομμάτι ύφασμα από το απαλό, μεταξωτό ως τον δύσκαμπτο αλατζά, αποκτά την ίδια λειτουργική σημασία, όπως και ό μουσική, ή οποιοδήποτε άλλο υλικό στα χέρια ενός ζωγράφου.

Τό σχέδιο, τό χρώμα, ή διακοσμητική ανάδειξη της συνθέσεως, ρυθμίζονται από την ίδια την κίνηση του υλικού της, χωρίς φιλολογικές αναφορές και φθηνές έμπορικες ύμνησεις.

Οι σκιές και τό χρώμα συνδυάζονται άρμονικά και οι μεταξύ τους συσχετίσεις δεν προδίδουν την ύψη του υλικού της, ενώ ό ρόλος του τυχαίου της βαφής στις συνθέσεις της 'Ελένης Δήμου έχει περιοριστή στο ελάχιστο. Άρετες που πέρα από την διακοσμητική ή έμπορική απόκλιση μιας έφηρμοσμένης τέχνης, αναβι ζουν την δουλειά της σε αληθινά καλλιτεχνικά επίπεδα. Σε ένα έσπεδο που και ή αξιολόγησι του αποτελέσματος όμως κρίνεται ασφαλώς με άλλα μέτρα και σταθμά, από την πρόχειρη παρουσίαση — όσο καλαίσθητη κι αν είναι — μιας έμπορικής εκθέσεως. Και με αυτά τα μέτρα οι λιγοστές μαρτυρίες της 'Ελένης Δήμου δεν κλείνουν όλες την πληρότητα του ταλέντου της. Από τα πολύ πετυχημένα δείγματα αυτής της δουλειάς είναι άνωσδήποτε και ό αλατζάς με τό άπελευθερωμένο σχέδιο και τους επάλληλους τόνους του κόσμινου σε ένα ρυθμό όλο παλμό και κίνηση.

Ίσως ή εγκράτεια και ή μεγάλη πειθαρχία στην τεχνική την εμπνέουν συχνά να κινηται προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν θ' άξιζε όμως τον κόπο να δοκιμάσει;

Λουλούδια για την Γιοβάννα...

...από έναν άγνωστο Ρώσο θαυμαστή. Η 'Ελληνίδα τραγουδίστρια σημείωσε, όπως είναι γνωστό, έξαιρετική επιτυχία περιοδεύοντας την Σοβιετική Ένωση. Ίδιαίτερη εντύπωση στα ρεσιτάλ της, που δόθηκαν σε τεράστιες αίθουσες, έκανε ή εύκολία και τό αίσθημα με τό όποιο ή καλλιτέχνης τραγούδησε λαϊκά ρωσικά τραγούδια. Η Γιοβάννα άγάπησε τόσο τα τραγούδια αυτά, που άποφάσισε να τα περιλάβη μονίμως στο ρεπερτόριό της...

Η ΧΑΜΕΝΗ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Οι αισθητικοί κανόνες που λειτουργούν στα αρχαία ελληνικά άγγεια μπορούν να οδηγήσουν στην σωστή κίνηση των προσώπων στον δίσκο της ορχήστρας του αρχαίου θεάτρου

Οι άνθρωποι του κλειστού χώρου δεν καταλαβαίνουν πώς μπορεί να γίνει θέατρο στο υπαίθρο: «Το πουλάκι, έλεγε, άποτε σ' ένα συνέδριο ο Μπαρρά, έρχεται και σ'ε διακόπτει...». Άλλα ο ελληνικός πολιτισμός γεννήθηκε στο υπαίθρο, συνήθισε το υπαίθρο και χρησιμοποίησε το υπαίθρο με έξυπνάδα, με καλαισθησία, με ποιητικώτατη φαντασία, με ένστικτώδη, αλλά και επιμελέστατα καλλιεργημένη γνώση των φυσικών νόμων, που διέπουν την σχέση μας με τον χώρο και με το φώς.

Άλλα οι άνθρωποι —άκόμα και οι έμπειρότατοι θεατράνθρωποι— του πολιτισμού του κλειστού χώρου δεν καταλαβαίνουν καλά ένα ποιητικό όργανο, μία μηχανή θεατρικής τέχνης, σαν το ελληνικό αρχαίο θέατρο, που είναι το καταστώλαγμα της εύρετικής τών ποιητών και τών τεχνικών ενός πολιτισμού του υπαίθρου. Ένα πάρκο, μία πλατεία, τὰ σκαλοπάτια ενός μητροπολιτικού ναού, μία έσωτερική αύλη ανακτόρου, όλα αυτά, όσο κι αν πάρουν το χρώμα μιάς καθιερωμένης και φημισμένης θεατρικής έορτής, διατηρούν κάτι το αυτοσχέδιο. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις βλέπουμε θέατρο σ'ε χώρο δανεισμένον από άλλη, σεβαστή ίσως ή και ιερή, αλλά όχι ποιητική χρήση και, φυσικά, σ'ε χώρο που δεν εξελίσσεται, δεν τελειοποιείται, αφού δεν είναι

πλασμένος ειδικά για να επιτυγχάνη τέλεια τους στόχους του θεάτρου.

Είναι σήμερα πολύ δύσκολο για τους περισσότερους, και για τους πιο αξιόλογους ακόμα ανθρώπους του θεάτρου, που ανήκουν στον πολιτισμό του κλειστού χώρου, αλλά και για τους μεσογειακούς, — και για μās τους Έλληνες που παίζουμε θέατρο στο υπαίθρο τέσσερις μήνες τον χρόνο, να καταλάβουμε τί είδους έργαλείο είναι το αρχαίο ελληνικό θεατρικό οικοδόμημα. Γιατί είναι σήμερα ή τέχνη του θεάτρου, πάρα πολύ μακριά από τον τρόπο που λειτουργεί αυτή ή πολύ απλή στην όψη της και πολύ σοφή στους ύπολογισμούς της και απόλυτα εύστοχη στην άποδοση της ποιητικής αλήθειας θεατρική μηχανή.

Γιατί το αρχαίο ελληνικό θέατρο, ακριβώς αυτό είναι: ή τελειότατη και απλούστατη θεατρική μηχανή. Μία μηχανή πλασμένη βέβαια για ένα είδος ποιητικού θεάματος, διαφορετικό από τὰ σημερινά. Έξ ου και οι πάμπολλες παρεξηγήσεις τών σκηνοθετών, τών χορογράφων, τών σκηνογράφων, τών ηθοποιών και τών θεωρητικών του θεάτρου. Θυμάμαι ότι καθισμένος στην είκοστή, και την επομένη μέρα στην είκοστή δεύτερη σειρά, ο Κένεθ Τάιναν, χολωμένος για την προσβολή, παραπονιόταν ότι βλέπει τὰ πρόσωπα τών ηθο-

ποιών σαν αύγά, χωρίς έκφραση. Για ένα θεατή με μετρία δράση αυτό αληθεύει ίσως για την πενηντηκοστή σειρά. Άλλά, άσχετα από αυτό, ο στόχος του ελληνικού θεάτρου δεν ήταν ποτέ το «γκρό πλάν», δεν ήταν ποτέ το παιχνίδι της φυσιογνωμίας. Φορούσαν οι ηθοποιοί προσωπίδα. Και σήμερα ο ηθοποιός που παίζει τραγωδία δίνει στο πρόσωπό του, αν θέλη να είναι πιστός στις απαιτήσεις του χώρου και του κειμένου, την άδρη έκφραση του προσώπιου.

Άλλά αυτό που δεν κατάλαβε ο Βρεταννός κριτικός, που άπορρίπτει συλλήβδην το «ελληνικό και ρωμαϊκό άμφιθέατρο», και αυτό που δεν βλέπουν και πολλοί σκηνοθέτες και σκηνογράφοι, είναι ότι το αρχαίο ελληνικό θέατρο είναι ρυθμισμένο να λειτουργή έξ' ίσου καλά για όλο το κοινό που γεμίζει το κούλον. Όπου κι αν καθήσης, βλέπεις και άκους έξ' ίσου τέλεια. Τό μεγαλοφώνες στην άπλότητα της μορφής του εύρημα, που άποτελεί το θέατρο αυτό, δεν άποκαλύπτεται στους θεατές τών πρώτων έδω- λίων των κεντρικών κερκίδων. Αυτοί βλέπουν περίπου όπως βλέπει κανείς και σ' ένα οποιοδήποτε θέατρο από όσα άποτελούν μία εξέλιξη του Ιταλικού τύπου, με προσκήνιο, όπως είναι το «Παλάι ντέ Σαγιώ», όπου παίζει το Έθνικό Λαϊκό Θέατρο της Γαλ-

λίας: βλέπουν μία έκταση με μεγάλο βάθος, που όρίζεται, άπέναντι, από την μετωπική έπιφάνεια του σκηνικού. Γι' αυτούς τους θεατές —και ιδίως όταν το σκηνικό, με ένα στηθαίο ή με σκαλοπάτια, προχωρή κάθετα προς τόν άξονα του θεάτρου και τέμνει μία σφενδόνη της ορχήστρας— ο χώρος που άνοίγεται μπροστά τους δεν είναι καθόλου κύκλος: εκείνο που τόν διαμορφώνει κυρίως είναι το οικοδόμημα της σκηνής, το μετωπικό στηθαίο, το σκηνικό. Έτσι, με τὰ σκηνικά που χρησιμοποιούνται σήμερα, ο χώρος που βλέπουν μπροστά τους οι θεαταί τών έπισήμων θέσεων, ο χώρος όπου σταματάει το βλέμμα τους και που περιορίζει το όπτικό τους πεδίο, δεν διαφέρει από τόν χώρο όπου οποιουδήποτε συνηθισμένου όρθογωνίου θεάτρου: είναι ένας χώρος που ζητάει μία μετωπική σκηνοθεσία, όπως και όλα τὰ κλειστά θέατρα του Ιταλικού τύπου.

Άλλά όσο κινείται κανείς για να παρατηρήσει τόν χώρο του ελληνικού θεάτρου και την παράσταση και από πλάγιες κερκίδες και από υψηλότερα έδωλια, τόσο περισσότερο το όπτικό πεδίο του θεατή, όπου και να καθήση, ταυτίζεται με τόν κυκλικό χώρο της ορχήστρας. Όταν καθήση άρκετα ψηλά —και το καλύτερο ύψος είναι, νομίζω, το ύψος του διαζώματος, που φαίνεται και ο άρχιτέκτων να το ξεχώρισε, αν κρίνη

κανείς από τους θώκους με το έρεισίνωτο που τοποθέτησε εκεί, άμέσως από πάνω και άμέσως άπό κάτω από το διάζωμα— όταν καθήση κανείς εκεί, βλέπει πολύ καθαρά πώς λειτουργεί μέσα στον κούλο θεατρικό χώρο μία κεντρομόλος, που άπαιτεί την συγκέντρωση της κινήσεως έπάνω στην ορχήστρα. Άπό ψηλά δεν μπορεί κανείς να διανοηθή δράση άλλου, παρά στην ορχήστρα. Η μηχανή που άποτελεί το θέατρο αυτό λειτουργεί όταν ή δράση συγκεντρώνεται έπάνω στην ορχήστρα, και όταν ο σκηνοθέτης, ο χορογράφος και ο σκηνογράφος ξέρουν τους νόμους που διέπουν αυτό το έλλειψοειδές (όπως το βλέπει ο θεατής) θεατρικό πεδίο: τόσο καλά, όσο ένας ζωγράφος ξέρει το ύψο ή το πανί που ζωγραφίζει.

Οι Έλληνες είχαν το πάθος της έπιμονής σ'ε μία μορφή ως την τελειότητα. Ένας τύπος τελειοποιούνταν έπ' άπειρον και στην άρχιτεκτονική και στην διακοσμητική και στην άγγειοπλαστική.

Ήταν άδιανόητο τότε να άρχίζει κανείς κάθε φορά από το μηδέν και να τραβά γραμμές στο κενό, πειραματιζόμενος, αντί να τελειοποιή το ήδη υπάρχον. Η τέχνη τότε υπάκουε σ'ε μίαν άναγκαιότητα αισθητική, τόσο άυστηρή, όσο εκείνη που διέπει τις φυσικές και τις τεχνικές έπιστήμες. Η τέχνη είχε την άκρίβεια της φυσικής έπιστήμης.

Ποιητική μηχανή

Το αρχαίο ελληνικό θεατρικό οικοδόμημα είναι ένα καταστάλαγμα τεχνικής και τέχνης, ποιήσεως, άρχιτεκτονικής και γλυπτικής. Είναι ένα τεράστιο ποιητικό όργανο που μεταδίδει τελειότατα τόν ήχο και ως τόν τελευταίο θεατή και που δημιουργεί στο κέντρον του ένα ποιητικό χώρο, όπου μαγνητίζει τὰ βλέμματα όλων τών θεατών. Αυτός ο χώρος είναι ή ορχήστρα και τὰ βλέμματα πολώνονται εκεί από τις συγκλίνουσες όλων τών κερκίδων, που ζώνουν αυτόν τόν χώρο και που συναντιώνται κάπου σ' ένα σημείο κάτω από την ορχήστρα. Αυτό το σημείο εκεί πέρα είναι για όσους μπαίνουν και δέχονται την πραγματικότητα του —την ποιητική πραγματικότητα που δημιουργεί το θέατρο και ή παράσταση—, αυτό το σημείο είναι ο όρίζων. Και ο κύκλος της ορχήστρας, που ύψώνεται περίοπτος, στέρεος, τεταμένος σαν τύμπανο, άρραγής και όλοκάθαρος, και που είναι ο μοναδικός χώρος που συγκεντρώνει την προσοχή του θεατή, όταν κοιτάζει έμπρός του, ακολουθώντας με το βλέμμα του το κούλον του θεάτρου, ο κύκλος της ορχήστρας είναι κι αυτός συμβολικά, ποιητικά, αλλά και καθαρά όπτικά ο μόνος όρίζων του θεατού.

Είναι, λοιπόν, μία τεράστια ποιητική μηχανή το αρχαίο θέατρο, που δημιουργεί στην άγκάλη της ένα τέλειο όρίζοντα καμωμένον από μία έκταση χώμα,

άπό ένα άλώνι γής, αλλά τόσο άυτοτέλές, όπως ήταν στην φαντασία τών αρχαίων Έλλήνων, ο κόσμος τους, κρεμασμένος έπί τών υδάτων, στο κέντρο του περιρρέοντος άέκαου.

Η θεατρική μηχανή λειτουργεί λοιπόν για όλους τους θεατάς που είναι καθισμένοι μέσα στο κούλον, μόνον όταν το θέαμα είναι όργανωμένο έπάνω στην ορχήστρα. Αυτό το έμβολο της ορχήστρας, που είναι ένας άυτοτέλης κόσμος, ύψου και ύψωνει ό,τι φέρει: ύψωνει ό,τι φέρει και σαν όπτική μηχανή, και το ύψωνει χάρις στην κλειστή, στην τέλεια άυτοτέλειά του, σ'ε μία ποιητική και θεατρική δύναμη. Πώς χρησιμοποιείται αυτός ο χώρος; Άσφαλώς ή σχέση του «διδα-

σκάλου», δηλαδή του ποιητή, σκηνοθέτη, χορογράφου κλπ., άπέναντι σ' αυτόν τόν χώρο, φέρνει στον νού μας μία πολύ άνάλογη σχέση που, χάρις στα άγγεια που σώθηκαν κατά χιλιάδες, την γνωρίζουμε πολύ καλά: την σχέση του άγγειογράφου με τόν δεδομένο, πάρα πολύ γνωστό, πάρα πολύ οικείο χώρο του άγγείου που ζωγραφίζει: του άγγείου όπου σχεδιάζει μορφές που κινούνται ή που στέκουν. Βλέπουμε σ'ε χιλιάδες παραδείγματα στα άγγεια ποιοί αισθητικοί κανόνες λειτουργούσαν εκεί: με ποιόν τρόπο δηλαδή ένα πλήθος μορφών συνθέτονταν έπάνω σ' ένα στρογγυλό σχήμα, ή πώς έτοποθετούντο μία, δύο, τρεις ή τέσσερις μορφές μέσα στο ίδιο αυτό σχήμα. Οι τρόποι, όσο έλευθεροί κι αν είναι, υπακούουν πάντα σ'ε μία αισθητική νομοτέλεια, που την υπαγορεύει το σχήμα. Κάθε σωστός τρόπος έχει γίνει «κλασι-

κός» τρόπος. Και ως προς τους βασικούς νόμους, δεν υπάρχει καμιά άμφιβολία ότι κ' έμείς, αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε σωστά τόν αρχαίο θεατρικό χώρο, πρέπει να γίνουμε «νεοκλασικοί». Στήνοντας ένα θέαμα έμπρός στο σκηνικό, έπάνω στο στηθαίο, χωρίς να βλέπουμε τί εικόνα ζωγραφίζεται για τόν θεατή του άνω διαζώματος, που βλέπει μόνο τόν δίσκο της ορχήστρας σαν θεατρικό χώρο, δεν είναι δυνατόν να κάνουμε έλληνικό θέατρο. Κανονικά, ο «διδάσκαλος» στο έλληνικό θέατρο δεν μπορεί παρά να είχε εύαισθησία και φαντασία μεγάλου ζωγράφου στο στήσιμο και στην σύνθεση τών μορφών που κινούσε έπάνω στον κυκλικό χώρο της ορχήστρας. Πόσο μακριά μπορούσε να πάη σ'ε φαντασία και τελειότητα, μία ιδέα, όπως είπα, μās δίνει ή εργασία του άγγειογράφου, που όλη του την ζωή πάλευε να στήσει τέλεια μορφές μέσα σ' ένα κύκλο. Σήμερα άνάλογη εργασία δεν υπάρχει. Άλλά και πάλι ο ζωγράφος μπορεί σήμερα να καταλάβη πιο σωστά τι μπορεί να έγγράψη κανείς στον κύκλο τούτον.

Είναι όλοφάνερο ότι ο κύκλος της ορχήστρας έχει μέτρα και νόμους πολύ άκριβέστερους από ένα θέατρο με Ιταλική «μπούκα» και ιδίως από ένα θέατρο με μεγάλο προσκήνιο, όπου το χάος του χώρου διαμορφώνεται σ'ε ποιητικό θεατρικό χώρο κυρίως με τους φωτισμούς.

Για να μεταχειρισθούμε έννοιες πιο οικείες: Τό όπτικό πεδίο της όθόνης και της κινηματογραφικής μηχανής διέπουν άπαράγκλιτα, άμείλικτα την σκέψη του

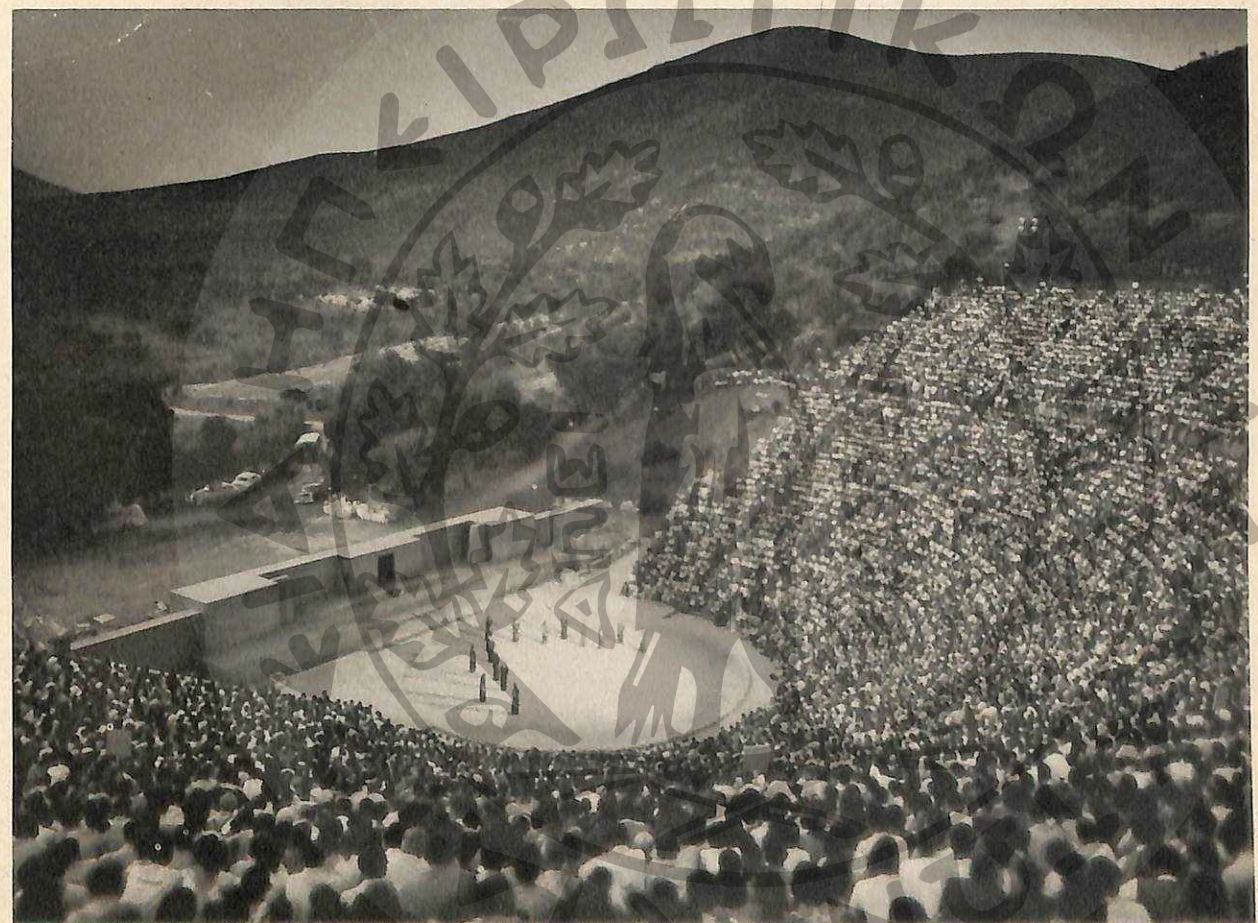
σημερινού ποιητή του κινηματογράφου. Κάτι άνάλογο, ένα σχήμα με την δική του την νομοτέλεια, ήταν και ο κύκλος της ορχήστρας για τόν αρχαίο χοροδιδάσκαλο.

Πιστεύω ότι ένας σημερινός χορογράφος με ίδιοφύα, που θα έργαζόταν με τους χορευτάς του έπάνω στον δίσκο αυτής της ορχήστρας και που θα μάθαινε ο ίδιος να βλέπη αυτήν την ορχήστρα όπως λειτουργεί άπ' όλα τὰ σημεία του κούλου του θεάτρου, θα κατάρθωνε να δείξη τὰ μυστικά της λειτουργίας αυτού του χώρου που δεν έχουν άποκαλυφθή. Ο Μπεζάρ, λόγου χάριν, έχει συλλάβει την χορογραφία του της Ένάτης Συμφωνίας για ένα χώρο κυκλικό, όμοιο με της ορχήστρας της Έπιδάουρου. Θα ήταν πολύ ένδιαφέρον να έβλεπε κανείς τί διδάγματα θα προσέφερε ή ορχήστρα της Έπιδάουρου σ'ε μία τέτοια δημιουργία.

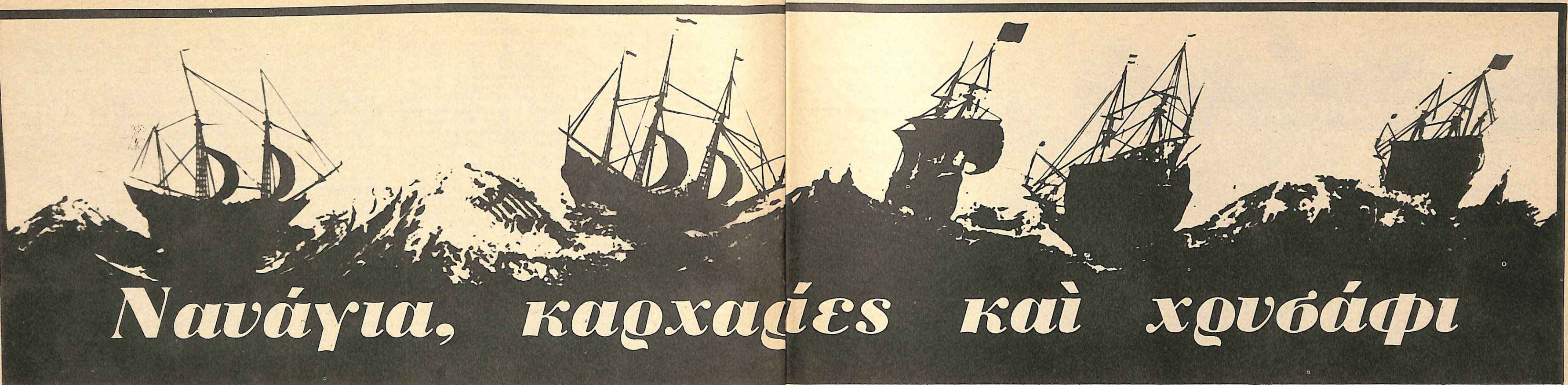
Και, τέλος, μπορούμε να άμφιβάλλουμε ότι και το ένστικτο τών λαϊκών χορευτών, που έπί αιώνες χορεύουν έπάνω σ'ε άλωνια, θα μπορούσε να μās διδάξη κάτι. Και άντί να θεωρούμε ιερόσυλη την είσοδο αυτών τών χορευτών στο ιερό της Έπιδάουρου, θα έπρεπε να τους καλούμε να παρουσιάζουν την τέχνη τους σ' ένα τέλειο ελληνικό θεατρικό χώρο.

Μία πανηγυρική παράσταση του συγκροτήματος της Ντόρας Στράτου θα ήταν ίσως σ'ε πολλά σημεία άποκαλυπτικό μάθημα, αν γινόταν στην Έπιδάουρο. Άλλά δεν μās άφήνει ή ένωια της «ίεραρχίας» να δ'ε επιτρέψουμε στον έαυτό μας αυτά.

Άλ. Διαμαντόπουλος

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ είναι ή τελειότατη και απλούστατη θεατρική μηχανή, πλασμένη για ένα είδος ποιητικού θεάματος, διαφορετικό από τὰ σημερινά. Τό κοινό παρακολουθεί τις αναδείξεις στο θέατρο της Έπιδάουρου...

Ναυάγια, καρχαρίες και χρυσάφι

Σκορπισμένοι στους βυθούς των Μπαχάμας, με άγρυνους φύλακες τούς καρχαρίες και τὰ «μπαρακούντα», υπάρχουν άμύητοι θησαυροί — λεία των πειρατών από την ισπανική άρμάδα. Άλλά μιὰ κατάρρα θαραίνει — όπως στά παλιά παραμύθια — τούς θησαυρούς αυτούς, που γίνονται στόχτη όταν βγούν άπ' τον ύγρο τάφο τους.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΜΕΤΡΑ ΧΡΥΣΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ, ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΤΟΥ

Το Χόγκστου είναι εκεί όπου αδειάζουν όλοι οι άσκοι του Αιόλου, ένας βράχος από ζωντανά κοράλλια, 15 μίλια μακρός, σε σχήμα τεράστιου πέταλου, σ' ένα κόσμο γαλανού ούρανού και άποπνικτικής ζέστης, που αναδύεται από τὰ βάθη τής θάλασσας, στα άνοιχτά τής Κούβας. Δέν υπάρχει σκιά, τίποτα που νά μπορή νά καλυφθή κανείς, δέν υπάρχει πόσιμο νερό ή στέρεα γή, χώρια άπό δυο άμμουδερούς κολπίσκους, που αποτελούν και την μόνη είσοδο στην επίγεια αυτή κόλαση.

Έφθασα εδώ πριν από μερικές μέρες άναζητώντας χρυσά νομίσματα. Ήμασταν όλοι κι όλοι πέντε και τὸ μικροσκοπικό σκάφος μας έκανε τὸν γύρο του βράχου με την μεγαλύτερη προσοχή. Γιατί, καθώς τὸ κάθε κύμα περνούσε από κάτω μας γιὰ νά σπάσει με μανία στους βράχους, άποκάλυπτε τις αΐχμηρές άκρες τεράστιων ύφάλων, που καρδοκούσαν νά χώσουν τὰ κοφτερά δόντια τους στην καρδιά κάθε καρδιού που θα τολμούσε νά πλησιάσει. Δεμένο πίσω μας μ' ένα σκοινί σέρναμε έναν άνθρωπο. Όνομα: Μπίλλυ Μάκ Γκύ. Έπάγγελμα: Κυνηγός θησαυρών.

Μέσα από την μάσκα του τὰ μάτια του έψαχναν τὸν σιωπηλό πράσινο κόσμο σὲ δυο όργιές βάθος. Πότε-πότε άφηνε τήν άκρη του σκοινιού και κουνώντας τὰ βατραχοπέδιλά του γλιστρούσε ως τὸν βυθό.

Μπαρακούντα και καρχαρίες τριγύριζαν έπικίνδυνα κοντά του, παρακολουθώντας με περιέργεια, θά έλεγε, τὸ «άνθρωπινο ψάρι» στην δουλειά του. Ό Μάκ Γκύ ήταν ὁ καλύτερος δύτης μας. Όρθιος στην πρύμη παρακολουθούσα μαγεμένος — ὁ πρώτος δημοσιογράφος που συμμετείχε σὲ παρόμοια φίρμα με τὸν άπίθανο τίτλο «Έξερευνητικά Άποστολαί, Άνώνυμος Έταιρία», στην πρώτη της περιπέτεια με άντικειμενικό σκοπό τήν άνεύρεση θησαυρών στους βυθούς των Μπαχάμας.

Στόχος μας ήταν οί χαμένες γαλέρες του παλιού Ισπανικού στόλου, καράδια που είχαν βυθισθί πριν από αιώνες, πολεμώντας θαρραλέα εναντίον των πειρατών και τής

θύελλας, κατὰ τήν έπιστροφή τους από τὸν Νέο Κόσμο στην Εύρώπη.

Τις δυο πρώτες μέρες τής παραμονής μας στὸ Χόγκστου έντοπίσαμε τὰ μαδέρια πέντε ναυαγίων, που τούς τάφους τους σημάδευαν παμπάλαια κανόνια σκορπισμένα πάνω στα βράχια του βυθού.

Δόθηκαν άμέσως έντολές νά πλησιάσει ή ναυσρχίς τής άποστολής και νά βυθισθούν οί ύδραυλικές τρόμπες που θα άπομάκρυναν τήν άμμο γύρω από τὰ κανόνια και ν' άφήσουν τὸν χώρο έλεύθερο στους δύτες ν' άναζητήσουν άσήμι και χρυσάφι, δουβλώνια και πολύτιμες πέτρες.

Ή άποστολή μας, ή πλουσιώτερη και καλύτερα έφωδιασμένη άπ' όσες τόλμησαν ποτέ παρόμοιο έγχείρημα, ήταν προιόν πολύχρονης και πολύμοχθης μελέτης τριών από τούς πιο διακεκριμένους ανθρώπους του Νασσάου: τών άδελφών Ρόσκο και Λέοναρντ Τόμπσον και του γεροισιαστου Τσάρλς Μπέθελ.

Είναι όλοι παλαίμαχοι στὸ έπικίνδυνο παιχνίδι του κυνηγιού θησαυρών. Τὸ 1952 ὁ Ρόσκο Τόμπσον, πεπειραμένος δύτης, ήταν ένας από τὸ τρίο που άνεκάλυψε νομίσματα και μιὰ άσημένια ράβδο, βάρους 25 κιλών στὸ Κόρντα Καίη — ένα κολπίσκο σ' ένα μικροσκοπικό νησί στις Βόρειες Μπαχάμας.

Οί σφραγίδες έδειχναν ότι είχε χυθί 300 χρόνια νωρίτερα, πιθανώς στὸ νομισματοκοπέιο τής Σάντα Φέ στην Μπογκότα, και είχε φορτωθί γιὰ τήν Ίσπανία, ως προσωπική Ιδιοκτησία του Φιλίππου Δ'.

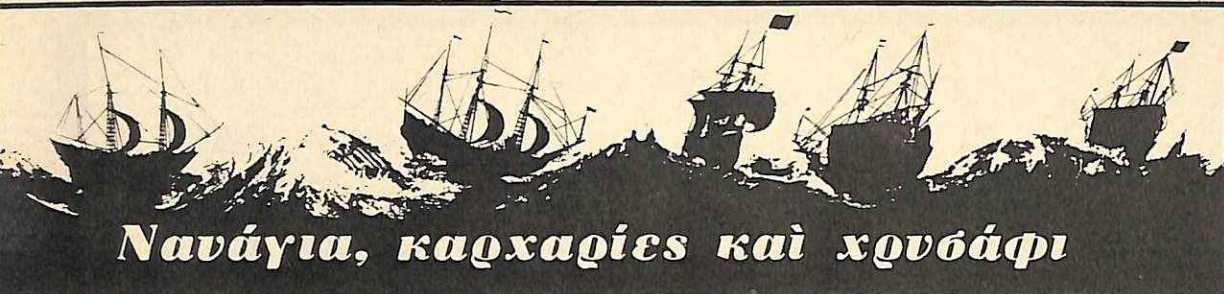
Ήταν ένα άνεκτίμητο εύρημα. Με σπάνια γενναιοδωρία, ὁ Τόμπσον και οί φίλοι του τὸ προσέφεραν στην κυβέρνηση των Μπαχάμας. Οί τουρίστες μπορούν νά τὸ άποθαυμάσουν σήμερα στὸ Μουσείο του Νασσάου.

Σημαντικές μεταβολές σημειώθηκαν έν τὸ μεταξύ στους νόμους που διέπουν τήν άνεύρεση θησαυρών. Ένώ ή κυβέρνηση των Μπαχάμας διεκδικούσε άλλοτε όλα τὰ εύρήματα ως Ιδιοκτησία του Στέμματος, σήμερα τὸ μερίδιό της δέν υπερβαίνει τὰ 25% τής αξίας τους.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ LONDON EXPRESS NEWS ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΖΟΛΑ ΚΛΑΡΚ ΨΑΡΕΥΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΝΑΠΑΥΛΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ναυάγια, καρχαρίες και χρυσάφι

Πέρυσι οι άδελφοί Τόμπσον και ο γερο-σιαστής Μπέθελ εξασφάλισαν την άδεια να ψάξουν για θησαυρούς σε τρεις ζωτικές περιοχές των Μπαχάμας: έδω, στο Χόγκστυ, στο Κόρντα Κάιη και στο Μέμορυ Ρόκ, βορειοδυτικά της Μεγάλης Μπαχάμα.

Με την σειρά τους άπευθύνθηκαν σε μια φίρμα που ειδικεύεται στην οργάνωση και εκτέλεση παρόμοιων αποστολών, στην «Εξερευνητική Άποστολαί, Άνώνυμος Έταιρία», που έδρα της έχει το Παμπάνο Μπήτς, στην Φλωρίδα.

Το άρχικό κόστος της αποστολής, με μίνιμουμ διάρκειας τέσσερις μήνες, την χρησιμοποίηση τριών σκαφών και έπτά άποτων, κάτω από τις διαταγές του άρχηγού της άποστολής Νόρμαν Σκώτ, τοποθετήθηκε γύρω στις 85.000 δολάρια.

Τα χρήματα δόθηκαν από έναν εύθυμο και άνοιχτόκαρδο πολυεκατομμυριούχο, ιδιοκτήτη πετρελαιοπηγών, 38 χρόνων, από το Τέξας, τον Φ. Κίρκ Τζόνσον τζούνιορ, έναν άνθρωπο που ζή άποκλειστικά για την περιπέτεια.

Ο Κίρκ Τζόνσον κολυμπούσε στα ίδια επικίνδυνα νερά και διέτρεχε τους ίδιους κινδύνους που άντιμετώπιζαν οι δύτες της άποστολής. Ναυαρχίς μας ήταν το «Ση Σάρτσερ», ένα παλιό σκάφος της άκτοφυλακής, 28 μέτρα μάκρος, ναυπηγημένο κατά τον Β παγκόσμιο πόλεμο. Καπετάνιος του ήταν ο Τόμ Ουέμπ, ηλικίας 31 χρόνων.

Θά έλεγες πώς ο άνθρωπος αυτός άνηκε στο πλήρωμα κάποιου πειρατικού του παλιού καλού καιρού. Με σιδερένιες γροθιές, κόκκινη γενειάδα και φωτεινά γαλάζια μάτια, έδινε την εντύπωση ότι ήταν πλασμένος από γρανίτη. Άριστος σκοπευτής, είχε πάντοτε ένα βαρύ περίστροφο, λαδωμένο και γεμάτο, έτοιμο για κάθε περίπτωση, στην θήκη του.

Τις περισσότερες φορές ταξίδευα με το «Ρόμπιν Έλεν», ένα σιδερένιο σκάφος 13 μέτρα μάκρος — το γρουσουζικό καράβι της άποστολής μας, όπως άπεδείχθη έκ των ύστερων — με καπετάνιο τον Νόρμαν Σκώτ. Ο Σκώτ, ηλικίας 36 χρόνων και πρώην πιλότος άεριοθουμένων, θεωρείται σήμερα ένας από τους κορυφαίους κυνηγούς θησαυρών. Είδωλά του είναι ο Έντ Λινκ και ο πλωτάρχης Κουστό, εξερευνηταί και πρωτοπόροι του βυθού.

Το μητρώο του άναφέρει: Έξερεύνησε πρώτος στον βυθό τα έρείπια του Πόρτ Ρόαγιαλ, της βάσεως του Χένρυ Μόργκαν, που κατεστράφη από σεισμό το 1692.

Άνείλκυσε φίλνιτσι και χρυσά άξίας 800 χιλιάδων δολλαρίων από το Έερό Πηγάδι των Μάγια στην Τσιντισινάντζα του Μεξικού (τά όποια και παρέδωσε στην μεξικανική κυβέρνηση. Ο Σκώτ, όπως κι όλα τα μέλη της άμάδος του, εργάζεται μ' ένα καθωρισμένο μισθό).

Υπήρχαν έννεά άτομα συνολικά στα δυο σκάφη της άποστολής — έπτά δύτες, ένας μάγειρας κ' ένας κυβερνητικός άντιπρόσωπος για τον έλεγχο και την καταγραφή και του τελευταίου νομίσματος που θα θρίσκαμε στους βυθούς.

Όλοι έπαιξαν τον ρόλο τους στο δύσκολο και γεμάτο άναποδιές ταξίδι, που είχαμε άρχισει: θυέλλες, καταιγίδες, ή μια μυστηριώδης θλάδη μετά την άλλη, ένας δύτες που έπεσε στην θάλασσα με μια μπαταρία άάρους 45 κιλών, δεμένη στον καρπό του — νύχτα και σε νερά που έβριθαν από καρχαρίες. Και στο τέλος, ή καταστροφή, όταν τσακιστήκαμε πάνω στον κοραλλιογενή βράχο, σε μικρή άπόσταση από το άρχαίο ναυάγιο.

Άλλά ή μεγαλύτερη έκπληξη με περίμενε στην άρχή ακόμα του ταξιδιού, όταν έφθασα με άεροπλάνο για να βρώ τους θαλασσοδαρμένους αυτούς γερόλυκους της άποστολής, και άνεκάλυψα ότι συντρόφους μου στην περιπέτεια αυτή είχα και τρία πεντάμορφα κορίτσια.

Δέν ξέρω ποιά θα ήταν ή αντίδραση του Βασιλικού Ναυτικού έν έτει 1966, άλλα την πρώτη μέρα που κάθησα στο τραπέζι του καπετάνιου στο «Ση Σέρτσερ» και είδα ένα ύπεροχο ζευγάρι γάμπες να κατεβαίνουν, να κατεβαίνουν, να κατεβαίνουν, από την σκάλα στεφανωμένα με το κάτω μέρος ενός μικροσκοπικού μπικίνι, άρχισα να παρακολουθώ τις άντιδράσεις του πληρώματος με περισσότερο προσωπικό ένδιαφέρον.

Ήταν βέβαιο ότι άναζητώντας χαμένους θησαυρούς στις θάλασσες των παραδείσιων αυτόν νησιών, θα λείπαμε από το σπίτι μας και συχνά θα κάναμε να πατήσουμε το πόδι μας σε λιμάνι περισσότερο από τέσσερις μήνες.

Οι κοπέλλες μας έμφανίζονταν κάθε μέρα με μπικίνι, ή με δλδσωμα μαγιό, που θδιναν την εντύπωση ότι ήταν κολλημένα πάνω τους.

«Όχι ποτά, αλλά...»

Όταν για πρώτη φορά ζήτησα να πάρω μέρος στην άποστολή ο Νόρμαν Σκώτ με προειδοποίησε:

— Στο πλήρωμα άπαγορεύεται κάθε είδους ποτό, κατά την διάρκεια του ταξιδιού. Νομίζουμε ότι το ποτό έχει κακή επίδραση στους άντρες, κάτω από τις περιωρισμένες συνθήκες που θα άντιμετωπίση ή άποστολή μας.

Έτσι, τώρα, πήρα το θάρρος να τον ρωτήσω:

— Δέν νομίζεις ότι ή παρουσία αυτόν των κοριτσιών θα έχη στους δύτες σου πολύ χειρότερη επίδραση από μια μπουκάλια μπύρα;

— Άσφαλώς, όχι, άπάντησε. Πάντοτε με κατέκριναν γιατί παίρνω γυναίκες στις άποστολές μου, άλλα έπιμένα σ' αυτό για πολλούς και διαφόρους λόγους.

Τόν κοίταξα μ' ένα έρωτηματικό ύφος.

— Πρώτα — πρώτα, έξήγησε, έπιδρούν εύνοικά στο ήθικό των άνδρών. Βάλε όσους άνδρες θέλεις μαζί για μερικές έβδομάδες ή μήνες, και ή συμπεριφορά και ή προσωπική τους άξιοπρέπεια θα σημειώση κάθετη πτώση. Άπό άποψη γλώσσας και έμφανίσεως, π.χ. Άλλά ή παρουσία μιάς άμορφης κοπέλλας δίπλα τους φτάνει να κάνει τους άνδρες

Η παρουσία γυναικών κάνει τους άνδρες να εργάζονται σκληρότερα

αυτούς, όχι μόνο να έμφανίζονται και να αισθάνονται καλύτερα, άλλα να εργάζονται και σκληρότερα. Έξ άλλου, ένα μεγάλο μέρος από την δουλειά που έχουμε να κάνουμε, γίνεται καλύτερα από τις γυναίκες. Έχουμε να δακτυλογραφήσουμε έπιστολές, άρχεία, στοιχεία... Δέν μπορείς να ζητήσεις από έναν άντρα που βουτάει ώρες δλόκληρες να καθήση ύστερα στην γραφομηχανή και να κάνει κάτι που πρέπει ώστόσο να γίνει. Η άπάντηση είναι κοπέλλες. Τις παίρνωμε, λοιπόν, μαζί μας κι άς λήη ο κόσμος, ότι θέλει.

Χελιδονώφαρα χοροπηδούσαν δλόγυρά μας και ή θάλασσα ήταν ένα γαλάζιο όνειρο που σου έκοβε την άνάσα. Ο Νόρμαν Σκώτ έρριξε μια άδιάφορη ματιά σ' αυτό το θαύμα και έξακολούθησε:

— Είναι, ύστερα, ή σημαντική δουλειά του καθαρίσματος, της άναγνωρίσεως και της ταξινομήσεως των εύρημάτων που φέρνωμε στην έπιφάνεια. Κατά την γνώμη μου, μια γυναίκα κάνει την δουλειά αυτή καλύτερα από όποιονδήποτε άντρα. Έτσι έχουμε μια είδικό γι' αυτήν άκριβώς την δουλειά στην άποστολή μας.

Η τρίτη κοπέλλα μας είναι φωτομοντέλο. Σου φαίνεται παράξενο; Κοίταξέ το άπ' αυτή την άποψη: μπορεί να μη βρούμε θησαυρό — είναι έτσι κι άλλιώς ή χειρότερη δουλειά του κόσμου — κι ώστόσο άντιμετωπίζουμε ένα έξοδο από 80.000 δολάρια για μιςθούς, τροφодοσία και ύλικά. Έτσι άποφασίσαμε να γυρίσωμε μια ταινία για την τηλεόραση, με θέμα την ίδια την άποστολή μας. Θά βοηθήση στην πληρωμή των μιςθών κ' ύστερα, είναι μια προβολή που όλοι την θέλουν. Λοιπόν; Έξακολουθείς να νομίζεις ότι ή παρουσία αυτόν των κοριτσιών έχει κακή επίδραση στους δύτες;

Το «Ση Σέρτσερ» χόρευε τώρα σαν καρνιόδοτσουφλο και το μόνο που μ' ένδιέφερε ήταν να κρατήσω το φαί στο στομάχι μου.

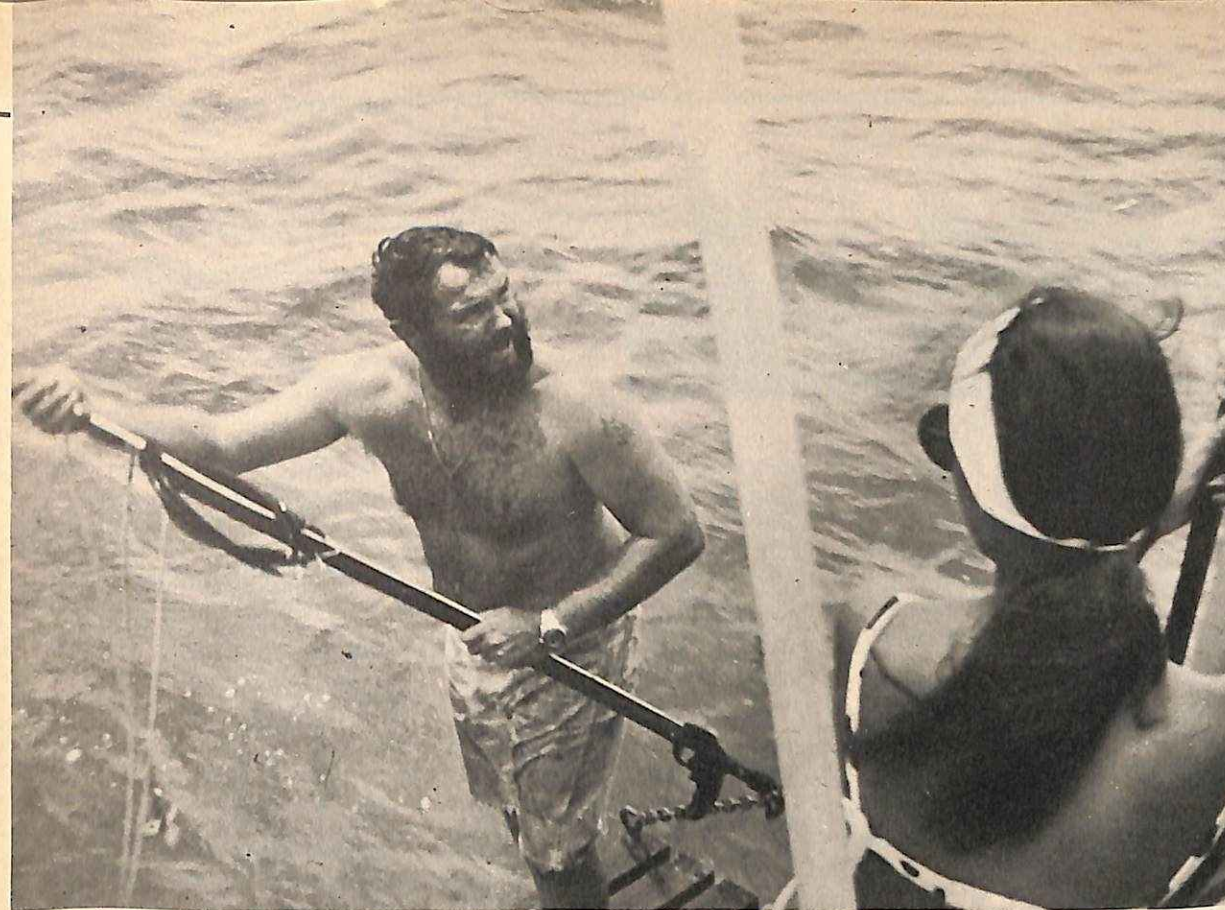
Άργότερα βρήκα τις τρεις θησαυροκυνηγούς να μοιράζονται μια μικροσκοπική καμπίνα, που άερίζονταν από έναν άνεμιστήρα, στο πίσω μέρος της τιμονιέρας.

Η γραμματέας Τζόαν Κλάρκ, από την Ουάσιγκτων, εργάζεται ήδη πέντε χρόνια με την «Έξερευνητική Άποστολαί, Άνώνυμος Έταιρία». Ήταν μαυρομάλλα κ' είχε ένα ύπεροχο σοκολατένιο χρώμα.

— Δέν μ' άρέσει να δουλεύω κλεισμένη σε ένα γραφείο, μου είπε. Μόλις γυρίσω σπίτι μου, άνάμεσα σ' όλη εκείνη την πολυκοσμία, τον θόρυβο και την κυκλοφορία, θέλω άμέσως να ξαναφύγω.

Οι τρεις κοπέλλες πληρώνονται 18 λίρες την έβδομάδα, με δωρεάν τροφή και ύπνο. Η άρχαιοφύλαξ Ντόρις Ντόου, ξανθή, γαλανομάτα και όχι περισσότερο από 24 χρόνων, γέλασε όταν την ρώτησα για τα προβλήματα που είναι πιθανό ν' άντιμετωπίζη, ταξιδεύοντας μ' ένα τέτοιο καράβι.

— Δέν είμαι παντρεμένη, ούτε άρραβωνιασμένη, είπε, και κουβαλώ πάντοτε μαζί μου την άρκουδίτσα μου. Κοίταξέ την, νά την!... Η τριχωτή κούκλα ήταν πλαγιασμένη στην κουκέτα δίπλα της.

ΜΠΑΡΑΚΟΥΝΤΑ έν ύψει. Ο καπετάν Τόμ Γουέμπ έτοιμάζεται να έπιτεθή, κάτω από το άγρυπνο βλέμμα της Άν Κάμπελ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ της άποστολής Νόρμαν Σκώτ, μετά από μια δύσκολη κατάδυση στους κοραλλιογενείς βράχους του Χόγκστυ.

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΛΑΡΚ ΚΑΙ ΚΑΜΠΕΛ ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΕΣΥΡΑΝ ΟΙ ΔΥΤΕΣ

— Άλλά, άδερφέ μου, άν θέλης να μάθεις τα προβλήματα μας, έχουμε άρκετά, δέν είναι έτσι, Άννη;

Το μοντέλο Άνν Κάμπελ (διστάσεις που θα τις ζήλευε και ή Μπέ - Μπέ, κόκκινα μαλλιά και πράσινα μάτια), είπε:

— Κάθε γυναίκα θα καταλάβη ότι το μεγαλύτερο άπ' όλα είναι ή έλλειψη μπάνιου. Έχουμε την ιδιαίτερη σκάφη και την τουαλέττα μας, άλλα υπάρχουν ώρες που θα έδινα όλα τα χρυσά νομίσματα του κόσμου για ένα πραγματικά ζεστό μπάνιο. Πολλές φορές λέω στον έαυτο μου ότι θα έδινα τα πάντα για να μείνω μερικά λεπτά έντελώς μόνη.

Ο έκατομμυριούχος ιδιοκτήτης πετρελαιοπηγών από το Τέξας, που χρηματοδότησε την άποστολή, ο 38άρης Φ. Κίρκ Τζόνσον, τζούνιορ, είναι παλιά καρβάνα σ' αυτού του είδους τις περιπέτειες. Λέγεται ότι είναι τριακόσιες φορές έκατομμυριούχος, σε δολάρια, άλλα είναι εύχαριστημένος να κοιμάται σε μια σκληρή κουκέτα στην τιμονιέρα και να μοιράζεται τους ίδιους κινδύνους με τους δύτες του.

Δέν ύπήρχε ούτε ένας έπαγγελματίας ναυτικός σ' δλόκληρο το πλήρωμα: Ο Σκώτ ήταν πιλότος άεριοθουμένων, ο Ουέμπ πεζοναύτης, ο Μάκ Γκν άρχιβουτηχτής.

Οι όλοι — όλοι τους περίφημοι βουτηχταί — συστήθηκαν πριν άναχωρήσωμε για το Χόγκστυ.

Ήταν ο Λού Πάξτον, άρχιμηχανικός από το Κεντάκυ, που έμαθε την δουλειά του στα βαρδιστικά της Στρατηγικής Άεροπορίας. Ο Έντ Ουίρς, ένας γίγας 110 κιλά και δυο μέτρα ύψος, που διηύθυνε ένα έστιατόριο πριν πάρη μέρος στην άποστολή. Ο καπετάνιος της σκούνας Τομμή Κρόκκερ, μόλις 20 χρόνων, και ο Όστιν Σκώτ, άνεψιός του άρχηγού της άποστολής: άληθινοί άντρες όλοι τους, με πυκνές γενειάδες οι περισσότεροι, σαν παλιοί θαλασσόλυκοι. Μαζί τους κι ο Μπόμπ Μάιλο, 28 χρόνων, παλιός άστυφλάκας από την Φλωρίδα, που ύπηρετεί στην άποστολή σαν ραδιομηχανικός.

Ο μισθός ήταν χαμηλός, σύμφωνα με τα άμερικανικά έπίπεδα.

Αυτή είναι μια δουλειά που την ζήλευε ο καθένας, μου έξήγησε ο Ουίρς. Δέν ύπάρχει έλλειψη έθελοντών. Οι περισσότεροι δύτες έρχονται δωρεάν και σε πολλές περιπτώσεις πληρώνουν οι ίδιοι τα έξοδά τους.

Ναυάγια, καρχαρίες και χρυσάφι

Εκείνο που μας άνησυχούσε περισσότερο ήταν η γρουσουζιά που μας κυνηγούσε σε κάθε μας βήμα. Τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει τις μηχανικές δάδες του «Ρόμπιν Έλεν».

Η πρώτη μας απόπειρα να εξερευνησουμε ένα γνωστό ναυάγιο στ' ανοιχτά ενός έρημου νησιού, του Σαμάρα Καίη, κατέληξε να κυνηγούν 14 καρχαρίες τους δύτες μας σε κάθε τους κατάδυση. Ο καιρός ήταν άπαισιος.

Πρόσω όλοταχώς...

Υστερα από τρεις εβδομάδες άργοπορία και αλλεπάλληλες βλάβες, ο Νόρμαν Σκώτ έδωσε την διαταγή.

—Πρόσω όλοταχώς για τὸ Χόγκστου. Καιρός νὰ κάνωμε καμιά βουτιά.

Κανένας δὲν φανταζόταν ὅτι θὰ ναυαγούσαμε καὶ οἱ ἴδιοι πρὶν περάσει ἡ ἐπόμενη ἐβδομάδα.

Τὸ «Ρόμπιν Έλεν» χάλασε τόσες φορές, πὺλ ἀπελπισμένοι ὁ Νόρμαν Σκώτ δῆλωσε μὴ μέρη: «Θὰ μᾶς ἐρχόταν φτηνότερα ἂν ἀγοράζαμε καινούργιο καράβι».

Τὸ φυγείο, μὲ τὰ κρέατα καὶ τὶς νωπὲς τροφές μας, ἔσπασε μὴ μέρη τυχαία, πράγμα πὺλ μᾶς κόστισε ἄλλες δυὸ μέρες καθυστέρηση. Ὑστερα πλάκωσε ὁ τυφὼν Ἄλμα ἀπὸ τὴν Ὀνδούρα, ἀναγκάζοντάς μας νὰ μείνωμε ἀγκυροβολημένοι τρεῖς μέρες ἀκόμα. Ὁ τυφὼν Ἄλμα δὲν μᾶς ἔκανε κομμάτια, ἀλλὰ ἀφῆσε ἀγριεμένες θάλασσες σ' ὅλη τὴν ρότα τῆς ἀποστολῆς μας.

Ὁ Μπίλνυ Μάκ Γκίλ, βρέθηκε στὰ κύματα μὴ σκοτεινὴ καὶ ἀφῆγε γρη῏ν ὡχτα, μὲ μὴ μπαταρία βάρους 40 κιλῶν, δεμένη στὸν καρπὸ τοῦ χερσιῦ τοῦ.

Ἡ θάλασσα στὸ σημεῖο ἐκεῖνο εἶχε 300 ὀργιές βάθος κ' ἔβραζε κυριολεκτικὰ ἀπὸ καρχαρίες. Ὁ Μπίλνυ βούλιαξε ἀπὸ καρχαρίες. Ὁ Μπίλνυ βούλιαξε ἀπὸ καρχαρίες. Ὁ Μπίλνυ βούλιαξε ἀπὸ καρχαρίες.

Τὸ «Ρόμπιν Έλεν» χάλασε ἄλλες δυὸ φορές καὶ ἔφτασε... κουτσαίνοντας στὸ Χόγκστου μὲ μὴ μηχανή. Ἄλλὰ ἐκεῖ φαίνεται ὅτι ἡ τύχη μας ἐπιτέλους ἄλλαξε.

Ὁ Σκώτ καὶ οἱ δύτες τοῦ ἐνετοπίσαν πέντε ναυάγια σὲ δυὸ μέρες καὶ σὲ ἔκταση δυὸ μὴ μιλίων: κανόνια, δέστρες, ἀγκυρες, ἄλυσίδες, κερφιά καὶ μαδέρια ἤρθαν στὴν ἐπιφάνεια.

Ὁ χρηματοδότης μας ἦταν ἐνθουσιασμένος.

—Νὰ βροῦμε τόσα πράγματα σὲ δυὸ μέρες, εἶναι ἀπίθανο. Καὶ

σὲ ἔκταση δυὸ μιλίων, ὅταν τὸ Χόγκστου εἶναι 15 μίλια μακρὸς!

Ὑπὸ κανονικὲς συνθήκες, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Σὴ Σέρτσερ» δὲν θὰ διακινδύνευε ποτὲ νὰ ἀνελκύσει κανόνια τόσο κοντὰ στὴν ἀκτὴ, ἀλλὰ μὴ ἀπὸ τὶς μηχανές τοῦ «Ρόμπιν Έλεν» εἶχε σπάσει πάλι. Ὁ καπετὰν Οὔεμπ ἀναγκάστηκε νὰ ρίξει πρῶτα τὴν ἀγκυρά τῆς πρῆμνης καὶ ν' ἀφήσει τὸν ἀνεμο καὶ τὴν θάλασσα νὰ γυρίσουν τὴν πλώρη σὲ πολὺ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τοὺς βράχους. Χρειάστηκε νὰ φτάσωμε σ' ἀπόσταση 50 μέτρων γιὰ νὰ χρησιμοποιήσωμε τὰ ὑδραυλικά δίντσια. Τὸ καράβι μας εἶχε 30 μέτρα μακρὸς.

Κάναμε δυὸ διαδρομές. Στὴν δεύτερη ἡ ἀγκυρά τῆς πλώρης σύρθηκε στὸν βυθὸ. Μονομιάς τὸ καράβι χτύπησε πάνω στὰ βράχια μ' ἓνα κρότο πὺλ ἔκανε τὸ αἷμα νὰ παγώσει στὶς φλέβες μας.

Ἦταν τώρα, πὺλ οἱ θαλασσοδαρμένοι αὐτοὶ γερόλυκοι τῆς ἀποστολῆς εἶδαν τὴν ἀληθινὴ τους ἀξία.

Δὲν εἶχαμε περισσότερο ἀπὸ 15 πόντους βάθος κάτω ἀπὸ τὴν καρένα μας. Τὸ κάθε κύμα μᾶς χτυποῦσε ἀλύπητα πάνω στὰ βράχια. Τὸ «Σὴ Σέρτσερ» βογγοῦσε στὸ κάθε χτύπημα.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Νόρμαν Σκώτ οἱ δύτες μπῆκαν στὸ νερὸ γιὰ νὰ τοποθετήσουν τὴν ἀγκυρά τῆς πρῆμνης μέσα στὰ βράχια, ἔτσι πὺλ νὰ μπορέσει νὰ «πιᾶσει» καὶ νὰ κρατήσει τὸ σκάφος ἀπὸ τὸ δολοφονικὸ ρεῦμα, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ἄκαινοῦ.

Ὁ Λουὶ Πάξτον, ὁ Οὔϊρς καὶ ὁ Ὄστιν Σκῶτ ἀκολούθησαν τὸν Νόρμαν στὴν μανιασμένη θάλασσα καὶ στὰ κοφτερά σὰν ξυράφια βράχια, μὲ τὰ μαχαίρια δεμένα στὰ πόδια τους, γιὰ περίπτωση ἀνάγκης.

Κρίσιμη στιγμή

Ὁ καπετὰν Οὔεμπ ἔδωσε τὴν ἀγκυρά τῆς πρῆμνης τοῦ στὸ βῖντο καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τὸν λοχία Γκούντιγκ Μακντόναλντ — τὸν κυβερνητικὸ μας ἀντιπρόσωπο καὶ ἐπιθεωρητὴ ναυαγίων — ἄρχισε ν' ἀπομακρύνει ἀργὰ τὸ χτυπημένο σκάφος ἀπὸ τὰ βράχια. Ὁ νεαρὸς Τὸμ Κρόκκερ, ἔφερε ὀλοταχῶς πέντε ναυάγια κοντὰ μας, προσπαθώντας νὰ μᾶς ἀνακουφίσῃ ἀπὸ τὰ μανιασμένα κύματα πὺλ ξεσποῦσαν τώρα πάνω τοῦ, ἀλλὰ ἡ μηχανὴ τοῦ σταμάτησε ξαφνικὰ καὶ δὲν εἶχαμε τώρα κανένα μέσο νὰ φθάσωμε στὸ «Ρόμπιν Έλεν», πὺλ ἦταν ἀγκυροβολημένο ἓνα μίλ μακριὰ. Τὴν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή οἱ μᾶσκες ἄρχισαν νὰ σκίζονται στὰ βράχια καὶ μεγάλα κομμάτια ἀπὸ σανίδες καὶ μαδέρια νὰ φεύγουν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας.

Ὁ Κίρκ Τζόνσον ἄρχισε νὰ φουσκῶνῃ ἀτράραχος τὶς σωσίβιες δάρκες καὶ ὁ Τρέβορ Κούκ, ὁ Τζαμαϊκανὸς μάγειράς μας (πὺλ εἶχε ναυαγήσει στὸ τελευταῖο του ταξίδι), νὰ ἀνοίγῃ τὰ κιβώτια μὲ τὶς κονσέρβες. Ἡ Ἄν Κόμπελλ καὶ ἡ Τζέαν Κλάρ πήραν διαταγὴ νὰ σκαρφαλώσουν στὴν κορυφὴ τῆς τιμονιέρας. Ἐκεῖ ἀπλωσαν ἓνα σεντόνι κ' ἔγραψαν μὲ μπουγιά: «ΒΟΗΘΕΙΑ — ΠΡΟΣ ΑΡΑΞΑΜΕ — ΧΡΕΙΑΖΟΜΕΘΑ ΡΥΘΟΛΑΚΥΣΗ».

Ὁ ὑποφαινόμενος πήρε θέση στὸν ἀσύρματο καὶ ἄρχισε νὰ ἐκπέμπῃ τὸ ἀκόλουθο σῆμα: «... ΣΟΣ. ΣΟΣ. ΣΟΣ. ΣΚΑΦΟΣ ΣΗ ΣΕΡΤΣΕΡ» ΠΡΟΣΗΡΑΕΕ ΕΙΣ ΧΟΓΚΣΤΥ. ΑΝΑΓΚΗ ΑΜΕΣΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥΣ. ΠΡΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ. ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΑΙ».

Ἦμασταν προσαραγμένοι τέσσερις ὡς πέντε ὥρες. Ἐξακολουθούσα νὰ φωνάζω στὸν ἀσύρματο, ὡσπὺ βράχνιασα. Καμμιὰ ἀπάντηση. Ὑστερα μὲ ἀντικατέστησε ὁ Μπόμπ Μάιλο (πὺλ στήθεκα τελικὰ πὺλ τυχερὸς ἀπὸ μένα).

Ὁ καπετὰν Οὔεμπ κατάρθωσε νὰ ξεκολλήσῃ τὸ καράβι τοῦ ἀπὸ τὰ βράχια τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἀπόγευμα. Ἀπ' ὅσα ξέραμε, εἶναι ὁ μόνος καπετάνιος πὺλ γλύτωσε τὸ σκάφος τοῦ ἀπὸ τὴν θανάσιμη περίπτωξη τοῦ Χόγκστου. Τὸ σκαρὶ εἶχε ξεφλουδιστὴ σὰν μπαλάννα, οἱ δυὸ προπέλες εἶχαν στραβώσει κ' ἦταν ὀλόελα ἀχρηστες καὶ τὸ σύστημα πηδολουχίσεως κατεστραμμένο.

—Ἄλλα 20 λεπτά καὶ θὰ εἶχαμε γίνῃ κομμάτια, εἶπε ὁ Οὔεμπ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς Νόρμαν Σκώτ ἦταν ἀκλόνητος.

—Θὰ πάω ἀεροπορικῶς στὸ Νασσάου καὶ θὰ ναυλώσω ἄλλο σκάφος. Δὲν σημαίνει πὺς νικηθήκαμε, μὴ ἀναποδία ἀπλῶς, πὺλ θὰ μᾶς κοστίσῃ μὴ μικρὴ καθυστέρηση. Μείνε μαζί μας.

Ἄλλα ἐγὼ δὲν εἶχα καιρὸ γιὰ χάσιμο.

—Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εὐκολώτερος τρόπος γιὰ νὰ βρῇ κανεῖς ἓνα θησαυρὸ, εἶπα, ἔχοντας πᾶρει τὴν ἀπόφασί μου νὰ τοὺς ἀφήσω.

Καὶ ὑπῆρχε πραγματικὰ. Μὴ ὁμάδα ἀπὸ νεαροὺς βουτηχτάς στὶς Μπαχάμας, βουτώντας μὴ μέρα σὲ δέκα μὴ μίλια μέτρα βάθος διέκρινε στὸν βυθὸ σωρὸς ὀλόκληρους ἀπὸ νομίσματα, πὺλ θὰ μπορούσαν νὰ κάνουν κι αὐτὸν

Θησαυρὸς ἀξίας ἐννέα ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀνεῳχθῇ ἀπὸ τὸν βυθὸ τοῦ Φρήπορτ στὴν Μπαχάμα

τὸν Χένρυ Μόργκαν νὰ πρασινίσῃ ἀπὸ τὴν ζήλεια τοῦ.

Ἀποφάσισα νὰ πάω νὰ τοὺς βρῶ. Γιὰ νὰ δῶ τί συμβαίνει ὅταν βρῇς πραγματικὰ ἓνα χαμένο θησαυρὸ — καὶ σὲ μερικὲς μέρες πετοῦσα γιὰ τὴν Μεγάλῃ Μπαχάμα.

Σχίζοντας σὰν δελφίνι τὸ νερὸ μὲ τὰ βατραχοπέδιλα καὶ τὴν μάσκα τοῦ, ἓνας Ἀμερικανὸς κατηχητὴς καταδύσεων, 24 χρόνων, ὀνόματι Γκάρι Σίμμονς, χάξευε στὰ βράχια τοῦ βυθοῦ, στὰ ἀνοιχτὰ τοῦ Φρήπορτ. Ξαφνικὰ γύρισε κι ἄρχισε νὰ κολυμπᾷ γρηγορὰ πρὸς τὸν φίλο καὶ σύντροφό τοῦ Τζάκ Σλάκ πὺλ περίμενε στὸ νοικιασμένο σκάφος τοὺς «Ἀτλαντὶς».

—Τζάκ, φώναξε. Διέκρινα μὴ ἀγκυρά ἐκεῖ κάτω. Εἶμαι σίγουρος πὺς εἶναι ἀπὸ γαλέρα.

Ὁ Σλάκ, 35 χρόνων, γεωγράφος τὸ ἐπάγγελμα, πὺλ ἐγκατέλειπε τὴν ἐπιστήμη τοῦ γιὰ τὸ κυνήγι τὸν θησαυρὸν, τὸν ἀκουσε ἀσυγκίνητος.

—Βλέπεις τόσα ναυάγια εἶταν βουτᾶς σ' αὐτὰ τὰ νερά, εἶπε σὲ μένα. Ὅταν εἶσαι καινούργιος σ' αὐτὴ τὴν δουλειά, τὸ καθεὶν πὺλ βλέπεις νομίζει πὺς εἶναι γαλέρα μὲ θησαυροὺς.

Στράφηκε στὸν Γκάρι.

—Ἐντάξει, εἶπε. Θὰ ξαναβρωμε νὰ ψάξωμε αὐρὸ μὲ τὴν ἡσυχία μας, ἂν δὲν ἔχωμε νὰ πάρωμε τίποτα τουρίστες γιὰ ψάρεμα.

Ὁ Σλάκ δὲν μπορούσε νὰ πέφτῃ περισσότερο ἔξω. Γιὰτὶ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ ὑπῆρχαν θησαυροὶ μεγαλύτεροι ἀπ' ὅσο μπορούσε νὰ διειδεύῃ κανεῖς.

Ὁ Σίμμονς εἶχε ἀνακαλύψει ἓνα ναυάγιο —προφανῶς ἀπὸ τὴν παλιὰ ἰσπανικὴ ἀρμάδα— πὺλ ἔμενε ὀρότατο κι ἀνεξερεῖντο στὸν βυθὸ 350 ὀλόκληρα χρῶνια.

Δυὸ χρόνια πίσω

Ἡμερομηνία: 28 Αὐγούστου 1964. Ὅταν ἔφτασα στὸ Φρήπορτ τῆς Μεγάλῃς Μπαχάμας, ἀφῆνον τὴν ἀποστολὴ τοῦ Νόρμαν Σκώτ στὸ Χόγκστου, ὁ Σλάκ μὸυ διηγήθηκε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὰ πρὸ καὶ τὰ μετὰ τῆς ἐκπληκτικῆς αὐτῆς ἀνακαλύψεως.

Τὸν ἀκούγα καθὼς γυρνοῦσε τοὺς δειχτές τοῦ ρολογιοῦ δυὸ χρόνια πίσω.

—Ξαναγυρίσαμε στὶς δέκα τὸ ἄλλο πρωὶ μὲ τὸ τρίτο μας συνετάριο, τὸν Ντίκ Τίνταλ, ἀπὸ τὴν Φλωρίδα, πὺλ ἀποτελοῦσε κι αὐτὸς ἰδρυτικὸ μέλος τῆς ἐταιρείας μας. Βούτηξα καὶ βρῆκα ἓνα μεγάλο ὄγκο πὺλ ἔμοιαζε σὰν παλιοσίδερα, κολλημένα μετὰξ

τους μὲ στρεῖδια, φύκια καὶ κοράλλια. Πέρασα ἀπὸ πάνω τοῦ τὰ δάχτυλά μου καὶ αἰσθάνθηκα κενὰ στὶς ἄκρες τοῦ. Ξαφνικὰ κατὰλαβᾷ τί κρατοῦσα στὰ χέρια μου: ἓνα σωρὸ ἀπὸ κολλημένα μετὰξ τοὺς νομίσματα.

Ἀνέβηκα στὴν ἐπιφάνεια καὶ φώναξα στοὺς ἄλλους:

—Ἐ, παιδιά, ξέρετε τί εἶναι αὐτὸ ἐκεῖ κάτω; Εἶναι λεφτά. Πάρτε τὶς ἀναπνευστικὲς συσκευές σας κ' ἐλάτε νὰ ψάξωμε.

Ἐχῶσα ἓνα λαστὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἄμμορο ἐκεῖνο ὄγκο καὶ τὸν ξεκόλλησα ἀπὸ τὸν βράχο. Πρέπει νὰ ζυγίζε περισσότερο ἀπὸ 90 κ'ιλᾶ. Τὸν δέσαμε κ' οἱ τρεῖς μαζί μ' ἓνα σκοινὶ καὶ τὸν ἀνεβάσαμε στὸ σκάφος. Ἦταν μὴ μᾶς ἀπὸ δουλῶνια. Κάναμε σὰν τρελλοὶ ἀπὸ τὴν χαρὰ μας.

Ἐξακολουθήσαμε νὰ βουτᾶμε ὡς ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα. Ἀνεβάσαμε χιλιάδες νομίσματα κι ὅπου κι ἂν κοιτούσαμε ὑπῆρχαν κι ἄλλα, κι ἄλλα, κι ἄλλα — ὁλος ὁ βυθὸς ἦταν σπαρμένος, θαρρεῖς, μὲ νομίσματα. Χρεῖστικε νὰ πιέσωμε τὸν αὐτὸ μας γιὰ νὰ σταματήσωμε. Κανένας δὲν γκωρῖζε πολλὲς τέτοιες μέρες στὴν ζῆλ τοῦ. Σὲ ὅλο τὸν δρόμο, ὡς τὴν ἀκτὴ φωνάζαμε καὶ γελούσαμε σὰν τρελλοὶ. Νομίζω πὺς κ' οἱ τρεῖς κάναμε τὴν ἴδια σκέψη: ὅτι τὰ βᾶσανά μας τελείωσαν κ' ἡμασταν πᾶ ἑκατομμυριοῦχοι.

Τὸ κακὸ ἦταν ὅτι δὲν ξέραμε τί νὰ κάνωμε τὸν θησαυρὸ μας. Ἀπ' ὅσα ξέραμε, δὲν ὑπῆρχε παρόμοιο προηγούμενο. Συμφωνήσαμε νὰ τὸ κρατήσωμε μυστικὸ —δὲν θέλαμε νὰ χῶση κανεῖς ἄλλος τὴν μύτη τοῦ στὸ ναυάγιο μας— ἀλλὰ τί τὴν εὐχὴ θὰ τὰ κάναμε τόσες χιλιάδες νομίσματα;

Ὅταν φτάσαμε, σκεπάσαμε τὰ νομίσματα μὲ παλιές λινάτσες καὶ τὰ μεταφέραμε στὸ σπῆτι μὲ τὸ καμινὸν μας. Κανεῖς δὲν παρατήρησε τίποτα. Καταλάβαμε, ὡστόσο, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποκαλύψωμε τὸ μυστικὸ μας στὶς γυναῖκες μας, καὶ προσπαθήσαμε νὰ διατηρήσωμε τὴν ψυχραιμία μας, μπαίνοντας μέσα μὲ τὸν Γκάρι.

Ἡ ζῶη εἶχε γίνῃ ξαφνικὰ ἓνα γαλαζῖο ὄνειρο. Ξεκαρδιστήκαμε ὅλοι στὰ γέλια, ὅταν ἡ γυναῖκα τοῦ Γκάρι εἶπε:

—Ἐντάξει, πάρτε τώρα τὰ ἑκατομμύριά σας ἀπὸ τὸ τραπέζι. Θέλω νὰ στρώσω γιὰ φαγητὸ.

Κ' ἦταν ἐκεῖ, στὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, πὺλ, συζητώντας, ἤρθαμε ἀντιμέτωποι μὲ τὸ πρῶτό μας πρόβλημα: πὺς θὰ κάναμε τὴν μοιρασιά; Στὸ τέλος συμφω-

νήσαμε νὰ δώσωμε ἓνα τρίτο στὸν Σίμμονς καὶ τὰ ὑπόλοιπα δυὸ τρίτα νὰ τὰ μοιράσωμε ὁ Μπίς Σαίηβερ (ὁ τέταρτος συνετάριος), ὁ Ντίκ κ' ἐγὼ, μετὰξ μας σὲ τρία ἴσα μερίδια.

Ἐργαστήκαμε μὲ ἄκρα μυστικότητα ἓνα ὀλόκληρο μῆνα. Ἦμασταν πεπεισμένοι ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ νομίσματα πὺλ ὑπῆρχαν στὴν ἐπιφάνεια τοῦ βυθοῦ, θὰ βρίσκαμε χρυσάφι καὶ —γιατὶ ὄχι;— πολυτίμες πέτρες. Ἀλλὰ γιὰ νὰ φθάσωμε ὡς ἐκεῖ εἶχαμε ἀνάγκη ἀπὸ ἐφόδια καὶ μηχανήματα.

—Πρέπει νὰ ἀποκαλύψωμε τὸ μυστικὸ σὲ κάποιον ἔμπιστο πρόσωπο, εἶπε ὁ Σλάκ.

Κ' ἔτσι ἤρθαμε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν Τζῖμ Μάγκυ, πὺλ εἶναι παντρεμένος μὲ τὴν θετὴ κόρη τοῦ Τζαίημς Ράντ, ἓνος ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου.

Ὁ Μάγκυ μᾶς σύστησε στὸν Ράντ πὺλ δέχθηκε νὰ μᾶς προκαταβάλῃ 20.000 δολάρια ἐναντὶ τῆς ἀξίας τοῦ θησαυροῦ.

Ἀλλὰ πρὶν προλάβωμε νὰ πωλήσωμε, ἔστω καὶ ἓνα νόμισμα, ἤρθε ἡ καταστροφή. Κάποιος ἔδωκε μὴ ἑφημερίδα τοῦ Μαϊάμι, πὺλ βγῆκε τὴν ἄλλῃ μέρα μὲ τὸν πηχυστὸ τίτλο: «Ἀνευρέθη θησαυρὸς ἀξίας 9.000.000 δολαρίων. 10.000 νομίσματα ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς θαλάσσης».

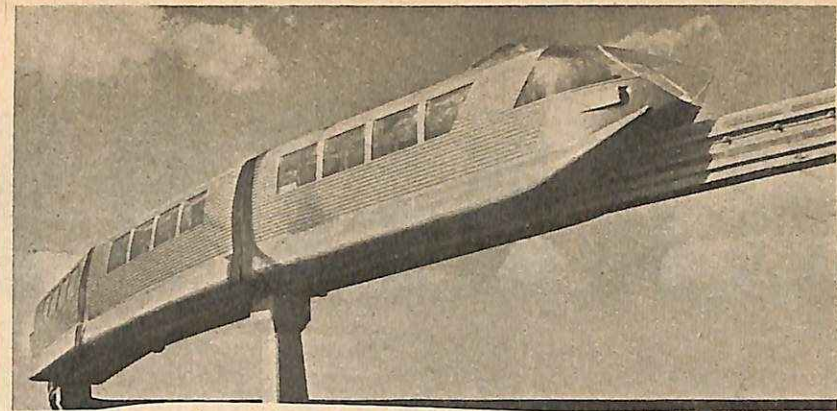
Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἦταν ὑπερβολικός. Ὁ δεύτερος ἦταν σωστὸς — ἀλλὰ σῆμασε ταυτόχρονα καὶ τὴν καταστροφὴ μας. Γιὰτὶ ἡ ἀξία ὅλων τὸν νομισμάτων βρισκetoι ἀκριβῶς στὴν σπανιότητά τους. Ἐνα καὶ μοναδικὸ νόμισμα ἀπὸ τὶς χιλιάδες πὺλ εἶχαμε βρῇ, μπορεῖ νὰ ἔκανε 1.000 δολάρια. 10.000 ὅμως μαζί, δὲν ἔπαιαν περισσότερο ἀπὸ μερικὰ σελλίνια τὸ ἓνα.

Ὁ Σλάκ κούνησε συλλογισμένος τὸ κεφάλι τοῦ.

—Περιμένω ἀκόμα προσφορὲς γιὰ τὸν θησαυρὸ μας. Μᾶς τριγυρίζουν πολλοί. Ἀλλὰ αὐτὰ πὺλ προσφέρουν δὲν φτάνουν νὰ πληρώσωμε οὔτε τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ χρέη μας. Κάπου, κάποτε, κάποιος, ἀπὸ μᾶς, ἴσως, ξαναβρῇ κάτι ἀνάμεσα στὰ βράχια τοῦ βυθοῦ καὶ τότε ἴσως ξελασπώσωμε πραγματικὰ, γιὰτὶ μάθαμε ἐν τῷ μετὰξ τὸ μάθημά μας. Κι ὡς τότε, ψάχνωμε. Κ' ἐλπίζωμε. Ὁ βυθὸς εἶναι ἀπέραντος. Κι ὑπάρχουν θησαυροὶ, μεγάλοι, ἀμύθητοι θησαυροὶ ἐκεῖ κάτω.

Ἐτσι τελείωσε ἡ πρώτη μου ἀπόπειρα νὰ βρῶ θησαυρὸ. Δὲν βρῆκα τίποτα. Ἀλλὰ ἔμεινε ἡ περιπέτεια.

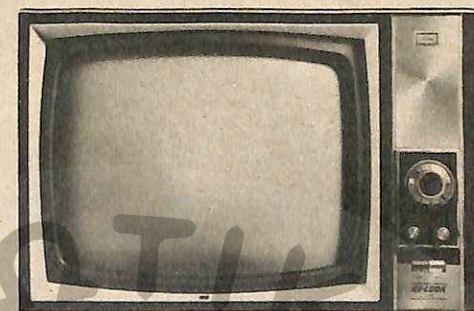
Ντόναλντ Σῆμαν

Τὸ περίφημο ἐναέριο Μετρό μονῆς τροχιάς, ἓνα ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Τοσίμπα.

Η "ΤΟΣΙΜΠΑ,, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΔΕΚΤΩΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡΣ ΚΑΙ ΜΠΑΤΤΑΡΙΩΝ ΑΛΛ' ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΒΑΡΕΙΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ

ΤΥΠΟΣ 19 SH

- ★ Μεγαλύτερη ὁδὸν γιὰ καθαρότερη εἰκόνα.
- ★ Ὑπερευαίσθησις γιὰ ἰδανικὴ λήψη.
- ★ Ἥχος ὑψηλῆς πιστότητος.

Η ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΤΟΣΙΜΠΑ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Η ΤΟΣΙΜΠΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΕΠΙΣΗΣ:

Παντὸς τύπου Ἀνεμοστῆρες, Ραδιόφωνα, Τρανζίστορες, Μηγνητόφωνα, Μπατταρίες καὶ σχεδὸν κάθε εἶδος Οἰκιακῶν συσκευῶν.

Toshiba
Ποιότης ἀπὸ τὸ 1875

TOKYO SHIBAURA ELECTRIC CO., LTD.
Τμήμα ἐξαγωγῶν ἐμπορευμάτων
UCHISAWAICHO, TOKYO, JAPAN

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:
ΙΝΤΡΑ Α.Ε. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 34 - ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 92 ΑΘΗΝΑΙ 142

ΒΑΔΙΖΟΥΝ

Αλυσοδεμένοι, αξύριστοι, ντυμένοι με ρυπαρά ρούχα αίχμαλώτων και με τον τρόπο ζωγραφισμένο στα πρόσωπά τους, οι Άμερικανοί πιλότοι θάδιζαν δύο - δύο σε δημόσια διαπόμπευση στους δρόμους του Άνόϊ. Δεν καταλάβαιναν το νόημα των κραυγών που άντηχούσαν στο πέρασμά τους. Έθλεπαν, όμως, τις σφιγμένες γροθιές, τὰ γεμάτα μίσος πρόσωπα τών ανθρώπων που τούς τριγύριζαν και μάντευαν την σημασία τους. Ο πόλεμος στο Βιετνάμ είχε φθάσει γι' αυτούς σ' ένα φοβερό τέλος. Που από την μιά στιγμή στην άλλη μπορούσε νά γίνει χειρότερο...

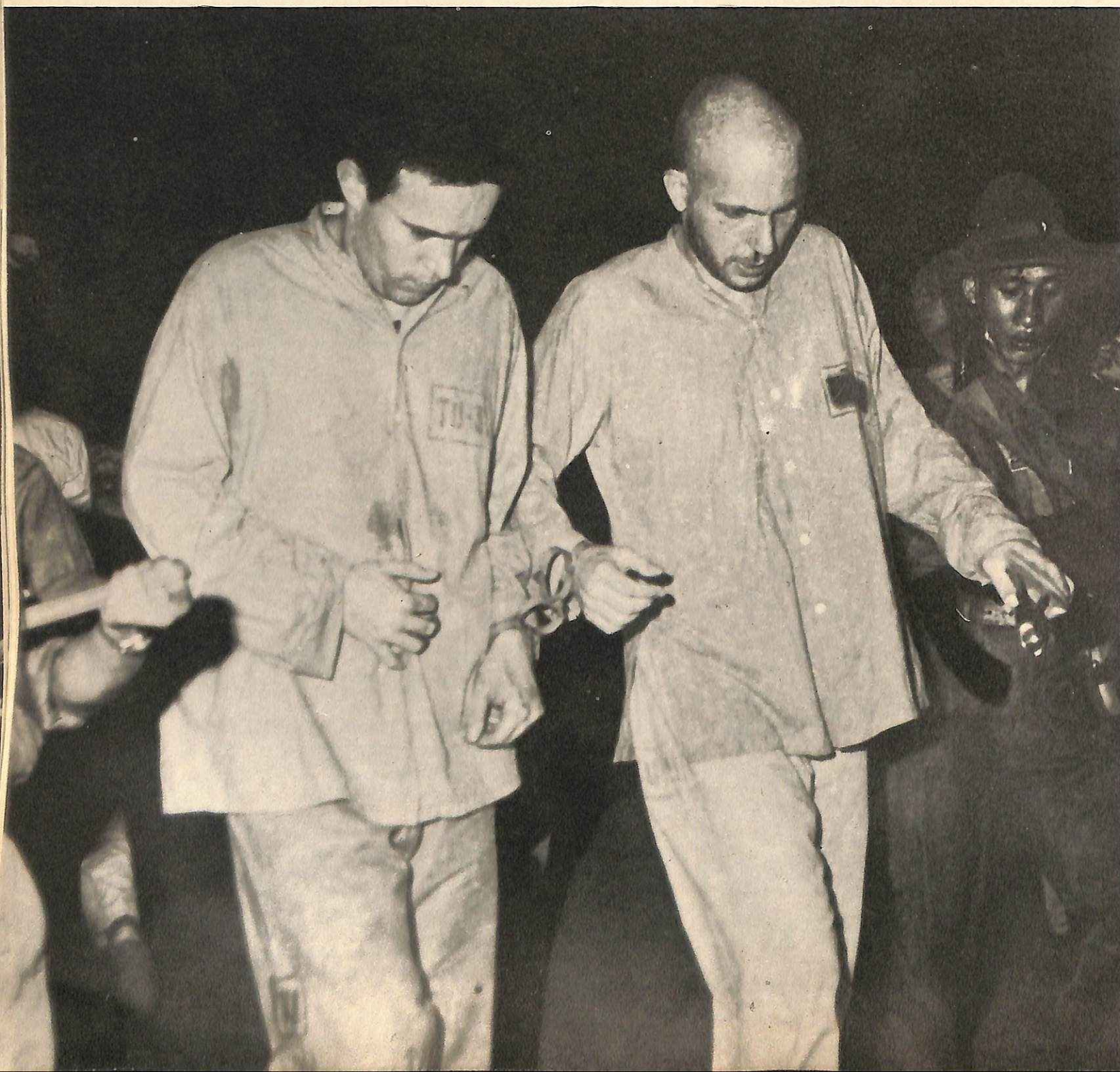

Η ΤΟΝΓΚ, 9 ΧΡΟΝΩΝ, ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΑΝΟΪ. ΣΕ ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΙΣ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ;

Η τύχη τών Άμερικανών πιλότων, που αίχμαλωτίσθηκαν μετά την κατάρριψη τών αεροπλάνων τους, κατά τούς βομβαρδισμούς στρατηγικών στόχων του Βορείου Βιετνάμ, προκαλεί σήμερα τὸ παγκόσμιο ενδιαφέρον, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ τραγικά γεγονότα τοῦ «βρώμικου πολέμου». Ἄν οἱ βορειοβιετναμικές ἀρχές τούς ἐκτελέσουν, ὅπως συχνά ἀπει-

λοῦν, κατὰ τὸ παράδειγμα τών Ἰαπώνων, που στίς ἀρχές τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου εἶχαν ἀποκεφαλίσει ἑπτὰ Ἀμερικανούς πιλότους, ὁ πρόεδρος Τζόνσον εἶναι ἀποφασισμένος νά προδῇ σέ ἀντίποινα, ἡ σοβαρότης τών ὁποίων εἶναι δέδαιο ὅτι θὰ προσδώσῃ νέα ὀξυνση στὸν συνεχῶς ὠζυνόμενο πόλεμο τοῦ Βιετνάμ.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΙΛΟΤΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΡΡΙΦΘΕΝΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΠΕΡΝΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΟΪ, ΕΝΩ ΤΟ ΕΞΑΛΛΟ ΠΛΗΘΟΣ ΦΩΝΑΖΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥΣ.

Τὸ 'Ανόϊ ἔχει χαρακτηρίσει τοὺς συλληφθέντας 'Αμερικανοὺς πιλότους ὡς «ἐγκληματίας πολέμου» καὶ τοὺς ἀπειλεῖ μὲ παραπομπή σὲ δίκη

Τὸ 'Ανόϊ καὶ τὸ Πεκίνο ἐξακολουθοῦν νὰ χαρακτηρίζουν τοὺς αἰχμαλώτους 'Αμερικανοὺς πιλότους ὡς «ἐγκληματίας πολέμου», ἀλλὰ ὁ τόνος τῶν ἀπειλῶν τοὺς ἔγινε ἡπιώτερος μετὰ τὶς δηλώσεις τοῦ προέδρου Τζόνσον περὶ «μαζικῶν ἀντιποίνων». Τὴν ἐπομένη κίόλας ἡμέρα τῆς διαπομπεύσεώς τους, καὶ ἐνῶ δολόκληρος ὁ κόσμος κρατοῦσε τὴν

ἀναπνοή του, ἀναμένοντας τὴν ἄμεση παραπομπή τους σὲ δίκη καὶ τὴν δημοσία ἐκτέλεσή τους, ὁ Χό Τσι Μίνχ δήλωσε —προφανῶς ὕστερα ἀπὸ πίεση τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν, ποὺ φοβοῦνται ἐξ ἴσου τὴν κλιμάκωση καὶ ἐπέκταση τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ— ὅτι «πρὸς τὸ παρὸν δὲν τίθεται θέμα παραπομπῆς τῶν 'Αμερικανῶν πιλότων σὲ δίκη».

Ο ΣΜΗΝΑΓΟΣ Μάρφν Νήλ Τζόνς, 28 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ὕστερα ἀπὸ τὸν βομβαρδισμό τοῦ Χαϊφόνγκ, τὴν νύκτα τῆς 29ης 'Ιουνίου, δίνει μιὰ συνέντευξη τύπου σὲ κινηματογραφικὲς μηχανές. Δεξιὰ μιὰ εἰκόνα ἀπὸ τὰ θύματα τοῦ βομβαρδισμοῦ. Τραυματιοφορεῖς τοῦ Βορείου Βιετνάμ περιμαζεύουν μετὰ τὸν βομβαρδισμό μιὰ ἀσώμενη γυναῖκα, τὴν Τούγκ Βάν Μιέν...

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΙΛΟΤΟΙ ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΝ ΜΕ ΙΣΧΥΡΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΕΝΑ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΑΝΟΙ.

ΤΑ ΣΥΝΤΡΙΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΑΡΦΥ ΝΗΛ ΤΖΟΝΣ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΧΑΪ-ΦΟΓΚ.

ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ;

Μετά την διαπόμπευση και τούς έξευτελισμούς, οί 'Αμερικανοί πιλότοι περιμένουν τὸ χειρότερο· ἡ τύχη τους εἶναι θέμα «ύψηλῆς πολιτικῆς»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟ,

Ο ΜΑΡΦΥ ΝΗΛ ΤΖΟΝΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ. ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟ ΠΛΗΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ...

Ἡ δήλωση αὐτὴ ἐκρίθη στὴν Οὐάσιγκτων ὡς ἐπίσημος διαβεβαίωση ὅτι οἱ πιλότοι δὲν πρόκειται νὰ ἐκτελεστοῦν καὶ ἔγινε ἀμέσως μετὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ προέδρου Τζόνσον στὸν περιοδεύοντα πρεσβευτὴ τοῦ "Ἀβερελ Χάρριμαν νὰ χρησιμοποιοῦν κάθε μέσον ἐπικοινωνίας, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, γιὰ νὰ προειδοποιήσῃ τὸ Ἀνὸι περὶ τῆς σοβαρότητος τῶν κινδύνων

ποὺ θὰ περιέκλειε ἡ ἐκτέλεση τῶν αἰχμαλώτων.

Τὸ Ἀνὸι φαίνεται ὅτι ἐπείσθη — ἀλλὰ οἱ Ἀμερικανοὶ πιλότοι δὲν εἶναι ἀσφαλῶς σὲ θέση νὰ γνωρίζουν τὰ τεκταινόμενα. Μετὰ τὴν διαπόμπευση καὶ τούς έξευτελισμούς τοὺς περιμένουν τὸ χειρότερο. Ἡ τύχη τοὺς ἀπὸ δῶ καὶ πέρα εἶναι θέμα «ύψηλῆς πολιτικῆς».

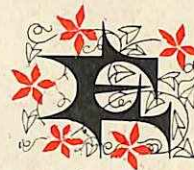

Ο Β' ΤΟΜΟΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

13

Ἡ Κατερίνα ντε Μπραζέ, σύζυγος τοῦ Γκαρὲν ντε Μπραζέ, μεγάλου Θησαυροφύλακα τῆς Βουργουνδίας, εἶναι ἐρωτευμένη μετὰ τὸν Γάλλο ἱππότη Ἀρνὼ ντε Μονσαλθού. Ὅταν ὁ Ἀρνὼ αἰχμαλωτίζεται ὑποὺς ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῶν θουρ-γουνδικῶν στρατευμάτων Ἰωάννη τοῦ Λουξεμβούργου, ἡ Κατερίνα σπεύδει πρὸς τὸν δοῦκα τῆς Βουργουνδίας Φίλιππο, ποὺ εἶναι ἐρωτευμένος μαζί της, γιὰ νὰ τοῦ καταγγεῖλῃ τὴν ἀντιπαιονική πράξη. Ὁ Φίλιππος ἀπελευθερώνει τὸν Ἀρνὼ καὶ τὸν φίλο τοῦ Σαντράιγ, κρατεῖ ὅμως τὴν Κατερίνα στὴν κρεβατοκάμαρά του καὶ τὴν παρουσιάζει μισόγυμνη στὸ κρεβάτι, στὸν Ἀρνὼ. Ὁ νέος φεύγει πεπεισμένος ὅτι ἡ Κατερίνα εἶναι ἐρωμένη τοῦ δοῦκα. Τὴν ἄλλη μέρα, γυρίζοντας στὸ σπίτι της, ἡ νέα δέχεται τὴν ἐπίθεση τοῦ συζύγου της Γκαρὲν, ποὺ νομίζει πὺς πέρασε τὴν νύχτα μετὰ τὸν Ἀρνὼ. Μετὰ ἕνα ἄγριο μαστὶγωμα σώζεται ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ξεσάλου Γκαρὲν ἀπὸ τὴν φίλη της Ἑρμιονγκάρντ ντε Σατωβιλλαιν. Ἡ Κατερίνα ἐπιστρέφει στὸ Ντιζόν, ὅπου πληροφορεῖται ὅτι ὁ Ἀρνὼ πρόκειται νὰ παντρευτῇ ἄλλη. Ἀπογοητευμένη καὶ ἀπελπισμένη καταφεύγει στὸν θεῖο της, ποὺ ἔχει ἕνα ἀγρόκτημα στὸ Μαρσανναί. Ἐκεῖ ἔρχεται καὶ τὴν βρίσκει ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Κατερίνα ὑποκύπτει στὸν ἔρωτά του. Ἡ ἀκοίμητη ζήλεια, ὅμως, τοῦ Γκαρὲν δὲν τὸν ἀφήνει ν' ἡσυχάσῃ. Φυλακίζει τὴν Κατερίνα σ' ἕνα ἐρημωμένο πύργο καὶ τὴν υποβάλλει σὲ φρικτὰ βασανιστήρια. Ἀπὸ τὴν φυλακὴ αὐτὴ τὴν σώζει ὁ παιδικὸς της φίλος Λαντρὺ καὶ ἡ Σάρα ἡ τσιγγάνα. Τὸ κυνηγητὸ ὅμως τοῦ Γκαρὲν ντε Μπραζέ συνεχίζεται...

νὼ ἡ Κατερίνα ἔπνε τὸ γάλα τῆς γουλιὰ - γουλιὰ καὶ ἡ Σάρα ἐτοίμαζε δὲ, χρειάζονταν γιὰ νὰ τὴν καθάρει, ἐφθασαν στὶς ἐξηγήσεις. Ὁ Λαντρὺ εἶπε πὺς τὴν μεθεπομένη τῆς ἀπαγωγῆς τῆς Κατερίνας εἶχε συναντήσει τὴν Σάρα στοῦ Ζακὸ τῆς Θάλασσας, ὅπου μερικὲς φορές ὁ δουκὸς ἀγγελιαφόρος πηγαινε νὰ περάσῃ τὴν βραδιά του. Ἐχε φτάσει ἐκεῖνὴ τὴν ἡμέρα στὸ δάσος τοῦ Πάσκ τὴν φυλὴ τοῦ Στάνκο, τοῦ τσιγγάνου ποὺ εἶχε ἀκολούθησεν καὶ ποὺ γι' αὐτὸν εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν Κατερίνα.

— Δὲν τολμοῦσε νὰ πᾶν στὸ σπίτι σου, πρόσθεσε ὁ νέος.
— Ντρεπόμουν, εἶπε ἡ Σάρα ἐλκρινά, καὶ λυπόμουν! Ἐχνα ἀνάγκη νὰ σὲ ξαναδῶ, ὥστὸσο φοβόμουν νὰ συναντήσω τὴν ματιά σου. Τὸ Ντιζόν, ὅμως, μετὰ τοῦ ἀκατανίκητου. Τότε πῆγα πρῶτα στὸν Ζακὸ, γιὰ νὰ ἰδῶ τί θὰ ἔκανα. Ὅταν ἔμαθα πὺς εἶχε ἐξαφανισθῇ, πῆγα νὰ τρελλαθῶ... καὶ πιστέψα ἀκόμη πὺς με τιμωροῦσε ὁ Θεὸς ποὺ δὲν εἶχα ἀνταποκριθῇ στὶς ἐπισημοῦσές μου. Παρακάλεσα τὸν Λαντρὺ νὰ με ἀφήσῃ νὰ τὸν βοηθήσω στὸ ψάξιμό του γιὰ σένα.

— Παραφύλαξαμε μαζί, συμπλήρωσε ὁ Λαντρὺ. Ὁ ἕνας ἀντικαθιστῶντας τὸν ἄλλο. Σέριες τὴν συνέχισα. Τὴν νύχτα, ἀπὸ σ' ἄφησα στὸν πύργο, γύρισα στὸ Ντιζόν νὰ τὴν φέρω. Ὅσο γιὰ τὴν Πακρέτ...

Τὴν εἶδε κοντὰ τὴν κοπέλλα, τὴν ἀγάλλασε φιλικά ἀπὸ τὴν μέση καὶ κόλλησε στὸν λαιμὸ τῆς ἕνα ἡχοῦ φιλί.

— Κι αὐτὴ τὴν γνώρισα στὴν ταβέρνα τοῦ Ζακὸ! Πᾶν τώρα περισσότερο ἀπὸ ἕνας χρόνος. Καθόταν στὸ Φονταίν μετὰ τὴν μητέρα της, ἀλλὰ τὴν γιὰ τὴν ἔπασαν καὶ τὴν ἔκλεισαν σ' ἕνα κελὶ. Ἡ Πακρέτ ἀναγκάστηκε νὰ τὸ σκάσῃ. Κατέφυγε στοῦ Ζακὸ. Μόνο ποὺ στὸ Ντιζόν δὲν μποροῦσε νὰ ἀνασῇ. Ἀναζητοῦσε τὰ χωράκια, τὴν ἐξοχή. Ὁ Ζακὸ εἶχε ἀκριβῶς ἕνα ξεδωρὸ ποὺ εἶχε πεθάνει ἐδῶ, ἔδωσε τὴν καλύβα του στὴν Πακρέτ, καὶ αὐτὸ εἶναι διό. Δὲν εἶχε τίποτε νὰ φοβηθῇ στὸ Μαλαίν, ἐκτὸς ἀν' ὁ δοῦκας ἀπεφάνε νὰ στείλῃ στρατὸ νὰ καταστρέψῃ ὁλόκληρο τὸ χωριὸ καὶ ἀκόμη...

— Γιατί; ρώτησε ἡ Κατερίνα. Μήπως ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι ἄσπιλο; Περιοχὴ ἐκκλησίας, ἴσως; Δὲν μοῦ εἶπες πὺς ὁ πύργος ἦναι στὸν ἀδελφὸ τοῦ Σαίν - Σέν;

— Ὁ πύργος ναί, ἀν καὶ ὁ ἅγιος αὐτοῦ ἀνθρώπος δὲν δείχνει κανένα ἐνδιαφέρον, εἶπε ὁ Λαντρὺ γελώντας.

Στὰ βήματα τῆς εὐτυχίας

«Ὅσο γιὰ νὰ εἶναι τόπος ἀσέλου, εἶναι πραγματικὰ τέτοιοι, ἀλλὰ ὅχι ὅπως τὸ ἐννοεῖς. Θὰ ἦταν μάλιστὰ τὸ ἀντίθετο. Τὸ Μαλαίν εἶναι ἕνα χωριὸ, ὅπου δὲν συχνάζει σχεδὸν κανεὶς ξένος, γιὰτὶ οἱ ἐπάνω κατὰ οἱ κάτοικοί του εἶναι μάγοι. Τὸ πρῶτο εἶναι πασίγνωστο...» Ἔτσι μὴ λιγότερο ἢ μὴ περισσότερο! Ἡ Πακρέτ ζῇ ἐδῶ ἥσυχά καὶ ὁ σύζυγός σου ἤξερε τί ἔκανε ὅταν σ' ἔκλεινε σ' αὐτὸν τὸν παλιὸ πύργο. Οἱ καλοὶ χωριῶτες τὸν περιχώρων δὲν πλησιάζουν πρὸς τὸν πύργο. Ὁ πύργος περνᾷ γιὰ στοιχειωμένος καὶ τὸ χωριὸ εἶναι λίγο-πολύ καταραμένο...

Στὸ μεταξὺ ἡ Σάρα εἶχε γεμίσει μετὰ ἕνα μεγάλο ξύλινο κάδο, ποὺ τὸν εἶχε σῆρει κοντὰ στὴν φωτιά.

— Ἀρκετὰ κουβεντιάσαμε τώρα, εἶπε ἀρπάζοντας τὸν Λαντρὺ ἀπὸ τοὺς ὅμους, γιὰ νὰ τὸν σῶν ἔξω. Ἄντε νὰ κινήσῃ καμμιὰ δόλτα! Δὲν χρειάζεσθε ἀρκετὰ γιὰ νὰ λούσαστε τὴν Κατερίνα!

Μ' ἕνα ἀναστεναγμὸ, ὁ Λαντρὺ ἔβαλε τὸν πέτονο ἐπενδύει, ποὺ εἶχε στὸ μεταξὺ ξαναπάρει, ἔβαλε ἕνα ἐγγχειρίδιο στὴν ζώνη καὶ σφύριξε τὸν σκύλο τῆς Πακρέτ:

— Καλὰ, θὰ πάω νὰ κάνω ἕνα γύρο στὸ δάσος! Ἰσως συναντήσω κανένα κύνι. Τὸ κρέας σπανίζει τὸν χειμῶνα...

Ὅταν γῆρξε, ἡ Σάρα δοῦθηκε τὴν Κατερίνα νὰ σηκώσῃ, τῆς ἔδωκε τὸ ποικίλο, ποὺ ἦταν μισοξεσχισμένο, καὶ τὴν βοήθησε νὰ καθίσῃ στὸ βάθος τοῦ κάδου. Μόλις ἔνοιωσε τὸ χλιαρὸ νερὸ ἐπάνω της, ἡ νέα γυναῖκα ἔβγαλε ἕνα βαθὺ στεναγμὸ ἡδονῆς. Μετὰ τὴν ἔκπληξη σ' ἕνα καλὸ κρεβάτι, ἡ γλῶσσα τοῦ νεροῦ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ἐπαθροῦσε περισσότερο ἀπ' ὅλα. Ποτὲ δὲν εἶχε νοιώσει τόσο θερμὴ καὶ ὅταν κοιτοῦσε τὴν ἐπαρμένη νερὸ, γιὰ νὰ τῆς πλύνῃ τὸ κεφάλι. Ἡ Κατερίνα ἀφῆκε νὰ τὴν περιποιῶνται σὰν μικρὸ παιδί. Ἦταν ἀπολαυστικὸ νὰ ἐγκαταλείπεται στὰ ἐπαθήματα χέρια τῆς Σάρας, ὅπως ἄλλοτε, ὅταν δὲν ἦταν παρὰ ἕνα κοριτσόπουλο ποὺ εἶχε μεγαλώσει πολλὴ γρήγορα. Ἡ ἄρρωστη καὶ ἡ κούραση ἐφεύγαν συγχρόνως. Ἡ νέα γυναῖκα ἔνοιωσε νὰ ξαναγεννηθῇ. Ὅταν γύρισε, λίγο πρὸ ἀργά, ἡ

τὸν σκύλο πίσω του. Ἡ Πακρέτ εἶχε βγῇ μαζί του γιὰ νὰ τὸν συνοδεύῃ, καὶ ἡ Κατερίνα μποροῦσε νὰ τὴν δῇ νὰ ἀκουμπᾷ τρυφερά στὸν ὄμο τοῦ νέου.

— Αὐτὴ ἡ Πακρέτ; ρώτησε τὴν Σάρα, πιστεύεις πὺς εἶναι ἡ φιλενάδα τοῦ Λαντρὺ;

— Εἶναι ἡ ἐρωμένη του, καὶ μάλιστὰ ἔχω τὴν ἐντύπωση πὺς εἶναι ξετρελλωμένη μαζί του. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ πῶ τί σκέπτεται ὁ Λαντρὺ γι' αὐτὸ. Τὴν ἀγαπᾷ, ἀραγε; Εἶναι δύσκολο νὰ τὸ πῇς.

— Πιστεύεις πὺς εἶναι ἀληθινὰ μάγισσα; Φαίνεται τόσο λίγο...

— Εἶναι μὴ ἀρρώστια ποὺ μεταβιβάζεται ἀπὸ μητέρα σὲ κόρη, καθὼς φαίνεται. Ἀκόμη ὅμως καὶ ἂν δὲν ἦταν, κανένας δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸ πιστέψῃ, γιὰτὶ εἶναι μέσα στὴν τάξη τῶν πραγμάτων.

— Ὅχι, ὅμως, τὸ πιστεύεις; Ἡ Σάρα σήκωσε τοὺς ὅμους καὶ σαπούνισε καλὰ ἕνα κομμάτι παντὶ, γιὰ νὰ τρίψῃ τὸ κομμὶ τῆς Κατερίνας. Σιγὰ - σιγὰ, αὐτὸ ξανάβρισε τὸ φυσικὸ τοῦ χρώμα, παρὰ τίς μελανιὰς καὶ τὰ γδαρσίματα ποὺ τὸ σημάδευαν.

— Δὲν ξέρω! Θὰ τὸ πιστέψω ὅμως πρὸς τὸν Θεόν. Παράξενη κοπέλλα, ξέρεις! Τὴν εἶδα πολλὰς φορές στοῦ Ζακὸ τῆς Θάλασσας. Οἱ ἄντρες τὴν φοβόνταν γιὰ τὴν ματιά της.

Καθὼς θυμῆκε τὰ παράξενα μάτια τῆς Πακρέτ, μετὰ διαφορετικὸ χρώμα, τὸ ἕνα γαλάζιο καὶ τὸ ἄλλο πράσινο, ἡ Κατερίνα στοχασθῆκε δὲ ἡ ἡμέρα δέβαια κάποιος λόγος γι' αὐτὸ, ἀλλὰ, ἀρρωστικὴν δόλτα, τὴν χαρὰ ποὺ ξαναγινόνταν καθαρὴ, ἔξασε σύντομα τὴν κοπέλλα ποὺ τὴν φιλοξενούσε. Ἡ Σάρα τὴν ἔβγαλε ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ τὴν κάθισε κοντὰ στὴν φωτιά, γιὰ νὰ τὴν στεγνώσῃ. Ἐπειτα ξαναπῆρε νερὸ, γιὰ νὰ τῆς πλύνῃ τὸ κεφάλι. Ἡ Κατερίνα ἀφῆκε νὰ τὴν περιποιῶνται σὰν μικρὸ παιδί. Ἦταν ἀπολαυστικὸ νὰ ἐγκαταλείπεται στὰ ἐπαθήματα χέρια τῆς Σάρας, ὅπως ἄλλοτε, ὅταν δὲν ἦταν παρὰ ἕνα κοριτσόπουλο ποὺ εἶχε μεγαλώσει πολλὴ γρήγορα. Ἡ ἄρρωστη καὶ ἡ κούραση ἐφεύγαν συγχρόνως. Ἡ νέα γυναῖκα ἔνοιωσε νὰ ξαναγεννηθῇ. Ὅταν γύρισε, λίγο πρὸ ἀργά, ἡ

Πακρέτ στάθηκε γιὰ λίγο στὸ κατώφλι, μ' ἕνα δεμάτι ξύλα κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλη, ἀκίνητη ἀπὸ ἐκπληξὴ γιὰ τὸ θέαμα ποὺ ἔβλεπε ἐμπρὸς της. Καθισμένη σ' ἕνα σκαμνί, κοντὰ στὴν φωτιά ποὺ ῥοδίζει τὴν ἐπαρμένη, τὴν κοπέλλα ποὺ ἦταν κομμάτι ὕψους ποὺ ἄφηρε ἐλεύθερα τὰ κομμὰ πόδια καὶ τοὺς ὀμορφους ὄμους της, ἡ Κατερίνα, μετὰ μισοκλειστά μάτια, φαινόταν σὰν νὰ λαγοκοιτάζῃ. Ὅρθια πίσω της, ἡ Σάρα χτένιζε καὶ ξαναχτένιζε μὴ ὕψη ἀκόμη χρυσαφιά μᾶζα, ποὺ ἦταν τὰ μαλλιά της, τὰ πρὸ μακρὰ, τὰ πρὸ ὀμορφα ποὺ εἶχε δει ποτὲ ἡ κοπέλλα. Ἦταν πραγματικὰ τὸ θλιβερὸ ναυάγιο τῆς περασμένης νύχτας ἐκεῖνο τὸ ματωμένο στοχὶ πρᾶγμα, ποὺ εἶχε μεταβληθῇ τόσο ξαφνικὰ σ' ἕνα γοητευτικὸ πλάσμα!

— Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ κλείσετε τὴν πόρτα, εἶπε ἡ Σάρα μισογυρίζοντας, κάνει τόσο κρύο...

Μηχανικὰ ἡ Πακρέτ ἔσπρωξε τὴν πόρτα, ἀλλὰ τὰ δέχοντα παράξενα μάτια της στένεψαν, καὶ ἡ Σάρα εἶπε δὲ τὴν ματιά ποὺ ἀγκάλιαζε τὴν Κατερίνα. Ἡ ξαφνικὴ ἀνακάλυψη τῆς ὀμορφιάς τῆς σφαιρῆς εἶχε χτυπήσει τὴν Πακρέτ σὰν μάτσο, καὶ ἡ Σάρα εἶδε, σὰν νὰ τὴν ἀγγίζει μετὰ τὴν ἄρρη τὸν δακτύλου, τὴν ζήλεια νὰ γλιστρήσῃ στὴν ψυχὴ τῆς μάγισσας. Τποσέθηκε στὸν ἑαυτὸ της νὰ μὴ τὴν ἐμπιστευτῇ ποὺ καὶ τὴν παρκαλοῦντο χωρὶς νὰ φαίνεται.

Λαντρὺ γύρισε ἀργὰ τὸ βράδυ, σκεπασμένος μετὰ ἀλμὰ καὶ σκεπασμένος μετὰ δάρος ἐνὸς μικροῦ ἀργυροφόρου, ποὺ τὸν εἶχε σκοτώσει μετὰ τὸ μαχαίρι. Ἦταν ξαντὴν ὁμορφὴ καὶ ἐνθουσιασμένος. Ἀναμειγνύοντας ὅμως τὴν Κατερίνα, ποὺ εἶχε ξαναγίνει ὁμορφὴ καὶ χαριτωμένη, σ' ἕνα ἀπὸ φόρεμα ἀπὸ γαλάζιο μαλλί, ποὺ ἦναι στὴν Πακρέτ, ἄφησε τὴν χαρὰ του νὰ ἐκσπασθῇ χωρὶς συγκρατημὸ. Τὴν ἀράξε ἀπὸ τὴν μέση μετὰ τὸ δῶδ χέρι καὶ τὴν σήκωσε στὸν ἀέρα: — Ἐπ' αὐτὸν, νὰ σε πᾶν ὅμοια μετὰ τὴν ἐκδόνα σου! Τὶ ὀμορφὴ ποὺ εἶσαι, Κάτω μου! Τὸ ὀμορφότερο κορίτσι ποὺ εἶδα ποτέ... Εἶσαι ὑπερβολικὰ ἀδύνατη, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ κρατήσῃ γιὰ πολὺ...

Κολλώντας ἀπὸ ἕνα φιλὶ στὸ καθε μάγουλο τῆς νέας γυναίκας, τὴν ἀπῆλθε καὶ γύρισε πρὸς τὴν Πακρέτ:

— Πιναῖο, εἶπε.

— Ἀμείωσι! Ἡ σούτα εἶναι ἔτοιμη!

Ἡ φωνὴ τῆς κοπέλλας ἦταν ὀμαλὴ καὶ ἡρεμὴ σὰν ἀκίνητο νερὸ, ἀλλὰ ἡ Σάρα εἶχε δει τὴν ἀστρατὴ ὀργῆς ποὺ εἶχε περάσει ἀπὸ τὴν ματιά της, ὅταν ὁ Λαντρὺ φίλησε τὴν Κατερίνα. Ἦταν δέβαιο πὺς ἡ κοπέλλα ζήλευε, καὶ ἡ Σάρα δὲν προσέβλεπε τίποτε τὸ καλὸ ἀπὸ αὐτὸ!

Μετὰ τὸ δείπνο ἔκαναν πολεμικὸ συμβούλιο. Τίποτε δὲν εἶχε κινήθῃ στὸν πύργο, ὅπου κανεὶς δὲν εἶχε ἀνακαλύψει ἀκόμη τὰ πτώματα. Ὁ Γκαρὲν, ὅμως, ἴσως θὰ γύριζε καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀφήσουν τὴν Κατερίνα στὸ ἔλεος μιᾶς πιθανῆς καταγγελίας, ἂν κανένας ἀντιλαμβάνονταν τὴν παρουσία της στὸ σπίτι τῆς Πακρέτ.

— Τὸ καλύτερο, εἶπε ὁ Λαντρὺ, εἶναι νὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀρχοντὰ μας Φίλιππο. Μόνο πὺς αὐτὸ θὰ χρειασθῇ καιρὸς. Βρίσκεται αὐτὴ τὴν στιγμήν ἀπὸ Παρίσι.

— Καὶ ὁ ἀρχοντας ντε Ρουσαί, εἶπε ἡ Κατερίνα, εἶναι στὸ Ντιζόν;

— Νομίζω ναί! Δὲν θὰ μποροῦσε, ὅμως, νὰ κῆν πολλὰ πράγματα γιὰ σένα. Εἶπε τὸ θέλεις, εἶπε ὅχι, ὁ Γκαρὲν εἶναι σύζυγός σου. Ἐχει δὲ τὰ δικαιώματα ἐπάνω σου καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ σὲ ξαναπάρῃ, οὔτε ὁ λοχαγὸς τῆς δουκικῆς φρουρᾶς. Μόνο τοῦ δοῦκα τὴν δύναμη δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ Γκαρὲν. Θὰ φύγω αὐριο νὰ τὸ Παρίσι...

Ἦταν φανερὸ πὺς ἦταν ἡ μόνη πρακτικὴ λύση, ἀλλὰ ἡ Κατερίνα δὲν μπόρεσε νὰ ἀπορρίψῃ ἕνα πρᾶγμα ποὺ βλεπόντας τὸν Λαντρὺ νὰ ἀπομακρύνεται. Κοντὰ στὸν νεὸ δὲν φοβόταν τίποτε. Ἦταν δυνατὸς, θαρραλέος καὶ τόσο χαρούμενος! Ὁ ἀλλοτινὸς Λαντρὺ εἶχε γυρίσει κοντὰ τῆς ὁλόκληρος.

— Γιατί νὰ μὴ περιμένω ἐδῶ, μετὰ τὴν ἡμέρα μας, νὰ γυρίσῃ ὁ δοῦκας; Δὲν θὰ λείψῃ γιὰ πολὺ.

— Μ' αὐτὸν δὲν ξέρεις κανεὶς ποτέ! ἔκανε ὁ Λαντρὺ. Ἀλλ' ὅμως, ἔχω τὴν ὑπερηφάνειά μου, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἐγκαταλείψω γιὰ πολὺ. Πρέπει νὰ πάω νὰ τὸν ὁρῶ στὸ Παρίσι. Θὰ δώσω τίς ἀναγκαῖες διαταγὰς γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ

ἀντρας σου νὰ σὲ βλάψῃ. Ἄν δὲν ἴσους... σ' αὐτὴ τὴν κατάστασιν, θὰ σ' ἔπαιρνα μαζί μου, ἀλλὰ ἡ ἀπόσπασιν ἀπὸ ἐδῶ ὡς τὸ Παρίσι εἶναι πολὺ μακρινὴ καὶ οἱ δρόμοι πολὺ ἐπικίνδυνοι. Ἐγὼ θὰ περάσω χωρὶς δυσκολία καὶ θὰ γυρίσω πολὺ γρήγορα. Λοιπόν, χαμογέλασέ μου! Σέρεις καλὰ πὺς ἡ σωτηρία σου μετὰ ἐνδιαφέρει περισσότερο ἀπὸ κάθε τί στὸν κόσμον.

Εἶχε βάλει τόση θέρη σ' αὐτὰ τὰ λόγια, ὥστε ἡ Σάρα γύρισε σὰν ἀπὸ ἐνστικτο τὴν ματιὰ τῆς Πακρέτ. Αὐτὴ, ὅμως, κρατοῦσε μετὰ ἐπιμονὴ τὰ βλέφαρά της κατεβασμένα. Μάξις τις γαβῶδες γιὰ νὰ τῆς πλύνῃ. Τὸ προσώπὸ της ἦταν ἀκίνητο σὰν πέτρα.

— Θὰ σοῦ ἐτοιμάσω κάτι γιὰ τὸν δρόμο, εἶπε μόνο, χωρὶς νὰ κοιτάξῃ τὸν Λαντρὺ.

Τὴν νύχτα, ἡ Σάρα, ποὺ μοιραζόταν μετὰ τὴν Κατερίνα τὸ κρεβάτι ποὺ τοὺς εἶχε ἐγκαταλείψει τόσο γενναῖα ὁμοῦ ὁ Πακρέτ, ξύπνησε ξαφνικὰ, προειδοποιημένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐκτὴ αἰσθησιν, ποὺ κατέχον σὲ τόσο μεγάλο βαθμὸ οἱ νομαδικὲς φυλές. Ἡ φωτιὰ ἦταν σβησμένη, τὸ σπίτι σκοτεινὸ, ἡ τσιγγάνα ὅμως ἔνοιωσε μὴ παροῦσα κοντὰ στὸ κρεβάτι. Κράτησε τὴν ἀνασπῇ της. Ἡ Πακρέτ θὰ ἔπρεπε νὰ κοιμόταν στὴν σσιφά, πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους, καὶ ὁ Λαντρὺ στὸν σταῖλο, μετὰ τὸ ἀλόγο τοῦ καὶ τῆς γίδες. Ἐνὰ ἐλαφρὸ θρόισμα ὅμως ἀκούγονταν ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Κατερίνας, ποὺ κοιμόταν βαθιά, ὅπως μαρτυροῦσε ἡ κανονικὴ ἀνασπῇ της. Ἐπῆρε κάποιος ἐκεῖ, ἡ Σάρα θὰ τὸ φοβόταν. Ἐτοιμαζόταν νὰ πρὶθῃ ἀπὸ τὸ κρεβάτι γιὰ νὰ πᾶν γ' ἀνάγκη ἕνα κεῖ, ὅταν δῆματὰ προσεκτικὰ, ποὺ ἀκούγονταν ὅπως καθαρά, ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸν πύργο. Ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἀνοίξε χωρὶς θόρυβο καὶ στὸ πρὸ φωτεινὸ φῶτος τοῦ ἔξωτερου τοῦ Σάρα δὲκρινε τὴν αἰλουρία μιᾶς γυναικας. Ἡ πόρτα ὅμως ξανακλείσε γρήγορα. Ἡ γυνίκα δὲν δίστασε. Βιάζοντας διαστὰ τις κάλτσες καὶ τὰ παπούτσια της, ἔβριξε μὴ κουβέρτα στὸς ὅμους της καὶ, φροντίζοντας νὰ μὴ ἐκπνήσῃ τὴν Κατερίνα, γῆρξε μετὰ τὴν σειρά της. Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ἡ Πακρέτ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ κρεβάτι, κρυβοντας κατὰ κάτω ἀπὸ τὸν μαῦρο μανδύα ποὺ τὴν τυλίγει, καὶ ἡ Σάρα δὲν πρόφθασε παρὰ νὰ κρυφθῇ στὸν ἴσκιό της πόρτας γιὰ νὰ μὴ τὴν δῇ.

Ἡ μάγισσα ἀπομακρύνθηκε γοργὰ κάτω ἀπὸ τὴν σιὰ τοῦ δάσους, ποὺ ἀκουμποῦσε στὸ σπίτι της. Ἐκεῖ σταμάτησε, καὶ ἡ Σάρα μπόρεσε νὰ τὴν δῇ νὰ ἀνάβῃ ἕνα φανάρι, ποὺ κρατοῦσε κομμένον στὸν μανδύα της. Πρὶν βυθισθῇ περισσότερο κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα, ὅλα αὐτὰ φάνηκαν τόσο παράξενα στὴν Σάρα, ὥστε ἀποφάσας νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ. Ποῦ πῆγαινε, λοιπόν, ἡ Πακρέτ μὴ τόσο σκοτεινὴ νύχτα; Ἡ θεομωρασία, κατὰ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας, εἶχε γλυ-

κάνει σημαντικά και το χιόνι έλειψε στην γη και στα δέντρα, από όπου έπεφταν τότε - τότε παγωμένα άσπρα κομμάτια, μισολεωμένα κιάλια. 'Η Πακρέτ περπατούσε γρήγορα, κι η Σάρα υποχρεώθηκε να δώσει το δώμα, για να την ακολουθήσει, ενώ το χορευτικό φως του φαναριού την ώδηγούσε μέσα από τα δέντρα. 'Ο δρόμος, που ακολουθούσε η κοπέλλα, μόλις χαραγμένος αλλά όρατος, ακαταμάχητος στα πλάγια του λόφου, περνούσε δίπλα σε κάτι μεγάλους βράχους γλιστερούς από νερά και τραβούσε κατ' εὐθείαν προς το διασημένο διάσελο. Ξαφνικά το φως εξαφανίστηκε, σαν να το κατάλαβε η γη, και η Σάρα δίστασε, καθώς παραδόθηκε ξαφνικά στο σκοτάδι. Σανόχισε, ωστόσο, να προχωρή προς την κατεύθυνση όπου είχε δει το φως να σβήνει. Τα μάτια της συνήθιζαν στο σκοτάδι και μπορούσε να προσανατολιστεί χωρίς πολλό κόπο. Σύντομα η Σάρα κατάλαβε γιατί είχε εξαφανιστεί το φως. Το μονοπάτι περνούσε από ένα γιγάντιο βράχο, όπου άνοιγε μια χαραμάδα αρκετά φαδιά, ώστε να μπορεί να περάσει ένα ανθρώπινο κορμί. Βέβαιη ότι η Πακρέτ είχε γλιστροήσει σ' αυτή την τρύπα, η Σάρα σταμάτησε, τέντωσε το αυτί και της φάνηκε πως άκουσε ένα θόρυβο πνιγμένων φωνών. Στενοχωρήθηκε που δεν είχε εφοδιαστεί με κανένα δέλο, αλλά ωστόσο μπήκε θαρραλέα στο στενό πέραςμα, ψαύοντας τα πλάγια με τα χέρια της. Σε λίγο υποχρεώθηκε να απλώσει τα χέρια, γιατί ο διάδρομος φόρβανε, αλλά η αντανάκλαση ενός

ζωορού φωτισμού φάνηκε συγχρόνως με το δυνάμωμα του θορύβου των φωνών. Στα βάθη της γης, κάτω στην άκρη της στενής γαλαρίας, άκουγόταν ένα παράξενο τραγούδι. 'Η Σάρα τάνυε το δώμα, παίρνοντας θάρρος από τον καλύτερο φωτισμό. 'Ο δρόμος κατέβαινε απότομα και γινόταν γλιστερός και πιο δύσκολος από τα νερά που έσταζαν. Μια αίσθηση, όμως, ξεστασιάς έφθανε τώρα στην Σάρα. 'Ο διάδρομος έκανε γωνία κι έπειτα έδειξε ένα φωτεινό άνοιγμα μισοκλεισμένο από ένα πέσιμο βράχων, που πίσω τους πήγε και κρύφτηκε η τοιγιάνα για να κοιτάξει πιο πέρα.

Αυτά που είδε την έκαναν να σταυροκοπήσει διατικά. Το πέσιμο των βράχων ξάνοιγε σε μια σπηλιά αρκετά ευρύχωρη, όπου μια φωτιά ήταν ανάμικτη στην μέση. Πίσω από αυτή την φωτιά, σπινένο σ' ένα είδος βωμού σκαλισμένου από μαύρο κερί. Καμιά δωδεκαριά άντρες και γυναίκες κάθε ηλικίας, ντυμένοι σαν χωριάτες, ήταν καθισμένοι κατάμαζα σε ημικύκλιο, από κάθε μεριά του αγάλματος. Στέκονταν απόλυτα άκνητοι, και η Σάρα θα τους έπαιρνε για αγάλματα αν δεν έβγαινε από

τα χείλια τους ένα μονότονο τραγούδι, που τα λόγια του μόλις ξεχώριζαν. Μόνον ένας ψηλός γέρος, με μαλλιά άσπρα μακρυνά σαν γυναίκας, ήταν δλόρθος μπροστά στο άταίσιτο είδωλο. Με τα χέρια στο βάθος των μανικιών του μακρουού μαύρου φορέματός του, που ήταν ίσορρημένο με κόκκινα καθβαλιστικά σήματα και τον έντυνε από τον λαιμό μέχρι τις φτέρνες, έσκυβε προς την Πακρέτ. 'Η κοπέλλα είχε ρίξει πίσω την κουκούλα του σκούρου μανδύα της. Γονάτιζε μπροστά στον γέροντα, με το κεφάλι γυμνό. Τού μιλούσε και της άπαντούσε, αλλά η Σάρα ήταν πολύ μακριά για να ακούσει τί έλεγαν. 'Η γύφτισσα είχε καταλάβει πως βρισκόταν μπροστά στην συγκέντρωση των μάγων του Μαλαίν, στον σκοτεινό ναό όπου τελούσαν την λατρεία του Σατανά, του άφρεντη τους...

Η Σάρα είδε ξαφνικά την Πακρέτ να απλώνει και να δίνει κάτι το λαμπρό στον συνομιλητή της: μια τούφα από χρυσά μαλλιά, και κατάλαβε πως ήταν μαλλιά της Κατερίνας. 'Η μάγισσα θα πρέπει να τα είχε κόψει πριν από λίγο, την στιγμή που η Σάρα είχε ξυπνήσει και είχε νοιώσει την παρουσία της. 'Ο γέρος μοίρασε την τούφα στα δύο, εξαράνισε τα μισά κάτω από το φόρεμά του και έβαψε τα άλλα μισά, διατηρώντας προσεκτικά τις στάχτες. 'Η Πακρέτ, πάντα γονατιστή,

του έτεινε τότε μια μαύρη κόττα, πράγμα που έξηγοῦσε στην Σάρα την επίσκεψη στο κοτέτσι. 'Ο μάγος άκοιμήθηκε την κόττα στον βωμό και της έκοψε το κεφάλι με μια μαχαίρι. Άλλα πετάχτηκε, και ο θυσιαστής το συγκέντρωσε σε μια ξύλινη κούπα. 'Ανακάτεψε λίγο με τις στάχτες των μαλλιών και σχημάτισε ένα είδος πάστας, όπου πρόσθεσε και λίγο αίμα, κι έπειτα στρεφόμενος προς τον τράγο έψωσε μέχρι το μολύβι στομά του την λίττα που είχε φτιάξει έτσι. 'Η Πακρέτ είχε προσκυνήσει με το πρόσωπο στην γη, ενώ δλόγωνα οι μάγοι τραγουδοῦσαν πιο δυνατά και κουνιόνταν ρυθμικά, σπάζοντας την μέση τους. 'Η Σάρα χρειάστηκε να τινάξει για να γλυτώσει από την κακοποιό γητειά της σπηλίας. Κατάλαβε πως η Πακρέτ, που αναμφίβολα άμφεβαλλε για τα μάγια της, είχε έσθει να ζητήσει, έναντιον του έζηρου που είχε ανακαλύψει, την βοήθεια κάποιου που ήταν πιο δυνατός από αυτήν.

Άφου τελείωσε τις επικήσεις του, ο γέροντας γύρισε στην Πακρέτ, την σήκωσε από χέια και σημάδενε το πρόσωπό της σταυρωτά με το αλμα της μαύρης κόττας. Σκύνοντας περισσότερο, την φίλησε στο στόμα και έπειτα, τραβώντας από το φόρεμά του ένα φυλαχτό, που θα πρέπει να περιείχε κάποια σκόνη, της έτεινε ψηθυλόντας της κάτι στο αυτί, πριν της γνωρίσει την πλάτη, δείχνοντάς της την έξοδο με το δάχτυλο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Α ΑΘ/2

NEWPORT ME TΗΝ ΠΙΟ ΔΡΟΣΕΡΗ ΓΕΥΣΙ.

Καλύτερο από κάθε άλλο τσιγάρο, με γεύσι μέντας. Κατ' εὐθείαν από την 'Αμερική. Πάντοτε φρέσκα.

ΜΟΝΤΕΣΤΥ ΜΠΛΑΙΝΖ

'Ο σερ Τζέραλντ, ανώτερος υπάλληλος του όφρεϊν 'Οφφρις, και ο βοηθός του φραϊνζερ επισκέπτονται την Μόντεστου Μπλαϊνζ στο διαμέρισμά της και, εκδίδοντάς την με την άπειλη της απελάσεως, λόγω του ότι και τόσο λευκού παρελθόντος της, την αναγκάζουν να δεχθεί να τους βοηθήσει στην εξάρθρωση μιας έγκληματικής οργανώσεως. Μοναδικό όρο της η Μόντεστου θέτει την χρησιμοποίηση του παλαιού συνεργάτη της Ούιλλυ Γκάρβιν. 'Ο σερ Τζέραλντ δέχεται και η Μόντεστου πηγαίνει να δρῇ τον Ούιλλυ σ' ένα έξοκικό κέντρο.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΣΕΡ ΤΖΕΡΑΛΝΤ...

ΚΟΝΤΕΥΕΙ ΤΕΙΣ ΣΕΡΙΣ. ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΠΩΣ ΘΑ ΕΡΘΩ, ΣΕΡ ΤΖΕΡΑΛΝΤ;

ΑΝ ΔΕΝ ΕΡΘΩ, ΘΑ ΠΩ ΟΤΙ ΕΠΑΛΩ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΚΑΛΟΣ ΥΠΟΛΟΓΟΣ.

ΜΟΝΗ ΤΗΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΤΙ ΑΛΛΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ.

ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΠΕΡΙΕΡΤΟ, ΑΛΛΑ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΑΠΟΤΑ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ ΤΗΣ.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΑ ΣΗΜΕΡΑ ΠΡΟΚΥΠΣΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΘΑ ΓΕΙΤΩΜΕ ΤΟ ΤΣΑΙ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.

ΕΧΩ ΕΤΟΙΜΟ ΤΟΝ ΦΑΚΕΛΟ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ, ΜΙΣ ΜΠΛΑΙΝΖ.

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΚΕΝΟΣ, ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ.

ΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ΚΕΝΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΠΡΙΝ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ.

ΚΥΡΙΕ ΓΚΑΡΒΙΝ, ΕΙΜΑΙ ΕΥΤΥΧΗΣ ΠΟΥ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΩΤΗΡΕ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΑΣ.

ΕΓΩ ΕΡΓΑΖΟΜΑΙ ΑΠΟ ΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΙΣ ΜΠΛΑΙΝΖ.

ΤΟ ΜΟΝΤΟΥΣ ΟΠΕΡΑΝΤΙ ΛΕΕΙ, Η 'ΜΗΧΑΝΗ' ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΚΛΑΔΩΜΕΝΗ ΣΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΤΕΡΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΕΥΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΗΣ.

ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΜΑ ΤΟ ΘΕΟ!

ΕΙΜΕΘΑ ΒΕΒΑΙΟΙ ΟΤΙ Η 'ΜΗΧΑΝΗ' ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ, ΘΑ ΜΠΟΡΑΣΕ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΤΗΣ ΜΙΣ ΜΠΛΑΙΝΖ.

ΕΧΕΤΕ ΚΑΝΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΡ ΤΖΕΡΑΛΝΤ;

Α, ΜΗΝ ΥΠΟΤΙΜΑΤΕ ΤΗΝ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΜΟΥ, ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΟΥ.

ΕΡΩ ΟΤΙ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΤΥΠΟ. ΕΓΩ ΜΟΝΟ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΩ.

ΕΙΧΕΣ ΔΙΚΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡ ΤΖΕΡΑΛΝΤ ΠΡΙΝ ΚΥΠΕΣΣΑ. ΕΡΕΙ ΤΙ ΤΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΗ.

Θέλει και ρώτημα: Είμαι ένθουσιασμένη με το STOKVIS

Γειά σας και σήμερα... Πραγματικά, λοιπόν, όσο περισσότερο μεταχειρίζομαι το ψυγείο STOKVIS, τόσο και πιο πολλά πλεονεκτήματα βλέπω πως έχει. Για τη σημερινή νοικοκυρά όμως, το μεγαλύτερο είναι το πλεονέκτημα του άφθονου χώρου! Χωρίς να είναι όγκωδες, το STOKVIS, ένα ψυγείο με κομψή εμφάνιση και λεπτή γραμμή, έχει εκπληκτική χωρητικότητα. 'Αλλά, βέβαια, εκτός απ' την χωρητικότητα, έχει και τόσες άλλες πρακτικές ευκολίες. 'Αλήθεια, γιατί δεν μου γράφετε να σας στείλω τον καινούργιο έγχρωμο κατάλογο της STOKVIS;

STOKVIS

ΦΤΙΑΓΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΣΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Για έναν κατάλογο
STOKVIS δωρεάν
γράψτε
Μαρίνα 'Αλεξίου,
Μέρλιν 7, 'Αθήναι
ή στείλτε απλώς
αυτό το κουπόνι
με τα στοιχεία σας.

Όνομα _____
Διεύθυνσις _____
Πόλις _____

Σιόχος, - Τελματιούπολις...

♦ Σ'άν περάσουμε το άκρωτήριο του κάθε δεκαπενταύγουστου, αυτόματα γεννιέται μέσα μας η ανάγκη του απολογισμού. Το άτιχο θέρος μοιάζει σε κροκόδειλο, μακρότατο και υπερμεγέθη, που ως δείχνει τα δόντια του απειλητικά στην πανσέληνο της πρωτομηνιάς, και μας βασανίζει ύστερα, ως το «γαιδουροκαλόκαιρο», με την αργόσυρτη και ήλιθια οδρά του.

♦ "Όπως όλα τα πράγματα σ'όν ελληνικό χῶρο, το άτιχο θέρος δεν έχει συνέπεια...

♦ Δεν έχει όμως ούτε καν τις προϋποθέσεις εκείνες της σταδιακής ανάπτυξης, που βοηθούν στο να διατηρηθῇ ζωντανός ένας θεσμός ή ένας τόπος. Σ'ε βάλλο κτίστηκαν οι Βρυξέλλες, και «Βαλτιούπολη» σημαίνει το όνομά τους, αλλά πάνω σ' αυτή την αποτελμάτωση τρεῖς λαοί διχασμένοι και πάντα αλληλομισούμενοι δημιούργησαν την δημοφότερη, ίσως και ακριβότερη πρωτεύουσα της Εὐρώπης.

♦ 'Εμείς, την δική μας Τελματιούπολη, την καθιδρύσαμε με τέτοια επιμέλεια, ώστε να μην ἔχη καν την ευχέρεια να εξελιχθῇ. 'Όρες - ὥρες, σ'ις ανώτερες νύχτες και σ'ις σκοτισμένες ἀφώρητες μέρες του ελληνικού καλοκαιριού, έχει κανείς την ἐντύπωση πως οι 'Αθηναῖοι (και μάλιστα, και κυρίως, οι υπεύθυνοι 'Αθηναῖοι), κάθονται, περήφανοι και καμαρωτοί, πάνω σ'τους τύμβους των ἐκλεκτών τους περιτωμάτων.

♦ Εἴμαστε πόλη ἀηδής...

♦ Το χαρακτηριστικό του φτερινού καλοκαιριού, ἐν τούτοις, εἶναι πως κατορθώσαμε να ἀποκρυσταλλώσουμε τούτη την ἀηδία σ'ε μιὰ μονολιθική ἀκίνησία. Ούτε προχωρήσαμε, ούτε υποχωρήσαμε. Μείναμε σ'ίστασις, — ἐσαεί...

♦ Μείναμε μικροί...

♦ Κατὰ εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατό, λένε οι εἰδήμονες, μειώθηκε ἐφέτος ἡ τουριστική μας κίνηση, και κατὰ διακόσια τοῖς ἑκατό, ἰσχυρίζονται πολλοί, ἔπεσε, ἀπό ἀποψη ποιότητος, ἡ τουριστική μας στάθμη. Γινώμαστε ὅλο και περισσότερο ἡ λαϊκή τουριστική συνοικία της Εὐρώπης και κανένας δεν το ὑποπτεύεται ἢ δεν θέλει να το παραδεχθῇ. Σεγελιόμαστε ἀπό μερικά κότερα, πάντα τὰ ἴδια, που πλέουν σ'ις δικούς τους ἀνώδυνους διαύλους, ὅσο το δυνατόν μακρότερα ἀπό τις δικές μας στεριές.

♦ Βαριανόσαναν οι δικές μας στεριές τούτο το θέρος. 'Αγκομαχώντας ὁδεύουν πρὸς το φθινόπωρο τὰ κέντρα, τὰ ἐστιατόρια, οἱ ἐπιχειρήσεις. Πανοπερμία ἐπικέντρωσιν ἀνίας, ἔγιναν πιά και ἐστίες μιᾶς μεταδοτικῆς ἡττοπάθειας, που ξεπέρασε τὰ ἐλληνικά σύνορα.

♦ Το Μεγάλο Χωριό μπορεί πιά να εἶναι περήφανο...

♦ Το Μεγάλο Χωριό μπορεί πιά, δικαίως, να καμαρώνεται...

♦ 'Εγινε τίποτα, φέτος, σ'ις 'Αθήνα, σ'ις 'Αττική, που να μείνις σ'ις ἡμέρας;

♦ 'Εγινε τίποτα σ'ἄλλα νησιά, σ'ις Κέρκυρα, σ'ις Ρόδο, που να μείνις ἰστορικό, — μιὰ ἀλησμόνητη βραδιά με πανευρωπαϊκή ἀκτινοβολία;

♦ Σωμάχος ὁ ἐλληνικός τουρισμός δίνει την μάχη του σ'α μινηνία του 'Ιεροῦ Βράχου, σ'ἕνα κοκταίηλ ἀπὸ ποιότητα και ταλαιπωρία. Οι ἐξάρσεις, ἔτσι, τῶν μπαλλέτων και οἱ ἀνατάσεις τῶν συγχορδιῶν ἀπορροφῶνται μέσα σ'ἕνα ἡμίωρο ἀπὸ την καταδόξα της Πλάκας και τὸς ὑπονόμους τῶν μπουζουκοτροφείων.

♦ 'Ο ἀπολογισμός του φτερινού καλοκαιριού καταγράφεται μόνον σ'α ἀτομικά κατὰστικα μερικῶν προσωπικῶν ἐμπειριῶν. Κάτι ξενάγρια γλέντησαν, κάτι ξενάγρια σμίξανε, κάτι ξενάγρια ἀγαπήθηκαν. Σ'ε μιὰ ταβέρνα, σ'ε μιὰ πλάζ, σ'ἕνα γυαλό...

♦ 'Η ὑπόλοιπη ζωὴ ὑφάνθηκε σ'ἕνα κέντημα ἀπὸ φοικιτὲς καρέκλες νάυλον και καφέσια ἀεριοῦχων ποτῶν. Πάμπολλα. 'Απειράριθμα. 'Ακόμα και σ'α μπάρ τῶν πιὸ κοσμικῶν μας ξενοδοχείων...

♦ Σ'το φτερινὸ καλοκαίρι, ἡρωϊκό, ἰσοτεφές, γράφθηκε ἕνα τίποτα, που προβάλλεται νικηφόρο και ἀπέραντο σ'όν ὁρίζοντα του ἐπόμενου καλοκαιριού.

♦ Καθιδρύσαμε το Μηδέν, — σ'ις ἡμέρας περίπωση ἀγαθῆς συνεισφοράς, που ἔχει να σημειώσῃ ἡ μεταπολεμικὴ ἱστορία μας.

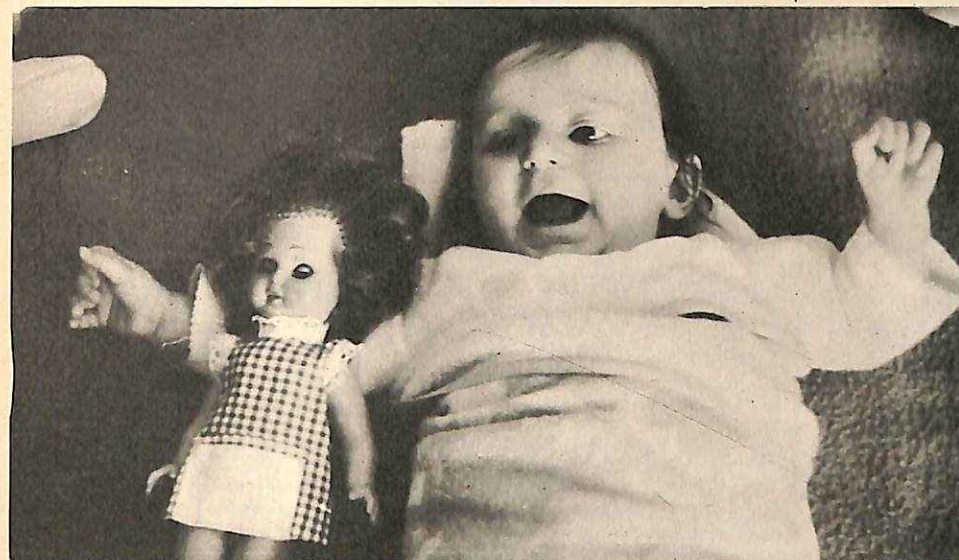
♦ Ραλαπαλί, ραλαπαλί, — χτυποῦσαν τὰ τύμπανα τῆς νυκτερινῆς λιτανείας τῶν ὥρων, που οἱ 'Αθηναῖοι (εἴτε σ'ις 'Αθήνα τους, εἴτε σ'ἄλλοις ὅροις) ὅλο καταφέρνουν να μεταβάλλουν, μόλις φθάσουν, σ'ε 'Αθήνα) με σαρδονικό, σατανικό μαζοχισμό ἐκπαρθενέσουν συστηματικά με τις τράπουλες τῆς ἀβουλίας τους και τὰ ζάρια τῆς βραδινῆς τους μικροφυχιάς...

♦ Να μὴ βασκαθοῦμε...

Ὁ φωτογραφικός διαγωνισμός

Η συμμετοχή συνεχίζεται μεγάλη και με αξιώσεις. Οι έρασιτέχνες φωτογράφοι — γονεῖς, συγγενείς, φίλοι τῶν μικρῶν μοντελων — συνεχίζουν τὸν βομβαρδισμό με φωτογραφικά στιγμιότυπα πρωτότυπα, χαριτωμένα, διασκεδαστικά. Καὶ συχνὰ ἡ ἐπιλογή γίνεται ἄρκετὰ δύσκολη, γιατί εἶναι πά-

ρα πολλές οἱ καλὲς φωτογραφίες. Σήμερα παρουσιάζομε ἑπτὰ ἀκόμη στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν μικροσκοπικῶν μοντέλων. Τὸ Α' βραβεῖο δίδεται, κατὰ τὴν κρίση τῆς ἐπιτροπῆς, σ'ις Κὰ Ναταλία Μακρυμύχалу, γιὰ τὴν φωτογραφία με τὸν τίτλο «Κάτι συμβαίνει».

«Η ΚΛΑΗ ΠΑΡΕΑ»

(Παν. Γαδάλης)

«ΓΕΝΕΘΛΙΑ»

(Γ. Πολυχρονίου, 'Αθήνα)

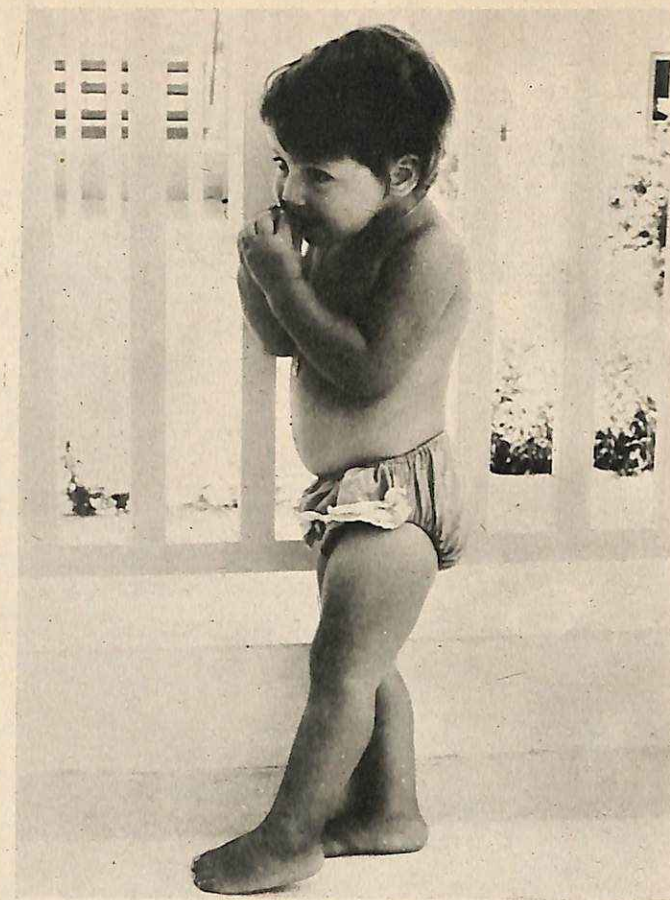
«ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ»

(Ιωάν. Μεταλλινός, 'Αθήνα)

«ΘΡΙΑΜΒΟΣ»

(Γ. Μπέτσος, 'Αθήνα)

«ΚΑΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ» Α' βραβεῖο
(Νατ. Μακρυμύχалу, 'Αθήνα)

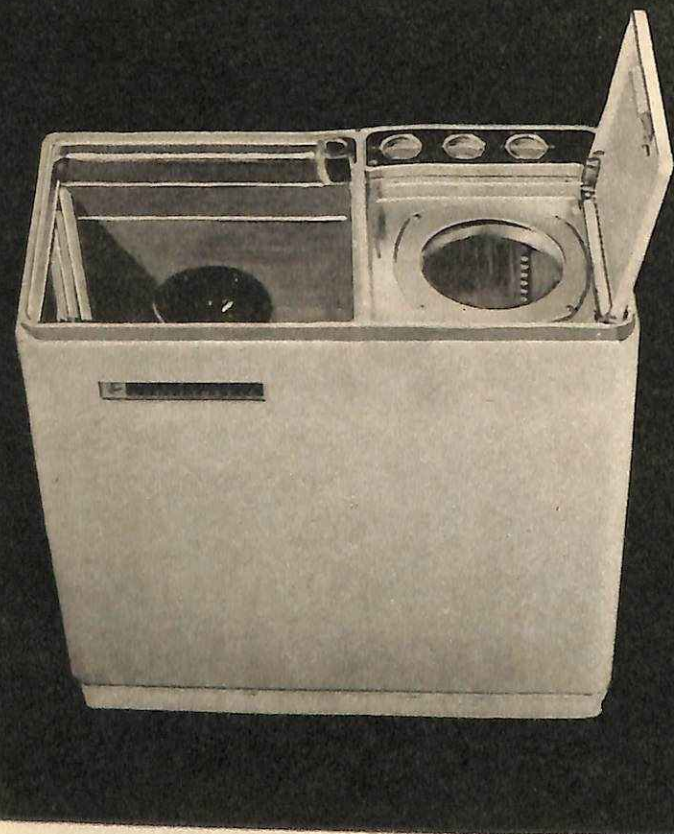

«ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ»
(Αλέ. Χαταστούριαν, 'Αθήνα)

«ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΞΟΤΑΛΕΙΜΑ»
(Δημ. Τσομπάτος, 'Αθήνα)

... το πιο γρήγορο
πλυντήριο του κόσμου

HOOVERMATIC

πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει
καλύτερα από κάθε άλλο

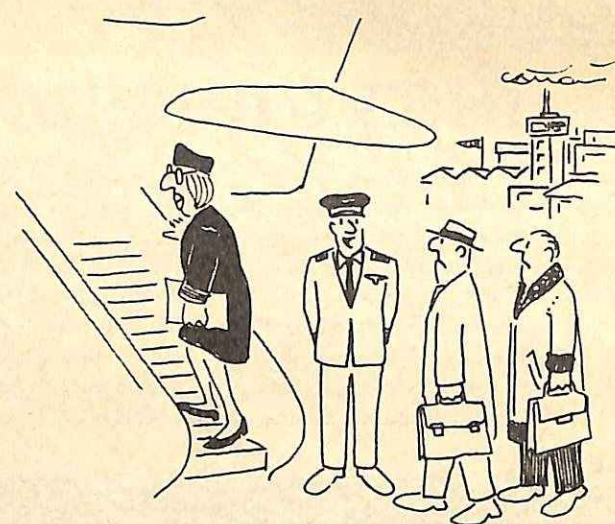

15 ΚΙΛΑ ΡΟΥΧΑ
ΣΕ **30** ΛΕΠΤΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010-237.860

Χιούμορ

«Είναι η αεροσυνοδός της τουριστικής...»

CENTRE OF ECONOMIC AND POLITICAL STUDIES

53, VICTORIA STR., WESTMINSTER
LONDON, S.W. 1, ENGLAND

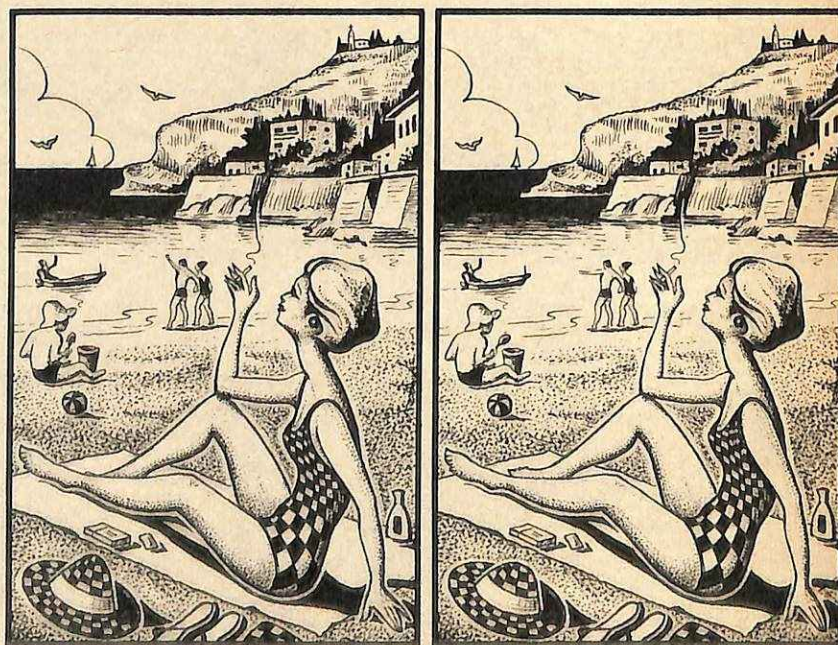
Σχολή δια την προετοιμασίαν σπουδαστών προς απόκτη-
σιν του Γενικού Πιστοποιητικού Σπουδών (GENERAL CERTIFI-
CATE OF EDUCATION G. C. E.) και την εισαγωγήν εις τὰ
Ἀγγλικά Πανεπιστήμια. Ειδικεύσεις τῆς σχολῆς: Αἱ Οἰκονομι-
καὶ καὶ Πολιτικά Ἐπιστήμια.

Μεταξὺ τῶν διδασκομένων μαθημάτων συμπεριλαμβάνονται:
Οἰκονομικά, Συνταγματολογία, Κοινωνιολογία, Ἱστορία, Λογι-
κή, Μαθηματικά, Ἀγγλικά κ.λπ.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε ἐγκαίρως εἰς
τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. IAN W. GOATMAN, B. SC.
ECON.

Τὰ μαθήματα ἀρχίζουν τὴν 19ην Σεπτεμβρίου.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεῖα. Μπορεῖτε
νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 80

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Ἐξεθρόνισε τὸν «θεῶ»
Πελέ ἀπὸ τὸν παράδει-
σο τοῦ παγκοσμίου πο-
δοσφαίρου — Σύμφω-
να... συμφωνιών (προ-
φερόμενα μαζί).
- Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν
ιδιαιτέρην αὐτοκρατο-
ρικὴν φρουρὰν εἰς τὴν
ἀρχαίαν Ρώμην.
- Τὰ λευκὰ αὐτὰ ἄνθη
συμβολίζουν καὶ τὴν ἀ-
γνότητά (ἐνάρθ.) —
Γρύζει... ἀρχαιοπρεπῶς
- Τόσες χορδὲς ἔχει ἡ
κινύρα (ὀπτικῶς) —
Κομιτεία τῆς Ἀγγλί-
ας (αἰτ.).
- Κοινὴ ὀνομασία εἰς
τὸν Καναδὸν ἱκτίδος,
γνωστῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὀ-
μώνυμης γούνης — Σὲ
φύλλα φυτῶν καὶ φτε-
ρὰ νεοσσῶν θὰ τὰ βρῆ-
τε ἐπίσης.
- Τέτοια νερά δὲν τ' ἀ-
γαπᾷ ἡ συναγρίδα — Ὁ προσω-
πικὸς τάφος τοῦ Οὐίνστον Τσώρ
τσιλ.
- Τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ γνωστοῦ ἁλ-
λοτε τεσσάρου Σλέτσακ — Σ' αὐ-
τὸν μεταναστεύουν πολλοὶ Ἕλλη-
νες (αἰτ. δημοτ.).
- Αὐτὴ πιστοποιεῖται καὶ μὲ ὠρι-
σμένα τέστ — Πληθ. θηλ. κτητ.
ἀντωνυμίας.
- Ἐνα ἐπιθετὸν τοῦ Βάκχου, ὡς
θεοῦ τῆς καρπογόνου ὑγρασίας —
Εἰς αὐτὴν κατετάσσοντο τὰ
ἄνω τῶν ἐπὶ τῶν παιδιῶν τῶν
Σπαρτιατῶν.
- Ὁ ἀριθμὸς τῶν... παλαιῶν πα-
τέρων τοῦ ἔθνους — Παρίσταν-
ται πάντοτε στίς μεγάλας παρε-
λάσεις (δημοτ.). — Μουσικὸς
φθόγγος.
- Εἶναι τοῦ τριγώνου τὰ σκέλη —
Νότα — Πρέπει.
- Σχετικὰ μὲ τὰ ἐν κρυπτῷ τελού-
μενα καὶ μὴ κοινολογούμενα.

ΚΑΘΕΩΣ:

- Τὰ μέλη ἑνὸς τέτοιου συμβου-
λίου υπερβαίνουν τὴν μισὴ ντου-
ζίνα (γεν.).
- Προστακτικὴ... ὑποσημειώσεων —
Τόσα χρόνια ἔζησε ὁ Παπαδια-
μάντης.
- Αὐτὰ τὰ ἄνθη ἐπήραν τὸ ὄνομά
των ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ὑπὸ τοῦ Ζε-
φύρου φονευθέντος υἱοῦ τοῦ Ἀ-
μύκλα (αἰτ.). — Τὰ ἀρχικὰ τοῦ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

ὀνοματεπωνύμου τοῦ γνωστοῦ
Γάλλου συγγραφέως, ποῦ ἔγραψε
τὸ μεγάλο ἔργο «Ὁ Ἰωάννης Χρι-
στόφορος», ποῦ ἔχει ὡς θέμα τὴν
ζωὴν τοῦ Μπετόν.

- Ν.Α. ἄνεμος τοῦ Ἀδριατικοῦ (αι-
τιατικὴ δημ.) — Εἰς αὐτὴν ἐξού-
σε ἡ Κίρκη.
- Ἀκόμη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον —
Ἐνέπνευσε, ὡς παραδίδεται, τὸν
Πετράρχην (γεν.).
- Καὶ μόνον ὀνομάζον αὐτὴ τὴν
κατηγορίαν ζῶν.
- Ἐχει μελίσχον χαρακτῆρα (αἰτ.)
— Γνωστὸς ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρει-
αν ποιητῆς μας στὴν γενική
(1368 - 1933).
- Εἶναι οἱ παῖκται μίας ὁμάδος
ποδοσφαίρου (ὀπτικῶς) — Μία
ἀπὸ τῆς μεγάλων ποδοσφαιρικῶν
ὁμάδων τῆς Ἰταλίας. — Τὸ δο-
ρεῖσθαι κατοικημένο σημεῖο τῆς
Σαντορίνης (αἰτ.).
- Ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου φονευθεὶς
γίγας, ἐνάρθρος.
- Πρωτεύουσα νομοῦ τῆς Β. Ἑλλά-
δος, ἐνάρθρος — Τὸ πρῶτο καὶ
τελευταῖο γράμμα τῆς... προανα-
φερθείσης πόλεως.
- Μία συγγενὴς (δημοτ.). — Γνω-
στὴ ἄλλοτε Γερμανοσυγγραφεὶς ἡ
θοποιὸς τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ σινεμά.
- Ἡ φλεγμονὴ τῆς εἶναι πάντοτε
ἐνοχλητικὴ — Τὸ κύριον χαρα-
κτηριστικὸν τῶν τευτμπόδων.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
την βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-
τίως, καθεῦθως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τὴν λέξι, πὺν
βρῆκατε καὶ σθῆστε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθήκατε.
Βάζετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίζετε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

- Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν
μετρήσετε 1 βαθμὸ.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν
μετρήσετε 3 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν
μετρήσετε 5 βαθμούς.
- Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 5 γραμμῶν
μετρήσετε 7 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν
μετρήσετε 9 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν
μετρήσετε 11 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν
μετρήσετε 13 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ι	Φ	Π	Α	Ρ	Τ
Ν	Α	Ε	Ν	Α	Ε
Π	Τ	Σ	Υ	Ν	Θ
Ε	Ο	Β	Ο	Ω	Ε
Μ	Π	Η	Χ	Ι	Σ
Ε	Ν	Ο	Σ	Α	Ι

Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, προσθετον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πὺν μπορέσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογού-
νται μὲ «ΜΕΤΡΙΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογού-
νται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογού-
νται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογού-
νται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γούνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

HOOVER AUTOMATIC DE LUXE

Τὸ νέο ὑπεραυτόματο
πλυντήριο τῆς HOOVER.
Κάνει ὅλες τῆς δουλειές
πὺν δὰ κάνατε ἑσεῖς γιὰ
νὰ ἐπιτύχετε ἓνα γρή-
γορο, οἰκονομικὸ καὶ
ξεκούραστο πλύσιμο.

HOOVER HOOVER HOOVER HOOVER HOOVER

Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι τέλειο, ἀφοῦ εἶναι HOOVER

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 232.010-237.860

'Η Καμέλια προστατεύει...

...τις ένοχλητικές
 ημέρες κάθε μηνός.

Camelia

Σερβιέτ υγείας άουναγώνιστες
 με άποσμητικόν CD9.

- Καθαριότης
- Ασφάλεια
- Μικρή δαπάνη
- Εύχρηστη
- Λίγη φροντίδα
- Ικανοποιήσις πλήρης
- Απόλυτη υγεία

Ζητείτε με έπιμονή
 τις σερβιέτ υγείας
KAMELIA

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
 ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101
 ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΕΟΥΣΕΜΠΙΟ — ΚΡ(ΚΑ-
 ΠΑΡΟ). 2. ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΙ. 3. ΤΑ «ΚΡΙΝΑ» —
 ΥΣ. 4. ΙΟ (10) — ΥΟΡΚΗΝ. 5. ΜΙΝΚ —
 ΧΝΟΥΔΙΑ. 6. ΘΟΛΑ — ΜΟΡΑΝ. 7. ΛΕΟ —
 ΚΑΝΑΔΑ. 8. ΟΞΥΝΟΙΑ — ΕΜΑΙ. 9. ΥΗΣ —
 ΒΟΥΑ. 10. ΣΝ'(250) — ΑΡΧΑΙΣ — ΡΕ. 11.
 ΤΡΙΑ — ΦΑ — ΔΕΙ. 12. ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑ.
 ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΕΠΤΑΜΕΛΟΥΣ. 2. ΟΡΑ —
 ΕΞΗΝΤΑ. 3. ΥΑΚΙΝΘΟΥΣ — Ρ.Ρ.(ΡΟΜΑΙΝ
 ΡΟΛΛΑΝ). 4. ΣΙΡΟΚΑ — ΑΙΑ. 5. ΕΤΙ —
 ΛΑΟΥΡΑΣ. 6. ΜΩΝΥΧΑ. 7. ΠΡΑΟΝ — ΚΑΒΑ-
 ΦΗ. 8. ΙΙ(11) — ΡΟΜΑ — ΟΙΑΝ. 9. Ο «ΑΛ-
 ΚΥΟΝΕΥΣ». 10. Η «ΔΡΑΜΑ» — Δ.Α. 11. ΚΟΥ-
 ΝΙΑΔΑ — ΡΕΚ(ΜΑΡΙΚΑ). 12. ΡΙΣ — ΑΝΑΙ-
 ΔΕΙΑ.
 'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τόν
 συνδυασμόν τών λέξεων: ΒΟΛ — ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ
 — ΕΠΟΧΑΙ — ΣΥΝΕΦΑΠΤΟΜΕΝΗ, σύνολον
 52 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς να έπιτύχουν
 ανάγνώστες μας με δοκιμάς λέξεων, σάν π.χ.:
 ΤΡΑΠΑΝΙ — ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ — ΜΠΟΣΤΑΝΙ —
 ΠΑΡΑΝΟΗΣΙΣ — ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΙΣ κλπ.
 1. Το μαγικό της κοπέλλας είναι κλειστό στην
 μασχάλη της.
 2. Το μικρό δάχτυλο του άριστερου χεριού
 της λείπει.
 3. Το πέλμα του δεξιού της ποδιού φαίνεται
 περισσότερο.
 4. Το σχήμα του ψάθινου καπέλλου είναι δια-
 φορετικό.
 5. Το φτυάρι που κρατεί το παιδί διαφέρει.
 6. Το ύψωμένο χέρι του άνδρος στην άμμου-
 διά έχει χαμηλώσει.
 7. Το σπίτι στο άκρο δεξιά έχει δυο παρά-
 θυρα, αντί τριών.
 8. 'Η άκρη του δουνού, στην θάλασσα, διαφέ-
 ρει.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως
 20)4): Τά άστρα ενο-
 ον την πραγματοποίηση
 μιάς επιθυμίας σας. Στή
 εργασία σας: Κέρδη και
 ήθικη άμοιβή. Στόν έρωτα: Χρειάζεται
 κάποια υποχώρηση. Βάλετε νερό στο κρα-
 σί σας. Πρόσκληση. Εθνική ημέρα: Πα-
 ρασκενή, άριθμός 4. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 έ-
 ως 20)5): 'Επιδιώξετε
 μιά αλλαγή. Οι αισθη-
 ματικές σας σχέσεις εί-
 ναι σε καλό δρόμο. Εύ-
 καιρία να βελτιώσετε τα οικονομικά σας
 ζητήματα. Θά έχετε εύχάριστη είδηση
 από μακριά. Δώρο. Εθνική ημέρα: Κυ-
 ριακή, άριθμός 36. Χρώμα: Πράσινο.

ΔΙΔΥΜΟΙ ('Από 21)5 έ-
 ως 21)6): Δυσκολίες
 στις σχέσεις σας με συγ-
 γενικό πρόσωπο. 'Γπο-
 χωρήστε. Εύχάριστη έκ-
 δομή με φιλική συντροφιά. Καινούργια
 γνωριμία και φλέρε. Εύχάριστη αισθημα-
 τική συνάντηση. Γράμμα. Εθνική ημέρα:
 Πέμπτη, άριθμός 48. Χρώμα: Κίτρινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6
 έως 22)7): 'Η ελπίδα
 και ο αυθορμητι-
 σμός σας μπορεί να σας
 δημιουργήσουν δυσάρε-
 στη κατάσταση. Μην άδιαφορείτε για τις
 επιθυμίες άγαπητών προσώπων. Θά βρε-
 ήτε ποδ έκπληξων. Εθνική ημέρα: Τε-
 τάρτη, άριθμός 17. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως
 22)8): 'Επιτυχία σε οί-
 κονομικά ζητήματα. 'Ε-
 πιδιώξετε μιά έξγηση
 με το πρόσωπο που σας
 ενδιαφέρει. Θά σας κάνει καλό. Δεχθή-
 τε μιά πρόσκληση. Καινούργια γνωριμία
 που θά άποδειχθή σημαντική. Εθνική ήμέ-
 ρα: Τρίτη, άριθμός 71. Χρώμα: Καφέ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)
 8 έως 22)9): Τά άστρα
 ενοούν τις έμπνεύσεις
 σας και έξασφαλίζουν έ-
 πιτυχία στα διαβήματά
 σας. Πρόσωπο λογικό θά σας βοηθήσει να
 τελειώσετε μιά σημαντική άπόφαση που
 έχετε από πολύ καιρό. Εθνική ήμέ-
 ρα: Πέμπτη, άριθμός 24. Χρώμα: Ρόζ.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 έως
 22)10): Τά άστρα ενο-
 ούν τα οικογενειακά
 και τα επαγγελματικά
 σας ζητήματα. Δεχθή-
 τε μιά πρόσκληση και δείξτε διλωματία
 και υποχωρητικότητα σε σοβαρά ζητήματα.
 Θά σας έκτιμήσουν. Εθνική ήμέρα: Δευ-
 τέρα, άριθμός 62. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)
 10 έως 22)11): Με την
 έπιμονή σας θά κατο-
 θέσετε να πείσετε πολ-
 λούς ανθρώπους που εί-
 ναι άνάγκη να έρθουν κοντά σας. Στόν
 αισθηματικό τομέα: 'Αδύναμη και κοι-
 ραστική ήρεμία. 'Ενα δώρο. Εθνική ήμέ-
 ρα: Σάββατο, άριθμός 1. Χρώμα: Μπλε.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
 έως 21)12): 'Εσπερή-
 θητε από τις ευκαιρίες
 που σας παρουσιάζονται
 αυτές τις ήμέρες. 'Ενα
 οικογενειακό σας ζήτημα θά ταπεινωθή
 εύχάριστα. Ενοούνται τα τυχερά παι-
 χνίδια. Πρόσκληση. Εθνική ήμέρα: Κυ-
 ριακή, άριθμός 10. Χρώμα: Μπλε σάφ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)
 12) έως 19)1): Φίλοι θά
 σας βοηθήσουν να βελ-
 τώσετε την έξγηση
 σας. 'Αποφύγετε να έλ-
 τεθίτε σε κινδύνους. Στόν αισθηματικό
 τομέα: Μιά εύχάριστη έκπληξη θά σας
 άναστατώσει. Γράμμα. Εθνική ήμέρα: Τε-
 τάρτη, άριθμός 108. Χρώμα: Μαύρο.

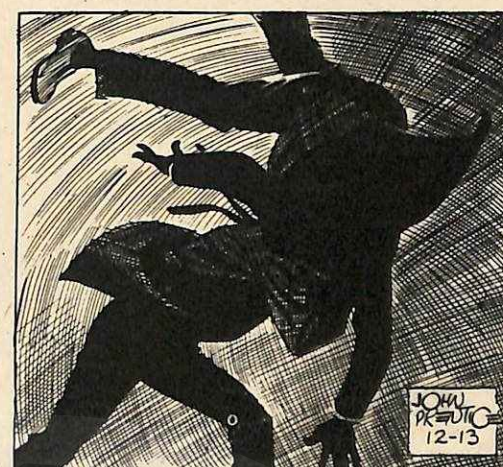
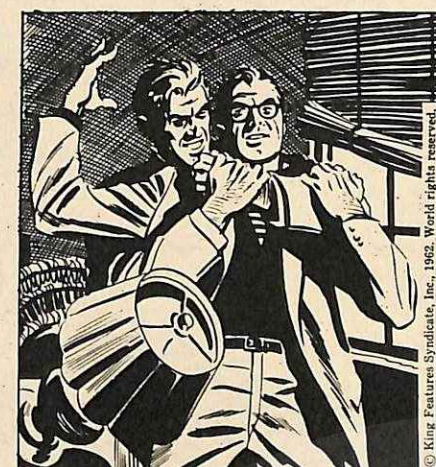
ΤΑΡΧΟΟΣ ('Από 20)1
 έως 18)2): Δείξτε δυ-
 νατό χαρακτήρα σ' αυτό
 που θά συμβεί. Τά άστρα
 ενοούν τα επαγγελμα-
 τικά σας ζητήματα. Στήν οικογένεια: Μι-
 κρή παρεξήγηση διαλύεται. Στόν έρωτα:
 'Απόλυτη ήρεμία. Εθνική ήμέρα: Πα-
 ρασκενή, άριθμός 88. Χρώμα: Κίτρινο.

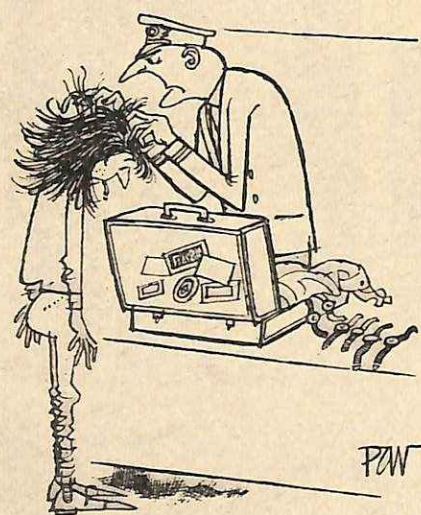
ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2
 έως 20)3): Θά πάρετε
 πρωτοβουλίες που θά ά-
 ποδειχθούν πολύ ωφέλι-
 μες. Μιά μεγάλη σας έ-
 πιτυχία θά πραγματοποιηθή και θά βελ-
 τονηθή έξαιρετικά. Στόν έρωτα: Με-
 γάλη χαρά. Πρόσκληση. Εθνική ήμέρα:
 Κυριακή, άριθμός 97. Χρώμα: Γκριζο.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

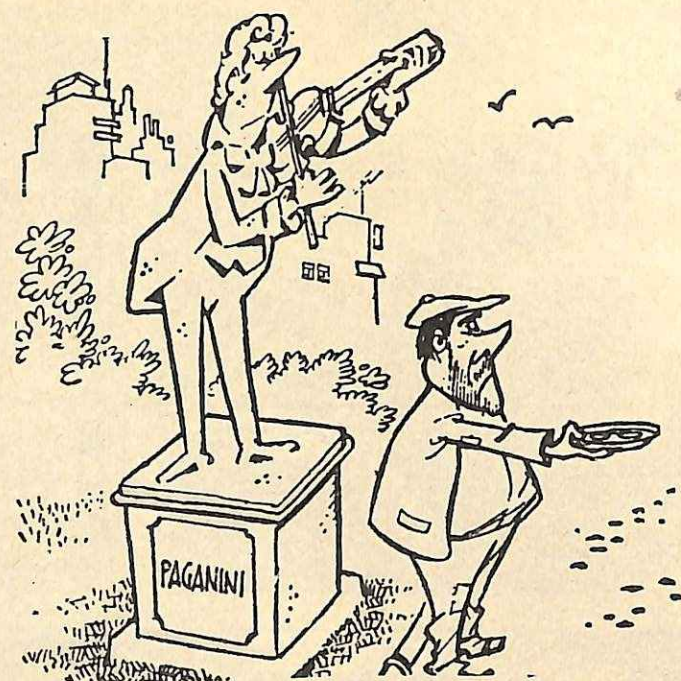
'Ο Ρίπ Κίρμπυ κάνει μιά διάρρηση σ' ένα διαμέρισμα της Νέας 'Τόρκης. 'Αλλά την
 τελευταία στιγμή οι ιδιοκτήτες τόν ανακαλύπτουν, είδοποιούν την αστυνομία, και ενώ
 ο Κίρμπυ έπιχειρεί να διαφύγει, συλλαμβάνεται. Την έπομένη, κατά την μεταγωγή του
 στο δικαστήριο, κατορθώνει να δραπετεύσει και καταφεύγει στην 'Απω 'Ανατολή...

Χιούμορ

ΣΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

..

«Τουλάχιστον δεν υπήρχε σύγχυση ως προς το φύλο, εκείνη την εποχή...».

ΚΑΙ ΣΤΟ ST. TROPEZ, ΣΤΗΝ COTE D'AZUR...

... εκεί που συναντώνται διεθνείς προσωπικότητες του πνεύματος και της τέχνης - οί καπνισταί, που επιζητούν την υψηλότερη απόλαυση στο κάπνισμα και που γνωρίζουν να εκτιμούν το τέλειο, ζητούν ASTOR.

KING SIZE, ευγενή καπνά, το περίφημο χαρμάνι ASTOR. Το χαρμάνι που ταιριάζει στα ευρωπαϊκά γούστα. Έλαφρό άρωμα, φίλτρο με επιστόμιο από γνήσιο φελλό, πολυτελής συσκευασία.

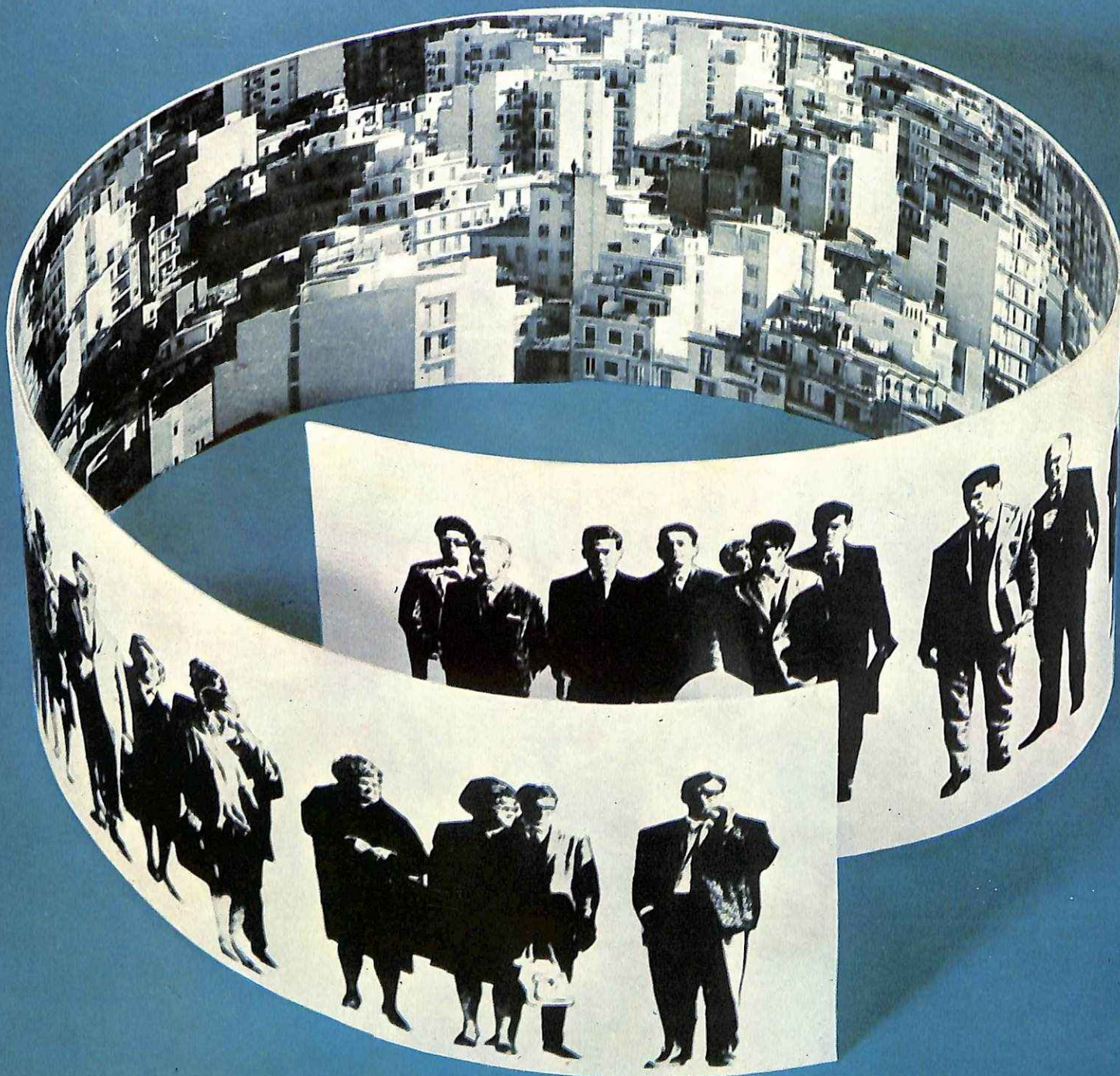
Αυτό είναι το ASTOR της WALDORF ASTORIA

Dr. 16,—

ASTOR

Το ευρωπαϊκό τσιγάρο με το διεθνές κύρος

Η ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙ ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ CANDY

"Ένα όνομα ρυμυφασμένο με την τελειότητα. Το γεγονός ότι τα πλυντήρια CANDY είναι πρώτα στην κατανάλωση, δεν είναι τυχαίο. Ζητήστε να σας επιδείξουν έναν από τους 4 τύπους πλυντηρίων CANDY. Θα βρήτε αυτό που ταιριάζει στο νοικοκυριό σας. Σημειώστε ότι, με μία απλή κίνηση, το CANDY μετατρέπεται από πλυντήριο για ρούχα 5 κιλών σε πλυντήριο για 3 κιλά. Έτσι, έχετε οικονομία ρεύματος, σάπωνος και νερού.

CANDY

τά πλυντήρια που σας λατρεύουν

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΡΑΔΙΟΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ: Α'. ΣΤΑΔΙΟΥ - ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ - Β'. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ - Γ'. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35 ΚΑΙ ΣΕ 50 ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ